

ingediend op **1808** (2022-2023) – Nr. 1
31 augustus 2023 (2022-2023)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van de toezichts-
en handhavingsbepalingen
in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet van 28 oktober 2022	55
Advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens	89
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	113
Voorontwerp van decreet van 23 december 2022	119
Advies van de Raad van State	153
Advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit	179
Ontwerp van decreet	205

MEMORIE VAN TOELICHTING

Samenvatting

Het voorliggende ontwerp van decreet beoogt:

- 1° het efficiënter en effectiever maken van het bestaande sanctioneringskader binnen het beleidsdomein Werk en Sociale Economie;
- 2° een aantal technische aanpassingen met betrekking tot de toepassing van boek I van het Strafwetboek;
- 3° het doorvoeren van een aantal wijzigingen om de strijd tegen de sociale fraude te optimaliseren, zoals:
 - a) het gebruik van nieuwe technologieën om fraude op te sporen;
 - b) de opstelling van e-pv's en de uitwisseling ervan tussen de databank van de Vlaamse Sociale Inspectie en de federale databank e-pv (pv: proces-verbaal);
 - c) de toekenning van de bevoegdheid aan de Vlaamse Sociale Inspectie om bewoonde lokalen te betreden;
 - d) de invordering van administratieve geldboeten inzake detachering in het buitenland versterken, evenals het mogelijk maken in te gaan op verzoeken tot kennisgeving of invordering van dergelijke boetes opgelegd door een andere EU-lidstaat aan een in België gevestigde onderneming;
 - e) een rechtsbasis voorzien om ondernemingen die zijn bestraft naar aanleiding van zware inbreuken tijdelijk het recht te ontnemen op subsidies.

I. ALGEMENE TOELICHTING**A. Situering**

Zoals in het Vlaamse regeerakkoord 2019-2024 (*Parl.St.* VI.Parl. 2019-20, nr. 31/1) duidelijk is aangegeven, is Vlaanderen een deelstaat met rechten en plichten. Dit houdt niet alleen in dat men een duidelijke, toepasbare en afdwingbare wetgeving verwacht, maar evenzeer een efficiënte en effectieve handhaving.

Binnen het beleidsdomein Werk en Sociale Economie (hierna WSE) is de voorbije tien jaar een aanzienlijke professionalisering doorgevoerd van het sociaalrechtelijke handhavingsbeleid. Hierbij is steeds als uitgangspunt genomen dat het handhavingsbeleid geen doel op zich is, maar er in de eerste plaats voor moet zorgen dat de wetgeving wordt nageleefd, dat eventuele inbreuken worden voorkomen, of zo nodig worden rechtgezet.

In het sociaalrechtelijke handhavingsbeleid van het beleidsdomein WSE is steeds aandacht geschonken aan twee pijlers, namelijk preventie en sanctionering (curatief beleid). Beide pijlers zijn essentieel en noodzakelijk.

Preventie is erop gericht om overtredingen te voorkomen. Aan de preventieve opdracht van de sociaalrechtelijke inspectiediensten werd van bij de oprichting veel belang gehecht. De legistieke basis hiervoor is onder meer terug te vinden in:

- artikel 3 van het verdrag nr. 81 van de Internationale Arbeidsorganisatie betreffende de arbeidsinspectie in de industrie en de handel van 11 juli 1947 (in België goedgekeurd ingevolge de wet van 29 maart 1957 (Belgisch Staatsblad van 10 mei 1957));
- artikel 6, §1, 1°, van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht;
- artikel 21, 1°, van het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010.

De laatste tien jaar heeft de Vlaamse Sociale Inspectie steeds meer aandacht geschonken aan preventie, niet alleen via preventieve controlerondes maar evenzeer via de introductie van nieuwe manieren om inbreuken te remediëren (bijvoorbeeld de invoering van een minnelijk voorstel door de sociaalrechtelijk inspecteur tot terugbetaling van ten onrechte verkregen subsidies via het decreet van 29 maart 2019).¹

Een op preventie gericht beleid op zich volstaat evenwel niet. Naast preventie is ook een wettelijk sanctioneringskader nodig. Er is nood aan een stok achter de deur om bij inbreuken plegen, effectief sanctionerend te kunnen optreden. Dit houdt in dat er een kader is met sancties die evenredig zijn maar ook voldoende afschrikwekkend om het ongewenste gedrag te voorkomen.

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

De basis voor het bestaande sanctioneringskader werd in 2010 gelegd.

Met de invoering van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling werd een sanctioneringskader ingevoerd van drie niveaus of categorieën. Dit werd in 2012 uitgebreid met een vierde² en in 2015 met de inkan- teling van de bevoegdheden van de zesde staatshervorming met een vijfde niveau of categorie³.

In tabel 1 wordt een schematisch overzicht gegeven van dit kader:

Tabel 1: Bestaande sanctiekader beleidsdomein WSE			
Inbreuken	Gevangenis- straf	Strafrechtelijke geldboete	Administratieve geldboete
Categorie 1	/	/	50 tot 500 euro
Categorie 2	/	50 tot 500 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	100 tot 1000 euro
Categorie 3	8 dagen tot 1 jaar	125 tot 1250 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	250 tot 2500 euro
Categorie 4	6 maanden tot drie jaar	250 tot 2500 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	500 tot 5000 euro
Categorie 5	6 maanden tot drie jaar	600 tot 6000 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	1800 tot 18000 euro

¹ Decreet van 29 maart 2019 betreffende de opleidingscheques voor werknemers, de invoering van een registratieverplichting voor sportmakelaars en tot wijziging van diverse andere bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie.

² Decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen; decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling.

³ Decreet van 24 april 2015 houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie; decreet van 23 december 2016 houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen met betrekking tot het beleidsdomein Werk en Sociale Economie.

Bij de opstelling en de uitbreiding van dit kader werd – omdat de Vlaamse Sociale Inspectie bij de uitoefening van haar controleopdrachten vaak samenwerkt met de federale sociale inspectiediensten – in de mate van het mogelijke naar een zekere logica en een zeker evenwicht gestreefd met het toenmalige federale sociaalrechtelijk sanctioneringskader, dat achteraf ook een aantal wijzigingen heeft ondergaan en dat door de aanpassing van de opdecimen (onder andere door de aanpassing aan de levensduurte) een aantal keren in de praktijk werd verhoogd.

Niettegenstaande het sanctioneringskader zijn deugdelijkheid heeft bewezen (de gestage groei van de opgelegde administratieve geldboeten toont dit aan), kunnen ingevolge de evoluties en omstandigheden van de voorbije jaren toch een aantal vaststellingen worden gemaakt:

- De sancties (zowel gevangenisstraffen, strafrechtelijke geldboeten als administratieve geldboeten) zijn in de sociale wetgeving over het algemeen minder hoog dan in het algemeen strafrecht of andere specifieke wetgeving.
- Door het niet-uitvoeren van korte(re) gevangenisstraffen, gaan gevangenisstraffen aan belang inboeten, tenzij voor de zwaarste inbreuken. Financiële straffen zijn in de gegeven omstandigheden effectiever dan gevangenisstraffen. Het valt te verkiezen om de gevangenisstraffen alleen te voorzien voor de zwaarste inbreuken.
- Bij de uitwerking van het sanctioneringskader voor administratieve geldboeten werd geopteerd voor een eenvoudig systeem zonder de toepassing van een systeem van indexering of opdecimen. Het systeem werkt vanwege zijn eenvoud perfect maar is onderhevig aan muntontwaarding.
- Met de inkanteling van de bevoegdheden van de zesde staatshervorming werden alle middelen ingezet op een snelle overname van de nieuwe bevoegdheden. Een herziening van het sanctioneringskader was in de gegeven omstandigheden niet opportuun.
- Sanctiekaders die gebruikmaken van opdecimen, zoals de federale sociaalrechtelijke regelgeving, volgen de stijgende levensduurte en behouden hun gewenste impact. Door de sterke inflatie daalt de impact van de Vlaamse sancties.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

Om het bestaande sanctioneringskader efficiënter en effectiever te maken, wordt een actualisering voorgesteld. Daarnaast bevat het ontwerp van decreet een aantal wijzigingen om de strijd tegen de sociale fraude te optimaliseren.

Het nieuwe sanctioneringskader

Het bestaande sanctioneringskader van het beleidsdomein WSE (dat uit vijf categorieën bestaat) wordt als basis behouden, maar wordt geactualiseerd.

Tabel 2: Vergelijking bestaande sanctiekader WSE met het nieuw sanctiekader WSE en het huidig sanctiekader FOD WASO (F)

Inbreuken	WSE/F	Gevangenisstraf	Strafrechtelijke geldboete	Administratieve geldboete ⁴
Categorie 1	WSE	/	/	50 tot 500 euro
	Nieuw WSE	/	/	10 tot 100 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)

⁴ Voor de federale administratieve geldboeten werd het nominaal bedrag vermenigvuldigd met de opdecimen (x8).

Inbreuken	WSE/F	Gevangenis- straf	Strafrechtelijke geldboete	Administratieve geldboete ⁵
Categorie 2	WSE	/	50 tot 500 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	100 tot 1000 euro
	Nieuw WSE	/	50 tot 500 (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	25 tot 250 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)
Categorie 3	WSE	8 dagen tot 1 jaar	125 tot 1250 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	250 tot 2500 euro
	Nieuw WSE	8 dagen tot 1 jaar	100 tot 1000 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	50 tot 500 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)
Categorie 4	WSE	6 maanden tot drie jaar	250 tot 2500 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	500 tot 5000 euro
	Nieuw WSE	6 maanden tot 3 jaar	300 tot 3000 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	150 tot 1500 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)
Categorie 5	WSE	6 maanden tot drie jaar	600 tot 6000 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	1800 tot 18000 euro
	Nieuw WSE	6 maanden tot 3 jaar	600 tot 6000 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)	300 tot 3000 euro (te vermenigvuldigen met opdecimen) (8)

In tabel 2 wordt een vergelijking gemaakt van het bestaande sanctiekader van het beleidsdomein WSE en het nieuw voorgestelde sanctiekader van het beleidsdomein WSE:

- De gevangenisstraf wordt alleen voor de zwaarste inbreuken behouden (bijvoorbeeld illegale tewerkstelling, fraude met premies en subsidies, de exploitatie van een niet-erkend uitzendbureau).
Er vindt dus een 'zachte depenalisering' plaats door het schrappen van de gevangenisstraffen voor de inbreuken van niveau 3 en door de strafrechtelijke geldboeten te verlagen van 125 tot 1250 euro naar 100 tot 1000 euro.
Aangezien dit de facto tot een strafvermindering leidt, zal voor de inbreuken die bijvoorbeeld een belangrijke maatschappelijke of socio-economische impact hebben, of die een misbruik van overheidsmiddelen inhouden, in sommige gevallen het sanctieniveau herzien worden of een multiplicator (vermenigvuldiging met bijvoorbeeld het aantal werknemers dat bij de inbreuk is betrokken) worden toegepast.
- Bij de administratieve geldboeten wordt een dubbele operatie doorgevoerd: enerzijds worden een aantal administratieve geldboeten beperkt opgetrokken, en anderzijds wordt het bedrag van de administratieve geldboeten aangepast aan de inflatie van de voorbije jaren. Op het bedrag van de administratieve geldboeten wordt tevens een eenvoudig systeem van indexering of opdecimen toegepast. Op deze manier kan gelijke tred worden gehouden met de

⁵ Voor de federale administratieve geldboeten werd het nominaal bedrag vermenigvuldigd met de opdecimen (x8).

- muntontwaarding en wordt vermeden dat de inflatie het afschrikwekkende effect van de administratieve geldboeten ondergraaft.
- Het is de bedoeling om fraude strenger aan te pakken. De sanctionering van inbreuken bij fraude wordt meer gestroomlijnd en waar nodig worden de sancties strenger. De basisfilosofie bij de sanctionering van inbreuken in de niveaus 4 en 5 is de aanwezigheid van fraude. Criteria die medebepalend zijn om inbreuken in de niveaus 4 en 5 in te delen zijn misbruik van overheidsmiddelen, de maatschappelijke impact van de inbreuk en de hoedanigheid van de dader (professional, gebruiker of sociale onderneming).

Toepassing van een multiplicator

Er zijn verschillende inbreuken waar de toepassing van de huidige sancties – zelfs de hoogste – niet in verhouding staat, hetzij met de impact van de inbreuk op de maatschappij, hetzij met de aanzienlijke winsten die men kan realiseren door het niet naleven van de reglementering (de voorbeelden zijn legio: tewerkstelling van mensen zonder papieren, fraude in het kader van de dienstencheques, de exploitatie van een niet-erkend uitzendbureau).

Het al dan niet naleven van de reglementering is in dat geval vaak niet meer dan een financieel-economische oefening richting winstmaximalisatie.

Om de sanctie meer in verhouding te brengen met de impact van de inbreuk of de winsten die men heeft kunnen realiseren, wordt momenteel al in een beperkt aantal gevallen gewerkt met de multiplicator van het aantal werknemers dat bij de inbreuk is betrokken (sommige inbreuken bij bijvoorbeeld tewerkstelling van mensen zonder papieren of bepaalde soorten van inbreuken bij dienstencheques).

Ingevolge de zachte depenalisering wordt de toepassing van het bestaande systeem van multiplicator in bepaalde gevallen uitgebreid.

De toepassing van een multiplicator houdt niet in dat het bedrag van de geldboete automatisch in alle gevallen wordt vermenigvuldigd. In de materiewetgeving wordt duidelijk bij welke inbreuken de geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers dan wel gebruikers die het voorwerp uitmaken van de inbreuk.

Het spreekt voor zich dat de sociaalrechtelijk inspecteur in het proces-verbaal niet alleen de inbreuk moet bewijzen, maar evenzeer zal moeten aantonen op welke werknemers dan wel gebruikers de inbreuk betrekking heeft. Dit betekent dat deze daadwerkelijk in het proces-verbaal zullen moeten worden geïdentificeerd.

Eenmaal het proces-verbaal is opgesteld, behoort het hetzij aan de rechtbank, hetzij aan de aangewezen ambtenaren die de administratieve geldboete opleggen om te oordelen of de inbreuk is bewezen en de multiplicator kan worden toegepast. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer bedragen dan het honderdvoud van de maximumgeldboete.

Andere wijzigingen

Daarnaast worden een aantal wijzigingen voorgesteld om de strijd tegen de sociale fraude of discriminatie te optimaliseren.

- Technische wijzigingen

Binnen het beleidsdomein WSE worden de bepalingen die de toepassing van boek I van het Strafwetboek regelen, op elkaar afgestemd.

Daarnaast worden de sanctiebepalingen die bij een inbreuk een vermenigvuldiging van de sanctie met het aantal 'betrokken werknemers' of 'betrokken gebruikers' voorzien, verduidelijkt.

Het gebruik van nieuwe technologieën om fraude op te sporen

Zoals in het Vlaamse regeerakkoord 2019-2024 onder titel 3. Justitie is voorzien, wil de Vlaamse Sociale Inspectie nieuwe technologieën zoals datamining en data-matching gebruiken om fraude op te sporen.

Om juridische discussies uit te sluiten, wordt via dit ontwerp van decreet hiertoe de juridische basis gelegd.

- De opstelling van e-pv's en de uitwisseling ervan tussen de databank van de Vlaamse Sociale Inspectie en de federale databank e-PV

Via dit ontwerp van decreet wordt de juridische basis gelegd om e-pv's op te stellen en onderlinge informatie uit te wisselen tussen de databank van de Vlaamse Sociale Inspectie en de federale databank e-PV.

- Toegang tot de bewoonde lokalen bij betrapting op heterdaad

Naar analogie met artikel 24 van het Sociaal Strafwetboek wordt aan de sociaal-rechtelijke inspecteurs een bijkomende mogelijkheid gegeven om de bewoonde lokalen te betreden in geval van betrapting op heterdaad.

- Invordering van administratieve geldboeten inzake detachering in het buitenland versterken, evenals het mogelijk maken in te gaan op verzoeken tot kennisgeving of invordering van dergelijke boetes opgelegd door een andere EU-lidstaat aan een in het Vlaamse Gewest gevestigde onderneming

Wanneer inbreuken worden gepleegd door buitenlandse ondernemingen blijkt het momenteel heel moeilijk om de administratieve geldboetes in te vorderen. Om de procedure tot invordering te verbeteren, wordt een rechtsbasis voorzien in het decreet. Eveneens wordt een regeling voorzien die betrekking heeft op het inwilligen van verzoeken tot kennisgeving of tot invordering van een administratieve financiële sanctie en/of boete opgelegd in een andere EU-lidstaat aan een in het Vlaamse Gewest gevestigde dienstverrichter wegens het niet naleven van de in de betreffende EU-lidstaat geldende regels inzake detachering van werknemers.

- Tijdelijk uitsluiten recht op subsidies

Wanneer bedrijven vandaag worden veroordeeld voor zware inbreuken op de sociale regelgeving kunnen ze nadien zonder probleem opnieuw subsidies aanvragen. Om te vermijden dat veroordeelde malafide ondernemingen overheidsmiddelen opnieuw zouden misbruiken, wordt voorzien in de mogelijkheid om tijdelijk het recht op subsidies vanuit het beleidsdomein Werk en Sociale Economie uit te sluiten.

C. Totstandkomingsprocedure

Over het bijgaande ontwerp van decreet werden de hiernavolgende adviezen verleend:

- het advies van de Inspectie van Financiën van 18 oktober 2022;
- het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) van 5 december 2022;
- het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VTC) 2022/107 van 8 november 2022;

Het advies van het College van procureurs-generaal werd op 8 november 2022 aangevraagd maar niet binnen de gestelde termijn verleend.

Na de tweede principiële goedkeuring van het voorontwerp van decreet werden de hiernavolgende adviezen verleend:

- het advies van de Raad van State 72.848/1 van 3 februari 2023;
- het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit 94/2023 van 17 mei 2023.

1. Het advies van de SERV

De SERV heeft op 5 december 2022 een positief advies verleend.

De sociale partners zien een globaal evenwicht in de verzwaring en verlichting van de sanctiemaatregelen.

De sociale partners zijn het idee genegen dat ook in de toekomst verder op preventie wordt ingezet en dat meer gerichte controles kunnen plaatsvinden op basis van het kruisen van databanken, met bijzondere aandacht voor de zware inbreuken.

De SERV vraagt wel dat de Vlaamse Sociale Inspectie de sectorale sociale partners consulteert over de belangrijkste inbreuken waarmee ze geconfronteerd worden en haar focus daarop afstemt. Daarnaast zou de Vlaamse Sociale Inspectie net als de SIOD (Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst) kunnen communiceren over de sectoren waarin aangekondigde controles zullen plaatsvinden. De SERV wordt tevens graag op de hoogte gehouden over de implementatie, monitoring en evaluatie van het nieuwe handhavingskader door de Vlaamse Sociale Inspectie.

Wanneer dit een meerwaarde vormt voor de handhaving en toepassing van de regelgeving in specifieke sectoren, zal meer aandacht worden gegeven aan overleg met de sectorale sociale partners zoals voorgesteld door de SERV.

2. Het advies van de VTC

De VTC heeft op 8 november 2022 advies verleend over het voorontwerp van decreet. Hieronder wordt verder ingegaan op de opmerkingen van de VTC:

- a) De federale databank e-PV wordt geregeld in artikel 100/1 tot en met 100/10 van de wet van 17 maart 2019. Voor de VTC is het niet duidelijk waarom bepaalde wettelijke bepalingen met betrekking tot deze databank worden overgenomen en andere niet. Volgens de VTC is het aangewezen om in het ontwerp van decreet of minstens in de memorie van toelichting te verduidelijken waarvoor ervan uitgegaan wordt dat de vermelde wet van toepassing is en waarvoor niet, in het bijzonder wat gegevensbescherming betreft. Dit geldt bijvoorbeeld inzake het bepalen van de verwerkingsverantwoordelijkheid. De databank e-PV is een databank die eigendom is van en beheerd wordt door de federale overheid. Daarom worden in dit ontwerp van decreet minimale wettelijke bepalingen opgenomen die de Vlaamse Sociale Inspectie moeten toelaten elektronische processen-verbaal aan te maken en uit te wisselen. Het beheer, de toegang en het toezicht op het gebruik van deze databank gebeurt op grond van federale wettelijke bepalingen. Vermits de Vlaamse overheid hier geen beslissingsbevoegdheid heeft, is het logisch dat hierover geen wettelijke bepalingen zijn opgenomen. In de artikelsgewijze toelichting (zoals verder vermeld) wordt de hoedanigheid van verwerkingsverantwoordelijke wel verder verduidelijkt.
- b) De VTC stelt zich de vraag of de definitie van e-pv voldoende duidelijk en zeker is. Volgens de VTC houdt de niet-verwijzing naar artikel 100/2 van het Sociaal Strafwetboek een risico in. De VTC adviseert om dit te herbekijken/motiveren omdat de burger minstens duidelijk moet weten over welk informaticasysteem het gaat.

Om aan de opmerkingen van de VTC tegemoet te komen, wordt de definitie van e-pv in artikel 21, 14°, (thans artikel 20, 14°) aangepast en wordt de artikelsgewijze toelichting bij dit artikel verduidelijkt.

- c) De VTC acht de verwijzing in artikel 22 (thans artikel 21) (invoeging artikel 6/3) naar de algemene verordening gegevensbescherming overbodig vermits deze hoe dan ook moet gerespecteerd worden. Daarnaast is het volgens de VTC niet duidelijk waarom de verwijzing naar de KSZ-wet (KSZ: Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid) wordt vermeld vermits mogelijk andere bepalingen van toepassing zijn. Ze beveelt aan om dit te verduidelijken en eventueel te herbekijken.

In de tekst van artikel 22 (thans artikel 21) wordt de verwijzing naar de algemene verordening gegevensbescherming geschrapt.

De verwijzing naar de KSZ-wet is nodig vermits de e-pv's van de federale en regionale sociale inspectiediensten, die in de databank e-PV zijn opgenomen, over het algemeen worden opgesteld op basis van (persoons)gegevens die in het netwerk van de sociale zekerheid (Dimona (Déclaration Immédiate/ Onmiddellijke Aangifte), Limosa (Landenoverschrijdend Informatiesysteem ten behoeve van Migratie Onderzoek), DmfA-aangifte (DmfA: Déclaration multifonctionnelle/ multifunctionele Aangifte), check in at work enzovoort) zijn opgenomen. Indien gegevens met andere (Vlaamse) inspectiediensten worden uitgewisseld, is het mogelijk dat nog andere wettelijke bepalingen van toepassing zijn op de mededeling van de gegevens.

Daarnaast wordt in de artikelsgewijze toelichting opgenomen dat de Vlaamse Sociale Inspectie gebruikmaakt van de federale infrastructuur om zo nodig gegevens met andere regionale en federale diensten uit te wisselen. Ze blijft hierbij gegevensverantwoordelijke.

- d) De VTC wijst erop dat er op het aanmaken van e-pv's via een informaticatoepassing uitzonderingen worden voorzien in het Sociaal Strafwetboek. De VTC beveelt aan om te verduidelijken of dit ook voor de hier bedoelde verwerkingen kan en om dit eventueel te herbekijken.

Er wordt in dit ontwerp van decreet geen expliciete uitzondering op het aanmaken van een e-pv via een informaticatoepassing voorzien. Het ligt in de bedoeling van de Vlaamse overheid om in de toekomst enkel nog pv's in elektronische vorm te voorzien. Deze bepalingen liggen hiermee volledig in de lijn van de beslissing die is genomen in het kader van artikel 4 van het ontwerp van kaderdecreet over de handhaving van Vlaamse regelgeving.

Uiteraard kan in geval van overmacht, zoals het disfunctioneren van de informaticatoepassing of de verbindingen om deze aan te spreken, verlies, diefstal of beschadiging van de elektronische identiteitskaart van de verbaliserende ambtenaar, worden gebruikgemaakt van een op papier gesteld proces-verbaal, dat wordt ondertekend met een handgeschreven handtekening. Deze mogelijkheid wordt impliciet voorzien aangezien het opstellen van een elektronisch proces-verbaal niet als een verplichting wordt benoemd.

- e) De VTC vraagt om de hoedanigheid van de verwerkingsverantwoordelijke uit te klaren.

De Vlaamse Sociale Inspectie neemt de rol van verwerkingsverantwoordelijke op zich voor e-pv's die ze zelf opstelt en aanmaakt in de databank e-PV.

Dit wordt in artikel 21 opgenomen.

Daarnaast is overeenkomstig artikel 100/6, tweede lid, van het Sociaal Strafwetboek de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister bevoegd voor Werk, de minister bevoegd voor Sociale Zaken, de minister bevoegd voor Economie, de minister bevoegd voor Mobiliteit, de minister bevoegd voor Justitie en de minister bevoegd voor de Maritieme Mobiliteit, de verwerkingsverantwoordelijke voor de databank e-PV. Dit wordt in de artikelsgewijze commentaar verder toegelicht.

- f) De VTC vraagt dat in het ontwerp van decreet duidelijk wordt opgenomen uit welke bronnen gegevens worden opgehaald voor het samenstellen van het e-pv.

- Om aan de vraag tegemoet te komen, wordt in artikel 23 (thans artikel 22) een bijkomende paragraaf (artikel 6/4, §2) opgenomen.
- g) De VTC merkt op dat het eigenlijke doeleinde voor het gebruik van een datawarehouse niet terug te vinden is in de tekst van artikel 27 (thans artikel 26) van het ontwerp van decreet. Dit doel is enkel terug te vinden in de memorie van toelichting. Het gaat volgens de VTC om een bijzonder doeleinde dat een hoog risico op fouten inhoudt met soms verregaande gevolgen voor potentieel kwetsbare bevolkingsgroepen. De VTC dringt er daarom op aan om het doel in het ontwerp van decreet op te nemen zodat het doeleinde welbepaald en transparant is. Tevens is de VTC van mening dat het ontwerp van decreet onvoldoende de grenzen afbakt en niet aangeeft of de fraudeopsporing aan de hand van correlaties (knipperlichten) zal gebeuren. De VTC vraagt tevens om dit te verduidelijken.
- Om aan de bekommernissen van de VTC tegemoet te komen, wordt in de tekst van artikel 27 (thans artikel 26) opgenomen dat de Vlaamse Sociale Inspectie de processen van datamining en datamatching kan uitvoeren om profielen met een verhoogd risico op te sporen. Daarnaast wordt in de memorie van toelichting opgenomen dat de fraudeopsporing aan de hand van correlaties gebeurt.
- h) De VTC adviseert om als verwerkingsverantwoordelijke de entiteit aan te duiden waarvoor de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, werken in plaats van de individuele ambtenaren.
- In de tekst van artikel 27 (thans artikel 26) wordt daarom de Cel Administratieve Geldboeten vermeld, waartoe de aangewezen ambtenaren behoren.
- i) Gezien de verschillende gegevensstromen, zou volgens de VTC de rol van de functionaris voor de gegevensbescherming in het kader van het beheer van het datawarehouse en de gewenste analyses best verankerd worden in de regelgeving.
- Aangezien dit geen essentieel element van de verwerking van persoonsgegevens betreft, wordt dit niet opgenomen in het ontwerp van decreet.
- j) Volgens de VTC moet een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling voor de verschillende gegevensstromen en het datawarehouse verplicht opgesteld worden.
- Op advies van de functionaris Gegevensbescherming van het Departement Werk en Sociale Economie zal er een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling voor de datawarehouse ingepland worden en aan de VTC voorgelegd worden.
- k) De VTC meent dat de categorieën betrokkenen, de categorieën van persoonsgegevens en de ontvangers niet expliciet worden aangeduid en beveelt aan om dit wel te doen en om eventueel naar wettelijke of decretale bepalingen te verwijzen.
- Om aan de opmerkingen van de VTC tegemoet te komen, worden twee nieuwe artikelen opgenomen, namelijk een nieuw artikel 28 tot invoeging van een artikel 8/3, en een nieuw artikel 29 tot invoeging van een artikel 8/4.
- l) Om aan de bekommernissen van de VTC inzake geautomatiseerde individuele besluitvorming tegemoet te komen, wordt in de artikelsgewijze toelichting bij artikel 27 (thans artikel 26) een bijkomende verduidelijking opgenomen.
- Er zijn geen geautomatiseerde vaststellingen van inbreuken op de wetgeving. Om inbreuken vast te stellen, zullen de sociaalrechtelijk inspecteurs – op basis van de lijst die aan de hand van de datamining en/of matching werd verkregen – nog steeds een onderzoek moeten uitvoeren en binnen de wettelijke voorwaarden het bewijs van de inbreuken leveren. Het spreekt voor zich dat de Vlaamse Sociale Inspectie in dat kader de nodige zorg zal besteden aan de opleiding van de gebruikers en zo nodig aan de bijsturing van het gebruikte systeem.
- m) De VTC vraagt meer informatie met betrekking tot de opsplitsing van het eerste en het tweede lid van artikel 28 (thans artikel 27) van het ontwerp van decreet.

Het onderscheid tussen het eerste en het tweede lid ligt in het doel van de verdere verwerking.

In het eerste lid werd de verdere verwerking voorzien wanneer zowel de initiële als verdere verwerking gebeurt met het oog op de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van inbreuken.

In het tweede lid werd de verdere verwerking voorzien wanneer zowel de initiële als verdere verwerking gebeurt met het oog op de inning en invordering van de bedragen die tot haar bevoegdheid behoren (bijvoorbeeld bij de invordering of terugvordering van ten onrechte genoten subsidies).

Om verdere discussies uit te sluiten, wordt voorgesteld om het tweede lid van artikel 28 (thans artikel 27) te schrappen. Tegelijkertijd wordt in de artikelsgewijze toelichting een voorbeeld van verdere verwerking gegeven.

- n) De VTC beveelt aan om het derde lid van artikel 28 (thans artikel 27) te schrappen en na aanpassing enkel te behouden in de toelichting. Er wordt met deze aanbeveling rekening gehouden.

- o) Invordering administratieve geldboeten inzake detachering.

Er moet worden opgemerkt dat het niet de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) is die instaat voor het indienen van de verzoeken tot kennisgeving en invordering, maar de Cel Administratieve Geldboeten van het Departement WSE. "De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar" staat immers aan het hoofd van de Cel Administratieve Geldboeten, zoals bepaald in artikel 7, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht.

Wanneer wordt verwezen naar "de in artikel 17, §8, eerste lid, van dit decreet aangewezen ambtenaar", betreft het wel VLABEL.

De opmerking van de VTC in punt 102, zijnde dat VLABEL als verwerkingsverantwoordelijke moet worden beschouwd aangezien zij de verwerkingen niet doet in opdracht van een Vlaamse instantie is bijgevolg niet correct. De Cel Administratieve Geldboeten binnen het Departement WSE zal de verzoeken vanuit andere lidstaten ontvangen via het IMI-systeem (IMI: Internal Market Information System). Indien het gaat om een verzoek tot invordering vanuit een andere lidstaat, zal WSE dit verzoek wel overmaken aan VLABEL om over te gaan tot de invordering. VLABEL blijft dus verwerker, en de Cel Administratieve Geldboeten is de verwerkingsverantwoordelijke.

De VTC is van oordeel dat het voorgelegde ontwerp van decreet voldoende waarborgen kan bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft. Zoals de VTC zelf aanhaalt, garandeert de Europese Commissie ook dat het IMI-systeem volledig veilig is en de persoonsgegevens zorgvuldig worden beschermd.

- p) De VTC merkt in haar advies op dat de persoonsgegevens juist moeten zijn en zo nodig geactualiseerd worden. Het ontwerp van decreet bevat geen bepalingen hierover, terwijl dit in een context van fraudeopsporing en administratieve geldboetes heel belangrijk is. De VTC beveelt aan om die op te nemen, eventueel door te verwijzen naar bestaande regelingen.

Om aan de opmerking van de VTC tegemoet te komen, worden twee nieuwe artikelen opgenomen, namelijk een nieuw artikel 27 tot invoeging van een artikel 8/3, en een nieuw artikel 28 tot invoeging van een artikel 8/4.

- q) Volgens de VTC bepaalt artikel 12, AVG dat de verwerkingsverantwoordelijke passende maatregelen neemt opdat de betrokkene de in artikel 13 en 14, AVG bedoelde informatie en de in artikel 15 tot en met 22 en artikel 34, AVG bedoelde communicatie in verband met de verwerking in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm en in duidelijke en eenvoudige taal ontvangt. De VTC is tevens van oordeel dat het aanbevolen is om het ontwerp van decreet aan te vullen met de verplichting om de vermeldingen op te nemen in de communicatie met de burger zodat de betrokkenen goed geïnformeerd worden over de verwerking van hun persoonsgegevens en het voor de betrokkenen duidelijk is wat hun rechten zijn en tot wie zij zich moeten richten voor de uitoefening van hun rechten.

Er moet evenwel worden opgemerkt dat de sociaalrechtelijke inspecteurs op grond van artikel 8, §1, van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht, met toepassing van artikel 23, lid 1, e) en h), van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) kunnen beslissen om de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de AVG-verordening, niet toe te passen bij de verwerkingen van persoonsgegevens in het kader van een onderzoek dat betrekking heeft op een welbepaalde natuurlijke persoon, als voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in het derde tot en met het elfde lid. Deze afwijkmogelijkheid houdt in dat de sociaalrechtelijke inspecteurs, gedurende de periode waarin de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een controle, een onderzoek of de voorbereidende werkzaamheden die daarmee verband houden, kunnen beslissen dat de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet worden toegepast wanneer dit voor het goede verloop van het onderzoek noodzakelijk is of kan zijn.

- r) Inzake veiligheid ontslaat het feit dat voor het e-pv en de uitwisseling in het kader van de detachering in het buitenland op systemen van andere organisaties een beroep wordt gedaan, de verwerkingsverantwoordelijke(n) niet van de AVG-verplichtingen inzake vertrouwelijkheid en veiligheid. De verwerkingsverantwoordelijke moet nagaan of aan deze voorwaarden voldaan is en zo nodig maatregelen (laten) nemen. De VTC wijst erop dat aangezien de gegevens niet duidelijk afgebakend zijn en het mogelijk delicate gegevens/bijzondere categorieën van persoonsgegevens betreft, bijzondere aandacht vereist is inzake informatieveiligheid. De VTC benadrukt ook het belang van een behoorlijk gebruikers- en toegangsbeheer en een logging van de toegangen zodat de functionaris en de toezichthouders kunnen controleren wie wanneer toegang had tot welke gegevens, wat de acties waren en waarom.

Binnen het Departement Werk en Sociale Economie, en dus binnen de Vlaamse Sociale Inspectie, wordt het gebruikers- en toegangsbeheer van de Vlaamse overheid toegepast, dit wil zeggen controle van de identiteit van de gebruiker (authenticatie) en verificatie of de gebruiker de nodige toelatingen heeft. Het toegangsbeheer zorgt ervoor dat informatie in de toepassingen enkel toegankelijk is voor wie daartoe de nodige rechten heeft gekregen.

Daarnaast worden de toegangen gelogd. Semestrieel wordt door de functionaris Gegevensbescherming een steekproef genomen op stochastische wijze van de uitgevoerde bevestigingen zodat de functionaris en de toezichthouders kunnen controleren wie wanneer toegang had tot welke gegevens, wat de acties waren en of deze legitiem waren. Jaarlijks wordt verslag uitgebracht over de toegangscontroles in het kader van de toegang tot deze persoonsgegevensbanken uit het netwerk van de sociale zekerheid.

De specificering van deze maatregelen moet niet in de wetgeving worden opgenomen.

Zoals al uitgebreid in de artikelsgewijze toelichting bij artikel 27 (thans artikel 25) werd beschreven, zijn er binnen de wetgeving de nodige garanties voorzien om het vertrouwelijke karakter van gegevens van persoonlijke aard te verzekeren (artikel 8 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht en artikel 58 van het Sociaal Strafwetboek). Daarnaast bestaat er een specifieke deontologische code voor de personeelsleden van de Vlaamse Sociale Inspectie. Deze voorziet in een professionele discretieplicht en een naleving van de privacyregels en de veiligheidsvoorschriften, waaronder bij het gebruik van informaticatoepassingen en databanken.

3. Het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA)

De GBA heeft op 17 mei 2023 advies verleend over het voorontwerp van decreet.

Hieronder wordt verder ingegaan op de opmerkingen van de GBA:

- a) De GBA wijst erop dat, voor een goed begrip van de diverse bepalingen die betrekking hebben op het e-pv, het ten zeerste aangewezen is in de toelichting bij elk van deze artikelen te vermelden op welke exacte bepaling van de federale wet of het Sociaal Strafwetboek deze bepaling is geïnspireerd. De artikelsgewijze toelichting zal op dat vlak worden aangepast.

- b) Volgens de GBA is de omschrijving van de doeleinden in artikel 22 (thans artikel 21) van het ontwerp van decreet te ruim geformuleerd en moet deze worden gepreciseerd, bijvoorbeeld door de toevoeging van bepaalde elementen, opgenomen in de toelichting bij artikel 21.

Om aan de opmerking van de autoriteit tegemoet te komen, wordt de formulering van artikel 22 (thans artikel 21) meer gepreciseerd.

- c) De GBA wijst erop dat het een goede praktijk is om in de memorie van toelichting bij artikel 22 (thans artikel 21) de grenzen te bepalen van de aldus omschreven doeleinden en aan te geven in welke omstandigheden de verwerking als onverenigbaar dient te worden beschouwd met de vastgestelde doeleinden.

Om aan de opmerkingen van de GBA tegemoet te komen, wordt in de memorie van toelichting bij artikel 22 (thans artikel 21) uitdrukkelijk aangegeven dat het niet de bedoeling is om de gegevens die in het kader van het e-pv worden opgeslagen, te gebruiken voor verdere verwerkingen in een datawarehouse met het oog op fraudeopsporing aan de hand van correlaties.

- d) Volgens de GBA kan niet worden aanvaard dat wordt voorzien in de registratie van gegevens in elektronische vorm en de mededeling van die gegevens, zonder dat in de toelichting bij het betrokken artikel een empirische beoordeling wordt opgenomen van het effect van het gebruik van e-pv op de in het decreet van 2004 bedoelde doeleinden en in het bijzonder op de bestrijding van inbreuken op de in artikel 2 van dat decreet opgesomde normen (ten aanzien van de gefedereerde entiteiten waar dit systeem van kracht is).

In dit verband merkt de GBA op dat het wenselijk zou zijn om bij de herformulering van artikel 22 (thans artikel 21) van het voorontwerp van decreet een verplichting op te nemen om de doeltreffendheid van de in het ontwerp van decreet voorziene verwerkingen periodiek te evalueren.

Om aan de opmerkingen van de Gegevensautoriteit tegemoet te komen, wordt in de memorie van toelichting bij artikel 22 (thans artikel 21) – onder punt b) statistieken – uitdrukkelijk aangegeven dat het gebruik van het e-pv toelaat om met behulp van data-analyses, het beleid te voeden, een gericht preventief en repressief beleid te voeren en het beleid sneller aan te passen aan de gewijzigde omstandigheden.

Daarnaast wordt via een nieuw artikel 29, in artikel 12 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht, voorzien dat het jaarverslag ook zal rapporteren over de statistieken met betrekking tot de opgestelde e-pv's alsmede over de doeltreffendheid van de verwerkingen.

- e) Op vraag van de GBA wordt in de memorie van toelichting verduidelijk wat er moet worden verstaan onder "een verhoogd risico". Daarnaast worden ook verschillende voorbeelden gegeven van de gevallen die worden gevisieerd met het oog op de voorzienbaarheid en transparantie naar de betrokkenen toe.

- f) De GBA vraagt om in artikel 27 (thans artikel 26) van het ontwerp van decreet te preciseren dat de datamining- en datamatchingtechnieken op de in het datawarehouse opgenomen gegevens uitsluitend kunnen worden verwerkt met het oog op de opsporing van profielen met een verhoogd risico.

De tekst van het ontwerp van decreet wordt op dat vlak aangepast.

- g) Op vraag van de GBA wordt in de artikelsgewijze toelichting een toelichting opgenomen over de noodzakelijkheid van de datamining- en over de

meerwaarde van deze technieken ten opzichte van de huidige opsporings- en sanctioneringswijzen (voor de opsporing, bestrijding en sanctionering van sociale fraude).

- h) De GBA merkt op dat het ontwerp van decreet geen opsomming bevat van de categorieën van persoonsgegevens en betrokkenen die het voorwerp zullen uitmaken van datamining en datamatching.

Om aan de opmerkingen van de GBA tegemoet te komen, worden twee nieuwe artikelen opgenomen, namelijk een nieuw artikel 28 tot invoeging van een artikel 8/3, en een nieuw artikel 29 tot invoeging van een artikel 8/4. In de memorie van toelichting wordt tevens een bijkomende verduidelijking opgenomen met betrekking tot de personen van wie de persoonsgegevens worden verwerkt.

- i) De GBA stelt dat moet worden gerechtvaardigd op basis van welke criteria de door de Vlaamse Sociale Inspectie geanalyseerde gegevens, die zullen worden opgenomen in de datawarehouse en het voorwerp zullen kunnen uitmaken van datamining en datamatching, onder de bevoegdheid van de Vlaamse overheid vallen.

Om aan de vraag van de GBA tegemoet te komen, wordt in de memorie van toelichting verduidelijkt dat het aanknopingspunt voor de bevoegdheid van de Vlaamse Sociale Inspectie het tewerkstellingsbeleid is, zoals opgesomd in artikel 6, §1, IX, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Het gaat in concreto om de volgende criteria: 1) de plaats van tewerkstelling (voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers of uitzendkrachten door Belgische of buitenlandse ondernemingen); 2) gegevens met betrekking tot de toelating tot arbeid of de arbeidskaart van de buitenlandse werknemer of de beroepskaart van de buitenlandse zelfstandige; 3) de uitoefening van de activiteiten (buitenlandse zelfstandigen, Belgische of buitenlandse ondernemingen die uitzendactiviteiten uitoefenen of Belgische ondernemingen die dienstenchequeactiviteiten verrichten); 4) de woonplaats van de gebruiker met betrekking tot de dienstenchequeactiviteiten; en 5) aangekochte of terugbetaalde dienstencheques. Deze gegevens zijn noodzakelijk om de steekproef te beperken tot alleen die subjecten die een band hebben met het Vlaamse Gewest.

- j) Op vraag van de GBA wordt in artikel 27 (thans artikel 26) de bewaartermijn van (maximaal) één jaar na de verjaring van alle rechtsvorderingen van de betrokken persoonsgegevens beperkt tot drie maanden na verjaring van alle vorderingen. Het ontwerp van decreet wordt op dat vlak aangepast.

Daarnaast wordt de suggestie van de GBA met betrekking tot de archivering gevolgd. Dit wil zeggen dat de passage "onverminderd de bewaring die noodzakelijk is voor de verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, voor wetenschappelijk of historisch onderzoek of voor statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 AVG" wordt vervangen door de volgende passage "onverminderd artikel III.87 en volgende van de Vlaamse Codex en, in voorkomend geval, de Archiefwet van 24 juni 1955 en het Archiefdecreet van 9 juli 2010".

Verder wordt in de memorie van toelichting verduidelijkt dat het niet de bedoeling is om de bevoegdheid voor een verwerking voor wetenschappelijke of historische onderzoeksdoeleinden of voor statistische doeleinden aan de Vlaamse Sociale Inspectie toe te kennen. Er wordt enkel in de mogelijkheid voorzien voor een eventuele verdere verwerking door derden. In dat geval zullen wel de bepalingen van artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming en artikel 186 en volgende van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens moeten nageleefd worden.

- k) Er wordt niet ingegaan op de aanbeveling van de GBA om verschillende of gedifferentieerde bewaartermijnen toe te passen.

In de memorie van toelichting wordt wel verduidelijkt dat, aangezien in de steekproef enkel die gegevens worden opgenomen wanneer er een aanknopingspunt is met het Vlaamse Gewest, de bewaartermijn niet beïnvloed wordt

- door de afwezigheid van het aanknopingspunt. Met andere woorden, in geval van afwezigheid van een aanknopingspunt met het Vlaamse Gewest worden de gegevens niet opgenomen in de steekproef.
- l) De GBA herinnert eraan dat, rekening houdend met het feit dat de door het ontwerp van decreet opgezette verwerking hoogstwaarschijnlijk zal leiden tot een hoog risico voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen in de zin van artikel 35, AVG, een specifieke effectbeoordeling moet uitgevoerd worden alvorens de verwerking daadwerkelijk wordt geïmplementeerd. Zoals al naar aanleiding van het advies van de VTC werd aangegeven, zal er een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling vooraf worden uitgevoerd.
- m) Op verzoek van de GBA werd de motivering van de noodzaak en de evenredigheid van de door artikel 26 (thans artikel 25) beoogde uitbreiding van de mogelijke beperkingen van betrokkenen in de zin van artikel 23, AVG toegevoegd in de artikelsgewijze bespreking in deze memorie van toelichting. Wat betreft het advies om in artikel 8, §1, van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht de concrete doeleinden en het materiële toepassingsgebied van de beperkingen te preciseren, moet worden opgemerkt dat het niet mogelijk is om de concrete gevallen en risico's exhaustief op te sommen in het decreet. Er werd wel een meer algemene omschrijving van de bedoelde verwerkingen toegevoegd in artikel 8, §1, derde lid. Daarnaast werden in de artikelsgewijze toelichting in deze memorie ook een aantal voorbeelden toegevoegd van situaties waarin de afwijking noodzakelijk is. Er werd ook al voorzien in een beperking van de afwijking in het vijfde lid: de afwijking heeft geen betrekking op gegevens die losstaan van het voorwerp van het onderzoek of de procedure van een eventuele oplegging van een administratieve geldboete.

4. Het advies van de Raad van State

De Raad van State heeft op 3 februari 2023 advies verleend over het voorontwerp van decreet.

Hieronder wordt verder ingegaan op de opmerkingen van de Raad van State.

Bevoegdheid

3.1. – 3.3.

Artikel 21 tot en met 24 (thans artikel 20 tot en met 23) kunnen volgens de Raad van State geen doorgang vinden. Indien de medewerking van de diensten van de federale overheid, die verantwoordelijk zijn voor het e-pv, nodig wordt geacht voor de uitvoering van de ontworpen regeling, zal daartoe volgens de Raad van State een samenwerkingsakkoord moeten worden gesloten overeenkomstig artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. De Raad van State stelt dat de aanname van artikel 21 tot en met 24 (thans artikel 20 tot en met 23) voorbarig is in de mate dat de operationaliteit van de ontworpen regelgeving afhangt van een nog aan te passen federale regelgeving en een nog te sluiten samenwerkingsakkoord.

Zoals al in de memorie van toelichting was aangegeven, voorzien de betrokken bepalingen de juridische basis voor de onderlinge informatie-uitwisseling van e-pv's tussen de Vlaamse Sociale Inspectie en de federale databank e-pv.

In artikel 21 (thans artikel 20) (tot wijziging van artikel 3 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht) worden de definities opgenomen van e-pv, databank e-PV en algemene verordening gegevensbescherming.

In artikel 22 en 23 (thans artikel 21 en 22) wordt bepaald dat:

- 1° de processen-verbaal worden aangemaakt via een informatietoepassing en welke persoonsgegevens hiervoor worden gebruikt;

- 2° de gegevensuitwisseling geschiedt overeenkomstig de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid.

De verwijzing naar de Kruispuntbankwetgeving wordt voor de juridische duidelijkheid opgenomen omdat de Vlaamse Sociale Inspectie als gegevensverwerker van persoonsgegevens uit het netwerk van de sociale zekerheid verplicht is deze wetgeving na te leven.

De persoonsgegevens worden op dit ogenblik al uitgewisseld met het oog op de consultatie en de verwerking. De uitwisseling en de verwerking van deze persoonsgegevens is onderworpen aan de beraadslaging van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteiten. De afsluiting van een samenwerkingsakkoord is hiervoor niet nodig.

In artikel 24 (thans artikel 23) wordt bepaald dat het e-pv moet worden ondertekend met een gekwalificeerde elektronische handtekening.

Het betreft met andere woorden allen bepalingen die zich binnen de autonome bevoegdheidssfeer van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest situeren. De ontworpen bepalingen kunnen dus gewoon doorgang vinden.

Zaken die achteraf gemeenschappelijk moeten worden geregeld, zullen zo nodig via een apart af te sluiten samenwerkingsakkoord worden geregeld.

4.1.- 4.3.

De Raad van State merkt op dat artikel 51 tot en met 60 (thans 53 tot en met 62) van het voorontwerp van decreet strekken tot gedeeltelijke omzetting van hoofdstuk IV van richtlijn 2014/67/EU, dat van toepassing is op "financiële administratieve sancties en/of boeten, [...] in verband met de niet-naleving van de bepalingen van Richtlijn 96/71/EG of van deze richtlijn". Het is voor de Raad van State niet meteen duidelijk welke bepalingen van die richtlijnen in verband kunnen worden gebracht met de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap.

De Raad van State beveelt daarnaast aan om in de memorie van toelichting te verduidelijken hoe de bevoegde instantie van een andere lidstaat moet kiezen of zij een beroep doet op de federale dan wel op de Vlaamse overheid. In elk geval moet de voorwaarde inzake de in België gevestigde dienstverrichter in de ontworpen bepalingen worden afgestemd op de Vlaamse territoriale bevoegdheid.

Het merendeel van de aangelegenheden inzake detachering betreft inderdaad federale bevoegdheden. Het Vlaamse Gewest is bevoegd voor de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten, met uitzondering van de normen betreffende de arbeidskaart afgeleverd in het kader van de specifieke verblijfssituatie van de betrokken personen en de vrijstellingen van beroepskaarten verbonden aan de specifieke verblijfssituatie van de betrokken personen. De Vlaamse bevoegdheden inzake detachering situeren zich dus op het vlak van de toekenningen tot arbeid en de controle op de reglementering inzake de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten. Bijgevolg is het Vlaamse Gewest ook bevoegd voor de oplegging van administratieve geldboeten voor inbreuken tegen deze regelgeving.

Rechtspraak van het Europees Hof van Justitie maakte het mogelijk voor derdelanders – via de zogenaamde Vander Elst-route – om gedetacheerd te worden naar landen binnen de Europese Unie en daar van rechtswege toegelaten te zijn tot arbeid, mits de derdelanders reeds beschikken over een geldige verblijfs- en arbeidsvergunning in een verblijfsland binnen de Europese Unie (arrest-Vander Elst, Hof van Justitie, 9 augustus 1994). Artikel 16, §1, eerste lid, 7°, van het

besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers bevat de vrijstelling van arbeidsvergunning voor deze gedetacheerde derdelanders. De voorwaarden zijn gebaseerd op de rechtspraak van het Hof van Justitie. Wanneer deze voorwaarden niet zijn voldaan en er dus sprake is van onrechtmatige detachering, is de vrijstelling niet van toepassing en moet de derdelander over een geldige Belgische verblijfs- en/of arbeidsvergunning beschikken.

In artikel 4 van richtlijn 2014/67/EU worden de elementen bepaald die als hulp dienen voor de bevoegde instanties en in het geval zij redenen hebben om te vermoeden dat een werknemer niet in aanmerking komt voor de status van gedetacheerd werknemer zoals bedoeld in richtlijn 96/71/EG. De in dit artikel bedoelde elementen die de bevoegde instanties gebruiken om uit te maken of er sprake is van een daadwerkelijke detachering, kunnen ook worden gebruikt om vast te stellen of een persoon onder de definitie van werknemer zoals bedoeld in artikel 2, lid 2, van richtlijn 96/71/EG valt.

De bevoegdheid van het Vlaamse Gewest inzake de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten kan dus wel degelijk in verband worden gebracht met de bepalingen van voormelde richtlijnen. Er zijn geen gemeenschapsbevoegdheden die hiermee in verband kunnen worden gebracht. De verwijzing naar de Vlaamse Gemeenschap in artikel 60 (thans 62) werd dan ook geschrapt.

Wat de aanbeveling betreft om te verduidelijken hoe een verzoekende instantie van een andere lidstaat moet kiezen of zij beroep doet op de federale dan wel op de Vlaamse overheid, dit werd toegevoegd in de artikelsgewijze toelichting in deze memorie. De verwijzingen naar "in België gevestigde dienstverrichter" in het voorontwerp van decreet werden vervangen door "in het Vlaamse Gewest gevestigde dienstverrichter".

Vormvereisten

De Raad van State stipt aan dat er bij de adviesaanvraag enkel het advies van de VTC werd gevoegd en dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit nog moet worden ingewonnen vooraleer het voorontwerp van decreet doorgang kan vinden.

Het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit werd aangevraagd op 14 maart 2023 en verleend op 17 mei 2023.

Algemene opmerkingen

- a) In zijn advies merkt de Raad van State op om het begrip overtredingen in artikel 4, 7, 15, 20, 68, 70, 74, 75, 80 en 83 (thans: 4, 7, 14, 19, 70, 73, 77, 78, 83 en 86 – uniformisering van de toepassing van de bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek) – gelet op de specifieke betekenis van het begrip overtreding in het strafrecht en rekening houdend met het feit dat de betrokken inbreuken niet steeds met een politiestraf worden bestraft – te vervangen door misdrijven.
Vermits in het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht hoofdzakelijk het begrip inbreuken wordt gebruikt, wordt het begrip overtredingen in de betrokken bepalingen vervangen door 'inbreuken'.
- b) De Raad van State beveelt aan om in de bepalingen die een grondige wijziging en actualisering van de strafbepalingen voorzien, de zinsnede "met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek" te schrappen.
Strikt genomen is deze zinsnede inderdaad niet nodig maar door de opname ervan wordt de lijn gevolgd die de Vlaamse decreetgever destijds heeft

uitgezet. De Vlaamse decreetgever heeft enkel willen aangeven dat deze bepalingen van het Strafwetboek van toepassing blijven. Daarom wenst de Vlaamse Regering deze zinsnede te behouden.

- c) De Raad van State was met betrekking tot het initiële artikel 25 (toegang tot de bewoonde lokalen in geval van heterdaad) – thans artikel 24 van het ontwerp van decreet – van oordeel dat het betrokken artikel aan een bijkomend onderzoek diende onderworpen te worden. Volgens de Raad van State vereisen artikel 15 en 22 van de Grondwet, en artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens een voldoende precieze wettelijke bepaling, een dwingende maatschappelijke behoefte en de evenredigheid met de daarin nagestreefde wettige doelstelling.

Volgens de Raad van State kan de in de memorie van toelichting opgenomen motivering op zichzelf in beginsel bezwaarlijk een (vermoeden van) misdrijf inhouden. Een al te ruime invulling van het begrip heterdaad zou volgens de Raad van State de in artikel 7, 1°, a), van het decreet van 30 april 2004 vervatte voorwaarde van de voorafgaande machtiging door de politierechter bovendien dreigen uit te hollen.

De decreetgever voert deze bepaling in naar analogie met artikel 24 van het Sociaal Strafwetboek en acht een bijkomend onderzoek niet nodig zodat bijgevolg de ontworpen bepaling gewoon doorgang kan vinden.

- d) De Raad van State vraagt om in de memorie van toelichting bij artikel 27 en 28 (thans artikel 26 en 27) – betreffende de verwerking van persoonsgegevens en in het bijzonder van het systeem van het datawarehouse – een verduidelijking op te nemen met betrekking tot de beraadslaging van de bevoegde gegevensautoriteit.

Deze verduidelijking wordt opgenomen in de memorie van toelichting.

- e) De Raad van State beveelt aan om in artikel 28 (thans artikel 27) – tot invoeging van artikel 8/2, eerste lid – de woorden “wanneer en als” te vervangen door de woorden “wanneer en voor zover”.

De betrokken bepaling wordt aan de aanbeveling aangepast.

- f) De Raad van State merkt op dat in artikel 50 (thans artikel 52) – tot vervanging van artikel 23, §4, eerste lid, van het decreet van 30 april 2004 – ook moet verwezen worden naar artikel 21/3 en 21/4 en niet enkel naar “artikel 21 tot en met 21/2”.

De tekst van het betrokken artikel wordt aangepast aan deze opmerking.

- g) De Raad van State merkt met betrekking tot artikel 61 (thans artikel 63) op dat de inleidende zin van punt 7° ten onrechte wordt herhaald.

Dit wordt in de tekst rechtgezet.

- h) De Raad van State wijst omtrent de invoering van een regeling inzake de uitsluiting van het recht op subsidie op de verregaande gevolgen die het met zich meebrengt. De Raad van State stelt de vraag of dit wel de bedoeling is en vraagt daarnaast om de ontworpen bepaling aan een grondig onderzoek te onderwerpen. De Raad geeft bovendien ook aan dat niet duidelijk is wat onder “nadere voorwaarden” moet worden verstaan.

De tekst wordt aangepast aan het advies van de Raad. Het van rechtswege uitsluiten van het recht op subsidie wordt geschrapt en de uitsluiting krijgt een facultatief karakter. Er wordt in de tekst op uniforme wijze tot uitdrukking gebracht dat de voorgeschreven strafmaat bepalend is. De Raad geeft terecht aan dat de latere wijzigingen aan de diverse wetten en decreten andere strafmaten kunnen invoeren, wat tot rechtsonzekerheid dreigt te leiden. De decreetgever zal de toekomstige wijzigingen nauwgezet opvolgen.

De Vlaamse Regering kan, binnen dit decretaal kader, beslissen wie tijdelijk uitgesloten kan worden van het recht op subsidie en kan eveneens de duurtijd ervan bepalen, die weliswaar begrensd is op twaalf maanden. De woorden “nadere voorwaarden” worden in de tekst geschrapt.

- i) De Raad van State beveelt aan om met betrekking tot de inhoud van artikel 82 (thans artikel 85) – wijziging van artikel 13, 1°, van het decreet van 23 december 2022 over de premie kwalificerend werkplekleren voor ondernemingen en de leerlingenpremie alternerende opleiding – na te gaan of dit dezelfde draagwijdte heeft als artikel 81 (thans artikel 84) – wijziging van artikel 12 van hetzelfde decreet.

Er werd rekening gehouden met de aanbeveling. Dit wil zeggen dat door een betere afstemming van artikel 12 en 13 van het decreet van 23 december 2022 over de premie kwalificerend werkplekleren voor ondernemingen en de leerlingenpremie alternerende opleiding, artikel 12 wordt opgeheven. Artikel 13 wordt met de opheffing van artikel 12 in overeenstemming gebracht.

Artikel 37 (thans artikel 40) – wijziging van artikel 13/9 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht dat in de oplegging van een administratieve geldboete voorziet – wordt op deze wijziging afgestemd.

Artikel 5, 6 en 35 (thans artikel 4, 5 en 38) (Vlaams opleidingsverlof) en artikel 29, 68 en 69 (thans artikel 32, 71, 72 – ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen) worden naar analogie op deze wijziging afgestemd.

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1

Dit artikel bepaalt dat het voorliggende ontwerp van decreet een gemeenschaps- en gewestbevoegdheid omvat.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen aan het decreet van 13 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen

Artikel 2

Dit artikel brengt enkele wijzigingen aan in artikel 12 van het decreet van 13 juli 1973.

De bestraffing van de verhindering van toezicht bij controle op het Taaldecreet wordt opgeheven omdat de sanctionering van deze inbreuk al is opgenomen in artikel 24, 3°, van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht.

De huidige inbreuken zijn ingedeeld in niveau 2. Dit is analoog met de inbreuken in het Sociaal Strafwetboek voor de niet-naleving van de bepalingen inzake het bijhouden van sociale documenten. Omdat de hoogte van de sancties werkgevers er vaak niet toe aanzetten om het Taaldecreet na te leven, wordt naar analogie met de bepalingen voor het niet-naleven van de wetgeving inzake sociale documenten voorgesteld om een multiplicator in te voeren (dit wil zeggen een vermenigvuldiging van de sanctie met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft).

Artikel 3

De termijn voor herhaling wordt afgestemd op de andere regelgeving van het beleidsdomein WSE.

Artikel 4, 7, 14, 19, 70, 73, 77, 78, 83 en 86

Tot op heden bestaat er binnen het beleidsdomein WSE geen uniformiteit in de toepassing van de bepaling van boek I van het Strafwetboek.

Met artikel 4, 7, 14, 19, 70, 73, 77, 78, 83 en 86 worden de bepalingen die de toepassing van boek I van het Strafwetboek regelen, in de diverse wetgevingen beter op elkaar afgestemd.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen aan de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen – Vlaams opleidingsverlof

Artikel 5

Doordat in artikel 132 van bovengenoemde herstelwet van 22 januari 1985 betreffende het Vlaams opleidingsverlof, de notie “wetens en willens” overal wordt opgeheven, wordt artikel 131 dubbelop met artikel 132, eerste lid, 1°. Daarom wordt artikel 131 opgeheven.

Artikel 6

Voor de inbreuken, vermeld in artikel 132 van bovengenoemde herstelwet van 22 januari 1985, betreffende het Vlaams opleidingsverlof, wordt de strafrechtelijke geldboete verhoogd van 250 tot 2500 euro naar 300 tot 3000 euro, wat de standaard wordt voor inbreuken van categorie 4.

De notie “wetens en willens” wordt alleen nog voor de zwaarste inbreuken weehouden, en kan hier met andere woorden worden opgeheven.

In het tweede lid wordt de notie “aantal werknemers dat betrokken is bij de inbreuk” duidelijker geformuleerd als “aantal werknemers voor wie onterecht de (gedeeltelijke) terugbetaling van hun loonkost werd aangevraagd, verkregen of behouden”.

Artikel 7

Zie de toelichting bij artikel 4.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen aan de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers

Artikel 8 tot en met 11

In artikel 12/1, §1, artikel 12/2, §1, artikel 12/3, §1, en artikel 12/4, §2 en §3, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, wordt de notie “met het aantal bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen” duidelijker geformuleerd als “met het aantal buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft”.

Artikel 12 en 13

In het kader van een zachte depenalisering wordt voor de inbreuken, vermeld in artikel 12/5, §4, en artikel 12/6, §4, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, de gevangenisstraf afgeschaft en wordt de strafrechtelijke geldboete verlaagd van 125 tot 1250 euro naar 100 tot 1000 euro.

Deze aanpassing houdt een aanzienlijke strafverlichting in.

Artikel 14

Zie de toelichting bij artikel 4.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen aan de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurt-diensten en -banen

Artikel 15

Dit artikel brengt enkele wijzigingen aan in artikel 10quater van de wet van 20 juli 2001.

De inbreuk van het niet verlenen van voorrang door de werkgever bij de aanstelling voor een voltijdse betrekking of voor een andere, al dan niet bijkomende deeltijdse betrekking (huidig artikel 10quater, 1°) wordt opgeheven. Aangezien dit betrekking heeft op een arbeidsrechtelijk aspect heeft de Vlaamse Sociale Inspectie deze inbreuk niet meer gecontroleerd. De bevoegdheid om dit eventueel op te leggen en te controleren ligt federaal. Deze bepaling wordt daarom in de Vlaamse regelgeving geschrapt.

Voor de inbreuk, omschreven in artikel 10quater, 2°, wordt een strafverzwaring doorgevoerd. Ze wordt met andere woorden opgeheven en tegelijkertijd opnieuw ingevoegd in artikel 10quinquies.

Bij de vermenging van de rollen van gebruiker en dienstenchequewerker met deze van dienstenchequeonderneming is er vaak fraude aanwezig. Daarom is er een verbod op vertegenwoordiging. De fraude heeft een impact op de overheidsmiddelen. Uit controles blijkt evenwel dat dienstenchequeondernemingen dit verbod overtreden door bijvoorbeeld dienstencheques te gebruiken hetzij voor niet-toegelaten activiteiten, hetzij met het oog op het creëren van fictieve prestaties. Om die reden wordt een sanctieverzwaring voorzien. Tegelijkertijd wordt een vermenigvuldiging voorzien met het aantal gebruikers en werknemers die bij de inbreuk betrokken zijn.

De inbreuk, opgenomen in artikel 10quater, 4°, wordt tevens opgeheven aangezien deze door de opheffing van artikel 10quater, 1° en 2°, zonder voorwerp is.

Artikel 16

Dit artikel brengt enkele wijzigingen aan in artikel 10quinquies. In het kader van een zachte depenalisering wordt niet langer een gevangenisstraf voorzien voor de inbreuken van categorie 3. Tegelijkertijd wordt een verlaging van de geldboeten voorzien (zoals hierboven toegelicht). Dit betekent dus een aanzienlijke strafverlichting.

Voor de inbreuken, bepaald in punt 4° tot en met 6°, wordt een strafverzwaring doorgevoerd. Deze inbreuken worden opgeheven en tegelijkertijd opnieuw ingevoegd in artikel 10quinquies/1.

In punt 8°, het deelnemen aan een inbreuk door de werknemer of gebruiker, wordt de notie "wetens en willens" opgeheven, aangezien deze alleen nog voor de zwaarste inbreuken wordt weerhouden. De aanwezigheid van ernstige onachtzaamheid of nalatigheid wordt hier als voldoende geacht. Dit brengt de inbreuk in lijn met de mogelijkheden tot uitsluiting van een gebruiker wanneer die bepaalde regels niet volgt. Tegelijkertijd wordt de inbreuk opnieuw ingevoegd in artikel 10sexies, maar ditmaal met bijzonder opzet. Wanneer het frauduleus opzet aanwezig is en kan aangetoond worden, wordt aldus een strafverzwaring voorzien.

In artikel 10quinquies worden drie inbreuken (in punt 10° tot en met 12°) ingevoegd, waarvan twee inbreuken nieuw zijn:

- de vertegenwoordiging van de gebruiker of de werknemer (dit betreft de sanctieverzwaring van het vroegere artikel 10quater, 2°);
- het aanwenden van dienstencheques voor andere doeleinden dan de doeleinden waarvoor ze deze hebben verkregen (= nieuw);
- het verkrijgen, behouden of aanwenden van dienstencheques op basis van onjuiste of onvolledige verklaringen (= nieuw).

De nieuwe inbreuken beogen de aanpak van het misbruik van dienstencheques zonder dat het bedrieglijke karakter kan aangetoond worden. De nalatigheid of onoplettendheid is voldoende. De inbreuken zijn gebaseerd op gelijkaardige inbreuken die bestaan in het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen (artikel 18), en het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling (artikel 38).

Zoals hierboven toegelicht, wordt er een multiplicator voorzien (dit wil zeggen een vermenigvuldiging met het aantal gebruikers en werknemers die werden vertegenwoordigd) voor de inbreuk op het vertegenwoordigingsverbod. Ook voor het aanvaarden van dienstencheques van een gebruiker vooraleer de buurtwerken of -diensten zijn uitgevoerd en het laten uitvoeren van buurtwerken of -diensten door een werknemer die hiervoor niet werd aangeworven, opgenomen in artikel 10quinquies, 1° en 2°, wordt een vermenigvuldiging van de sanctie voorzien met het aantal gebruikers, respectievelijk werknemers die bij de inbreuk zijn betrokken.

Artikel 17

Deze bepaling voegt een nieuw artikel 10quinquies/1 in.

Het nieuwe artikel sanctioneert inbreuken van categorie 4. De inbreuken, voorzien in het huidige artikel 10quinquies, 4° tot en met 6°, worden geïntegreerd in het nieuwe artikel 10quinquies/1. Hiervoor wordt bijgevolg een strafverzwaring doorgevoerd. Daarnaast worden de inbreuken uit het huidige artikel 10sexies, §1, 1° tot en met 3°, geïntegreerd in het nieuwe artikel 10quinquies/1. Voor deze artikelen wordt bijgevolg, voor zover de intentie tot een frauduleus opzet niet kan worden aangetoond, in een strafvermindering voorzien.

In het artikel worden in concreto de volgende inbreuken voorzien:

- de uitvoering van dienstenchequeactiviteiten zonder erkenning of zonder aan de erkenningsvoorwaarden te voldoen. Het gaat hier om de inbreuk, vermeld in het huidige artikel 10quinquies, 4°;
- het niet-oprichten van een sui-generisafdeling wanneer naast de dienstenchequeactiviteiten waarvoor een erkenning werd verleend, ook nog andere activiteiten worden uitgevoerd (deze bepaling maakt thans deel uit van het huidige artikel 10quinquies, 5°);
- het laten uitvoeren van dienstenchequeactiviteiten in onderaanneming door een andere onderneming of instelling (deze bepaling maakt thans deel uit van het huidige artikel 10quinquies, 6°).
Voor deze eerste drie inbreuken wordt een multiplicator voorzien, waarbij de geldboete vermenigvuldigd kan worden met het aantal gebruikers en werknemers voor wie en door wie activiteiten werden uitgevoerd die in de inbreuk worden genoemd;
- het uitvoeren van activiteiten die niet zijn toegelaten in de beslissing tot erkenning (deze bepaling maakt thans deel uit van het huidige artikel 10sexies, §1, 1°);

- het aannemen van dienstencheques voor de betaling van activiteiten die geen buurtwerken of -diensten zijn (deze bepaling maakt thans deel uit van het huidige artikel 10sexies, §1, 2°);
- het aanvaarden ter betaling en het verzenden van meer dienstencheques aan het uitgiftebedrijf dan het aantal bij de RSZ (Rijksdienst voor Sociale Zekerheid) aangegeven arbeidsuren voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten (deze bepaling maakt thans deel uit van het huidige artikel 10sexies, §1, 3°).

Artikel 18

Dit artikel wijzigt artikel 10sexies.

Zoals al vermeld bij artikel 17 van dit ontwerp van decreet worden de inbreuken van het huidige artikel 10sexies, §1, 1° tot en met 3°, geïntegreerd in het nieuwe artikel 10quinquies/1, 4°, 5° en 6°. Deze wijziging houdt een aanzienlijke strafverlichting in.

Voor de inbreuken die in het huidige artikel 10sexies, §1, 1° tot en met 3°, zijn vermeld, wordt de notie “wetens en willens” ingevoerd. Dit wil zeggen dat voor deze vaststellingen de intentie om te frauderen moet worden aangetoond.

Bij drie inbreuken die al strafbaar worden gesteld zonder dat een bijzonder intentioneel karakter moet kunnen worden aangetoond, wordt hier een analoge inbreukomschrijving opgenomen met de toevoeging van de notie “wetens en willens”. Wanneer de intentie om te frauderen kan worden aangetoond, kunnen deze inbreuken bijgevolg zwaarder bestraft worden. Het gaat om de volgende inbreuken:

- de inbreuk opgenomen in het nieuwe artikel 10quinquies, 8°, met name het deelnemen van een gebruiker of een werknemer aan een inbreuk van de onderneming (herneming met notie “wetens en willens” in artikel 10sexies, §2, 7°);
- de inbreuk opgenomen in het nieuwe artikel 10quinquies, 10°, met name het vertegenwoordigen van de gebruiker of werknemer (herneming met notie “wetens en willens” in artikel 10sexies, §1, 4°);
- de inbreuk opgenomen in het nieuwe artikel 10quinquies, 3°, met name het op een dergelijke wijze organiseren van de registratie zodat het voor de inspectiediensten onmogelijk wordt om het verband tussen de maandelijkse prestaties van elke individuele dienstenchequewerknemer, de gebruiker en de overeenkomstige dienstencheques na te gaan (herneming met notie “wetens en willens” in artikel 10sexies, §1, 5°).

De aanwending van bedrieglijk verkregen cheques was tot op heden niet strafbaar. Daarom wordt in de inbreukomschrijving van artikel 10sexies, §2, 1° tot en met 6°, de notie “het aanwenden van cheques” die op een bedrieglijke manier zijn verkregen, opgenomen.

Artikel 19

Zie de toelichting bij artikel 4.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen aan het decreet van 30 april 2004 houdende sociaal-rechtelijk toezicht

Artikel 20

In artikel 3 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht worden een aantal nieuwe definities opgenomen onder punt 14° tot en met 16°.

Deze bepalingen, evenals artikel 21 tot en met 23 (invoeging van de nieuwe artikelen 6/3 tot en met 6/5) – die zijn afgestemd op het Sociaal Strafwetboek – voorzien

de juridische basis voor de onderlinge informatie-uitwisseling van e-pv's tussen de Vlaamse Sociale Inspectie en de federale databank e-PV.

De bedoeling van deze informatie-uitwisseling is om de efficiëntie en effectiviteit van de strijd tegen de sociale fraude te optimaliseren, maar met de nodige waarborgen op het vlak van informatieveiligheid en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Centraal voor de gegevensuitwisseling staat hierbij het elektronische proces-verbaal of het e-pv.

Artikel 3 wordt aangevuld met een definitie van e-pv (punt 14°). Het gaat om het proces-verbaal waarbij de sociaalrechtelijk inspecteur overeenkomstig artikel 6, §1, 6°, van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht de inbreuken optekent, dat wordt aangemaakt en opgeslagen volgens het model en via de informaticatoepassing, vermeld in artikel 100/2, eerste lid, van het Sociaal Strafwetboek.

Om de gegevensuitwisseling met de databank e-PV mogelijk te maken, zal het e-pv van de Vlaamse Sociale Inspectie worden afgestemd op het e-pv dat voorzien wordt in artikel 100/2 van het Sociaal Strafwetboek.

De Vlaamse Sociale Inspectie maakt hierbij gebruik van de federale infrastructuur om zo nodig gegevens met andere regionale en federale diensten uit te wisselen.

Dit betekent dat overeenkomstig artikel 100/6, tweede lid, van het Sociaal Strafwetboek de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister bevoegd voor Werk, de minister bevoegd voor Sociale Zaken, de minister bevoegd voor Economie, de minister bevoegd voor Mobiliteit, de minister bevoegd voor Justitie en de minister bevoegd voor de Maritieme Mobiliteit, de verwerkingsverantwoordelijke is voor de databank e-PV.

De Vlaamse Sociale Inspectie neemt de rol van verwerkingsverantwoordelijke op zich voor e-pv's die zij zelf opstelt en aanmaakt in de databank e-PV. Dit wordt geëxpliciteerd in artikel 21, in fine.

Het gebruik van dit e-pv zal niet alleen een toegevoegde waarde hebben voor de Vlaamse Sociale Inspectie en de Cel Administratieve Geldboeten van het Departement WSE, maar evenzeer voor de andere federale en regionale sociale inspectiediensten, de andere federale en regionale diensten die administratieve geldboeten opleggen, en Justitie (Openbaar Ministerie).

Vermits de e-pv's van de federale en regionale sociale inspectiediensten, die in de databank e-PV zijn opgenomen, over het algemeen worden opgesteld op basis van (persoons)gegevens die in het netwerk van de sociale zekerheid (Dimona, Limosa, DmfA-aangifte, check in at work enzovoort) zijn opgenomen, wordt de toegang tot de persoonsgegevens van de databank e-PV in eerste instantie geregeld door beraadslagingen van het Sectoraal Comité van de Sociale Zekerheid (afdeling Sociale Zekerheid), en van het Informatieveiligheidscomité (kamer Sociale Zekerheid en Gezondheid). Indien gegevens met andere (Vlaamse) inspectiediensten worden uitgewisseld, is het mogelijk dat nog andere wettelijke bepalingen van toepassing zijn op de mededeling van de gegevens.

Artikel 21

Dit artikel voorziet in het wettelijke kader voor het e-pv.

Met het oog op een betere elektronische informatie-uitwisseling tussen de verschillende actoren die betrokken zijn bij de strijd tegen de illegale arbeid en de sociale

fraude worden de e-pv's aangemaakt en opgeslagen overeenkomstig het in artikel 100/2 van het Sociaal Strafwetboek bedoelde model via de daartoe ontworpen informaticatoepassing.

De gegevens van de e-pv's en de gegevens van de bijlagen bij die e-pv's worden opgenomen en bewaard in de databank e-PV, vermeld in artikel 100/6 van het Sociaal Strafwetboek.

De wettelijke basis van het project e-PV is terug te vinden in hoofdstuk 5 van het Sociaal Strafwetboek.

De bepaling van artikel 21 is deels geïnspireerd op artikel 100/1 van het Sociaal Strafwetboek. De Vlaamse Sociale Inspectie zal gebruikmaken van hetzelfde systeem als de andere federale en regionale sociale inspectiediensten.

De Vlaamse Sociale Inspectie treedt op als verwerkingsverantwoordelijke als vermeld in artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming, voor de verwerking van de persoonsgegevens.

Hieronder worden enkele voordelen van het e-pv nader toegelicht:

- 1° uniformiteit en elektronische afhandeling: het e-pv zorgt ervoor dat de sociaal-rechtelijke inspecteurs gebruikmaken van een uniform model van proces-verbaal houdende vaststelling van inbreuken. De voornaamste voordelen van het e-pv zijn de correcte inzameling van informatie; de volledige inzameling van informatie; een eenvormige wijze van communiceren door de uniforme wijze van opstellen en afhandelen van een proces-verbaal; en een betere leesbaarheid voor alle betrokken actoren:
 - a) elektronische uitwisseling van gegevens: het e-pv biedt de mogelijkheid om gegevens in elektronische vorm uit te wisselen met andere diensten die bevoegd zijn om kennis te nemen van de processen-verbaal, bijvoorbeeld de federale en de andere regionale sociale inspectiediensten. Dit gebeurt met naleving van alle wettelijke bepalingen inzake beroepsgeheim, geheim van het onderzoek, medisch geheim, bescherming van de persoonlijke levenssfeer enzovoort. Op deze manier kunnen overbodige papierstromen worden afgeschaft en kunnen er kosten bespaard worden op het vlak van verzendkosten en kan personeel dat nodig is voor het overzetten van de gegevens van de papieren dragers in de databanken ingezet worden voor inhoudelijk belangrijkere taken;
 - b) statistieken: door gebruik te maken van een uniform elektronisch proces-verbaal kunnen er op efficiënte wijze statistieken worden opgesteld en aan alle betrokken sociale inspectiediensten worden verstrekt. Dit laat toe om het beleid te voeden, een gericht preventief en repressief beleid te voeren en het beleid sneller aan te passen aan de gewijzigde omstandigheden.
Het is niet de bedoeling om de gegevens uit de databank e-PV te gebruiken voor verdere verwerkingen met het oog op fraudeopsporing aan de hand van correlaties;
 - c) logistiek: het e-pv laat toe om in een vergelijkbare werkomgeving op een eenvoudigere wijze en met minder kosten te voorzien in een technische ondersteuning;
- 2° kwaliteit: het opstellen voor een proces-verbaal zal makkelijker worden voor de verbalisant. Hij zal een logische structuur moeten respecteren en zal een beroep kunnen doen op de mogelijkheid om de gegevens nodig voor bepaalde rubrieken rechtstreeks via internet aan te vullen (bijvoorbeeld de bijgewerkte uniforme inbreukenlijst, de constitutieve elementen van de vastgestelde inbreuk enzovoort). Daarnaast is er ook een mogelijkheid om bepaalde gegevens automatisch in te laten vullen (bijvoorbeeld bepaalde identiteits- en adresgegevens). Het aantal fouten zal beperkt worden door het gebruik van

- standaardformulieren en een gemeenschappelijke uniforme inbreukenlijst. Dit garandeert een correctere en vollediger vaststelling van inbreuken;
- 3° veiligheid: deze elektronische gegevensstromen zullen leiden tot een juridische en technische beveiliging van de gegevensstromen die op dit ogenblik niet of niet steeds bestaat voor de gegevens op papier;
- 4° versnelde afhandeling: de invoer van gegevens zal niet langer manueel moeten gebeuren en de uitwisseling van gegevens zal efficiënter zijn. Bijgevolg zullen dossiers sneller afgehandeld kunnen worden. Door het gebruik van standaardformulieren vergroot de betrouwbaarheid en zal het aantal vergissingen verminderen;
- 5° minder kosten en hogere opbrengsten: de automatisering zorgt ervoor dat het personeel zich kan richten op meer waardevolle taken. Door de statistische informatie die de invoering van het e-pv met zich meebrengt, kunnen de beschikbare middelen beter worden ingezet. De hogere kwaliteit van de processen-verbaal zal leiden tot de invordering van meer administratieve en strafrechtelijke geldboeten. Omdat dossiers sneller verwerkt zullen worden, zullen er minder verjaringstermijnen worden overschreden en zal de redelijke termijn minder vaak overschreden worden.

Het gebruik van het e-pv, en bijgevolg de elektronische informatie-uitwisseling tussen de verschillende federale en regionale inspectiediensten en andere actoren die betrokken zijn bij de strijd tegen de illegale arbeid en de sociale fraude, zal niet alleen toelaten dat iedere entiteit beter geïnformeerd is. De informatie die in de databank is opgenomen, kan ook medebepalend zijn voor de manier waarop een inbreuk wordt geremedieerd, bijvoorbeeld door een waarschuwing (al dan niet met termijnstelling) te geven, een minnelijk voorstel tot terugbetaling van ten onrechte genoten subsidies te formuleren, of uiteindelijk een proces-verbaal op te stellen (cfr. artikel 6 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht).

Op vraag van de Gegevensbeschermingsautoriteit zal in artikel 12 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht, dat in de opstelling van een jaarverslag voorziet, de verplichting worden opgenomen om te rapporteren over de doeltreffendheid van de verwerkingen in het kader van het e-pv.

Artikel 22

De bepaling van artikel 22 is geïnspireerd op artikel 100/2 van het Sociaal Strafwetboek.

Artikel 22 bepaalt dat de sociaalrechtelijk inspecteurs bij de opstelling van een e-pv kunnen gebruikmaken van de daartoe ontworpen informaticatoepassing.

Deze processen-verbaal worden aangemaakt aan hand van de volgende persoonsgegevens:

- 1° de identificatie- en contactgegevens, waaronder het INSZ-nummer (INSZ: identificatienummer van de sociale zekerheid), van het Rijksregister van de natuurlijke personen of het BIS-nummer (het uniek identificatienummer voor personen die niet ingeschreven zijn in het Rijksregister) van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid;
- 2° de identificatie- en contactgegevens van de onderneming.

De Vlaamse Sociale Inspectie beschikt over de nodige machtigingen voor het gebruik van deze gegevens.

Voor de uitwisseling van persoonsgegevens wordt gebruikgemaakt van de bevoegde dienstenintegratoren als dit van toepassing is.

Artikel 23

De bepaling van artikel 23 is geïnspireerd op artikel 100/3 van het Sociaal Strafwetboek.

Overeenkomstig artikel 23 zullen de sociaalrechtelijk inspecteurs het e-pv ondertekenen met behulp van de elektronische handtekening die wordt gecreëerd door de elektronische identiteitskaart.

Het door de sociaalrechtelijk inspecteurs elektronisch ondertekende e-pv wordt volledig, inzonderheid wat de geldigheid en de bewijswaarde ervan betreft, geassimileerd met een door de sociaalrechtelijk inspecteurs op papier gesteld proces-verbaal dat met een handgeschreven handtekening werd ondertekend.

In de eerste fase zal er inderdaad nog moeten gewerkt worden met een op papier gesteld proces-verbaal, aangezien de diensten van Justitie in deze fase nog niet zullen participeren aan de elektronische gegevensuitwisseling.

Voor de opname van digitale handhavingsstukken in het Vlaams Handhavingsplatform (VHP) vereist artikel 4, §1, van het kaderdecreet Vlaamse Handhaving (KVH) een gekwalificeerde elektronische handtekening, dit is dezelfde (hoge) standaard die ook de e-PV-databank vereist en nu verankerd wordt in het eerste lid van artikel 6/5.

In die zin voldoet het e-pv, voor zover opgesteld door de Vlaamse sociaalrechtelijke inspecteurs, aan de voorwaarden voor opname in het digitaal klassement (VHP), bedoeld in artikel 4, KVH. Het derde lid van artikel 6/5 zorgt ervoor dat de door het VHP aangemaakte afgeleiden (standaard zonder vermelding van het RR-nummer (RR: Rijksregisternummer), optioneel zonder vermelding van persoonsgegevens van de verbalisant: zie artikel 4, §3, vierde en vijfde lid, KVH) voor de opname in de e-PV-databank worden gelijkgesteld met het origineel, geborgd in het VHP.

Het e-pv zelf wordt opgesteld volgens de vormvereisten, opgelegd door het Sociaal Strafwetboek. Het authentieke stuk zit in het VHP en niet in de e-PV-databank, maar de e-PV-databank, en meer algemeen, de bevoegde overheden en de rechtsonderhorigen, hebben via het VHP wel de garantie op authenticiteit. Wanneer de authenticiteit of de integriteit van het afgeleide document wordt betwist, kan de rechter bovendien de vrijgave van het origineel bevelen (artikel 4, §3, zesde lid, KVH). Bij de uitwisseling van gegevens, onder andere in het kader van artikel 80, KVH, moet bovendien rekening worden gehouden met eventuele beperkingen en randvoorwaarden die specifiek voor e-pv's zouden gelden.

Het derde lid is verder enkel relevant voor e-pv's opgesteld door de Vlaamse sociaalrechtelijke inspecteurs.

Deze bepaling is tot slot onontbeerlijk voor het Vlaamse beleid met betrekking tot de digitalisering in het kader van handhaving, die inhoudt dat alle digitale handhavingsdocumenten (inclusief bijvoorbeeld sanctiebeslissingen) in authentieke vorm worden samengebracht en bewaard in het VHP.

Artikel 6/5, derde lid, heeft geen onmiddellijke gevolgen. Het is pas van belang wanneer de digitaliseringsbepaling van het KVH (artikel 4) bij besluit van de Vlaamse Regering van toepassing wordt gesteld op het decreet Sociaalrechtelijk Toezicht. Deze van toepassingstelling vereist, net zoals de andere bepalingen die de legislatieve basis van het VHP uitmaken, niet dat het decreet Sociaalrechtelijk Toezicht het KVH zelf van toepassing stelt (artikel 3, derde lid, KVH).

Ter informatie kan nog worden vermeld dat de gesprekken in functie van een proeфаansluiting van de Vlaamse Sociale Inspectie op het VHP al zijn opgestart.

Artikel 24

Ingevolge de huidige bepalingen van artikel 7, 1°, van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht kunnen de sociaalrechtelijk inspecteurs van de Vlaamse Sociale Inspectie, bij de uitoefening van hun controletaken, zich toegang verschaffen tot de bewoonde lokalen, hetzij:

- 1° mits machtiging tot visitatie verleend door de politierechter;
- 2° mits voorafgaandelijke en uitdrukkelijke vraag of toestemming van de persoon die het werkelijk genot heeft van het pand.

Deze machtiging tot visitatie mag niet verward worden met het huiszoekingsbevel dat deel uitmaakt van een gerechtelijk onderzoek, zoals voorzien in het Wetboek van Strafvordering, en waarover de onderzoeksrechter toestemming verleent. Met andere woorden, de machtiging tot visitatie machtigt de sociaalrechtelijk inspecteur om het bewoonde pand te betreden in het kader van het onderzoek, niet om handelingen te stellen die het voorwerp uitmaken van een huiszoekingsbevel.

Naast de hierboven opgesomde mogelijkheden wordt, naar analogie met artikel 24 van het Sociaal Strafwetboek, aan de sociaalrechtelijk inspecteurs de bevoegdheid gegeven om de bewoonde lokalen te betreden in geval van betrapping op heterdaad, dit wil zeggen zonder dat de voorafgaande machtiging van de politierechter of toestemming van de bewoner vereist is. Betrapping op heterdaad wil zeggen dat de persoon betrapt wordt terwijl het misdrijf wordt gepleegd. De doelstelling hiervan is duidelijk: voorkomen dat bepaalde bewijselementen die vlak na het misdrijf wel nog aanwezig zijn, verloren zouden gaan in de tijdspanne tussen de vaststelling van het misdrijf en de machtiging.

De betrapping op heterdaad op de werkplek veronderstelt in casu dat de sociaalrechtelijk inspecteur de visu vaststelt dat de persoon de inbreuk pleegt. Toegepast op de huidige bevoegdheden van de Vlaamse Sociale Inspectie betekent dit dat de sociaalrechtelijk inspecteurs – om op de notie van heterdaad een beroep te kunnen doen – de visu zullen moeten vaststellen dat personen aan het werken waren. Uiteraard gaat het over lokalen die hetzij onderdeel uitmaken van de werkplek of die in de onmiddellijke nabijheid van de werkplek gelegen zijn.

Gekoppeld aan de huidige bevoegdheden betekent dit dat deze bevoegdheid uitsluitend zal aangewend worden bij controles op de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten (bijvoorbeeld controle tewerkstelling buitenlandse onderdanen) of het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling (bijvoorbeeld controle illegale uitzendactiviteiten). Een voorbeeld dat in de praktijk vaak kan voorkomen, is het geval dat sociaalrechtelijk inspecteurs bij een controleronde vaststellen dat renovatiewerken in een woning worden uitgevoerd door buitenlandse arbeidskrachten zonder geldige toelating tot arbeid of verblijfsdocumenten. In de huidige stand van de wetgeving zou de sociaalrechtelijk inspecteur een machtiging tot visitatie aan de politierechter moeten vragen of de toestemming van de bewoner van het pand moeten verkrijgen om het pand te betreden, wat in de praktijk betekent dat de inbreuken niet meer kunnen worden vastgesteld omdat de betrokken werkkrachten zich ondertussen niet meer ter plaatse zullen bevinden. De aanpassing van deze bepaling wil dit voorkomen.

De Vlaamse Sociale Inspectie heeft niet de intentie om deze bevoegdheid aan te wenden bij de uitvoering van controles in woningen in het kader van de dienstenchequeregulering.

Het spreekt voor zich dat de sociaalrechtelijk inspecteur in het proces-verbaal een uitgebreide omschrijving zal moeten geven van de feiten en de omstandigheden bij de toegang in geval van heterdaad.

Een rechterlijke controle op het legitiem gebruik van deze bevoegdheid is steeds mogelijk door de rechter ten gronde die uitspraak doet over de inbeuken.

Artikel 25

In artikel 25 wordt de mogelijkheid om de toepassing van de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de AVG, te beperken, die al voorzien was voor de sociaalrechtelijk inspecteurs, uitgebreid naar de aangewezen ambtenaren die administratieve geldboetes opleggen conform artikel 23, lid 1, e) en h), AVG.

De beoogde verwerkingen in dit artikel zijn deze die rechtstreeks beheerd worden hetzij door de Vlaamse Sociale Inspectie, hetzij door de aangewezen ambtenaren, belast met de oplegging van administratieve geldboetes (hierna: de Cel Administratieve Geldboeten), die de stukken die worden overgemaakt door de inspectiediensten, moeten behandelen.

Om te kunnen beoordelen of het opleggen van een administratieve geldboete opportuun is, moet de Cel Administratieve Geldboeten immers ook een onderzoek voeren waarbij het mogelijk is dat persoonsgegevens moeten worden verwerkt.

Voorafgaand aan de eventuele beslissing tot oplegging van een geldboete wordt de betrokken overtreder steeds uitgenodigd om zijn verweermiddelen in te dienen. In deze uitnodiging wordt hem ook de mogelijkheid geboden om inzage in zijn dossier te verkrijgen. In de periode tussen de uitnodiging voor verweer en de eventuele oplegging van de boete kan het echter nog noodzakelijk zijn dat er persoonsgegevens moeten worden verwerkt, om het onderzoek te kunnen voeren en een correcte beslissing te kunnen nemen. Het kan hier bijvoorbeeld om de volgende verwerkingen gaan: opzoeken van gegevens in het Rijksregister, (nieuwe) adresgegevens van de natuurlijke persoon, of betrokkene over een recht op verblijf of toelating tot arbeid beschikt, gegevens inzake de tewerkstelling en verloning, Dimona-meldingen, eerdere inbreuken enzovoort.

Deze verwerkingen zijn noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust, zijnde het opleggen van een administratieve geldboete wanneer er sprake is van een inbreuk. Een groot deel van deze verwerkingen is nodig om de boete effectief te kunnen opleggen en om te kunnen beoordelen of er al dan niet sprake is van verzachtende of verzwarende omstandigheden, om een correct boetebedrag te kunnen bepalen. De verwerkingen hoeven bijgevolg niet noodzakelijk nadelig te zijn voor betrokkene, nochtans is dit iets dat door de Cel Administratieve Geldboeten onmogelijk op voorhand kan worden ingeschat.

Met het oog op de uitvoering van deze taak van algemeen belang is het niet altijd mogelijk om de betrokkenen wiens gegevens worden verstrekt, onmiddellijk in kennis te stellen van het feit dat hun gegevens verzameld zijn en verwerkt worden en hen bijgevolg de inlichtingen mee te delen die door de AVG worden voorzien. Dit zou immers tot gevolg kunnen hebben dat de controletaak van de Cel Administratieve Geldboeten door de uitoefening van het recht op informatie nadelig kan worden beïnvloed.

De beperkingen zijn dan ook noodzakelijk om belangrijke doelstellingen van algemeen belang van de Vlaamse overheid te waarborgen, zoals voorzien in artikel 23, lid 1, e), AVG, waarbij de goede toepassing van de regelgeving en dienstverlening

centraal staan, en ook om de taken op het gebied van toezicht, inspectie of regelgeving van de Vlaamse overheid, bepaald in artikel 23, lid 1, h), AVG, te kunnen uitoefenen.

De voorziene uitbreiding van de beperkingen voldoet aan het proportionaliteitsbeginsel: de uitzondering is voorwaardelijk en geldt enkel wanneer dit noodzakelijk is voor het goede verloop van het onderzoek of de procedure door de Cel Administratieve Geldboeten. Een dergelijk onderzoek is net als een inspectieonderzoek immers steeds gebaat bij discretie. Wanneer een betrokkene voortijdig op de hoogte wordt gebracht, kan dit het lopende onderzoek en de goede werking van de cel in het gedrang brengen. Dit houdt ook in dat zodra het goede verloop van het onderzoek niet meer in het gedrang kan komen, de betreffende rechten hun toepassing herwinnen.

In het vijfde lid wordt ook voorzien in een beperking van de afwijking. De afwijking heeft geen betrekking op gegevens die losstaan van het voorwerp van het onderzoek of de procedure voor de eventuele oplegging van een administratieve geldboete. De uitzondering is bovendien beperkt in de tijd en geldt enkel gedurende het onderzoek. Er is dus slechts een uitstel van de uitoefening van deze rechten. Daarnaast moet rekening worden gehouden met de regelgeving inzake de motivering van bestuurshandelingen op basis waarvan betrokkene op een bepaald ogenblik, bijvoorbeeld bij de uitnodiging tot verweer of de oplegging van de boete, zal moeten worden geïnformeerd.

In het huidige achtste lid wordt bovendien al de waarborg voorzien dat een betrokkene zich steeds kan richten tot de Vlaamse Toezichtcommissie om zijn rechten te laten gelden.

De beperking betreft op die manier een noodzakelijke en evenredige maatregel om, rekening houdend met de fundamentele rechten en gerechtvaardigde belangen van de betrokken natuurlijke persoon, te vermijden dat onderzoeken of officiële procedures worden gehinderd en om te vermijden dat de opsporing, bestrafing en vervolging van inbreuken opgenomen in het decreet geschaad kunnen worden.

Artikel 26

Dit artikel voegt een artikel 8/1 in. Deze bepaling is geïnspireerd op artikel 5bis van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid.

Het doel van deze bepaling is het voorzien in een wettelijke basis zodat de Vlaamse Sociale Inspectie in het kader van doelgerichte opsporingen en onderzoeken datamining- en datamatchingtechnieken kan aanwenden om zo profielen met een verhoogd risico op te sporen. De fraudeopsporing gebeurt aan de hand van correlaties. De finaliteit van de persoonsgegevensverwerking betreft de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestrafing van de inbreuken op de wetgeving die tot de bevoegdheid behoren van de Vlaamse Sociale Inspectie en van de daartoe aangewezen ambtenaren. Datamining en datamatching zijn dus middelen om het vooropgestelde doel te bereiken.

Deze bepaling is geen vrijgeleide. Vermits vaak wordt gewerkt met persoonsgegevens zal in elk geval moeten nagegaan worden of een bijkomende beraadslaging nodig is. Dit artikel doet inderdaad geen afbreuk aan de eventuele tussenkomst van de bevoegde toezichthoudende autoriteit. Aangezien vaak wordt gewerkt met gegevens uit de sociale zekerheid kunnen de toezichthoudende autoriteit zowel de GBA, het Informatieveiligheidscomité als de Vlaamse Toezichtcommissie zijn. De toezichthoudende autoriteit zal zich in voorkomend geval, volgens de geldende regels, uitspreken over de diverse aspecten van de mededeling van persoonsgegevens

aan de Vlaamse Sociale Inspectie en zal in het bijzonder nagaan of de mededeling van persoonsgegevens wel degelijk beantwoordt aan de regelgeving in het kader van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Zo zal de toezichthoudende autoriteit kunnen controleren of de beginselen van finaliteit en proportionaliteit worden gerespecteerd (met andere woorden of de persoonsgegevens, uitgaande van het doeleinde waarvoor ze worden meegedeeld, daadwerkelijk relevant en niet overmatig zijn) en of er bij de verwerking van de persoonsgegevens afdoende veiligheidsmaatregelen zijn voorzien ter bescherming van de integriteit van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen.

Overeenkomstig artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden heeft eenieder recht op eerbiediging van zijn privéleven en kan geen inmenging van enig openbaar gezag daarin toegestaan worden, behalve voor zover dat bij wet is voorzien en nodig is voor (onder meer) het economische welzijn van het land, het voorkomen van strafbare feiten of de bescherming van rechten en vrijheden van anderen.

Overeenkomstig artikel 22 van de gecoördineerde Grondwet heeft eenieder recht op eerbiediging van zijn privéleven, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald, en waarborgt de regelgeving de bescherming van dat recht.

Op vraag van de Gegevensbeschermingsautoriteit worden de noodzakelijkheid en de evenredigheid van de toepassing van datamining en -matching voor de opsporing, bestrijding en sanctionering van sociale fraude hieronder toegelicht.

Op basis van uitgevoerde controles wordt vastgesteld dat sociale fraude ook in Vlaanderen een georganiseerd en crimineel karakter aanneemt.

De gevolgen hiervan zijn duidelijk: de wettelijke spelregels worden niet nageleefd. Buitenlandse werknemers worden vaak illegaal, in het zwart of via allerlei verdachte detacheringsconstructies tewerkgesteld. Op die manier wordt het Vlaamse arbeidsmarktbeleid ondermijnd en worden de normaal toepasselijke lonen en arbeidsvoorwaarden niet nageleefd. Er worden evenmin sociale bijdragen en belastingen betaald. Malafide bedrijven en tussenpersonen kunnen diensten aanbieden tegen een veel lagere kostprijs dan deze van bonafide concurrenten. Deze evolutie benadeelt bonafide concurrenten, doet een afbreuk aan de rechten van zowel reguliere als precair tewerkgestelde werknemers en aan de financiering en de dienstverlening van de sociale zekerheid en van de overheid.

De voorbije jaren zijn er verschillende van deze misbruikdossiers in de pers verschenen: het ongeval op een Antwerpse scholenbouwwerf, de fraude door koerierbedrijven, economische uitbuiting door onderaannemers op de sites van Borealis en BASF, tientallen illegalen aan het werk bij een grote Antwerpse transportfirma, de fraude met Turkse en Marokkaanse visa enzovoort.

Tegelijkertijd moet vastgesteld worden dat fraude met subsidies of premies tevens toeneemt. Ook in dat verband zijn er dossiers in de pers verschenen: fraude met het Vlaams opleidingsverlof bij callcenters die werden ingeschakeld voor de contacttracing tijdens de coronacrisis en fraude met dienstencheques.

De opsporing van dergelijke fraude is heel intensief en tijdrovend. De normale inspectietechnieken volstaan niet om deze fraudemechanismen bloot te leggen. Het gebruik van datamining- en datamatchingtechnieken is noodzakelijk om de Vlaamse Sociale Inspectie toe te laten haar wettelijke opdracht uit te voeren en om de fraude gericht en proactief op te sporen. Het doel van deze datamining en datamatchingtechnieken is met andere woorden misbruiken bloot te leggen om daarna gerichte controles uit te voeren.

Het aanknopingspunt voor de bevoegdheid van de Vlaamse Sociale Inspectie is het tewerkstellingsbeleid, opgesomd in artikel 6, §1, IX, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Het gaat in concreto om de volgende criteria: 1) de plaats van tewerkstelling (voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers of uitzendkrachten door Belgische of buitenlandse ondernemingen); 2) gegevens met betrekking tot de toelating tot arbeid of de arbeidskaart van de buitenlandse werknemer of de beroepskaart van de buitenlandse zelfstandige; 3) de uitoefening van de activiteiten (buitenlandse zelfstandigen, Belgische of buitenlandse ondernemingen die uitzendactiviteiten uitoefenen of Belgische ondernemingen die dienstenchequeactiviteiten verrichten); 4) de woonplaats van de gebruiker met betrekking tot de dienstenchequeactiviteiten; en 5) aangekochte of terugbetaalde dienstencheques. Deze gegevens zijn noodzakelijk om de steekproef te beperken tot alleen die subjecten die een band hebben met het Vlaamse Gewest.

Het gebruik van datamining- en datamatchingtechnieken om daarna gerichte controles uit te voeren is heel effectief om het gerichte doel te bereiken. Aangezien de normale inspectietechnieken niet volstaan om deze fraudemechanismen bloot te leggen en vermits de verwerking beperkt blijft tot die gegevens die een aanknopingspunt hebben met het Vlaamse Gewest, kan het gestelde doel niet op een minder ingrijpende manier worden bereikt. Het gebruik van datamining- en datamatchingtechnieken laat toe om gerichte controles ter plaatse uit te voeren en te vermijden om grote groepen van bonafide ondernemingen, organisaties en burgers te controleren. De maatregel is bijgevolg evenredig.

De verwerkingen in het datawarehouse dragen bij tot de efficiënte aanpak van sociale fraude met voldoende aandacht voor de veiligheid van de persoonsgegevens die daartoe worden verwerkt en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen.

Het begrip datawarehouse of datapakhuis moet voor de toepassing van deze bepalingen op een technologie-neutrale wijze worden begrepen als "datasysteem met een grote hoeveelheid digitale gegevens die zich lenen voor analyse", geïnspireerd op de begripsomschrijving door Van Dale.

Het begrip profilering is te verstaan zoals gedefinieerd in artikel 4, 4), van de AVG: "elke vorm van geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens waarbij aan de hand van persoonsgegevens bepaalde persoonlijke aspecten van een natuurlijke persoon worden geëvalueerd, met name met de bedoeling zijn beroepsprestaties, economische situatie, gezondheid, persoonlijke voorkeuren, interesses, betrouwbaarheid, gedrag, locatie of verplaatsingen te analyseren of te voorspellen."

Datamining is het gericht zoeken naar verbanden in gegevensverzamelingen met als doel profielen op te stellen voor verder onderzoek.

Zo een verzameling gegevens kan gevormd worden door gebeurtenissen in een praktijksituatie te registreren of door de resultaten van eerder uitgevoerde onderzoeken met elkaar te vergelijken en te herinterpreteren.

Datamatching is het vergelijken van twee sets van verzamelde data met elkaar. Dit kan op verschillende manieren, maar het proces is vaak gebaseerd op algoritmen of programmataal. De processors voeren dan een sequentiële analyse uit van elk individueel stukje data die ze koppelen met een individueel stuk van een andere dataset. Het koppelen van gegevens kan om dubbele inhoud te verwijderen of voor verschillende soorten datamining.

Het gebruik van de datamining- en datamatchingtechnieken laat toe om profielen met een verhoogd risico op te sporen. Er wordt hier beoogd om situaties en personen (rechtspersonen of natuurlijke personen) met een verhoogd risico op sociale

fraude door de combinatie van verschillende indicaties te identificeren in het kader van de bevoegdheden van de Sociale Inspectie, en die achteraf via gerichte controles (ter plaatse) aan een nader onderzoek te onderwerpen.

In de datawarehouse zullen zowel de persoonsgegevens worden verwerkt van de personen van wie de gegevens worden geraadpleegd en geanalyseerd met het oog op de identificatie van een verhoogd risico, als van de personen die het voorwerp zullen maken van een onderzoek.

Een verhoogd risico wijst erop dat er voor de personen die zich in de steekproef bevinden afwijkingen worden vastgesteld ten opzichte van een normale populatie, wat kan wijzen op misbruik of fraude. Verder onderzoek door een sociaalrechtelijk inspecteur zal dan moeten aantonen of de afwijking inderdaad wijst op misbruik of fraude.

De gevallen die hierbij worden geviseerd zijn bijvoorbeeld:

- de illegale tewerkstelling van buitenlandse werknemers (niet-bezit van een toelating tot arbeid of een arbeidskaart en/of een verblijfstitel);
- de voorwaarden van de toelating tot arbeid of de arbeidskaart die niet worden nageleefd (bijvoorbeeld het niet respecteren van de loonnormen);
- de (illegale) activiteiten van buitenlandse zelfstandigen (niet-bezit van een beroepskaart en/of een verblijfstitel);
- de illegale detachering van (buitenlandse) arbeidskrachten op de Vlaamse arbeidsmarkt door niet-erkende uitzendbedrijven (niet-bezit van een erkenning als uitzendbedrijf);
- het ingeven van fictieve prestaties, het uitvoeren van verboden activiteiten en zodoende het oneigenlijk verkrijgen van subsidies via het systeem van de dienstencheques;
- het gebruikmaken van de diensten van een illegaal binnenlands of buitenlands uitzendbureau (met inbegrip van het daarbij horende onregelmatig verworven concurrentievoordeel).

Het gaat hierbij om gegevens waarvoor de Vlaamse Sociale Inspectie gemachtigd is.

De ontvanger van deze gegevens is de Vlaamse Sociale Inspectie.

De verwerkte persoonsgegevens mogen bewaard worden zolang dit noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt.

Gelet op de finaliteit van preventie, vaststelling, vervolging en bestraffing van de inbreuken op de sociale wetgeving, die respectievelijk tot de bevoegdheid van de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren behoren, wordt de maximale bewaartermijn bepaald in functie van de verjaring van alle (burgerlijke, strafrechtelijke en andere) vorderingen. De periode van drie maanden na de verjaring van de vorderingen laat administratieve controle toe en biedt enige tijd om er zeker van te zijn dat de vorderingen definitief verjaard zijn. De verjaring van alle vorderingen moet ruim worden opgevat en impliceert dat rekening wordt gehouden met de op de administratieve geldboeten toepasselijke regels, vervat in het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht, met inbegrip van de principes van herhaling, en ook eendaadse samenloop van inbreuken en samenloop door eenheid van opzet.

Deze bewaartermijn geldt onverminderd de bewaring noodzakelijk voor de verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, bedoeld in artikel 89, AVG. Het ligt niet in de bedoeling om de bevoegdheid voor de verwerking voor wetenschappelijke of historische onderzoeksdoeleinden of voor statistische doeleinden aan de

Vlaamse Sociale Inspectie toe te kennen. Er wordt enkel in de mogelijkheid voorzien voor een eventuele verdere verwerking door derden. In dat geval zullen wel de bepalingen van artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming en artikel 186 en volgende van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens moeten nageleefd worden.

Aangezien – vanuit de minimale gegevensverwerking – in de steekproef enkel de gegevens worden opgenomen die een aanknopingspunt hebben met het Vlaamse Gewest, wordt de bewaartermijn niet beïnvloed door de afwezigheid van het aanknopingspunt. Met andere woorden, in geval van afwezigheid van een aanknopingspunt met het Vlaamse Gewest worden de gegevens niet opgenomen in de steekproef.

Er worden – in tegenstelling tot de aanbeveling van de Gegevensbeschermingsautoriteit – geen verschillende of gedifferentieerde bewaringstermijnen toegepast. Het spreekt voor zich dat de personen van wie achteraf geen misbruik of fraude kan worden aangetoond, uit de steekproef zullen worden verwijderd.

De Vlaamse Sociale Inspectie en ook de Cel Administratieve Geldboeten, waartoe de krachtens artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaren behoren, zullen als verwerkingsverantwoordelijke de categorieën van personen aanwijzen die de persoonsgegevens in het datawarehouse kunnen raadplegen. Deze lijst wordt ter beschikking gehouden van de eventueel bevoegde toezichthoudende autoriteit. De aangewezen personen moeten onderworpen zijn aan een wettelijke, statutaire of contractuele verplichting tot het bewaren van het vertrouwelijke karakter van de betrokken persoonsgegevens. De personen die de persoonsgegevens kunnen raadplegen, zijn dezelfde personen als de personen die (via beraadslaging) gemachtigd zijn om de basisgegevens te consulteren. Voor de Vlaamse Sociale Inspectie gaat het dus om de sociaalrechtelijk inspecteurs. Als dusdanig maken deze deel uit van de verwerkingsverantwoordelijke. Het is niet de bedoeling dat andere personen toegang krijgen tot de gegevens.

Wat specifiek de mededeling van gegevens door en aan sociaalrechtelijk inspecteurs betreft, moet er bovendien op worden gewezen dat dit wordt omkaderd door artikel 9 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht. Daarnaast rust op de sociaalrechtelijk inspecteurs de verplichting om de vertrouwelijkheid van de gegevens te respecteren. Krachtens artikel 8, §1, eerste lid, van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht en artikel 58 van het Sociaal Strafwetboek moeten de sociaalrechtelijk inspecteurs de nodige maatregelen nemen om het vertrouwelijke karakter te verzekeren van de gegevens van persoonlijke aard waarvan ze kennis hebben gekregen in de uitoefening van hun opdracht en om te verzekeren dat deze gegevens uitsluitend worden aangewend voor de uitoefening van hun toezichtopdracht. Bovendien verplicht artikel 8, §2, van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht de sociaalrechtelijk inspecteurs tot geheimhouding wat betreft de oorsprong van de klachten en de aangiftes die tot hun bevoegdheid behoren. Daarnaast wordt in een specifieke deontologische code, die van toepassing is op alle personeelsleden van de Vlaamse Sociale Inspectie, voorzien in een professionele discretieplicht en een naleving van de privacyregels en de veiligheidsvoorschriften, waaronder bij het gebruik van informaticatoepassingen en databanken.

Het spreekt voor zich dat voor de krachtens artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaren in gelijkaardige statutaire of contractuele verplichtingen tot het bewaren van het vertrouwelijke karakter van de betrokken persoonsgegevens zal worden voorzien.

Er zijn geen geautomatiseerde vaststellingen van inbreuken op de wetgeving.

Naast de elementen die verkregen zijn met behulp van geautomatiseerde verwerking, worden er ook andere elementen in overweging genomen. Er is dus steeds een menselijke tussenkomst vereist en zonder deze tussenkomst van de sociaal-rechtelijk inspecteurs is het niet mogelijk om inbreuken op de wetgeving vast te stellen.

Om inbreuken vast te stellen zullen de sociaalrechtelijk inspecteurs – op basis van de lijst die aan de hand van de datamining en/of matching werd verkregen – nog steeds een onderzoek moeten uitvoeren en binnen de wettelijke voorwaarden het bewijs van de inbreuken moeten leveren. Het spreekt voor zich dat de Vlaamse Sociale Inspectie in dat kader de nodige zorg zal besteden aan de opleiding van de gebruikers en zo nodig aan de bijsturing van het gebruikte systeem. Bijgevolg voldoet dit artikel aan de vereiste van artikel 22, AVG, dat bepaalt dat de betrokkene het recht heeft om niet te worden onderworpen aan een uitsluitend op geautomatiseerde verwerking, waaronder profilering, gebaseerd besluit waaraan voor hem rechtsgevolgen zijn verbonden of dat hem anderszins in aanmerkelijke mate treft.

Artikel 27

Dit artikel preciseert de verdere verwerking van persoonsgegevens door de Vlaamse Sociale Inspectie en door de ambtenaren, aangewezen om administratieve geldboeten op te leggen. De verdere verwerking van persoonsgegevens voor andere doeleinden dan die waarvoor de persoonsgegevens aanvankelijk zijn verzameld, mag enkel worden toegestaan indien de verwerking verenigbaar is met de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens aanvankelijk werden verzameld. Overweging 50 bij de AVG preciseert dat in dat geval geen afzonderlijke rechtsgrond vereist is dan die op grond waarvan de verzameling van persoonsgegevens werd toegestaan. Indien de verwerking noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is verleend, kan in het lidstatelijk recht (of in het Unierecht) worden vastgesteld en gespecificeerd voor welke taken en doeleinden de verdere verwerking als rechtmatig en verenigbaar moet worden beschouwd. De preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken op de wetgeving die tot de bevoegdheid van de genoemde verwerkingsverantwoordelijken behoren, worden beschouwd als een dergelijke taak.

Dit artikel preciseert voor welke taken en doeleinden de verdere verwerking van persoonsgegevens door de Vlaamse Sociale Inspectie als rechtmatig en verenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden moet worden beschouwd, met name wanneer en voor zover zowel de initiële verwerking als de verdere verwerking de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken tot doel hebben. Dit betekent met andere woorden dat de gegevens die in het kader van datamining of datamatching naar het frauduleus gebruik van dienstencheques zijn verkregen, opnieuw zouden kunnen worden gebruikt en verwerkt om illegale tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten op te sporen.

Tevens wordt gepreciseerd dat deze bepaling slechts geldt voor de verwerkingen van persoonsgegevens waarvoor de Vlaamse Sociale Inspectie en de Cel Administratieve Gelboeten, waartoe de door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren behoren, de verwerkingsverantwoordelijke zijn. Wanneer niet voldaan is aan deze voorwaarden, is de verdere verwerking niet noodzakelijk onrechtmatig, maar geldt het algemene principe dat deze verwerking enkel mag worden toegestaan indien de verwerking verenigbaar is met de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld. Het is immers allerm minst de bedoeling van de wetgever om met deze bepaling de verenigbaarheid van alle verdere verwerkingen te regelen.

Een latere verwerking door voormelde instanties van persoonsgegevens die aanvankelijk werden verzameld voor een ander doeleinde dan de regelgeving waarvoor

de Vlaamse Sociale Inspectie bevoegd is, zal indien nodig opnieuw moeten worden voorgelegd aan de bevoegde toezichthoudende autoriteit.

De Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, kunnen de persoonsgegevens die zijn verzameld voor een ander doeleinde dan voor de toepassing van de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn, alleen verder verwerken op voorwaarde dat die latere verwerking in voorkomend geval het voorwerp heeft uitgemaakt van een beraadslaging van de bevoegde toezichthoudende autoriteit.

Artikel 28 en 29

In artikel 28 en 29 worden, op vraag van de VTC en de Gegevensbeschermingsautoriteit, in het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht twee nieuwe artikelen ingevoegd inzake de verwerking van persoonsgegevens (artikel 8/3 en 8/4).

Deze artikelen vermelden de essentiële elementen van de verwerkingen die, op grond van artikel 6.3, AVG, samen gelezen met artikel 8, EVRM (Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden) en artikel 22 van de Grondwet moeten worden opgenomen.

In het kader van de datawarehouse van de Vlaamse Sociale Inspectie moeten een aantal persoonsgegevens worden verwerkt. Deze verwerking is noodzakelijk in het kader van een opdracht van algemeen belang, dit wil zeggen om de Vlaamse Sociale Inspectie toe te laten haar wettelijke opdracht uit te voeren en om de fraude gericht en proactief op te sporen.

Onder de identificatie- en contactgegevens van de werknemer worden het INSZ-nummer en het BIS-nummer, de leeftijd, de nationaliteit en de woonplaats begrepen. Onder de identificatie- en contactgegevens van de gebruiker van dienstencheques worden het INSZ-nummer en het BIS-nummer, de leeftijd en de woonplaats begrepen. Deze gegevens van de werknemers zijn noodzakelijk om de tewerkstellingsgegevens van de werknemers aan een onderneming (de werkgever) te koppelen. In het kader van de dienstencheques zijn de identificatiegegevens van de gebruikers tevens noodzakelijk om de prestaties van de werknemer te koppelen aan de concrete prestaties die geleverd zijn bij een gebruiker.

De identificatie- en contactgegevens van de buitenlandse zelfstandige, inclusief het INSZ-nummer en het BIS-nummer, de nationaliteit en de woonplaatsgegevens, zijn nodig voor controle of de buitenlandse zelfstandige over de vereiste beroepskaart beschikt en de voorwaarden naleeft. De woonplaatsgegevens zijn nodig voor de controle van buitenlandse zelfstandigen die in een andere gewest verblijven, die niet over een beroepskaart beschikken, maar die toch zelfstandige activiteiten in het Vlaamse Gewest uitoefenen.

Voor de controles in het kader van de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en zelfstandigen is tevens de nationaliteit noodzakelijk.

Via de identificatiegegevens van de zaakvoerder, bestuurders en verantwoordelijken om de onderneming te vertegenwoordigen wordt nagegaan of de onderneming voldoet aan de voorwaarden om erkend te zijn als dienstenchequeonderneming of als uitzendbureau. De woonplaatsgegevens worden niet opgevraagd.

De hierbovenvermelde identificatie van de werknemer wordt verkregen op basis van de gegevens uit het Rijksregister van de natuurlijke personen of via het BIS-register van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid.

De identificatie van de gebruiker van dienstencheques wordt verkregen op basis van de gegevens uit het Rijksregister van de natuurlijke personen, via het BIS-register van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid en via het uitgiftebedrijf, vermeld in artikel 2, §1, 2°, van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurt-diensten en -banen.

Voor de bestuurders, zaakvoerders, de personen die de onderneming vertegenwoordigen en andere contactpersonen van de onderneming worden de persoonsgegevens verkregen via het Rijksregister van de natuurlijke personen, de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid en de Kruispuntbank van Ondernemingen.

De identificatie van de buitenlandse zelfstandige wordt verkregen op basis van de gegevens uit het Rijksregister van de natuurlijke personen of via het BIS-register van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, de Kruispuntbank van Ondernemingen en via het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen.

Voor de buitenlandse gedetacheerde werknemers die het voorwerp uitmaken van een Limosameldingsplicht en die niet ingeschreven zijn in het Rijksregister van de natuurlijke personen of in het BIS-register van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, worden de gegevens verkregen via de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. Deze gegevens zijn noodzakelijk voor de koppeling van de tewerkstellingsgegevens van de werknemer aan de onderneming.

Voor de buitenlandse gedetacheerde zelfstandigen die activiteiten in het Vlaamse Gewest verrichten, die het voorwerp uitmaken van een Limosameldingsplicht en die niet ingeschreven zijn in het Rijksregister van de natuurlijke personen of in het BIS-register van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid of de Kruispuntbank van Ondernemingen worden de gegevens verkregen via het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen. Deze gegevens zijn noodzakelijk voor de controle of de buitenlandse zelfstandige over de vereiste beroepskaart beschikt.

De gegevens met betrekking tot de verblijfstitel van buitenlandse werknemers en zelfstandigen zijn noodzakelijk om te bepalen of deze gemachtigd zijn in België te verblijven. Deze gegevens worden verkregen via het Rijksregister van de natuurlijke personen.

De identificatie- en contactgegevens van de onderneming worden verkregen via de Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO). Voor de buitenlandse ondernemingen die activiteiten in het Vlaamse Gewest verrichten, die onderworpen zijn aan de Limosameldingsplicht én die niet zijn ingeschreven in het register van de Kruispuntbank van Ondernemingen, worden de identificatiegegevens verkregen via de Rijksdienst van de Sociale Zekerheid. Deze gegevens zijn noodzakelijk voor de koppeling van de tewerkstellingsgegevens van de werknemer aan de onderneming.

De aanknopingspunten voor het bepalen van de bevoegdheid van de Vlaamse Sociale Inspectie zijn: 1) de plaats van de vestiging van de werkgever of de plaats van de tewerkstelling (voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers of uitzendkrachten door Belgische of buitenlandse ondernemingen); 2) gegevens met betrekking tot de toelating tot arbeid of de arbeidskaart van de buitenlandse werknemer of de beroepskaart van de buitenlandse zelfstandige; 3) de uitoefening van de activiteiten (buitenlandse zelfstandigen, Belgische of buitenlandse ondernemingen die uitzendactiviteiten uitoefenen of Belgische ondernemingen die dienstenchequeactiviteiten verrichten); 4) de woonplaats van de gebruiker met betrekking tot dienstenchequeactiviteiten; en 5) de aangekochte of terugbetaalde dienstencheques. Deze gegevens zijn noodzakelijk om de steekproef te beperken tot alleen die subjecten die een band hebben met het Vlaamse Gewest.

De gegevens met betrekking tot de start- en einddatum van een beroepsbezigheid van de buitenlandse zelfstandige en met betrekking tot de sociale verzekering van de buitenlandse zelfstandige zijn noodzakelijk voor de controle van buitenlandse zelfstandigen op het vereiste bezit van een beroepskaart in het Vlaamse Gewest. De gegevens met betrekking tot de start- en einddatum van een beroepsbezigheid als zelfstandige worden verkregen via de Kruispuntbank van Ondernemingen. Die met betrekking tot de sociale verzekering als zelfstandige worden verkregen via het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen.

De gegevens met betrekking tot de toelating tot arbeid en de arbeidskaart van de buitenlandse werknemer hebben betrekking op de aanvraag, de toekenning, de weigering of de intrekking van de toelating tot arbeid of van de arbeidskaart, en zijn noodzakelijk voor de controle van het wettelijke karakter van de tewerkstelling van de buitenlandse werknemers.

De gegevens met betrekking tot de beroepskaart van de buitenlandse zelfstandige hebben betrekking op de aanvraag, de toekenning, de weigering of de intrekking van de beroepskaart en zijn noodzakelijk voor de controle van het wettelijke karakter van de activiteit van de buitenlandse zelfstandige.

De gegevens met betrekking tot de uitgevoerde buurtwerken of -diensten, de aangekochte en terugbetaalde dienstencheques, en ook de financiële en contactgegevens van de gebruiker van dienstencheques en de financiële en contactgegevens van de onderneming die dienstenchequeactiviteiten uitoefent, zijn noodzakelijk voor de controle op de rechtmatige aanwending van dienstencheques, zowel door de onderneming, de werknemer als de gebruiker. Deze gegevens worden verkregen door uitwisseling met het uitgiftebedrijf, vermeld in artikel 2, §1, 2°, van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen. Aan de hand van bijvoorbeeld ongewone gebruiks- of aankooppatronen kunnen verdachte en risicovolle ondernemingen, tewerkstellingen of transacties worden opgespoord en kan op die manier ingegrepen worden of vermeden worden dat subsidies onrechtmatig worden aangewend. De gegevens met betrekking tot de uitgevoerde activiteiten van private arbeidsbemiddeling hebben betrekking op de aanvraag, toekenning, weigering of intrekking van de erkenning als uitzendbureau, en de registratie, de schorsing of de intrekking van de registratie als sportmakelaar, en zijn noodzakelijk voor de controle van de wettelijke verplichting van het bezit van een erkenning als uitzendbureau of een voorafgaande registratie als sportmakelaar.

De gegevens met betrekking tot de vastgestelde inbreuken hebben betrekking op de inbreuken die de Vlaamse Sociale Inspectie in het verleden heeft vastgesteld.

Voor de uitwisseling van persoonsgegevens wordt gebruikgemaakt van de bevoegde dienstenintegratoren als dit van toepassing is.

Artikel 30

Om aan de opmerkingen van de Gegevensbeschermingsautoriteit tegemoet te komen, wordt in artikel 12 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaal-rechtelijk toezicht voorzien dat het jaarverslag ook zal rapporteren over de statistieken met betrekking tot de opgestelde e-pv's en ook over de doeltreffendheid van de verwerkingen.

Artikel 31

Dit artikel brengt de bedragen van de administratieve geldboeten inzake private arbeidsbemiddeling in overeenstemming met het nieuwe sanctiekader.

Vermits er een indexeringsmechanisme wordt toegepast, worden de bedragen van de administratieve geldboeten daaraan aangepast.

De bepaling in punt 2° betreft een actualisering, overeenkomstig artikel 5, 6°, van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling.

De bepaling in punt 3° betreft een bijkomende inbreuk en sanctie voor het gebruik van middelen, mechanismen of lijsten om vissers te verhinderen werk te vinden, overeenkomstig artikel 5, 26°, van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling.

Verder wordt ook verwezen naar de toelichting bij artikel 66 tot en met 69.

Artikel 32

De bedragen van de administratieve geldboeten inzake het ondersteuningsdecreet Sociale Economie worden in overeenstemming gebracht met de bedragen die in het nieuwe sanctiekader voorzien worden voor het sanctieniveau 4, rekening houdend met de invoering van een indexeringsmechanisme.

De notie "wetens en willens" wordt alleen nog voor de zwaarste inbreuken weerhouden, en kan hier met andere woorden worden opgeheven. Daardoor wordt de eerste paragraaf dubbelop met paragraaf 2, 1° tot en met 3°, en wordt hij dus opgeheven (zie de toelichting bij artikel 71 en 72).

Artikel 33

De bedragen van de administratieve geldboeten inzake collectief maatwerk worden in overeenstemming gebracht met de bedragen die in het nieuwe sanctiekader voorzien worden voor de sanctieniveaus 2, 3 en 4, rekening houdend met de invoering van een indexeringsmechanisme.

Net als in de strafbepalingen in het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling, wordt in artikel 13/2, §3, van voornoemd decreet van 30 april 2004 de notie "wetens en willens" telkens opgeheven. Omdat punt 1° en 2° van de tweede paragraaf zo dubbelop worden met punt 1° en 2° van paragraaf 3, worden ze opgeheven.

Artikel 34

Dit artikel stemt de bepalingen met betrekking tot de administratieve geldboeten af op de wijzigingen inzake dienstencheques.

Vermits er een indexeringsmechanisme wordt toegepast, worden de bedragen van de administratieve geldboeten daaraan aangepast.

Verder wordt ook verwezen naar de toelichting bij artikel 15 tot en met 18.

Artikel 35 tot en met 37

Deze artikelen brengen de bedragen van de administratieve geldboeten inzake economische migratie in overeenstemming met het nieuwe sanctiekader.

Vermits er een indexeringsmechanisme wordt toegepast, worden de bedragen van de administratieve geldboeten daaraan aangepast.

Artikel 38

Dit artikel brengt de bedragen van de administratieve geldboeten inzake het Vlaams opleidingsverlof in overeenstemming met het nieuwe sanctiekader.

Vermits er een indexeringsmechanisme wordt toegepast, worden de bedragen van de administratieve geldboeten daaraan aangepast.

De notie “willens en wetens” wordt alleen nog voor de zwaarste inbreuken weerhouden, en kan hier dus, naar analogie met de strafrechtelijk sanctioneerbare inbreuken, worden opgeheven. Daardoor wordt de eerste paragraaf dubbelop met punt 1° van paragraaf 2, en wordt hij dus opgeheven (zie de toelichting bij artikel 6).

Artikel 39

Dit artikel brengt de bedragen van de administratieve geldboeten inzake het maatwerk bij individuele inschakeling (individueel maatwerk) in overeenstemming met het nieuwe sanctiekader.

Vermits er een indexeringsmechanisme wordt toegepast, worden de bedragen van de administratieve geldboeten daaraan aangepast.

Naar analogie met de strafrechtelijk sanctioneerbare inbreuken, wordt de notie “wetens en willens” opgeheven en worden de twee overbodig geworden bepalingen hierdoor telkens opgeheven (zie de toelichting bij artikel 82).

Artikel 40

Dit artikel brengt de bedragen van de administratieve geldboeten inzake de premie kwalificerend werkplekleren voor ondernemingen en de leerlingenpremie alternerende opleiding in overeenstemming met het nieuwe sanctiekader.

Vermits er een indexeringsmechanisme wordt toegepast, worden de bedragen van de administratieve geldboeten daaraan aangepast.

Naar analogie met de strafrechtelijk sanctioneerbare inbreuken, wordt de notie “wetens en willens” opgeheven. Daarnaast wordt het eerste lid opgeheven, dat overbodig is geworden door de opheffing van de notie “wetens en willens” (zie de toelichting bij artikel 84 en 85).

Artikel 41

Er wordt een nieuw artikel ingevoegd in het decreet dat in de mogelijkheid voorziet om een administratieve geldboete op te leggen voor de inbreuk verhoging van toezicht.

Voor deze bepaling wordt in eerste instantie verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij artikel 63 (dit wil zeggen de wijziging van artikel 24, eerste lid, 3°, van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht).

Zoals bij artikel 63 wordt aangegeven, is de geldboete zwaar, maar in vergelijking met de geldboete die in artikel 82 van het kaderdecreet van 22 maart 2019 betreffende de bestuurlijke handhaving is voorzien – zijnde een geldboete tussen de 250 en 250.000 euro – is het bedrag van de geldboete zeer redelijk gelet op de ernst van de inbreuk.

Het spreekt voor zich dat in geval van verhoging van toezicht proces-verbaal wordt opgesteld door de sociaalrechtelijk inspecteur. Het proces-verbaal wordt

tegelijkertijd naar het Arbeidsauditoraat en de Cel Administratieve Geldboeten doorgestuurd. In dat geval kan hetzij het Openbaar Ministerie vervolgen, hetzij een administratieve geldboete worden opgelegd. Indien de procedure tot oplegging van een administratieve geldboete wordt opgestart, zal de persoon die het voorwerp van het proces-verbaal uitmaakt voor verweer worden uitgenodigd. Indien een administratieve geldboete wordt opgelegd kan de persoon tegen wie de administratieve geldboete wordt opgelegd, beroep aantekenen bij de arbeidsrechtbank. Een rechterlijke controle is met andere woorden steeds mogelijk door de rechter ten gronde.

Artikel 42

Dit artikel betreft slechts een actualisering die afgestemd wordt op de aanpassingen binnen het inbreuken- en sanctiekader aangaande de administratieve geldboeten uit hoofde van bepaalde strafbepalingen.

Artikel 43

De termijn waarbinnen de aangewezen ambtenaar een geldboete moet opleggen, wordt uitgebreid van acht naar twaalf maanden, te rekenen vanaf de kennisgeving van de beslissing van het Openbaar Ministerie dat niet strafrechtelijk vervolgd wordt, of bij gebrek aan deze kennisgeving, na het aflopen van de voorziene termijn. Gezien de toename van het aantal te behandelen dossiers, is deze uitbreiding van termijn te verantwoorden. Een termijn van twaalf maanden ligt daarbij binnen de grenzen van redelijke termijn van administratieve sanctionering.

Artikel 44

Artikel 18/1 voorziet momenteel dat administratieve geldboeten, onder dezelfde voorwaarden als voorzien voor strafrechtelijke geldboeten, worden vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers.

Aangezien de strafrechtelijke geldboeten bij inbreuken op de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen (dienstencheques) niet alleen kunnen worden vermenigvuldigd met het aantal werknemers maar ook met het aantal gebruikers, wordt artikel 18/1 hiermee in overeenstemming gebracht (zie de toelichting bij artikel 15 tot en met 18).

Artikel 45

Naar analogie met het Sociaal Strafwetboek (zie artikel 102) worden de administratieve geldboeten onderworpen aan de opdecimen. Dat laat toe het bedrag van de administratieve geldboeten tegelijkertijd aan te passen als de strafrechtelijke geldboeten, zonder dat er een nieuwe tussenkomst van de decreetgever vereist is specifiek voor de administratieve geldboeten.

Artikel 46 en 52, 2°

Bij de sanctionering van inbreuken wordt rekening gehouden met al eerder gepleegde inbreuken. Een verzwaring van de sanctie in geval van recidive is een belangrijk afschrikkend instrument. In geval van herhaling kan de strafrechtelijke sanctie in de meeste gevallen op het dubbele van het maximum worden gebracht.

De Vlaamse administratieve geldboete werd in geval van herhaling automatisch verdubbeld. De automatische verdubbeling van deze geldboete in geval van herhaling is voortaan facultatief. Het komt immers aan de aangewezen ambtenaar toe om de opportuniteit van een verdubbeling van de geldboete in geval van herhaling in te schatten. In navolging van het Sociaal Strafwetboek wordt deze

beoordelingsbevoegdheid aan de aangewezen ambtenaar en aan de strafrechter gegeven.

De figuur van herhaling wordt ook beter juridisch afgebakend. De originele bepaling liet in het midden of het eerste Pro Justitia geleid heeft tot een effectieve veroordeling of administratieve geldboete. Deze ruime definitie van herhaling, in samenhang met de verplichte verdubbeling van de administratieve geldboete, kon tot onwenselijke resultaten leiden. Er komt een algemeen geldende definitie van herhaling in de plaats waarbij een zwaardere sanctie kan worden opgelegd wanneer de betrokkene een nieuwe inbreuk pleegt in een bepaalde periode nadat de betrokkene strafrechtelijk veroordeeld werd of een administratieve geldboete opgelegd kreeg voor een eerdere inbreuk.

Artikel 47 tot en met 51

Deze artikelen brengen de bedragen van de andere administratieve geldboeten (inzake private arbeidsbemiddeling, het Vlaams opleidingsverlof, de transitiepremie voor werkzoekenden die een onderneming starten, de jobbonus en de jobbonus plus voor startende zelfstandigen) in overeenstemming met het nieuwe sanctiekader.

De inbreuk in artikel 21, 4°, van het decreet wordt uitgebreid naar het bureau dat bij externe communicatie, ongeacht welke vorm, geen melding maakt van het registratienummer. Het doel hierbij is dat de sportbeoefenaar die een beroep wenst te doen op de diensten van een sportmakelaar, kennis heeft van het feit of de sportmakelaar al dan niet geregistreerd is.

Artikel 52, 1°

Deze bepaling zorgt ervoor dat de opdecimen ook van toepassing worden op de bedragen van de andere administratieve geldboeten (inzake private arbeidsbemiddeling, het Vlaams opleidingsverlof, de transitiepremie voor werkzoekenden die een onderneming starten, de jobbonus en de jobbonus plus voor startende zelfstandigen).

Zie ook de toelichting bij artikel 45.

Artikel 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61 en 62

Deze artikelen voorzien in de invoering van een nieuwe afdeling, die betrekking heeft op de kennisgeving en invordering van administratieve geldboeten opgelegd aan buitenlandse dienstverrichters met vestiging in een andere EU-lidstaat, wegens het niet-naleven van de in België geldende regels inzake detachering van werknemers. Overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 kan bij de bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat een verzoek tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete worden ingediend, evenals een verzoek tot invordering van deze geldboete.

De Centrale Invorderingscel van de Vlaamse Belastingdienst, die in geval van niet-betaling overgaat tot gedwongen uitvoering, kan conform de Europese richtlijn 2010/24 geen internationale bijstand meer verkrijgen van de dienst Internationale Bijstand voor niet-fiscale schulden in het buitenland. Hierdoor wordt het praktisch onmogelijk om over te gaan tot gedwongen uitvoering in het buitenland.

Voor de administratieve geldboeten opgelegd aan een werkgever uit een EU-lidstaat wegens inbreuken in het kader van de detachering van buitenlandse werknemers, biedt het systeem om via IMI een verzoek tot invordering te versturen aan

de bevoegde instantie van de EU-lidstaat een oplossing. De ingevorderde bedragen komen wel toe aan de aangezochte instantie, maar zo is er tenminste geen straf-feloosheid ten aanzien van deze ondernemingen.

De ontworpen artikelen 23/1 en 23/2 voorzien in de verankering van de voorwaarden en modaliteiten voor de verzoeken tot kennisgeving en invordering, opgenomen in voormelde richtlijn.

Bovendien wordt voorzien in de invoering van een nieuwe afdeling, die betrekking heeft op het inwilligen van verzoeken tot kennisgeving of tot invordering van een administratieve financiële sanctie en/of boete opgelegd in een andere EU-lidstaat aan een in België gevestigde dienstverrichter wegens het niet-naleven van de in de betreffende EU-lidstaat geldende regels inzake detachering van werknemers, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014.

Zoals Vlaanderen overeenkomstig de bepalingen die worden ingevoerd bij artikel 53, 54 en 55 een verzoek tot kennisgeving of invordering van een administratieve geldboete aan de bevoegde instantie van een EU-lidstaat kan richten, zullen andere EU-lidstaten gelijkaardige verzoeken kunnen richten aan het Departement WSE, wat betreft de financiële sancties of boetes die in een EU-lidstaat werden opgelegd aan een in het Vlaamse Gewest gevestigde onderneming. De Centrale Invorderingscel van de Vlaamse Belastingdienst zal instaan voor de invordering van deze financiële sancties of boetes, die toekomen aan het Vlaamse Gewest.

De ontworpen artikelen 23/3 tot en met 23/8 voorzien in de verankering van de voorwaarden en modaliteiten voor de verzoeken tot kennisgeving en invordering van andere EU-lidstaten, opgenomen in voormelde richtlijn.

Welke overheid bevoegd is voor de behandeling van een verzoek uit een andere lidstaat vloeit voort uit de bevoegdheidsverdeling tussen de federale en de regionale overheden, bepaald in de BWHI (bijzondere wet tot hervorming der instellingen). Elke administratie behandelt de verzoeken om informatie die tot haar bevoegdheid behoren. Wat de verzoeken tot invordering betreffen: de Centrale Invorderingscel van de Vlaamse Belastingdienst is bevoegd voor de invordering van boetes op basis van Vlaamse bevoegdheden, en de FOD Financiën is bevoegd voor de invordering op basis van federale bevoegdheden.

De indiener van het verzoek hoeft zelf de correcte administratie niet te kennen. Indien een verzoek bij een verkeerde overheid of administratie terechtkomt, wordt dat naar de correcte administratie doorgestuurd. Hierover werden afspraken gemaakt tussen de verschillende overheden.

Artikel 63

Dit artikel voorziet een actualisering van de inbreuken en de sanctiebepalingen bij niet-naleving van de door de Vlaamse Sociale Inspectie opgelegde maatregelen, bij verhindering van toezicht, of bij niet-nakoming van de beslissing van de voorzitter van de arbeidsrechtbank.

Het gaat in concreto om de volgende wijzigingen:

- door de Vlaamse Sociale Inspectie kunnen overeenkomstig artikel 7, 3° en 4°, van het decreet van 30 april 2004 houdend sociaalrechtelijk toezicht, maatregelen worden opgelegd, namelijk aanplakking of overhandiging van documenten (artikel 7, 3°) en opmaking en overhandiging van documenten (artikel 7, 4°). Thans wordt alleen de inbreuk van de aanplakking of de overhandiging van documenten, voorzien in artikel 7, 3°, strafbaar gesteld via een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en een strafrechtelijke geldboete van 26 tot

500 euro. Deze inbreuk dateert van 2004, met andere woorden van een periode dat het beleidsdomein WSE nog geen echt handhavingskader had.

Er wordt naar analogie met het Sociaal Strafwetboek voorgesteld om bij de niet-naleving van het door de sociaalrechtelijk inspecteurs gegeven bevel tot aanplakking en/of overhandiging van documenten een inbreuk van sanctieniveau 3 te voorzien, dit wil zeggen dat de thans voorziene gevangenisstraf wordt afgeschaft.

De bestaande strafrechtelijke geldboete wordt verhoogd;

- de bestaande inbreuk niet-regularisatie van een inbreuk waarvoor een administratieve geldboete werd opgelegd (huidig artikel 24, eerste lid, 2°), wordt opgeheven.

Het gaat in concreto om de (kleinere) inbreuken, die enkel via een administratieve geldboete kunnen worden bestraft (zie artikel 21 tot en met 21/4 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht) én waar de werkgever een door de Vlaamse Sociale Inspectie voorgestelde regularisatie niet naleeft;

- naar analogie met de inbreuk van artikel 24, eerste lid, 1°, wordt in artikel 24, eerste lid, 2°, een nieuwe inbreuk ingevoegd wegens niet-naleving van het door de sociaalrechtelijk inspecteurs gegeven bevel tot het opmaken of overhandigen van documenten, bedoeld in artikel 7, 4°. Voor deze inbreuk wordt ook een sanctie van niveau 3 voorzien;
- verhindering van toezicht (artikel 24, eerste lid, 3°).

Het toezicht van een sociale inspectiedienst kan nooit met geweld of dwang worden afgedwongen. De miskenning van het toezicht kan alleen aanleiding geven tot een straf via de strafbaarstelling van verhindering van toezicht.

De huidige inbreuk wegens verhindering van toezicht voorziet een gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en een strafrechtelijke geldboete van 1000 tot 5000 euro. Deze inbreuk dateert nog van 2004, met andere woorden van een periode voor er binnen het beleidsdomein WSE een globaal handhavingskader werd uitgewerkt.

Om te vermijden dat verhindering van toezicht in de praktijk lichter wordt bestraft dan de niet-naleving van de wetgeving, is het aangewezen om verhindering van toezicht te sanctioneren op hetzelfde niveau als de zwaarste inbreuken (categorie 5). Dit komt neer op een bestraffing met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro. Het gaat hier om een zware geldboete maar in vergelijking met de geldboete in artikel 82 van het kaderdecreet van 22 maart 2019 betreffende de bestuurlijke handhaving – zijnde een geldboete tussen de 250 en 250.000 euro – is het bedrag van de geldboete zeer redelijk gelet op de ernst van de inbreuk;

- de Vlaamse Sociale Inspectie kan overeenkomstig artikel 7/2 en volgende van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht maatregelen (inbeslagnemingen of verzegelingen) treffen.

Elke persoon die zich door deze beslissingen gegriefd of benadeeld voelt, kan tegen deze maatregelen beroep instellen bij de voorzitter van de arbeidsrechtbank. De procedure, uitgewerkt in artikel 7/5 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht, is analoog met deze voorzien in het Sociaal Strafwetboek. Bij de niet-naleving van deze gerechtelijke beslissing wordt naar analogie met het Sociaal Strafwetboek een inbreuk van niveau 3 voorzien.

In geval van herhaling binnen vijf jaar kunnen de straffen op het dubbele van het maximum worden gebracht.

Artikel 64 en 65

Deze artikelen voorzien in de invoering van een nieuw hoofdstuk, dat betrekking heeft op de tijdelijke uitsluiting van het recht op subsidie (zie begripsomschrijving in artikel 13, 3°, van het decreet Sociaalrechtelijk Toezicht) wanneer de persoon:

- 1° overeenkomstig dit decreet een definitieve veroordeling heeft opgelopen wegens een inbreuk die wordt bestraft met een strafrechtelijke geldboete van 300 tot 3000 euro of met een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro;
- 2° overeenkomstig dit decreet een definitieve administratieve beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete heeft opgelopen wegens een inbreuk die wordt bestraft met een administratieve geldboete van 150 tot 1500 euro of van 300 tot 3000 euro;
- 3° een definitieve veroordeling of definitieve administratieve beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete heeft opgelopen wegens een inbreuk op de sociale wetgeving die wordt bestraft met een sanctieniveau 4, vermeld in artikel 101 van het Sociaal Strafwetboek.

De Vlaamse Regering kan, binnen dit decretale kader, beslissen dat voormelde persoon gedurende een periode van maximaal twaalf maanden wordt uitgesloten van het recht op subsidie.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen aan het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling

Artikel 66

De bewoordingen van artikel 20/3, 1°, van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling worden geherformuleerd. Momenteel luidt deze bepaling als volgt:

- “1° de sportmakelaar benadert geen sportbeoefenaars jonger dan vijftien jaar, direct of indirect, met het oog op het afsluiten van een overeenkomst voor het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling voor sportbeoefenaars;”.

Deze bewoordingen laten uitschijnen dat een actieve handeling van de sportmakelaar wordt vereist (het benaderen) en de situatie waarin de sportmakelaar zelf wordt benaderd door (de ouders van) de sportbeoefenaar die jonger is dan vijftien jaar wel is toegestaan. Deze interpretatie zou echter een volledige uitholling van dit verbod met zich meebrengen, aangezien sportmakelaars zouden kunnen stellen dat de eerste stappen werden genomen door de sportbeoefenaar zelf of door zijn ouders. In de praktijk is dit quasi onmogelijk om te bewijzen.

De bepaling wordt daarom meer sluitend gemaakt, zodat het duidelijk is dat het niet mogelijk is om bemiddelingsactiviteiten te verrichten voor een sportbeoefenaar jonger dan vijftien jaar, ook niet wanneer het initiatief hiertoe werd genomen door de sportbeoefenaar zelf of door zijn ouders.

“Activiteiten die gericht zijn op het afsluiten van een overeenkomst” moet hier ruim worden geïnterpreteerd: hieronder valt het rechtstreeks benaderen van de sportbeoefenaar jonger dan vijftien jaar, en ook het indirect benaderen via de ouders of voogd, wanneer deze benadering tot doel heeft om (in de toekomst) een overeenkomst voor private arbeidsbemiddeling voor sportbeoefenaars af te sluiten. Daarnaast zijn ook activiteiten als het voeren van gesprekken of onderhandelingen met dit oogmerk, waarbij de jongere of zijn ouders/voogd zelf het initiatief namen en de sportmakelaar hebben benaderd, niet toegelaten.

Artikel 67

In artikel 23 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling wordt een aantal wijzigingen doorgevoerd.

Er wordt voorgesteld om bij het beroep op een niet-erkend uitzendbureau (inbreuk thans voorzien in artikel 23, 14°) een strafverzwaring door te voeren. Deze inbreuk wordt daarom opgeheven en opnieuw ingevoerd in artikel 24, 11°.

Naar analogie met de inbreuk die in artikel 23, 12°, voor uitzendbureaus bestaat, wordt in artikel 23, 14°, een inbreuk voorzien voor het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die publiciteit voeren die potentiële betaalde sportbeoefenaars kan misleiden.

Omdat de hoogte van de sancties bureaus er vaak niet toe aanzet om de wetgeving na te leven, wordt voor de hiernavolgende inbreuken een multiplicator ingevoerd (dit wil zeggen een vermenigvuldiging van de sanctie met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft):

- het als voorwaarde stellen dat de personen voor wie het bureau bemiddeld heeft, het bureau bij iedere nieuwe bemiddeling zal laten optreden (artikel 23, 7°);
- een schadevergoeding vragen van werknemers die een bemiddelingsprocedure vroegtijdig stopzetten of die niet ingaan op een vacature waarvoor zij zich kandidaat hebben gesteld (artikel 23, 8°);
- het niet-overhandigen van een attest waarop de datum en het uur van het bezoek worden vermeld aan de sollicitant die onderworpen is aan de werklozencontrole én die aan een selectieprocedure deelneemt (artikel 23, 9°).

Artikel 68

In artikel 24 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling worden de volgende wijzigingen doorgevoerd.

Vooreerst wordt in het kader van een zachte depenalisering een aanzienlijk strafverlichting doorgevoerd, dit wil zeggen:

- de bestaande gevangenisstraf wordt afgeschaft;
- de bedragen van de strafrechtelijke geldboeten worden verlaagd.

Voor het beroep op een niet-erkend uitzendbureau wordt een strafverzwaring voorzien.

Deze inbreuk (huidig artikel 23, 14°) wordt opgenomen in artikel 24, 11°.

Er zijn immers heel wat (illegale) uitzendbureaus – vaak van buitenlandse origine – die goedkope arbeidskrachten op de Belgische/Vlaamse arbeidsmarkt aanbieden zonder de nodige wettelijke of sectorale spelregels (erkenning als uitzendkantoor en loon-, tewerkstellings- en arbeidsvoorwaarden) na te leven. Deze ondernemingen proberen zich dan vaak te maskeren als (onder)aannemer, consultancybureau, projectbureau, payrollbureau, managementbureau enzovoort.

De toepasselijke wettelijke en sectorale verplichtingen zijn er zowel om concurrentievervalsing tegen te gaan als om de betrokken werknemers te beschermen.

Gebruikers blijven vaak een beroep doen op illegale uitzendbureaus omdat het financieel-economisch veel interessanter is, omdat de pakkans heel klein is, en omdat de risico's/sancties (betaling toepasselijke lonen, RSZ-bijdragen, boetes enzovoort) bij de vaststelling van inbreuken niet opwegen tegen de winst die wordt gemaakt bij de niet-naleving van de wetgeving. In de praktijk wordt bij controles vastgesteld dat de huidige sancties onvoldoende afschrikkend werken.

Vanwege de enorme bedragen die omgaan in de handel van soms jonge sporters moeten jonge sportbeoefenaars beter beschermd worden.

Daarom worden twee nieuwe inbreuken voorzien, namelijk:

- het verrichten van activiteiten die gericht zijn op het afsluiten van een overeenkomst voor het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling voor sportbeoefenaars, als de betrokken sportbeoefenaar de leeftijd van vijftien jaar nog niet heeft bereikt (inbreuk op artikel 20/3, 1°, van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling);
- het vragen van een vergoeding voor het verrichten van diensten van private arbeidsbemiddeling voor een minderjarige sportbeoefenaar (inbreuk op artikel 20/3, 1°, van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling).

Deze bepalingen zorgen ervoor dat, naast de schorsing of intrekking van de registratie, ook een geldboete kan worden opgelegd aan de sportmakelaar die zich schuldig maakt aan deze inbreuken. Deze bepalingen beogen een bijkomende bescherming voor minderjarige sportbeoefenaars tegen misbruiken, aangezien zij hier vanwege hun jeugdigheid en onervarenheid extra gevoelig voor zijn.

In het Vlaamse regeerakkoord 2019-2024 wordt met betrekking tot de bestrijding van discriminatie het volgende bepaald: "Om elk talent een kans te geven, zonder onderscheid, blijven we elke vorm van discriminatie bestrijden. We gaan verder in op de ingeslagen weg van sensibilisering, zelfregulering door de sectoren, opleiding en gerichte controles vanuit sociale inspectie. We reageren kordaat op discriminatie op de arbeidsvloer. Daarom zal de Afdeling Toezicht en Handhaving van het Departement WSE aandacht besteden aan het vermijden van alle vormen van wettelijk verboden discriminatie. Daarnaast dragen we de parketten op om de nodige aandacht te geven aan de strijd tegen discriminatie." (pagina 80).

Op basis van dat engagement zal de Vlaamse Sociale Inspectie gerichte controles uitvoeren met het oog op de bestrijding van discriminatie.

Dit engagement uit het regeerakkoord wordt doorgetrokken in de beleidsnota Werk en Sociale Economie 2019-2024 (*Parl.St.* VI.Parl. 2019-20, nr. 128/1): "Bestrijden van discriminatie op de arbeidsmarkt – Om elk talent een kans te geven, zonder onderscheid, bestrijden we actief elke vorm van discriminatie. We doen dit door sensibilisering, preventie en zelfregulering door de sectoren. Maar we zorgen ook voor een adequate curatieve handhaving met gerichte controles vanuit de Vlaamse Sociale Inspectie." (pagina 13).

De bestrijding van arbeidsgerelateerde discriminatie is een prioriteit voor de Vlaamse Sociale Inspectie. Binnen de grenzen van het huidige bevoegdheidskader worden de aan controle onderhevige sectoren op heel regelmatige basis gecontroleerd.

In de praktijk stoot de Vlaamse Sociale Inspectie bij deze strijd op enkele obstakels. Discriminatie is immers vaak een relationeel gegeven, dat deel uitmaakt van een contextuele interactie. Zowel door diegene die discrimineert als de gediscrimineerde wordt dit achteraf vaak geobjectiveerd. Vermoedens van discriminatie zijn daardoor, zelfs bij klachten en meldingen, moeilijk retrospectief hard te maken. Daarbij komt dat de discriminerende opdracht in de praktijk vaak door de klant of gebruiker wordt gegeven. Op basis van de huidige regelgeving kan deze discriminerende opdracht momenteel niet worden aangepakt.

Dit maakt dat het sanctionerend optreden bij discriminatie thans beperkt is tot bureaus die een werknemer of een werkzoekende niet behandelen op een objectieve, respectvolle en niet-discriminerende wijze. In vergelijking met het algemeen optreden binnen de private arbeidsbemiddeling is dit dus heel beperkt.

In artikel 5, 7°, van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling is thans de verplichting opgenomen voor het bemiddelingsbureau om de werknemer op een objectieve, respectvolle en niet-discriminerende wijze te behandelen. De niet-naleving van deze verplichting wordt voor het bureau thans gesanctioneerd in artikel 24, 19°, van het decreet.

Het bestaande sanctieniveau voor een bureau voor private arbeidsbemiddeling (cfr. artikel 24, 19°) wordt niet gewijzigd, wat in de praktijk – door de zachte depenalisering die wordt doorgevoerd – de facto een strafverlichting inhoudt.

Naar analogie met de inbreuk voor discriminatie door een bureau voor private arbeidsbemiddeling, wordt in artikel 24, 12°, een inbreuk voorzien voor de gebruikers die een bureau ertoe aanzetten of opdracht geven om bij de bemiddeling gebruik te maken van discriminerende criteria.

Deze rechtsgrond wordt ondergebracht onder artikel 24, 12°, en daarmee wordt de inbreuk op hetzelfde niveau gesanctioneerd als de inbreuk voor een gebruiker die een beroep doet op een niet-erkend uitzendbureau (cfr. artikel 24, 11°).

Zoals in de inleiding al is aangegeven, is het de bedoeling om fraude strenger aan te pakken en de sanctionering beter op de ernst van de inbreuken af te stemmen.

Er kunnen tal van situaties worden opgesomd die wijzen op de intentie om de regelgeving bewust niet na te leven of op de intentie om te frauderen, waarbij de inbreuken een belangrijke maatschappelijke impact hebben en waarbij de bestaande sancties als te licht moeten worden beschouwd.

Er kan in dit kader worden verwezen naar de inbreuken die thans zijn opgenomen in artikel 24, 11° tot en met 15°, 20°, 22° en 23°, namelijk:

- het verkrijgen van een erkenning op basis van valse, onvolledige of onjuiste verklaringen (artikel 24, 11°);
- het afsluiten van nieuwe overeenkomsten, deze wijzigen, vernieuwen of verlengen na de intrekking van de erkenning (artikel 24, 12°);
- het uitvoeren van uitzendactiviteiten na de intrekking of schrapping van de erkenning (artikel 24, 13°);
- het exploiteren van een uitzendbureau zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande regelmatige erkenning of het niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden (artikel 24, 14°);
- het als gebruiker wetens en willens een beroep doen op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning (artikel 24, 15°);
- het uitbaten van een bureau als sportmakelaar zonder voorafgaandelijk geregistreerd te zijn (artikel 24, 20°);
- het uitoefenen van activiteiten als sportmakelaar na de schorsing of intrekking van de registratie (artikel 24, 22°);
- het als werkgever wetens en willens een beroep doen op een bureau voor sportmakelaars dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is (artikel 24, 23°).

Om deze inbreuken strenger te kunnen bestraffen, worden deze opgeheven en hernomen in het nieuwe artikel 24/1.

Omdat de hoogte van de sancties bureaus er vaak niet toe aanzet om de wetgeving na te leven, wordt voor de volgende inbreuk voorgesteld om een multiplicator in te voeren (dit wil zeggen een vermenigvuldiging van de sanctie met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft): het vragen of ontvangen van vergoedingen, commissielonen, bijdragen, toelatings- of inschrijvingsgelden buiten de door het decreet bepaalde voorwaarden (artikel 24, 16°).

Artikel 69

Er wordt een nieuw artikel 24/1 ingevoegd, dat de inbreuken van het bestaande artikel 24, 11° tot en met 15°, 20°, 22° en 23°, integreert.

Zoals in de toelichting bij artikel 69 is aangegeven, kunnen er heel wat situaties zijn die wijzen op de intentie om de regelgeving bewust niet na te leven of op de intentie om te frauderen, en waarbij de inbreuk een belangrijke maatschappelijke impact heeft.

Een heel treffend voorbeeld op dit vlak is de exploitatie van een niet-erkend uitzendbureau. Er zijn heel wat bureaus – vaak van buitenlandse origine en illegaal – die goedkope arbeidskrachten op de Belgische of de Vlaamse arbeidsmarkt aanbieden zonder de wettelijke of sectorale spelregels (erkenning als uitzendbureau, storting van de waarborg aan het fonds, naleving van de tewerkstellings- en arbeidsvoorwaarden) na te leven. Deze ondernemingen nemen vaak de gedaante aan van (onder)aannemer, consultancybureau, projectbureau, payrollbureau, managementbureau enzovoort.

Deze strategie biedt de betrokken bureaus een aanzienlijk economisch voordeel omdat ze – door de niet-naleving van de wettelijke en sectorale verplichtingen – diensten kunnen aanbieden tegen een kostprijs die veel lager is dan de normale kostprijs van bonafide concurrenten. Ter beschikking gestelde werknemers krijgen niet de voorziene wettelijke bescherming en bonafide concurrenten lijden concurrentieel nadeel.

Dergelijke praktijken moeten daarom zwaarder worden aangepakt.

Hetzelfde geldt evenzeer voor de gebruikers die wetens en willens blijven samenwerken met niet-erkende uitzendbureaus, omdat het financieel-economisch veel interessanter is, omdat de pakkans heel klein is, of omdat de risico's/sancties (betaling van toepasselijke lonen, RSZ-bijdragen, boetes enzovoort) bij de vaststelling van inbreuken niet opwegen tegen de (potentiële) winst die kan worden gemaakt door de niet-naleving van de wetgeving.

Naar analogie met de exploitatie van een niet-erkend uitzendbureau wordt de inbreuk op de exploitatie van een bureau als sportmakelaar zonder voorafgaandelijke registratie, evenals het willens en wetens blijven samenwerken met een dergelijk bureau, zwaarder aangepakt.

De inbreuken die in artikel 24/1 zijn opgenomen, betreffen:

- het exploiteren van een uitzendbureau zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande regelmatige erkenning of het niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden (artikel 24/1, 1° – deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 14°);
- het afsluiten van nieuwe overeenkomsten, deze wijzigen, vernieuwen of verlengen na de intrekking van de erkenning (artikel 24/1, 2° – deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 12°);
- het uitvoeren van uitzendactiviteiten na de intrekking of schrapping van de erkenning (artikel 24/1, 3° – deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 13°);
- het uitbaten van een bureau als sportmakelaar zonder voorafgaandelijk geregistreerd te zijn (artikel 24/1, 4° – deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 20°);
- het uitoefenen van activiteiten als sportmakelaar na de schorsing of intrekking van de registratie (artikel 24/1, 5° – deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 22°);

- het verkrijgen van een erkenning op basis van valse, onvolledige of onjuiste verklaringen (artikel 24/1, 6° – deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 11°);
- het als gebruiker wetens en willens een beroep doen op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning (artikel 24/1, 7° – deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 15°);
- het als werkgever wetens en willens een beroep doen op een bureau voor sportmakelaars dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is (artikel 24/1, 8° – deze inbreuk was vroeger opgenomen in artikel 24, 23°).

Voor de inbreuken van artikel 24/1, eerste lid, 1° tot en met 5°, wordt tevens voorgesteld om een multiplicator in te voeren (dit wil zeggen een vermenigvuldiging van de sanctie met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft).

Het betreft in concreto de volgende inbreuken:

- het exploiteren van een uitzendbureau zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande regelmatige erkenning of het niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden (nieuw artikel 24, eerste lid, 1°);
- het afsluiten van nieuwe overeenkomsten, deze wijzigen, vernieuwen of verlengen na de intrekking van de erkenning (nieuw artikel 24, eerste lid, 2°);
- het uitvoeren van uitzendactiviteiten na de intrekking of schrapping van de erkenning (nieuw artikel 24/1, eerste lid, 3°);
- het uitbaten van een bureau als sportmakelaar zonder voorafgaandelijk geregistreerd te zijn (nieuw artikel 24, eerste lid, 4°);
- het uitoefenen van activiteiten als sportmakelaar na de schorsing of intrekking van de registratie (nieuw artikel 24, eerste lid, 5°).

Artikel 70

Zie de toelichting bij artikel 4.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen aan het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen

Artikel 71

Door de opheffing van de notie “willens en wetens” in artikel 19 van het bovengenoemde decreet van 17 februari 2012 (zie de toelichting bij het volgende artikel) wordt artikel 18 van datzelfde decreet van 17 februari 2012 dubbelop met artikel 19, 1° tot en met 3°, en wordt het dan ook opgeheven.

Artikel 72

De notie “willens en wetens” wordt alleen nog voor de zwaarste inbreuken weerhouden en wordt daarom overal opgeheven in artikel 19 van het bovengenoemde decreet van 17 februari 2012.

Artikel 73

Zie de toelichting bij artikel 4.

Hoofdstuk 9. Wijzigingen aan het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling

Artikel 74

In het kader van een zachte depenalisering wordt voor de inbreuken die zijn opgenomen in artikel 37 van het bovengenoemde decreet van 12 juli 2013 de gevangenisstraf afgeschaft. De aanpassing houdt een aanzienlijke strafverlichting in.

Artikel 75

In het kader van een zachte depenalisering wordt voor de inbreuken die in artikel 38 van hetzelfde decreet van 12 juli 2013 zijn opgenomen een dubbele operatie doorgevoerd, dit wil zeggen:

- de gevangenisstraf wordt afgeschaft;
- de bedragen van de strafrechtelijke geldboete worden verlaagd.

Dit betekent een aanzienlijke strafverlichting.

Twee bepalingen die overbodig geworden zijn door de opheffing van de notie “wetens en willens” in artikel 39 van hetzelfde decreet van 12 juli 2013 (zie hieronder) worden tevens opgeheven.

Een maatwerkbedrijf kan met andere private en publieke ondernemingen of organisaties samenwerken in het kader van enclavewerking. Hierbij moeten evenwel een aantal regels nageleefd worden (opstelling van een schriftelijke overeenkomst waarvan een kopie moet bezorgd worden aan het Departement WSE, dagelijkse registratie van de doelgroepwerknemers en de begeleiders in de enclavewerking en in de praktijk de facto ook de naleving van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers).

Omdat de naleving van de bepalingen inzake enclavewerking (artikel 38, 5°) een pijnpunt blijft, wordt voor deze inbreuk voorgesteld een multiplicator in te voeren (dit wil zeggen een vermenigvuldiging van de geldboete met het aantal doelgroepwerknemers die tewerkgesteld worden in de enclavewerking op wie de inbreuk betrekking heeft).

Artikel 76

In artikel 39 van hetzelfde decreet van 12 juli 2013 wordt de notie “wetens en wilens” telkens opgeheven.

Tevens wordt ook in dit artikel een multiplicator voorzien wanneer de inbreuken begaan worden door het maatwerkbedrijf, zijn lasthebbers of aangestelden, dit wil zeggen een vermenigvuldiging van de geldboete met het aantal doelgroepwerknemers voor wie onterecht een subsidie werd aangevraagd, verkregen of behouden.

Artikel 77

Zie de toelichting bij artikel 4.

Hoofdstuk 10. Wijziging aan het decreet van 5 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen

Artikel 78

Zie de toelichting bij artikel 4.

Artikel 79

Voor de inbreuken, vermeld in artikel 21 van het decreet van 5 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen, wordt de strafrechtelijke geldboete verhoogd van 250 tot 2500 euro naar 300 tot 3000 euro, wat de standaard wordt voor inbreuken van categorie 4.

Hoofdstuk 11. Wijziging aan het decreet van 14 januari 2022 over maatwerk bij individuele inschakeling

Artikel 80

In het kader van een zachte depenalisering wordt voor de inbreuken die zijn opgenomen in artikel 42 van bovengenoemd decreet van 14 januari 2022 de gevangenisstraf afgeschaft.

Artikel 81

In het kader van een zachte depenalisering wordt voor de inbreuken die in artikel 43 van hetzelfde decreet van 14 januari 2022 zijn opgenomen, de gevangenisstraf afgeschaft en worden de bedragen van de strafrechtelijke geldboete verlaagd. Dit betekent een aanzienlijke strafverlichting.

Twee bepalingen die overbodig geworden zijn door de opheffing van de notie "wetens en willens" in artikel 44 van hetzelfde decreet van 14 januari 2022 (zie hieronder) worden opgeheven.

Artikel 82

Voor de inbreuken die vermeld worden in artikel 44 van hetzelfde decreet van 14 januari 2022, wordt het aspect "wetens en willens" opgeheven.

Tegelijk wordt de strafrechtelijke geldboete opgetrokken om ze te aligneren op de boete voor inbreuken van categorie 4.

Artikel 83

Zie de toelichting bij artikel 4.

Hoofdstuk 12. Wijziging aan het decreet van 23 december 2022 over de premie kwalificerend werkplekleren voor ondernemingen en de leerling-premie alternerende opleiding

Artikel 84

Artikel 12 van het bovengenoemde decreet van 23 december 2022 wordt opgeheven. Deze bepaling is overbodig geworden door de opheffing van de notie “wetens en willens” in artikel 13 van hetzelfde decreet van 23 december 2022 (zie de toelichting bij artikel 84).

Artikel 85

Voor de inbreuken, vermeld in artikel 13 van hetzelfde decreet van 23 december 2022, wordt de strafrechtelijke geldboete opgetrokken om ze te aligneren op de boete voor inbreuken van categorie 4.

Tegelijk wordt de notie “wetens en willens” telkens opgeheven.

Artikel 86

Zie de toelichting bij artikel 4.

Hoofdstuk 13. Inwerkingtreding

Artikel 87

Deze bepaling regelt de inwerkingtreding.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk,
Sociale Economie en Landbouw,

Jo BROUNS

VOORONTWERP VAN DECREET
van 28 oktober 2022

Voorontwerp van decreet tot wijziging van de toezichts- en handhabingsbepalingen in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen

Art. 2. In artikel 12 van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, gewijzigd bij het decreet van 14 maart 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 2° wordt opgeheven;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 1°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 3. In artikel 13 van hetzelfde decreet wordt het woord “één” vervangen door het woord “vijf”.

Art. 4. Artikel 15 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 15. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet.”.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen

Art. 5. In artikel 131 van de herstelwet van 22 januari 1985, hersteld bij het decreet van 12 oktober 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede “een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een strafrechtelijke geldboete van 125 tot 1250 euro, of met een van die straffen alleen” vervangen door de zinsnede “een strafrechtelijke geldboete van 100 tot 1000 euro”;

2° in het tweede lid worden de woorden “betrokken werknemers” vervangen door de zinsnede “werknemers voor wie onterecht een terugbetaling als vermeld in artikel 120, is aangevraagd of verkregen”.

Art. 6. In artikel 132 van dezelfde wet, hersteld bij het decreet van 12 oktober 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, inleidende zin, wordt de zinsnede “250 euro tot 2500 euro” vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”;

2° in het eerste lid wordt punt 1° opgeheven;

3° in het eerste lid, 2° en 3°, worden de woorden “wetens en willens” opgeheven;

4° in het tweede lid worden de woorden “dat betrokken is bij de inbreuk” vervangen door de zinsnede “voor wie onterecht een terugbetaling als vermeld in artikel 120, is aangevraagd, verkregen of behouden”.

Art. 7. Artikel 136 van dezelfde wet, hersteld bij het decreet van 12 oktober 2018, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 136. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in deze wet.”.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers

Art. 8. In artikel 12, §1, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "250 tot 2500 euro" wordt vervangen door de zinsnede "300 tot 3000 euro";

2° in het tweede lid worden de woorden "bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen" vervangen door de woorden "buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 9. In artikel 12/1, §1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen" vervangen door de woorden "buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 10. In artikel 12/2, §1, derde lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen" vervangen door de woorden "buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 11. In artikel 12/3, §1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen" vervangen door de woorden "buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 12. In artikel 12/4, §1, vierde lid, §2, tweede lid, en §3, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen" vervangen door de woorden "buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 13. In artikel 12/5, §4, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een" en de woorden "of met een van die straffen alleen" worden opgeheven;

2° de zinsnede "125 tot 1250 euro," wordt vervangen door de zinsnede "100 tot 1000 euro".

Art. 14. In artikel 12/6, §4, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een" en de woorden "of met een van die straffen alleen" worden opgeheven;

2° de zinsnede "125 tot 1250 euro," wordt vervangen door de zinsnede "100 tot 1000 euro".

Art. 15. Artikel 16 van dezelfde wet, hersteld bij het decreet van 23 december 2016, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 16. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in deze wet."

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen

Art. 16. In artikel 10quater van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009, hersteld bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden punt 1°, 2° en 4° opgeheven;

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 17. In artikel 10quinquies van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009, hersteld bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin worden de woorden "gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een" en de woorden "of met een van die straffen alleen" opgeheven;

2° in de inleidende zin wordt de zinsnede "125 tot 1250 euro," vervangen door de zinsnede "100 tot 1000 euro";

3° punt 4° tot en met 6° worden opgeheven;

4° punt 8° wordt vervangen door wat volgt:

"8° de gebruiker of de werknemer die heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 7°, en artikel 10sexies, paragraaf 1, 1° tot en met 5° en paragraaf 2, 1° tot en met 6°;"

5° er worden een punt 10° tot en met 12° toegevoegd, die luiden als volgt:

"10° de werkgever, zijn lasthebbers of de aangestelden die de gebruiker vertegenwoordigen voor de toepassing van artikel 3, §2, eerste lid, en artikel 6 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques, of die de werknemer vertegenwoordigen om de dienstencheques te ondertekenen;

11° de personen die dienstencheques aanwenden voor andere doeleinden dan de doeleinden waarvoor ze die hebben verkregen;

12° de personen die dienstencheques hebben verkregen, behouden of aanwenden op basis van onjuiste of onvolledige verklaringen, of door na te laten om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken.";

6° er worden een tweede tot en met een vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

"De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 1°, wordt vermenigvuldigd met het aantal gebruikers van wie dienstencheques zijn aanvaard als de buurtwerken en -diensten nog niet zijn uitgevoerd. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 2°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers die buurtwerken of -diensten uitvoeren en die niet zijn aangeworven voor de uitvoering van die buurtwerken of -diensten. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 10°, wordt vermenigvuldigd met het aantal gebruikers en werknemers die door de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden worden vertegenwoordigd. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 18. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2021, wordt een artikel 10quinquies/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 10quinquies/1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 300 tot 3000 euro, of met een van die straffen alleen:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die buurtwerken of -diensten leveren zonder te beschikken over een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een andere activiteit uitvoeren dan de activiteiten waarvoor een erkenning is verleend op grond van deze wet, en die niet over een sui-generisafdeling beschikken die zich specifiek bezighoudt met de tewerkstelling in het kader van het stelsel van dienstencheques als vermeld in artikel 2, §2, eerste lid, punt a, van deze wet;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die werken of diensten die worden gefinancierd met dienstencheques, in onderaanneming laten uitvoeren door een andere onderneming of instelling;
- 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die in het kader van de buurtwerken of -diensten activiteiten uitvoeren die niet zijn toegelaten in de beslissing tot erkenning;
- 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die dienstencheques aannemen om activiteiten te betalen die geen buurtwerken of -diensten zijn;
- 6° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die meer dienstencheques voor betaling aanvaarden en verzenden aan het uitgiftebedrijf voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten in een bepaald kwartaal dan het aantal arbeidsuren dat bij de RSZ is aangegeven voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten dat voor datzelfde kwartaal is gepresteerd door werknemers met een arbeidsovereenkomst dienstencheques.

De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 1° en 3°, wordt vermenigvuldigd met het aantal gebruikers voor wie en het aantal werknemers door wie activiteiten zijn uitgevoerd die in de inbreuk worden

genoemd. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 19. In artikel 10sexies van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009 en hersteld bij het decreet van 24 april 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 1°, worden tussen de woorden “buurtwerken of -diensten” en de woorden “activiteiten uitvoeren” de woorden “wetens en willens” ingevoegd;

2° in paragraaf 1, 2°, wordt het woord “dienstencheques” vervangen door de woorden “wetens en willens dienstencheques” ingevoegd;

3° in paragraaf 1, 3°, wordt het woord “meer” vervangen door de woorden “wetens en willens meer” ingevoegd;

4° aan paragraaf 1 worden een punt 4° en een punt 5° toegevoegd, die luiden als volgt:

“4° wetens en willens de inbreuk, vermeld in artikel 10quinqües, eerste lid, 10°, van deze wet, hebben gepleegd;

5° de registratie van de dienstenchequeactiviteiten op een dergelijke wijze organiseren zodat het onmogelijk is voor de inspectiediensten om exact na te gaan wat het verband is tussen de maandelijkse prestaties van elke individuele dienstenchequewerknemer, de gebruiker en de overeenkomstige dienstencheques.”;

5° aan paragraaf 1 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 4°, wordt vermenigvuldigd met het aantal gebruikers en werknemers die door de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden worden vertegenwoordigd. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”;

6° in paragraaf 2, 1°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

7° in paragraaf 2, 2°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

8° in paragraaf 2, 3°, worden de woorden “of behouden” vervangen door de zinsnede “, behouden of aanwenden”;

9° in paragraaf 2, 4°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

10° in paragraaf 2, 5°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

11° in paragraaf 2, 6°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

12° aan paragraaf 2 wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in artikel 10quinquies, punt 1° tot en met 7°, en artikel 10sexies, paragraaf 1, punt 1° tot en met 5° en paragraaf 2, punt 1° tot en met 6°.”.

Art. 20. Artikel 10septies/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 10septies/4. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in deze wet.”.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004

Art. 21. Aan artikel 3 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 maart 2019, worden een punt 14° tot en met 16° toegevoegd, die luiden als volgt:

“14° e-PV: het proces-verbaal tot vaststelling van inbreuken dat wordt aangemaakt, opgeslagen en verzonden via de informaticatoepassing die daarvoor is ontworpen;

15° databank e-PV: de databank, vermeld in artikel 100/6 van het Sociaal Strafwetboek waarin de gegevens van de e-PV's en de gegevens van de bijlagen bij die e-PV's opgenomen en bewaard worden;

16° algemene verordening gegevensbescherming: verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).”.

Art. 22. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 6/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6/3. De elektronische informatie-uitwisseling in het kader van het e-PV verloopt conform de algemene verordening gegevensbescherming en de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid.

Bij de verwerking van de persoonsgegevens met toepassing van dit hoofdstuk worden de identificatienummers, vermeld in artikel 8, §1, van de voormelde wet, gebruikt.”.

Art. 23. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 6/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6/4. Met het oog op de elektronische informatie-uitwisseling, vermeld in artikel 6/3, kunnen de sociaalrechtelijke inspecteurs hun processen-verbaal tot vaststelling van inbreuken elektronisch aanmaken via de informaticatoepassing die daarvoor is ontworpen.”.

Art. 24. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 6/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6/5. Het e-PV wordt door de sociaalrechtelijke inspecteurs elektronisch ondertekend met de gekwalificeerde elektronische handtekening, vermeld in artikel 3, punt 12, van verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG.

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt, onverminderd de artikelen 8.18 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, het e-PV dat door de sociaalrechtelijke inspecteurs elektronisch is ondertekend conform het eerste lid, gelijkgesteld met een proces-verbaal op papieren drager dat is ondertekend met een handgeschreven handtekening.”.

Art. 25. In artikel 7, 1°, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 9 juli 2010, wordt tussen de woorden “worden gegeven” en de woorden “De sociaalrechtelijke” een punt c) ingevoegd, dat luidt als volgt:

“c) tot vaststelling op heterdaad van een inbreuk.”.

Art. 26. In artikel 8, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 8 juni 2018 en 19 juli 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt de zinsnede “verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)” vervangen door de woorden “algemene verordening gegevensbescherming”;

2° in het tweede lid wordt tussen de woorden “de sociaalrechtelijke inspecteurs” en het woord “beslissen” de zinsnede “en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet,” ingevoegd;

3° in het tweede lid worden de woorden “een onderzoek dat betrekking heeft op een welbepaalde natuurlijke persoon” vervangen door de woorden “een onderzoek of een procedure om een administratieve geldboete aan een welbepaalde natuurlijke persoon op te leggen”;

4° in het derde lid wordt de zinsnede “een onderzoek of de voorbereidende werkzaamheden die daarmee verband houden, in het kader van de decretale en reglementaire opdrachten van de sociaalrechtelijke inspecteurs, op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek” vervangen door de zinsnede

“een onderzoek, de voorbereidende werkzaamheden die daarmee verband houden, of een procedure voor de eventuele oplegging van een administratieve geldboete in het kader van de decretale en reglementaire opdrachten van de sociaalrechtelijke inspecteurs en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek of de procedure voor de eventuele oplegging van een administratieve geldboete”;

5° in het vijfde lid worden de woorden “het onderzoek dat of van de controle die” vervangen door de zinsnede “het onderzoek dat, de controle die, of de procedure voor de eventuele oplegging van een administratieve geldboete die”;

6° in het zevende lid wordt tussen de woorden “de sociaalrechtelijke inspecteurs” en de woorden “zou ondermijnen” de zinsnede “en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid,” ingevoegd.

Art. 27. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 8/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 8/1. In dit artikel wordt verstaan onder datawarehouse: een datasysteem met een grote hoeveelheid digitale gegevens die zich lenen voor analyse.

Onverminderd de verwerking van persoonsgegevens met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, kunnen de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, elk voor zich of samen, met het oog op de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken op de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn, en met het oog op de inning en invordering van de bedragen die tot hun bevoegdheid behoren, in voorkomend geval na beraadslaging van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit, alle gegevens die nodig zijn voor de toepassing van de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn, verzamelen, verwerken en samenvoegen in een datawarehouse waarmee ze in staat worden gesteld om processen van datamining en datamatching, met inbegrip van profilering als vermeld in artikel 4, 4), van de algemene verordening gegevensbescherming, uit te voeren.

In het eerste lid wordt verstaan onder

- 1° datamining: het gericht zoeken naar verbanden in gegevensverzamelingen met als doel profielen op te stellen voor meer diepgaand onderzoek;
- 2° datamatching: het vergelijken van twee sets verzamelde data met elkaar.

De verwerkingsverantwoordelijken voor de gegevensverwerking, vermeld in het eerste lid, zijn de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, die, elk voor hun respectieve bevoegdheden, voor de verwerking in het datawarehouse in kwestie instaan.

Onverminderd de bewaring die noodzakelijk is voor de verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch

onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, worden de persoonsgegevens die voortkomen uit de verwerkingen in het datawarehouse, niet langer bewaard dan noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt, met inbegrip van de vereisten voor de toepassing van herhaling en de herroeping van een toegekend uitstel met een maximale bewaartermijn die één jaar na de verjaring van alle vorderingen die tot de bevoegdheid van de verwerkingsverantwoordelijke behoren en, in voorkomend geval, de integrale betaling van alle bedragen die daarmee verbonden zijn, niet mag overschrijden.

De verwerkingsverantwoordelijke stelt een lijst op van de categorieën van personen die de persoonsgegevens in het datawarehouse kunnen raadplegen, met een beschrijving van hun hoedanigheid ten opzichte van de verwerking van de beoogde gegevens. De voormelde lijst wordt ter beschikking gehouden van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit.

De verwerkingsverantwoordelijke waakt erover dat de aangewezen personen door een wettelijke of statutaire verplichting, of door een evenwaardige contractuele bepaling, ertoe verplicht zijn het vertrouwelijke karakter van de gegevens in kwestie in acht te nemen.”.

Art. 28. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 8/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 8/2. Onverminderd de verwerking van persoonsgegevens met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, kunnen de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, met inachtneming van dit decreet, ieder voor de verwerkingen van persoonsgegevens waarvoor ze de verwerkingsverantwoordelijke zijn, alle gegevens die nodig zijn om de regelgeving toe te passen waarvoor ze bevoegd zijn, verder verwerken wanneer en als de initiële verwerking en de verdere verwerking worden verricht met het oog op de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken op de regelgeving die tot hun respectieve bevoegdheden behoren.

Onverminderd de verwerking van persoonsgegevens met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, kunnen de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, met inachtneming van dit decreet, ieder voor de verwerkingen van persoonsgegevens waarvoor ze de verwerkingsverantwoordelijke zijn, alle gegevens die nodig zijn om de regelgeving toe te passen waarvoor ze bevoegd zijn, verder verwerken wanneer en als de initiële verwerking en de verdere verwerking worden verricht met het oog op de inning en invordering van de bedragen die tot haar bevoegdheid behoren.

De Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, kunnen de persoonsgegevens die zijn verzameld voor een ander doeleinde dan voor de toepassing van de regelgeving waarvoor ze bevoegd

zijn, alleen verder verwerken op voorwaarde dat die latere verwerking in voorkomend geval het voorwerp heeft uitgemaakt van een beraadslaging van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit.

Onverminderd de bewaring die noodzakelijk is voor de verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, worden de persoonsgegevens die voortkomen uit de verdere verwerkingen, vermeld in het eerste lid, niet langer bewaard dan noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt, met inbegrip van de vereisten voor de toepassing van herhaling en de herroeping van een toegekend uitstel, met een maximale bewaartermijn die één jaar na de verjaring van alle vorderingen die tot de bevoegdheid van de verwerkingsverantwoordelijke behoren en, in voorkomend geval, de integrale betaling van alle bedragen die daarmee verbonden zijn, niet mag overschrijden.”.

Art. 29. In artikel 13 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 10 december 2010 en gewijzigd bij het decreet van 29 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, inleidende zin, wordt de zinsnede “100 euro tot 1000 euro” vervangen door de zinsnede “25 tot 250 euro”;

2° in paragraaf 1 wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die diensten verrichten die verboden zijn conform het verdrag betreffende maritieme arbeid, aangenomen in Genève op 23 februari 2006;”;

3° in paragraaf 1 worden punt 14° en 15° vervangen door wat volgt:

“14° het bureau dat middelen, mechanismen of lijsten gebruikt om vissers te verhinderen werk te vinden;

15° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die publiciteit voeren die potentiële betaalde sportbeoefenaars kan misleiden;”;

4° in paragraaf 2, inleidende zin, wordt de zinsnede “250 euro tot 2.500 euro” vervangen door de zinsnede “50 tot 500 euro”;

5° in paragraaf 2 worden punt 11° en 12° vervangen door wat volgt:

“11° de gebruiker die een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning;

12° de gebruiker, zijn lasthebbers of aangestelden die het bureau aanzetten of opdracht geven om bij de bemiddeling ~~subjectieve, onrespectvolle of~~ discriminerende criteria te gebruiken;”;

6° in paragraaf 2 worden punt 13° tot en met 15°, punt 20°, punt 22° en punt 23° opgeheven;

7° aan paragraaf 2 worden een punt 24°, 25° en 26° toegevoegd, die luiden als volgt:

“24° iedere persoon, vermeld in artikel 24, eerste lid, 1° en 2°, van dit decreet, die zich schuldig maakt aan een inbreuk als vermeld in artikel 24, eerste lid, 1° en 2°, van dit decreet;

25° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die sportbeoefenaars jonger dan vijftien jaar direct of indirect benaderen om een overeenkomst te sluiten om diensten van private arbeidsbemiddeling voor sportbeoefenaars te verrichten;

26° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die een vergoeding vragen om diensten van private arbeidsbemiddeling te verrichten voor een minderjarige sportbeoefenaar.”;

8° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en op voorwaarde dat de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan een administratieve geldboete opgelegd worden van 150 tot 1500 euro aan:

- 1° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden die een uitzendbureau exploiteren zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
- 2° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de intrekking van de erkenning nog nieuwe overeenkomsten sluiten, die overeenkomsten wijzigen, vernieuwen of verlengen;
- 3° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de intrekking of schrapping van de erkenning nog uitzendactiviteiten uitvoeren;
- 4° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden die een bureau als sportmakelaar uitbaten dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is;
- 5° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de schorsing of intrekking van de registratie nog activiteiten als sportmakelaar uitoefenen;
- 6° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die een erkenning verkrijgen op basis van valse, onvolledige of onjuiste verklaringen;
- 7° de gebruiker die wetens en willens een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning;
- 8° de werkgever die voor de arbeidsbemiddeling met het oog op het sluiten van een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars wetens en willens een beroep doet op een bureau dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is.”.

Art. 30. In artikel 13/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 februari 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede “250 euro tot 2.500 euro” vervangen door de zinsnede “50 euro tot 500 euro”;

2° in paragraaf 2 wordt de zinsnede “500 euro tot 5.000 euro” vervangen door de zinsnede “150 euro tot 1500 euro”.

Art. 31. In artikel 13/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "100 euro tot 1.000 euro" vervangen door de zinsnede "25 euro tot 250 euro";

2° in paragraaf 2 wordt de zinsnede "250 euro tot 2.500 euro" vervangen door de zinsnede "50 euro tot 500 euro";

3° in paragraaf 2 worden punt 1° en punt 2° opgeheven;

4° in paragraaf 3, inleidende zin, wordt de zinsnede "500 euro tot 5.000 euro" vervangen door de zinsnede "150 euro tot 1500 euro";

5° in paragraaf 3, 1° tot en met 4°, worden de woorden "wetens en willens" opgeheven.

Art. 32. In artikel 13/3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "100 euro tot 1000 euro" vervangen door de zinsnede "25 tot 250 euro";

2° in paragraaf 1 worden punt 3°, 4° en 6° opgeheven;

3° in paragraaf 2 wordt de zinsnede "250 euro tot 2500 euro" vervangen door de zinsnede "50 tot 500 euro";

4° in paragraaf 2 worden punt 4° tot en met 6° opgeheven;

5° aan paragraaf 2 worden een punt 10° tot en met 12° toegevoegd, die luiden als volgt:

"10° de werkgever, zijn lasthebbers of de aangestelden die de gebruiker vertegenwoordigen voor de toepassing van artikel 3, §2, eerste lid, en artikel 6 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques, of de werknemer vertegenwoordigen om de dienstencheques te ondertekenen;

11° de personen die dienstencheques aanwenden voor andere doeleinden dan de doeleinden waarvoor ze die hebben verkregen;

12° de personen die dienstencheques hebben verkregen, behouden of aanwenden op basis van onjuiste of onvolledige verklaringen, of door na te laten om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken.";

6° er wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"§2/1. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen een administratieve geldboete opgelegd worden van 150 tot 1500 euro aan:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die buurtwerken of diensten leveren zonder te beschikken over een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een andere activiteit uitvoeren dan de activiteiten waarvoor een erkenning is verleend op grond van de voormelde wet, en die niet over een sui-generisafdeling beschikken die zich specifiek bezighoudt met de tewerkstelling in het kader van het stelsel van dienstencheques, vermeld in artikel 2, §2, eerste lid, punt a, van de voormelde wet;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die werken of diensten die worden gefinancierd met dienstencheques, in onderaanneming laten uitvoeren door een andere onderneming of instelling.
- 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die in het kader van de buurtwerken of -diensten activiteiten uitvoeren die niet zijn toegelaten in de beslissing tot erkenning;
- 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die dienstencheques aannemen om activiteiten te betalen die geen buurtwerken of -diensten zijn;
- 6° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die meer dienstencheques voor betaling aanvaarden en verzenden aan het uitgiftebedrijf voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten in een bepaald kwartaal dan het aantal arbeidsuren dat bij de RSZ is aangegeven voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten dat voor datzelfde kwartaal is gepresteerd door werknemers met een arbeidsovereenkomst dienstencheques.”;

7° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgung vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen een administratieve geldboete opgelegd worden van 300 tot 3000 euro aan:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die in het kader van de buurtwerken of -diensten wetens en willens activiteiten uitvoeren die niet toegelaten zijn in de beslissing tot erkenning;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die wetens en willens dienstencheques aannemen om activiteiten te betalen die geen buurtwerken of -diensten zijn;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die wetens en willens meer dienstencheques voor betaling aanvaarden en verzenden aan het uitgiftebedrijf voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten in een bepaald kwartaal dan het aantal arbeidsuren dat bij de RSZ is aangegeven voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten dat voor datzelfde kwartaal is gepresteerd door werknemers met een arbeidsovereenkomst dienstencheques;
- 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die wetens en willens de inbreuk, vermeld in artikel 10quiquies, eerste lid, 10°, van de voormelde wet, hebben gepleegd;
- 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de registratie van de dienstenchequeactiviteiten op een dergelijke wijze organiseren zodat het voor de inspectiediensten onmogelijk is om exact na te gaan wat het

verband is tussen de maandelijkse prestaties van elke individuele dienstenchequewerknemer, de gebruiker en de overeenkomstige dienstencheques.”;

8° in paragraaf 4, inleidende zin, wordt de zinsnede “1800 euro tot 18.000 euro” vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”;

9° in paragraaf 4, 1°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

10° in paragraaf 4, 2°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

11° in paragraaf 4, 3°, worden de woorden “of behouden” vervangen door de zinsnede “, behouden of aanwenden”;

12° in paragraaf 4, 4°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

13° in paragraaf 4, 5°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

14° in paragraaf 4, 6°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

15° aan paragraaf 4 wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 6°, en artikel 10sexies van de voormelde wet.”.

Art. 33. In artikel 13/4 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016 en gewijzigd bij het decreet van 15 oktober 2021, wordt de zinsnede “500 tot 5000 euro” vervangen door de zinsnede “150 tot 1500 euro”.

Art. 34. In artikel 13/5 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016 en gewijzigd bij het decreet van 15 oktober 2021, wordt de zinsnede “1800 euro tot 18.000 euro” vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”.

Art. 35. In artikel 13/6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede “500 euro tot 5000 euro” vervangen door de zinsnede “150 tot 1500 euro”;

2° in paragraaf 2 tot en met 5 wordt de zinsnede “1800 euro tot 18.000 euro” vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”.

Art. 36. In artikel 13/7 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 12 oktober 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "250 euro tot 2500 euro" vervangen door de zinsnede "50 tot 500 euro";

2° in paragraaf 2, inleidende zin, wordt de zinsnede "500 euro tot 5000 euro" vervangen door de zinsnede "150 tot 1500 euro";

3° in paragraaf 2 wordt punt 1° opgeheven;

4° in paragraaf 2, 2° en 3°, worden de woorden "wetens en willens" opgeheven.

Art. 37. In artikel 13/8 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 januari 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "100 euro tot 1000 euro" vervangen door de zinsnede "25 tot 250 euro";

2° in het tweede lid wordt de zinsnede "250 euro tot 2500 euro" vervangen door de zinsnede "50 tot 500 euro";

3° in het tweede lid worden punt 1° en punt 2° opgeheven;

4° in het derde lid, 1° tot en met 4°, worden de woorden "wetens en willens" opgeheven.

Art. 38. In artikel 13/9 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van XX XXXX 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "250 euro tot 2500 euro" vervangen door de zinsnede "50 tot 500 euro";

2° in het tweede lid wordt de zinsnede "500 euro tot 5000 euro" vervangen door de zinsnede "150 tot 1500 euro".

Art. 39. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 13/10 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 13/10. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan een administratieve geldboete opgelegd worden van 300 tot 3000 euro aan al wie het toezicht verhindert dat krachtens hoofdstuk II van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan is geregeld."

Art. 40. In artikel 15, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "als bedoeld in artikel 13" vervangen door de zinsnede ", vermeld in artikel 13 tot en met 13/10,".

Art. 41. In artikel 17, §2, vierde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019, wordt het woord "acht" vervangen door het woord "twaalf".

Art. 42. In artikel 18/1, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015, worden de woorden "het aantal betrokken werknemers" vervangen door de woorden "het aantal werknemers en gebruikers op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 43. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 18/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 18/2. De opdecimen, vermeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn ook van toepassing op de administratieve geldboeten, vermeld in artikel 13 tot en met 13/10 van dit decreet.

De aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, vermelden in de beslissing, vermeld in artikel 17, paragraaf 2, eerste lid, de vermenigvuldiging krachtens artikel 1, eerste lid van de voormelde wet, en vermelden het getal dat het gevolg is van die verhoging."

Art. 44. Artikel 19 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij de decreten van 7 juli 2017 en 12 oktober 2018, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 19. Bij herhaling binnen vijf jaar na een strafrechtelijke veroordeling of na een administratieve beslissing om een administratieve geldboete op te leggen als vermeld in artikel 13 tot en met 13/10, kan het bedrag van de administratieve geldboete op het dubbele van het maximum worden gebracht.

Met toepassing van artikel 18 mag het bedrag niet hoger zijn dan 40.000 euro, of het viervoud van de hoogste administratieve geldboete als dat bedrag hoger is.

De termijn van vijf jaar, vermeld in het eerste lid, begint op de dag waarop de administratieve beslissing niet langer vatbaar is voor beroep, of op de dag dat de gerechtelijke beslissing in kracht van gewijsde is gegaan."

Art. 45. In artikel 21 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 10 december 2010 en gewijzigd bij het decreet van 24 april 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "50 tot 500 euro" wordt vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro";

2° in punt 4° wordt het woord "erkeningsnummer" vervangen door de woorden "erkeningsnummer of registratienummer".

Art. 46. In artikel 21/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015 en vervangen bij het decreet van 12 oktober 2018, wordt de zinsnede "50 euro tot 500 euro" vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro".

Art. 47. In artikel 21/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 22 december 2017, wordt de zinsnede "50 euro tot 500 euro" vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro".

Art. 48. In artikel 21/3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 mei 2022, wordt de zinsnede "50 euro tot 500 euro" vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro".

Art. 49. In artikel 21/4 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt de zinsnede "50 euro tot 500 euro" vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro".

Art. 50. In artikel 23 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 24 april 2015 en 7 juli 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 wordt de zinsnede "Artikel 18 is" vervangen door de zinsnede "Artikel 18 en 18/2 zijn";

2° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

"§4. Als dezelfde inbreuk wordt vastgesteld binnen vijf jaar nadat een administratieve geldboete is opgelegd conform artikel 21 tot en met 21/2, kan het bedrag van de administratieve geldboete op het dubbele van het maximum worden gebracht.

De termijn van vijf jaar, vermeld in het eerste lid, begint op de dag waarop de administratieve beslissing niet langer vatbaar is voor beroep."

Art. 51. Aan hoofdstuk III van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een afdeling 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 3. Bijzondere bepalingen over de grensoverschrijdende handhaving van administratieve geldboeten".

Art. 52. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt in afdeling 3, toegevoegd bij artikel 51, een artikel 23/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 23/1. Deze afdeling voorziet in de gedeeltelijke omzetting van hoofdstuk VI van de richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake de handhaving van richtlijn 96/71/EG betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten en tot wijziging van verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het informatiesysteem interne markt ("de IMI-verordening")."

Art. 53. In hetzelfde decreet wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 23/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 23/2. § 1. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar kan, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van voormelde richtlijn

2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, bij de bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat een verzoek tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete indienen. Het moet hierbij gaan om een administratieve geldboete die:

1° door de aangewezen ambtenaar overeenkomstig de bepalingen van dit decreet is opgelegd of, in voorkomend geval, door de arbeidsgerechten is bevestigd;

2° door de aangewezen ambtenaar niet ter kennis kan worden gebracht aan de in een andere EU-lidstaat gevestigde dienstverrichter overeenkomstig artikel 17, §4, van dit decreet.

§ 2. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar dient geen verzoek tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete in, indien en zo lang als de beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete in België wordt betwist of aangevochten.

§ 3. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar doet het verzoek tot kennisgeving via het IMI-systeem door middel van een uniform instrument en verstrekt daarin ten minste de volgende gegevens:

1° de naam en het bekende adres van de geadresseerde en alle andere relevante gegevens of informatie voor de identificatie van de geadresseerde;

2° een samenvatting van de feiten en de omstandigheden van de inbreuk, de aard van de inbreuk en de toepasselijke regelgeving;

3° het instrument dat de handhaving in België toelaat en alle andere relevante gegevens of documenten met betrekking tot de onderliggende vordering en de administratieve geldboete, met inbegrip van gegevens of documenten van juridische aard;

4° de naam, het adres en andere contactgegevens van de aangewezen ambtenaar;

5° het doel van de kennisgeving en de termijn waarbinnen de kennisgeving moet worden gedaan.”.

Art. 54. In hetzelfde decreet wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 23/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/3. § 1. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar kan, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van voormelde richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, bij de bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat een verzoek tot invordering van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete indienen. Het moet hierbij gaan om een administratieve geldboete die:

1° door de aangewezen ambtenaar overeenkomstig de bepalingen van dit decreet is opgelegd of, in voorkomend geval, door de arbeidsgerechten is bevestigd;

2° waartegen geen beroep meer kan worden ingesteld;

3° door de in artikel 17, §8, eerste lid, van dit decreet aangewezen ambtenaar niet kan worden ingevorderd van de in een andere EU-lidstaat gevestigde dienstverrichter.

§ 2. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar dient geen verzoek tot invordering van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete in, indien en zo lang de beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete, evenals de onderliggende vordering of het instrument dat de handhaving in België toelaat, in België kan worden betwist of aangevochten.

§ 3. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar doet het verzoek tot invordering via het IMI-systeem door middel van een uniform instrument en verstrekt daarin ten minste de volgende gegevens:

1° de naam en het bekende adres van de geadresseerde en alle andere relevante gegevens of informatie voor de identificatie van de geadresseerde;

2° een samenvatting van de feiten en de omstandigheden van de inbreuk, de aard van de inbreuk en de toepasselijke regelgeving;

3° het instrument dat de handhaving in België toelaat en alle andere relevante gegevens of documenten met betrekking tot de onderliggende vordering en de administratieve geldboete, met inbegrip van gegevens of documenten van juridische aard;

4° de naam, het adres en andere contactgegevens van de aangewezen ambtenaar;

5° de datum waarop het vonnis of arrest of de beslissing voor tenuitvoerlegging vatbaar of definitief is geworden;

6° een beschrijving van de aard en het bedrag van de administratieve geldboete;

7° alle gegevens die voor het handhavingproces relevant zijn, met inbegrip van het feit of het vonnis of arrest of de beslissing aan de verweerder(s) betekend is en/of bij verstek is gewezen, alsmede een bevestiging van de aangewezen ambtenaar dat tegen de geldboete geen beroep meer kan worden aangetekend, evenals de onderliggende vordering op basis waarvan het verzoek wordt ingediend en de verschillende componenten ervan.”.

Art. 55. In hoofdstuk III van hetzelfde decreet wordt een afdeling 4 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 4. Bijzondere bepalingen inzake de grensoverschrijdende handhaving van administratieve financiële sancties of boetes opgelegd door een andere EU-lidstaat aan een in België gevestigde dienstverrichter”.

Art. 56. In hetzelfde decreet wordt in afdeling 4, ingevoegd bij artikel 55, een artikel 23/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/4. Deze afdeling voorziet in de gedeeltelijke omzetting van hoofdstuk VI van de richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake de handhaving van richtlijn 96/71/EG betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten en tot wijziging van verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het informatiesysteem interne markt (“de IMI-verordening”).”.

Art. 57. In hetzelfde decreet wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 23/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/5. §1. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar neemt, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van voormelde richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, kennis van ieder verzoek van een bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve financiële sanctie en/of boete opgelegd aan een in België gevestigde dienstverrichter wegens het niet-naleven van de in de betreffende lidstaat geldende regels inzake detachering van werknemers. Het moet hierbij gaan om een administratieve financiële sanctie of boete die:

1° overeenkomstig de wetten en procedures van de verzoekende lidstaat door een bevoegde instantie is opgelegd of door een administratieve of gerechtelijke instantie of, in voorkomend geval, door arbeidsgerechten is bevestigd;
2° door de verzoekende instantie van een andere EU-lidstaat niet ter kennis kan worden gebracht aan de in België gevestigde dienstverrichter overeenkomstig de in die EU-lidstaat geldende nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve gebruiken.

§2. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar gaat na of:

- 1° het via het IMI-systeem ontvangen verzoek vergezeld is van de relevante documenten, desgevallend met inbegrip van het vonnis of arrest of de onherroepelijke beslissing of een gewaarmerkt afschrift daarvan;
2° deze administratieve financiële sanctie of boete onder de toepassing valt van voormelde richtlijn;
3° het verzoek volledig is, strookt met de onderliggende beslissing en de in artikel 16, leden 1 en 2, van voormelde richtlijn vermelde gegevens bevat en met name:
- a) de naam en het bekende adres van de geadresseerde en alle andere relevante gegevens of informatie voor de identificatie van de geadresseerde;
 - b) een samenvatting van de feiten en de omstandigheden van de inbreuk, de aard van de inbreuk en de toepasselijke regelgeving;
 - c) het instrument dat de handhaving in de verzoekende lidstaat toelaat en alle andere relevante gegevens of documenten met betrekking tot de onderliggende vordering en de administratieve financiële sanctie of boete, met inbegrip van gegevens of documenten van juridische aard;
 - d) de naam, het adres en andere contactgegevens van de voor de beoordeling van de administratieve financiële sanctie of boete bevoegde instantie en van de bevoegde instantie waar nadere informatie kan worden verkregen over de administratieve financiële sanctie of boete of over de mogelijkheden om de betalingsverplichting of de beslissing tot betalingsverplichting te betwisten;
 - e) het doel van de kennisgeving en de termijn waarbinnen de kennisgeving moet worden gedaan.

§3. Als aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 2, is voldaan, gaat de in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar binnen de maand na ontvangst van het verzoek over tot de kennisgeving van de beslissing, alsmede van de desbetreffende documenten, aan de in België gevestigde dienstverrichter. Deze kennisgeving gebeurt per aangetekende brief.

De kennisgeving, vermeld in het eerste lid, heeft uitvoerbare kracht en wordt geacht hetzelfde effect te hebben als wanneer de kennisgeving door de verzoekende lidstaat was gedaan.

§4. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar kan weigeren om gevolg te geven aan het verzoek tot kennisgeving, als:

- 1° het verzoek de gegevens, vermeld in §2, 3°, a) tot en met e), niet bevat;
- 2° het verzoek onvolledig is;
- 3° het verzoek onmiskenbaar niet strookt met de onderliggende beslissing.

§5. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar stelt de verzoekende instantie van de andere EU-lidstaat in kennis van:

- 1° de maatregelen die zij naar aanleiding van het verzoek tot kennisgeving heeft genomen en de datum waarop de geadresseerde in kennis werd gebracht;
- 2° de weigeringsgronden, als zij de kennisgeving weigert overeenkomstig §4.”.

Art. 58. In hetzelfde decreet wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 23/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/6. §1. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar neemt, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van voormelde richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, kennis van ieder verzoek van een bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat tot invordering van een administratieve financiële sanctie of boete opgelegd aan een in België gevestigde dienstverrichter wegens het niet-naleven van de in de betreffende lidstaat geldende regels inzake detachering van werknemers. Het moet hierbij gaan om een administratieve financiële sanctie of boete die:

- 1° overeenkomstig de wetten en procedures van de verzoekende lidstaat door een bevoegde instantie is opgelegd of door een administratieve of gerechtelijke instantie of, in voorkomend geval, door arbeidsgerechten is bevestigd;
- 2° waartegen geen beroep meer kan worden ingesteld;
- 3° door de verzoekende instantie van een andere EU-lidstaat niet kan worden ingevorderd van de in België gevestigde dienstverrichter overeenkomstig de in die EU-lidstaat geldende nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve gebruiken.

§2. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar gaat na of:

- 1° het via het IMI-systeem ontvangen verzoek vergezeld is van de relevante documenten in verband met de invordering van die administratieve financiële sanctie of boete, desgevallend met inbegrip van het vonnis of arrest of de definitieve beslissing of een gewaarmerkt afschrift daarvan, die de wettelijke basis en titel vormt voor de tenuitvoerlegging van het invorderingsverzoek;
- 2° de in te vorderen financiële sanctie of boete onder de toepassing valt van voormelde richtlijn;
- 3° het verzoek volledig is, strookt met de onderliggende beslissing en de in artikel 16, leden 1 en 2, van voormelde richtlijn vermelde gegevens bevat en met name:
 - a) de naam en het bekende adres van de geadresseerde en alle andere relevante gegevens of informatie voor de identificatie van de geadresseerde;
 - b) een samenvatting van de feiten en de omstandigheden van de inbreuk, de aard van de inbreuk en de toepasselijke regelgeving;

- c) het instrument dat de handhaving in de verzoekende lidstaat toelaat en alle andere relevante gegevens of documenten met betrekking tot de onderliggende vordering en de administratieve financiële sanctie of boete, met inbegrip van gegevens of documenten van juridische aard;
 - d) de naam, het adres en andere contactgegevens van de voor de beoordeling van de administratieve sanctie of boete bevoegde instantie en van de bevoegde instantie waar nadere informatie kan worden verkregen over de administratieve financiële sanctie of boete of over de mogelijkheden om de betalingsverplichting of de beslissing tot betalingsverplichting te betwisten;
 - e) de datum waarop het vonnis of arrest of de beslissing voor tenuitvoerlegging vatbaar of definitief is geworden
 - f) een beschrijving van de aard en het bedrag van de administratieve financiële sanctie of boete;
 - g) alle gegevens die voor het handhavingproces relevant zijn, met inbegrip van het feit of het vonnis of arrest of de beslissing aan de verweerder(s) betekend is en/of bij verstek is gewezen, alsmede een bevestiging van de verzoekende instantie dat tegen de administratieve financiële sanctie en/of boete geen beroep meer kan worden aangetekend, evenals de onderliggende vordering op basis waarvan het verzoek wordt ingediend en de verschillende componenten ervan;
- 4° de in te vorderen administratieve financiële sanctie of boete minstens 350 euro bedraagt of het equivalent van dat bedrag.

§3. Als aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 2, is voldaan, vordert de in artikel 17, §8, eerste lid aangewezen ambtenaar de administratieve financiële sanctie of boete in. Deze invordering gebeurt op basis van de in voormelde richtlijn voorziene titel ontvangen via het IMI-systeem.

§4. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar doet de kennisgeving van het verzoek tot invordering van een administratieve financiële sanctie of boete, alsmede van de desbetreffende documenten, aan de in België gevestigde dienstverrichter binnen de maand na ontvangst van het verzoek daartoe van een bevoegde instantie van de andere EU-lidstaat.

§5. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar kan weigeren om gevolg te geven aan het invorderingsverzoek als:

- 1° het verzoek de gegevens, vermeld in §2, 3°, a) tot en met g), niet bevat;
- 2° het verzoek onvolledig is;
- 3° het verzoek onmiskenbaar niet strookt met de onderliggende beslissing;
- 4° de in te vorderen administratieve financiële sanctie of boete minder bedraagt dan 350 euro of het equivalent van dat bedrag;
- 5° uit onderzoek duidelijk blijkt dat de verwachte kosten of middelen van de invordering van de boete niet in verhouding staan tot het in te vorderen bedrag of grote moeilijkheden zouden opleveren;
- 6° de in de Belgische Grondwet opgenomen grondrechten en vrijheden van verweerders en de rechtsbeginselen die op hen van toepassing zijn, niet zijn nageleefd.

§6. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar stelt de verzoekende instantie van de andere EU-lidstaat in kennis van:

- 1° de maatregelen die zij naar aanleiding van het verzoek tot invordering heeft genomen en de datum waarop de geadresseerde in kennis werd gebracht;

2° de weigeringsgronden, als zij de uitvoering weigert van een verzoek tot invordering weigert overeenkomstig §5.”.

Art. 59. In hetzelfde decreet wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 23/7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/7. Als de betrokken dienstverrichter of een belanghebbende partij in de loop van de procedures, vermeld in artikel 23/5 en 23/6, de administratieve sanctie of boete of de onderliggende vordering aanvecht of er beroep tegen instelt, worden deze procedures geschorst in afwachting van een beslissing van het bevoegde orgaan of instantie in de verzoekende lidstaat. Het aanvechten of het instellen van beroep dient te geschieden bij de bevoegde instantie of autoriteit in de verzoekende lidstaat.”.

Art. 60. In hetzelfde decreet wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 23/8 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/8. §1. De bedragen die ingevorderd worden in het kader van de procedure, vermeld in artikel 23/6, komen, als het een gewestelijke aangelegenheid betreft, toe aan het Vlaamse Gewest of, als het een gemeenschapsaangelegenheid betreft, aan de Vlaamse Gemeenschap.

De verschuldigde bedragen worden door de in artikel 17, §8, eerste lid, aangewezen ambtenaar ingevorderd in euro.

In voorkomend geval zet de in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar de administratieve financiële sanctie of boete om in euro volgens de wisselkoers die op de datum van het opleggen van de administratieve financiële sanctie of boete van toepassing was.

§2. Ten aanzien van de EU-lidstaat die het verzoek tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve financiële sanctie of boete of het verzoek tot invordering van een beslissing tot oplegging van een administratieve financiële sanctie of boete ingediend heeft, wordt afgezien van de vergoeding van de kosten die voortvloeien uit de procedures, vermeld in artikel 23/5 en 23/6.”.

Art. 61. In artikel 24 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, 1°, worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met” en de woorden “of met één van die straffen alleen” opgeheven;

2° in het eerste lid, 1°, wordt de zinsnede “26 tot 500 euro” vervangen door de zinsnede “100 tot 1000 euro”;

3° in het eerste lid wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° worden gestraft met een geldboete van 100 tot 1000 euro het opleidingscentrum, de werkgever en, in voorkomend geval, de gebruiker, zijn aangestelden of lasthebbers, die binnen de termijn die de sociaalrechtelijke inspecteurs bepalen, het bevel van de sociaalrechtelijke inspecteurs tot het opmaken of overhandigen van elk document ter vervanging van de documenten, vermeld in de reglementeringen waarvoor de sociaalrechtelijke inspecteurs bevoegd zijn, vermeld in artikel 7, 4°, van dit decreet, niet nakomen;”;

4° in het eerste lid, 3°, worden de woorden “acht dagen tot één jaar” vervangen door de woorden “zes maanden tot drie jaar”;

5° in het eerste lid, 3°, wordt de zinsnede “1.000 tot 5.000 euro” vervangen door de zinsnede “600 tot 6000 euro”;

6° aan het eerste lid wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“4° worden gestraft met een geldboete van 100 tot 1000 euro, de personen die zich niet houden aan de beslissing van de voorzitter van de arbeidsrechtbank, vermeld in artikel 7/5 van dit decreet.”;

7° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

7° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Bij herhaling binnen vijf jaar kan de straf, vermeld in het eerste lid, 1° tot en met 4°, op het dubbele van het maximum worden gebracht.”.

Art. 62. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een hoofdstuk IV/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk IV/1. Uitsluiting van het recht op subsidie”.

Art. 63. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt in hoofdstuk IV/1, ingevoegd bij artikel 62, een artikel 26/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 26/1. De volgende personen worden tijdelijk uitgesloten van het recht op subsidie:

- 1° iedere persoon die een in kracht van gewijsde gegane strafrechtelijke veroordeling heeft opgelopen wegens een inbreuk die conform dit decreet of conform artikel 2, eerste lid van dit decreet vermelde regelgeving wordt bestraft met een strafrechtelijke geldboete van 300 tot 3000 euro of met een strafrechtelijke boete van 600 tot 6000 euro
- 2° iedere persoon die conform dit decreet een niet langer voor beroep vatbare administratieve beslissing heeft opgelopen die een administratieve geldboete van 150 tot 1500 euro of een administratieve geldboete van 300 tot 3000 euro oplegt;

- 3° iedere persoon die een in kracht van gewijsde gegane strafrechtelijke veroordeling of een niet langer voor beroep vatbare administratieve beslissing heeft opgelopen wegens een inbreuk op de sociale wetgeving die wordt bestraft met een sanctie van niveau 4 als vermeld in artikel 101 van het Sociaal Strafwetboek.

De Vlaamse Regering bepaalt de duurtijd van de uitsluiting van het recht op subsidie en de nadere voorwaarden.”.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling

Art. 64. In artikel 20/3 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° de sportmakelaar verricht geen activiteiten die gericht zijn op het sluiten van een overeenkomst om diensten van private arbeidsbemiddeling te verrichten voor sportbeoefenaars, als de betrokken sportbeoefenaar de leeftijd van vijftien jaar nog niet heeft bereikt;”.

Art. 65. In artikel 23 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 29 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 14° wordt vervangen door wat volgt:

“14° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die publiciteit voeren die potentiële betaalde sportbeoefenaars kan misleiden;”;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 7° tot en met 9°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 66. In artikel 24 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 8 juni 2018 en 29 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met” en de woorden “of met één van deze straffen alleen” opgeheven;

2° in de inleidende zin wordt de zinsnede “125 euro tot 1250 euro” vervangen door de zinsnede “100 tot 1000 euro”;

3° punt 11° wordt vervangen door wat volgt:

“11° de gebruiker die een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning;”;

4° punt 12° wordt vervangen door wat volgt:

“12° de gebruiker, zijn lasthebbers of aangestelden die het bureau aanzetten of opdracht geven om bij de bemiddeling discriminerende criteria te gebruiken;”;

5° punt 13° tot en met 15°, punt 20°, punt 22° en 23° worden opgeheven;

6° er worden een punt 24° en 25° toegevoegd, die luiden als volgt:

“24° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die activiteiten verrichten die gericht zijn op het sluiten van een overeenkomst om diensten van private arbeidsbemiddeling te verrichten voor sportbeoefenaars, als de betrokken sportbeoefenaar de leeftijd van vijftien jaar nog niet heeft bereikt;

25° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die een vergoeding vragen om diensten van private arbeidsbemiddeling te verrichten voor een minderjarige sportbeoefenaar.”;

7° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 16°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 67. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 8 juni 2018 en 29 maart 2019, wordt een artikel 24/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 24/1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met een geldboete van 300 tot 3000 euro of met een van die straffen alleen:

- 1° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden die een uitzendbureau exploiteren zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
- 2° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de intrekking van de erkenning nog nieuwe overeenkomsten sluiten of die overeenkomsten wijzigen, vernieuwen of verlengen;
- 3° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de intrekking of schrapping van de erkenning nog uitzendactiviteiten uitvoeren;
- 4° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden die een bureau als sportmakelaar uitbaten dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is;
- 5° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de schorsing of intrekking van de registratie nog activiteiten als sportmakelaar uitoefenen;
- 6° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die een erkenning verkrijgen op basis van valse, onvolledige of onjuiste verklaringen;
- 7° de gebruiker die wetens en willens een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning;
- 8° de werkgever die voor de arbeidsbemiddeling met het oog op het sluiten van een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars wetens en willens een beroep doet op een bureau dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is.

De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 1° tot en met 5°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 68. In artikel 27 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet.”.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen

Art. 69. In artikel 18 van het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en” en de woorden “of met een van die straffen alleen” worden opgeheven;

2° de zinsnede “125 euro tot 1.250 euro,” wordt vervangen door de zinsnede “100 tot 1000 euro”.

Art. 70. In artikel 24 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet.”.

Hoofdstuk 9. Wijzigingen van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling

Art. 71. In artikel 37 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling worden de woorden “met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en” en de zinsnede “, of met een van die straffen alleen” opgeheven.

Art. 72. In artikel 38 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met een” en de zinsnede “, of met een van die straffen alleen” opgeheven;

2° in de inleidende zin wordt de zinsnede “125 euro tot 1.250 euro” vervangen door de zinsnede “100 tot 1000 euro”;

3° punt 1° en punt 2° worden opgeheven;

4° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 5°, wordt vermenigvuldigd met het aantal doelgroepwerknemers dat in de enclavewerking werkt waarop de vastgestelde inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer bedragen dan het honderdvoud van de maximumgeldboete.”.

Art. 73. In artikel 39 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° tot en met 4° worden de woorden “wetens en willens” opgeheven;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor de inbreuken, vermeld in het eerste lid, die de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden hebben gepleegd, wordt de geldboete vermenigvuldigd met het aantal doelgroepwerknemers voor wie onterecht een subsidie is aangevraagd, verkregen of behouden. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer bedragen dan het honderdvoud van de maximumgeldboete.”.

Art. 74. Artikel 44 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 44. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet.”.

Hoofdstuk 10. Wijzigingen van het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen

Art. 75. Artikel 20 van het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 20. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet.”.

Art. 76. In artikel 21 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “250 tot 2500 euro” vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”.

Hoofdstuk 11. Wijzigingen van het decreet van 14 januari 2022 over maatwerk bij individuele inschakeling

Art. 77. In artikel 42 van het decreet van 14 januari 2022 over maatwerk bij individuele inschakeling wordt de zinsnede “een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met een geldboete van 50 euro tot 500 euro, of met een van die straffen alleen” vervangen door de zinsnede “een strafrechtelijke geldboete van 50 tot 500 euro”.

Art. 78. In artikel 43, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede “een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met een geldboete van 125 euro tot 1250 euro, of met een van die straffen alleen” wordt vervangen door de zinsnede “een strafrechtelijke geldboete van 100 tot 1000 euro”;

2° punt 1° en punt 2° worden opgeheven.

Art. 79. In artikel 44 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede “250 euro tot 2500 euro” wordt vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”;

2° in punt 1° tot en met 4° worden de woorden “wetens en willens” opgeheven.

Art. 80. Artikel 49 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 49. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet.”.

Hoofdstuk 12. Wijzigingen van het decreet van XXXXXXXXXX over de premie kwalificerend werkplekieren voor ondernemingen en de leerlingenpremie alternerende opleiding

Art. 81. In artikel 12 van het decreet van XXXXXXXXXX over de premie kwalificerend werkplekieren voor ondernemingen en de leerlingenpremie alternerende opleiding wordt de zinsnede “een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een strafrechtelijke geldboete van 125 tot 1250 euro, of met een van die straffen alleen” vervangen door de zinsnede “een strafrechtelijke geldboete van 100 tot 1000 euro”.

Art. 82. In artikel 13 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede “250 tot 2500 euro” vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”;

2° in het eerste lid wordt punt 1° opgeheven;

3° in het eerste lid, 2° en 3°, worden de woorden “wetens en willens” telkens opgeheven.

Art. 83. In artikel 18 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet.”.

Hoofdstuk 13. Inwerkingtreding

Art. 84. Dit decreet treedt in werking op 2 juli 2023, met uitzondering van artikel 62 en 63, die in werking treden op een datum die de Vlaamse Regering vaststelt en artikel 81 en 82 die in werking treden op 2 september 2023.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en
Landbouw,

Jo BROUNS

ADVIES VAN DE VLAAMSE TOEZICHTCOMMISSIE
VOOR DE VERWERKING VAN PERSOONSGEGEVENS

Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens

Advies wetgeving VTC nr. 2022/107 van 8 november 2022

over

tekst	ontwerp van decreet
van	van de Vlaamse Regering
titel	tot wijziging van de toezichts- en handhavingsbepalingen in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie
roepnaam	(decreet nieuw handhavingskader WSE)
datum	zoals principieel goedgekeurd op 28 oktober 2022

De Vlaamse Toezichtcommissie (hierna "de VTC");

Gelet op het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer (hierna: "het e-govdecreet"), inzonderheid artikel 10/4, §1;

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (hierna AVG), inzonderheid artikel 36, 4, artikel 57, 1, c) en artikel 58, 3;

Gelet op de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (hierna "WVG");

Gelet op het verzoek om advies van de heer Jo BROUNS, Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw van 10 juni 2022, ontvangen door de VTC op 10 juni 2022;

Gelet op de behandeling op de zitting van 8 november 2022 en de beslissing om het dossier af te werken in een schriftelijke procedure;

Brengt op 8 november 2022 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De Vlaamse minister bevoegd voor Werk en Sociale Economie (hierna "de adviesvrager") verzocht om het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie (hierna "VTC") over een ontwerp van decreet *tot wijziging van de toezichts- en handhavingsbepalingen in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie* (hierna "het Ontwerp"), zonder aanduiding van specifieke artikelen.

2. Aangezien de adviesbevoegdheid van de VTC op grond van artikel 10/4, § 1 van het e-govdecreet betrekking heeft op de verwerkingen van persoonsgegevens, is haar adviesverlening hiertoe beperkt.

Context

3. Het voorliggend voorontwerp van decreet beoogt:
- het efficiënter en effectiever maken van het bestaande sanctioneringskader binnen het beleidsdomein Werk en Sociale Economie;
 - een aantal technische aanpassingen met betrekking tot de toepassing van boek I van het Strafwetboek;
 - het doorvoeren van een aantal wijzigingen om de strijd tegen de sociale fraude te optimaliseren, zoals:
 - het gebruik van nieuwe technologieën om fraude op te sporen ;
 - opstelling van e-PV's en de uitwisseling ervan tussen de databank van de Vlaamse Sociale Inspectie en de federale databank e-PV;
 - de toekenning van de bevoegdheid aan de Vlaamse Sociale Inspectie om bewoonde lokalen te betreden;
 - invordering van administratieve geldboeten inzake detachering in het buitenland te versterken, evenals het mogelijk maken in te gaan op verzoeken tot kennisgeving of invordering van dergelijke boetes opgelegd door een andere EU-lidstaat aan een in België gevestigde onderneming;
 - een rechtsbasis voorzien om een regeling in te voeren waarbij ondernemingen die zijn gesanctioneerd naar aanleiding van zware inbreuken tijdelijk het recht te ontnemen op subsidies.

II. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

4. Het betreft informatie over natuurlijke personen met onder meer identificatiegegevens en dus gaat het om de verwerking van informatie over geïdentificeerde (e-PV) en identificeerbare (zo bij datamining en -matching niet uitgegaan zou worden van al geïdentificeerde) natuurlijke personen (werkgevers en werknemers of vergelijkbaar), zijnde persoonsgegevens zoals bedoeld in de AVG. De VTC gaat daarom na in hoeverre het Ontwerp en de bestaande decreten in lijn liggen met de principes van het gegevensbeschermingsrecht.
5. De volgende bepalingen van het Ontwerp hebben betrekking op de verwerking van persoonsgegevens (wijzigingen aan het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht¹):
- artikel 21, 22 en 23: opstelling van e-PV's en de uitwisseling ervan tussen de databank van de Vlaamse Sociale Inspectie en de federale databank e-PV;
 - artikel 27: het gebruik van nieuwe technologieën om fraude op te sporen;
 - artikel 28: verdere verwerking door de Vlaamse Sociale Inspectie en de invorderingsambtenaren;
 - artikelen 51 t.e.m. 60: invordering van administratieve geldboeten inzake detachering in het buitenland (verzoeken tot kennisgeving of invordering).
6. Als de Adviesvrager van oordeel is dat nog andere bepalingen van belang zijn voor de verwerking van persoonsgegevens, kan die die nog aan de VTC voorleggen.
7. De VTC zal de bijhorende verwerkingen van persoonsgegevens hierna per thema/artikelsgewijs behandelen.

¹ Decreet tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn (citeeropschrift: "decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht") (B.S.05/08/2004)
<https://codex.vlaanderen.be/PrintDocument.ashx?id=1013298&datum=&geannoteerd=false&print=false>

1. De e-PV's

8. In artikel 21, 22 en 23 wordt de opstelling van e-PV's geregeld en de uitwisseling ervan tussen de databank van de Vlaamse Sociale Inspectie en de federale databank e-PV.
9. De federale databank e-PV wordt geregeld in de artikelen 100/1-100/10 van de wet van 17 maart 2019. Een aantal bepalingen daarvan worden in het Ontwerp overgenomen, andere niet. De toelichting maakt niet duidelijk waarom bepaalde zaken niet behandeld worden in dit Ontwerp. Het is aangewezen om in het Ontwerp of minstens de toelichting te verduidelijken waarvoor er vanuit gegaan wordt dat de vermelde wet van toepassing is en waarvoor niet, in het bijzonder wat gegevensbescherming betreft. Dit geldt bijvoorbeeld inzake het bepalen van de verwerkingsverantwoordelijkheid en het voorbeeld hierna vermeld. Dit is des te meer relevant nu de Vlaamse diensten gebruik zullen maken van het federale systeem (zie hierna).

A. Artikel 21: definities

10. Artikel 21 voegt drie definities toe aan artikel 3 van het decreet (onderlijning VTC):

“Art. 21. Aan artikel 3 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 maart 2019, worden een punt 14° tot en met 16° toegevoegd, die luiden als volgt:

*“14° e-PV: het proces-verbaal tot vaststelling van inbreuken dat wordt aangemaakt, opgeslagen en verzonden via de informaticatoepassing die daarvoor is ontworpen;
15° databank e-PV: de databank, vermeld in artikel 100/6 van het Sociaal Strafwetboek waarin de gegevens van de e-PV's en de gegevens van de bijlagen bij die e-PV's opgenomen en bewaard worden;
16° algemene verordening gegevensbescherming: verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).”*

11. De VTC stelt zich de vraag of de definitie van e-PV voldoende duidelijk en zeker is, in eerste instantie voor de betrokkene.
12. In de wet van 17 maart 2019 tot invoering van het elektronisch proces-verbaal bij de inspectiediensten van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie en tot wijziging van het Sociaal Strafwetboek werden volgende vergelijkbare definities ingevoerd:

*“3° het e-PV: het proces-verbaal tot vaststelling van inbreuken dat wordt aangemaakt, opgeslagen en verzonden overeenkomstig het in artikel 3, § 1, eerste lid, bedoelde model via de daartoe ontworpen informaticatoepassing bedoeld in artikel 100/2, eerste lid, van het Sociaal Strafwetboek;
4° de databank e-PV: de databank bedoeld in het artikel 100/6 van het Sociaal Strafwetboek, waarin de gegevens van de e-PV's die opgenomen zijn in het in artikel 3, § 1, eerste lid, bedoelde model evenals de gegevens opgenomen in de bijlagen bij deze e-PV's, worden opgeslagen en bijgehouden.”*

13. Het is niet duidelijk waarom de verwijzing naar artikel 100/2 van het Sociaal Strafwetboek niet opgenomen werd in het Ontwerp. Dit lijkt een risico te zijn, vermits de definitie inherent volledig afhangt van een link met een specifieke informaticasysteem. De burger dient minstens duidelijk te weten over welk systeem het gaat. De VTC adviseert om dit te herbekijken/motiveren.

B. Artikel 22: wettelijk kader e-PV

14. Met dit artikel wordt een wettelijk kader gemaakt voor het e-PV. De toelichting stelt dat de Vlaamse Sociale Inspectie hiermee inspeelt op het e-PV ingevoerd door het Sociaal Strafwetboek en dat zij zal gebruik maken van hetzelfde systeem als de federale sociale inspectiediensten².

“Art. 22. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 6/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6/3. De elektronische informatie-uitwisseling in het kader van het e-PV verloopt conform de algemene verordening gegevensbescherming en de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid.

Bij de verwerking van de persoonsgegevens met toepassing van dit hoofdstuk worden de identificatienummers, vermeld in artikel 8, §1, van de voormelde wet, gebruikt.”

15. Over dit artikel wordt in de toelichting ondermeer het volgende gesteld:

“Het e-PV biedt de mogelijkheid om gegevens in elektronische vorm uit te wisselen met andere diensten die bevoegd zijn om kennis te nemen van de processen-verbaal, denk hierbij bijvoorbeeld aan de andere regionale sociale inspectiediensten en de federale overheid. Dit gebeurt met naleving van alle wettelijke bepalingen inzake beroepsgeheim, geheim van het onderzoek, medisch geheim, bescherming van de persoonlijke levenssfeer, etc.”

“Door gebruik te maken van een uniform elektronisch proces-verbaal kunnen er op efficiënte wijze statistieken worden opgesteld en aan alle betrokken sociale inspectiediensten worden verstrekt. Dit laat toe om met behulp van data-analyses, zoals datamining en datamatching, een adequaat preventief en repressief beleid te voeren en het beleid sneller aan te passen aan de gewijzigde omstandigheden.”

16. Wat de verwijzing naar de AVG betreft: deze eerste lijkt overbodig (enkel een goede intentie), vermits de AVG hoe dan ook gerespecteerd zou moeten worden.
17. Wat de verwijzing naar de KSZ-wet betreft: het is niet duidelijk waarom die wordt vermeld. Bij de algemene toelichting van artikel 21 wordt wel het volgende gesteld: *“De toegang tot de persoonsgegevens van de databank e-PV wordt geregeld door beraadslagingen³ van het Sectoraal Comité van de Sociale Zekerheid (Afdeling Sociale Zekerheid), en van het Informatieveiligheidscomité (Kamer sociale zekerheid en gezondheid)”*. Bovendien zijn mogelijk andere wettelijke bepalingen van toepassing op de **mededeling van gegevens**, als er gegevens uitgewisseld zouden worden met een andere Vlaamse inspectiedienst, bijvoorbeeld. De VTC gaat er in ieder geval van uit dat de in het Ontwerp genoemde Vlaamse diensten **verwerkingsverantwoordelijke** blijven (dat wordt in de tekst/toelichting min of meer bevestigd) en enkel gebruik maken van de federale infrastructuur (zo nodig om ook met andere regionale en federale diensten uit te wisselen). De VTC beveelt aan om dit te verduidelijken en eventueel te herbekijken. Hierbij moet zeker rekening gehouden worden met het principe dat de (al dan niet erkende) authentieke bron moet geraadpleegd worden. (zie ook hierna).
18. De VTC stelt vast dat er een wettelijke basis gecreëerd wordt om het **Rijksregisternummer** te kunnen gebruiken bij de gegevensverwerking i.k.v. het e-PV, dus inclusief de gegevensuitwisseling.

² Bij de toelichting van artikel 24 wordt vermeld dat het door de sociaalrechtelijk inspecteurs elektronisch ondertekende e-PV volledig, inzonderheid wat de geldigheid en de bewijswaarde ervan betreft, wordt geassimileerd met een door de sociaalrechtelijk inspecteurs op papier gesteld proces-verbaal dat met een handgeschreven handtekening werden ondertekend. In de eerste fase zal er inderdaad nog moeten gewerkt worden met een op papier gesteld proces-verbaal, aangezien de diensten van Justitie in deze fase nog niet zullen participeren aan de elektronische gegevensuitwisseling.

³ De VTC wijst erop dat deze beraadslagingen machtigingen inhouden of weigeren.

C. Artikel 23: informatieuitwisseling met e-PV

19. Het feit dat overgegaan wordt tot digitalisering van het PV heeft een impact op de verwerking van de persoonsgegevens, in het bijzonder wat de mogelijkheden tot uitwisseling betreft, maar onder meer ook qua beveiliging.
20. Het elektronisch aanmaken van een PV is volgens dit artikel met het oog op informatie-uitwisseling en enkel met de “informatietoepassing die daarvoor is ontworpen”:

“Art. 23. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 6/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6/4. Met het oog op de elektronische informatie-uitwisseling, vermeld in artikel 6/3, kunnen de sociaalrechtelijke inspecteurs hun processen-verbaal tot vaststelling van inbreuken elektronisch aanmaken via de informatietoepassing die daarvoor is ontworpen.”.”

21. Dit lijken de VTC beperkingen waar de verwerkingsverantwoordelijken verder rekening zullen mee moeten houden. Ze wijst erop dat het Sociaal Strafwetboek wel uitzonderingen heeft ingebouwd. Het is niet duidelijk of deze voor de hier bedoelde verwerkingen ook kunnen worden ingeroepen. De VTC beveelt aan om dit te verduidelijken en eventueel te herbekijken.
22. De bedoelde uniformiteit zou normaal gezien wel positief zijn in het kader van de eis van juistheid van de AVG. Dit laatste wordt als een van de argumenten voor het invoeren van het e-PV naar voren gebracht:

“Kwaliteit

Het opstellen voor een proces-verbaal zal makkelijker worden voor de verbalisant. Hij zal een logische structuur moeten respecteren en zal beroep kunnen doen op de mogelijkheid om de gegevens nodig voor bepaalde rubrieken rechtstreeks via Internet aan te vullen (bijvoorbeeld de bijgewerkte uniforme inbreukenlijst, de constitutieve elementen van de vastgestelde inbreuk, etc.). Daarnaast is er ook een mogelijkheid om bepaalde gegevens automatisch in te laten vullen (bijvoorbeeld bepaalde identiteits- en adresgegevens). Het aantal fouten zal beperkt worden door het gebruik van standaardformulieren en een gemeenschappelijke uniforme inbreukenlijst. Dit garandeert een correctere en vollediger vaststelling van inbreuken.”

23. Door het gebruik van een systeem van een andere overheid, wordt de vraag naar wie **verwerkingsverantwoordelijke** en verwerker voor dit systeem zijn naar voren.
24. De federale overheid treedt hier dan volgens de VTC op als verwerker bij het beheer van dit systeem, vanuit de verwachting van de VTC dat doeleinden en middelen worden bepaald door Vlaamse regelgeving, en dat de federale overheid als dienstverlener optreedt bij verwerkingen door de betrokken Vlaamse instanties, zonder dat de federale overheid zelf inspraak heeft aangaande de gekozen doeleinden en middelen. Het spreekt voor zich dat de federale overheid ook verwerkingen zal uitvoeren waarvoor die zelf als verantwoordelijke optreedt – los van de Vlaamse regelgeving – en het is eveneens duidelijk dat de federale overheid als verwerker een sterke sturende rol over het middel (de informatietoepassing zelf) heeft, maar dit hoeft een kwalificatie als verwerker niet in de weg te staan.
25. Alternatief – en dit is grotendeels afhankelijk van de vraag of Vlaamse instanties gezamenlijk met de federale overheid controle zullen uitoefenen op de toepassing – kan er eventueel ook sprake zijn van gezamenlijke verantwoordelijken. Deze laatste optie lijkt aan te sluiten bij wat in het Sociaal Strafwetboek werd opgenomen⁴.

⁴ In haar advies van stelt de GBA het volgende: “Artikel 6 – verwerkingsverantwoordelijke – finaliteit – aard van de gegevens

22. Artikel 100/6 van het Sociaal Strafwetboek duidt de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister bevoegd voor werk, de minister bevoegd voor sociale zaken en de minister bevoegd voor justitie, aan als verantwoordelijke voor de verwerking van de e-PV-databank. Artikel 6, 1° van het voorontwerp voegt hieraan de minister bevoegd voor economie toe.

26. Hoe dan ook zullen de toepasselijke rollen moeten worden vastgelegd en overeengekomen, vermits een relatie tussen verantwoordelijke en verwerker een overeenkomst vereist onder de AVG, en een kwalificatie als gezamenlijke verantwoordelijken eveneens het opstellen van een onderlinge regeling rond de respectieve verantwoordelijkheden voor de nakoming van de verplichtingen uit de AVG.
27. De VTC leest hier er ook in dat gegevens worden opgehaald uit andere **bronnen** voor het samenstellen van het e-PV. Er zal in het Ontwerp moeten opgenomen worden welke bronnen dat zijn.
28. Wat de **beveiliging** van het e-PV betreft, wordt in de toelichting het volgende gesteld:
- “Deze elektronische gegevensstromen zullen leiden tot een juridische en technische beveiliging van de gegevensstromen die op dit ogenblik niet of niet steeds bestaat voor de gegevens op papier.”*
29. De VTC wijst erop dat de bescherming van persoonsgegevens op papier en digitaal moeilijk met elkaar te vergelijken zijn, en dat digitale gegevensstromen ook nieuwe risico's kunnen creëren, bijvoorbeeld door het gebruik van data mining en profilering. Zie verder onder punt 5. Algemene bemerkingen.

2. Het gebruik van nieuwe technologieën om fraude op te sporen.

30. Artikel 27 van het Ontwerp behandelt de elementen **datawarehouse, datamining, datamatching en profilering**.

“Art. 27. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 8/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 8/1. In dit artikel wordt verstaan onder datawarehouse: een datasysteem met een grote hoeveelheid digitale gegevens die zich lenen voor analyse.

Onverminderd de verwerking van persoonsgegevens met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, kunnen de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, elk voor zich of samen, met het oog op de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestrafing van de inbreuken op de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn, en met het oog op de inning en invordering van de bedragen die tot hun bevoegdheid behoren, in voorkomend geval na beraadslaging van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit, alle gegevens die nodig zijn voor de toepassing van de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn, verzamelen, verwerken en samenvoegen in een datawarehouse waarmee ze in staat worden gesteld om processen van datamining en datamatching, met inbegrip van profilering als vermeld in artikel 4, 4), van de algemene verordening gegevensbescherming, uit te voeren.

In het eerste lid wordt verstaan onder

- 1° datamining: het gericht zoeken naar verbanden in gegevensverzamelingen met als doel profielen op te stellen voor meer diepgaand onderzoek;*

23. De Commissie erkent dat co-verantwoordelijkheid kan onder de WVP en de AVG, maar dan moet het gaan om een concrete co-verantwoordelijkheid met waarborgen waardoor wordt vermeden dat, bij vragen of klachten over eventuele problemen van privacy of gegevensbescherming, de Commissie/toekomstige Gegevensbeschermingsautoriteit geconfronteerd wordt met een situatie waar uiteindelijk niemand kan aangesproken worden, omdat de co-verantwoordelijken de aansprakelijkheid voor eventuele inbreuken op elkaar afwentelen.

[...]

28. De uitbreiding van het e-PV naar een domein buiten sociale zaken heeft tot gevolg dat niet alle gegevens als sociale gegevens mogen bestempeld worden, zoals gebeurt in artikel 100/6, 5° van het Sociaal Strafwetboek.

29. De Commissie meent dat de e-PV databank aangepast moet worden zodat steeds duidelijk is welke gegevens horen tot sociale zaken en welke tot economische zaken.”

2° *datamatching: het vergelijken van twee sets verzamelde data met elkaar.*

De verwerkingsverantwoordelijken voor de gegevensverwerking, vermeld in het eerste lid, zijn de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, die, elk voor hun respectieve bevoegdheden, voor de verwerking in het datawarehouse in kwestie instaan.

Onverminderd de bewaring die noodzakelijk is voor de verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, worden de persoonsgegevens die voortkomen uit de verwerkingen in het datawarehouse, niet langer bewaard dan noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt, met inbegrip van de vereisten voor de toepassing van herhaling en de herroeping van een toegekend uitstel met een maximale bewaartermijn die één jaar na de verjaring van alle vorderingen die tot de bevoegdheid van de verwerkingsverantwoordelijke behoren en, in voorkomend geval, de integrale betaling van alle bedragen die daarmee verbonden zijn, niet mag overschrijden.

De verwerkingsverantwoordelijke stelt een lijst op van de categorieën van personen die de persoonsgegevens in het datawarehouse kunnen raadplegen, met een beschrijving van hun hoedanigheid ten opzichte van de verwerking van de beoogde gegevens. De voormelde lijst wordt ter beschikking gehouden van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit.

De verwerkingsverantwoordelijke waakt erover dat de aangewezen personen door een wettelijke of statutaire verplichting, of door een evenwaardige contractuele bepaling, ertoe verplicht zijn het vertrouwelijke karakter van de gegevens in kwestie in acht te nemen.”.

31. De VTC beoordeelt het positief dat de Adviesvrager zelf al heeft geoordeeld dat de essentiële elementen gezien de impact van deze verwerking moesten worden bepaald. Zij zal ze hierna dan ook systematisch bespreken.

a) Kwaliteit van de regelgevende grondslag

32. Het komt de stellers van het Ontwerp toe om erover te waken dat – en dit ook voor de bestaande wet- en regelgeving – elke verwerking die in onderhavige context zal plaatsvinden een rechtvaardigingsgrond vindt in artikel 6 AVG.
33. Er wordt in de toelichting volgende verantwoording gegeven in het kader van de toepassing van artikel 8 EVRM en artikel 22 GW:

“De verwerkingen in het datawarehouse dragen bij tot de efficiënte aanpak van sociale fraude alsook tot een doeltreffende inning en invordering van de bedragen die verschuldigd zijn aan de verantwoordelijke voor de verwerking met voldoende aandacht voor de veiligheid van de persoonsgegevens die daartoe worden verwerkt en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen.”

34. De VTC gaat er dan ook van uit dat de gegevens verwerkt worden op basis van de rechtvaardigingsgrond “e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang”.
35. De VTC wenst in herinnering te brengen dat elke overheidsinmenging in de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM⁵, artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie samengelezen met artikel 52.1 van het Handvest en artikel 22 van de Grondwet moet worden voorgeschreven in een 'voldoende precieze wettelijke bepaling' die beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte en evenredig is met de nagestreefde doelstelling. In een dergelijke precieze wettelijke

⁵ Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

bepaling moeten de essentiële elementen⁶ van de met de overheidsinmenging gepaard gaande verwerkingen van persoonsgegevens omschreven zijn.⁷

36. Voor verwerkingen op basis van artikel 6, lid 1, e), AVG⁸, die niet zozeer betrekking hebben op het privéleven, maar eerder enkel op de bescherming van persoonsgegevens, moet het doeleinde voldoende duidelijk blijken uit de taak van algemeen belang of voor de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is verleend door unierecht of lidstatelijk recht. Andere elementen van de verwerking die al duidelijk (eventueel impliciet) blijken uit de bestaande wetgeving moeten niet per se herhaald worden. De VTC vindt het niettemin een goede praktijk om dat wel te doen om een uniform kader te creëren waarop verschillende uitvoeringsbesluiten kunnen steunen. Bovendien maakt dit het veel gemakkelijker om de verwerkingen van persoonsgegevens te toetsen aan de AVG, zowel voor de toezichthouder als voor de betrokkenen. Er is dus een onderscheid te maken tussen de legaliteitstoets (eisen waaraan de wettelijke basis moet voldoen om geldig te zijn) en de conformiteitstoets aan de AVG.
37. Aangezien met de vermelding van de essentiële elementen ook minstens gedeeltelijk tegemoetgekomen wordt aan artikel 5, 1, a), AVG, dat bepaalt dat persoonsgegevens moeten worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene behoorlijk en transparant is, zal het ontbreken van deze elementen zwaardere transparantiemaatregelen vragen. Er zal immers niet naar wetgeving waarin de verwerking uitdrukkelijk geregeld is, kunnen verwezen worden.
38. De opstellers van de wettelijke en reglementaire teksten zullen moeten inschatten of de beoogde verwerking een meer uitgewerkte rechtsgrond nodig heeft. Daarbij moet in eerste instantie gekeken worden naar de graad van inmenging van de overheid in het privéleven.
39. Hierbij moet er op gelet worden dat in een eventueel uitvoeringsbesluit (mits delegatie aan de Vlaamse Regering) verdere modaliteiten kunnen worden bepaald, maar dat de essentie in het decreet zelf moet worden opgenomen, wat nu nog niet het geval is. De VTC verwijst naar de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof inzake delegatie door de wetgever⁹)
40. De VTC wijst erop dat er sprake is van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 10 AVG, namelijk gegevens in fraudezaken die tot gerechtelijke procedures kunnen leiden.

⁶ Artikel 6, AVG vermeldt de volgende elementen:

- het doel van de verwerking;
- de types of categorieën van te verwerken persoonsgegevens; Deze gegevens moeten bovendien beperkt zijn tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);
- de betrokkenen;
- de entiteiten waaraan en doeleinden waarvoor de persoonsgegevens mogen worden verstrekt;
- de opslagperioden;
- de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n).

⁷ EHRM, arrest *Rotaru c. Roumania*, 4 mei 2000; GWH 23 april 2015, arrest nr. 44/2015, 63; GWH 5 oktober 2017, arrest nr. 100/2017, 17; GWH 15 maart 2018, arrest nr. 29/2018, 26; GwH 14 januari 2021, arrest nr. 2/2021, overw. B.22.1.e.e.; GwH 18 november 2021, arrest nr. 158/2021, overw. B.6; GwH 9 december 2021, B.53.1-B.53.2; R.v.St, adv. 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp van wet *betreffende maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie*, Parl.St. Kamer, 2020-2021, doc. nr. 551951/001, 94-98; SCHRAM, F., *Privacy & persoonsgegevens. Handboek*, Brussel, Politeia, 2019, 75-98, 111-116; DEGRAVE, E., *"L'é-gouvernement et la protection de la vie privée – Légalité, transparence et contrôle"*, Collection du CRIDS, Larcier, Brussel, 2014, p. 161 e.v.

⁸ “e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;”

⁹ bv. GwH nr. 166/2011, 10 november 2011, overw. B.43.3 e.v., GwH nr. 158/2021, 18 november 2021, overw. B.8.4.2.

41. Bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van artikel 10 AVG behoeven strengere beveiligingsmaatregelen. De VTC wijst op de toepasselijkheid van artikel 10, §2, WVG dat aangeeft welke bijkomende veiligheidsmaatregelen moeten voorzien worden:
- de categorieën van personen aanwijzen die de persoonsgegevens kunnen raadplegen, waarbij hun hoedanigheid ten opzichte van de verwerking van de betrokken gegevens nauwkeurig moet worden omschreven;
 - de lijst van de aldus aangewezen categorieën van personen ter beschikking houden van de bevoegde toezichthoudende autoriteit voor gegevensbescherming;
 - ervoor zorgen dat de aangewezen personen door een wettelijke of statutaire verplichting, of door een evenwaardige contractuele bepaling ertoe gehouden zijn het vertrouwelijke karakter van de betrokken gegevens in acht te nemen.
42. Het ontwerp geeft het volgende aan:
- “De verwerkingsverantwoordelijke stelt een lijst op van de categorieën van personen die de persoonsgegevens in het datawarehouse kunnen raadplegen, met een beschrijving van hun hoedanigheid ten opzichte van de verwerking van de beoogde gegevens. De voormelde lijst wordt ter beschikking gehouden van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit.*
- De verwerkingsverantwoordelijke waakt erover dat de aangewezen personen door een wettelijke of statutaire verplichting, of door een evenwaardige contractuele bepaling, ertoe verplicht zijn het vertrouwelijke karakter van de gegevens in kwestie in acht te nemen.”*
43. Andere maatregelen kunnen geformuleerd worden op basis van een gegevensbeschermingseffectbeoordeling (zie verder).
- b) Doelbinding*
44. Persoonsgegevens moeten voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt (artikel 5, 1, b), AVG).
45. De volgende doeleinden voor het datawarehouse worden in artikel 27 van het Ontwerp vermeld:
- algemeen: de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestrafing van de inbreuken op de regelgeving en met het oog op de inning en invordering van de bedragen die tot hun bevoegdheid behoren
 - concreet: om processen van datamining en datamatching, met inbegrip van profilering als vermeld in artikel 4, 4), AVG, uit te voeren.
46. Dit wordt verder verklaard in de toelichting:
- “Dit artikel voegt een artikel 8/1 in. Deze bepaling is geïnspireerd op artikel 5bis van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid. Het doel van deze bepaling is het voorzien in een wettelijke basis zodat de Vlaamse Sociale Inspectie in het kader van doelgerichte opsporingen en onderzoeken datamining- en datamatchingstechnieken kan aanwenden om zo profielen met een verhoogd risico op te sporen. ”*
47. Het eigenlijke doeleinde is dus enkel te vinden in de toelichting. Dit stemt niet overeen met de AVG, en kan aanleiding geven tot grote verwarring. De tekst van het Ontwerp beschrijft in feite enkel dat datamining en datamatching mogen gebeuren – en de VTC beoordeelt de transparantie hierrond als positief – maar laat na om te verduidelijken voor welke doeleinden dit mag gebeuren. Enkel op basis van de toelichting wordt duidelijk dat dit niet enkel zal gebeuren voor algemene beleids- en statistische inzichten, maar ook om individuele personen te identificeren en te viseren voor opvolging. Dit is een bijzonder doeleinde dat een hoog risico op fouten inhoudt, met soms zeer verregaande

gevolgen voor potentieel kwetsbare bevolkingsgroepen. De VTC verwijst in dat kader naar de zeer negatieve ervaringen met de zogenaamde Toeslagenaffaire in Nederland – een weliswaar andere context, maar met gelijke methoden en gelijklopende risico's voor de betrokkenen, omwille van het gebruik van profilering om personen met verhoogde frauderisico's te identificeren. De VTC dringt erop aan om dit in het Ontwerp op te nemen zodat het doeleinde welbepaald en transparant is.

c) *Verantwoordelijkheid*

48. Artikel 4.7) AVG bepaalt dat voor de verwerkingen waarvan de regelgeving het doel en de middelen vastlegt, de **verwerkingsverantwoordelijke** diegene is die daarin als dusdanig wordt aangewezen.
49. Artikel 27 bepaalt uitdrukkelijk dat de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, elk voor hun respectieve bevoegdheden voor de verwerking in het datawarehouse in kwestie instaan en verwerkingsverantwoordelijken zijn.
50. De VTC adviseert om als verwerkingsverantwoordelijke de entiteit aan te duiden waarvoor de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid werken i.p.v. de individuele ambtenaren.
51. De AVG legt de aanstelling van een functionaris voor de gegevensbescherming (artikel 37 AVG)¹⁰ op als ook het e-govdecreet. Gezien de verschillende gegevensstromen, zou de rol (niet de aanstelling) van de **functionaris** voor de gegevensbescherming in het kader van het beheer van het datawarehouse en de gewenste analyses best verankerd worden in de regelgeving.
52. De decreetgever, de Vlaamse Regering en de verwerkingsverantwoordelijken moeten nagaan of het uitvoeren van een **gegevensbeschermingseffectenbeoordeling** (GEB - artikel 35 AVG)¹¹ voor de verschillende gegevensstromen en het datawarehouse al dan niet noodzakelijk is.
53. De VTC meent alvast dat het uitvoeren van een GEB verplicht zal zijn gelet op **de lijst van de VTC**¹² met verwerkingen waarvoor een Vlaamse bestuursinstantie een GEB moet uitvoeren conform artikel 35.4 van de AVG. De VTC verwijst in dit kader naar het volgende punt:

19) wanneer er sprake is van grootschalige verwerkingen van (bijzondere) persoonsgegevens en/of stelselmatige monitoring in het kader van fraudebestrijding. FRAUDEBESTRIJDING [criteria 3, 4, 5 (en 9)]

¹⁰ Zie:

- Info op website van de federale Gegevensbeschermingsautoriteit:
<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/professioneel/avg/functionaris-voor-gegevensbescherming>
 - Aanbeveling nr. 04/2017 van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (hierna "CBPL")
<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-04-2017.pdf>
 - Richtlijnen Groep 29 (WP 243) (http://vtc.corve.be/docs/WP29_DPO.pdf)

¹¹ Voor meer uitleg over en model van GEB, zie:

- <https://overheid.vlaanderen.be/vlaamse-toezichtcommissie-dpia>
 - Info op website van de federale Gegevensbeschermingsautoriteit:
<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/professioneel/avg/effectbeoordeling-geb>
 - Aanbeveling CBPL nr. 01/2018 (<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-01-2018.pdf>)
 - Richtlijnen Groep 29 (WP 248) (<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/handleiding-gegevensbeschermingseffectbeoordeling.pdf>)

¹² Beslissing VTC nr. O/2020/01 van 14 januari 2020 betreffende Aanneem van de lijst met verwerkingen waarvoor een Gegevensbeschermingseffectbeoordeling dient te worden uitgevoerd conform artikel 35.4 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming door Vlaamse bestuursinstanties
https://overheid.vlaanderen.be/sites/default/files/media/VTC/VTC_O_2020_01_DPIA_lijsten_v1_voor_web.pdf

54. De VTC wijst erop dat een GEB aan de VTC kan worden voorgelegd voor advies. Bij een hoog risico is de consultatie van de VTC verplicht¹³.
55. Op basis van de GEB kunnen dan maatregelen geïmplementeerd worden. De VTC wijst erop dat een datawarehouse op zich al een risicovolle verdubbeling van de persoonsgegevens inhoudt. Hier wordt het risico nog verhoogd door de doelstelling van het datawarehouse, namelijk fraudeopsporing.
56. De VTC verwijst naar de richtlijn van haar voorganger van 2015¹⁴ waarin principes voor het opstarten, gebruiken, onderhouden en stopzetten van een datawarehouse met persoonsgegevens werden opgenomen. Deze richtlijn betrof uitdrukkelijk niet datawarehouses die betrekking hebben op fraude of repressie, maar een aantal principes zijn toch van toepassing. Er moeten dan nog bijkomende maatregelen worden genomen en ook in de wetgeving worden opgenomen (bv. het werken met gepseudonimiseerde gegevens). De VTC verwijst naar de aanbevelingen in het Big Data Rapport van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer waarin onder meer het volgende wordt gesteld (onderlijning VTC):

“d) Modellen zoals “predictive policing” en fraudeopsporing aan de hand van correlaties (knipperlichten) zoals bij de aanpak van fiscale fraude, sociale fraude, energiefraude, betalingsfraude... in de publieke en de private sector dienen door de wetgever te worden behandeld als buitengewone opsporingsmethodes¹⁴⁸, en dienen een gelijkaardig wettelijk kader te krijgen die de grenzen van deze methodes afdoende afbakt en waarborgt. Bij gebrek aan een afdoende duidelijk wettelijk kader¹⁴⁹ voor voormelde modellen, kan de naleving van het proportionaliteitsbeginsel bij deze modellen niet afdoende worden afgetoetst, en is er geen garantie dat de bijzondere onderzoekstechniek op een maatschappelijk verantwoorde wijze wordt ingezet. Belangrijk is wel dat deze wettelijke waarborgen op een zo generieke en technologie-neutrale (dus zonder verwijzing naar specifieke technieken en methode uit de data mining die op een bepaald moment actueel of van toepassing kunnen zijn) manier worden geformuleerd.”

57. Het is duidelijk dat het Ontwerp de grenzen van de bedoelde methodes onvoldoende afbakt, en niet aangeeft of fraudeopsporing aan de hand van correlaties (knipperlichten) zal gebeuren. Dit laatste wordt niet duidelijk aangegeven, noch in het Ontwerp, noch in de Toelichting. Gezien de zeer hoge risico's voor de betrokkenen dient dit verduidelijkt te worden.

d) Minimale gegevensverwerking

58. Conform artikel 5.1, c), AVG, moeten de persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en beperkt zijn tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.
59. De categorieën betrokkenen worden niet expliciet aangeduid. De VTC beveelt aan om dit te doen, eventueel door te verwijzen naar bestaande wetgeving.
60. Categorieën van persoonsgegevens worden aangeduid, al is het eerder impliciet:
- alle gegevens die nodig zijn voor de toepassing van de regelgeving waarvoor de betrokken diensten bevoegd zijn (artikel 27,
 - de persoonsgegevens die voortkomen uit de verwerkingen in het datawarehouse.
61. Deze categorieën zijn heel ruim, en bieden weinig of geen houvast aan de betrokkenen. Een omschrijving die verwijst naar “alle gegevens die nodig zijn” of “die voortkomen uit de verwerkingen” omvat eenvoudigweg alle persoonsgegevens die beschikbaar zijn of zouden kunnen zijn. De categorieën zouden moeten verduidelijkt worden.

¹³ Artikel 36, AVG bepaalt dit als volgt: “Wanneer uit een gegevensbeschermingseffectbeoordeling krachtens artikel 35 blijkt dat de verwerking een hoog risico zou opleveren indien de verwerkingsverantwoordelijke geen maatregelen neemt om het risico te beperken, raadpleegt de verwerkingsverantwoordelijke voorafgaand aan de verwerking de toezichhoudende autoriteit.”

¹⁴ https://overheid.vlaanderen.be/sites/default/files/media/VTC/VTC_nota_principes_datawarehouse_persoonsgegevens.pdf

In de mate dat hierover wel decretale of wettelijke bepalingen bestaan, kan daarnaar verwezen worden. In het geval bepaalde criteria die gehanteerd worden geheim zouden moeten blijven om onderzoeken niet te hypothekeren, dient hierover minstens een algemene uitleg te worden gegeven in de toelichting.

62. De VTC kan niet oordelen of er voldaan wordt aan het principe van minimale gegevensverwerking, maar kan enkel vaststellen dat het Ontwerp hiervoor geen garanties bevat. Ze verwijst nogmaals naar het Big Data Rapport van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer:

“c) Een ander criterium om de proportionaliteit van (overheids)verwerkingen te beoordelen vindt men terug in de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM)¹⁴⁷. Het Hof schenkt bij het proportionaliteitsonderzoek aandacht aan de mogelijkheid van het inzetten van alternatieve, minder verregaande onderzoeksmethodes i.p.v. een “totale, alomvattende surveillance”. Naar deze rechtspraak kan ook verwezen worden bij de toepassing van data mining technieken zoals bij het digitaal patrouilleren (zie hiervoor), “predictive policing”, en bij fraudeopsporing aan de hand van correlaties (knipperlichten). Ook bij de aanpak van fiscale fraude, sociale fraude, energiefraude,... moet de proportionaliteit van de gegevensverwerkingen mee in overweging worden genomen en moet er bekeken worden of dezelfde maatschappelijke opportuniteiten niet kunnen gerealiseerd worden met minder grootschalige methodes.”

63. Op basis van de haar bezorgde informatie kan de VTC niet oordelen of aan deze voorwaarde wordt voldaan. Voor een project als dit is het aangewezen dat er al bij het opstellen van de wetgeving een GEB wordt opgemaakt.
64. Wat de **ontvangers** betreft: deze worden ook niet expliciet aangeduid. De VTC beveelt aan om dit wel te doen of minstens delegatie te geven aan de Vlaamse Regering als deze nog niet gekend zijn.
65. In het Ontwerp wordt (eerder impliciet) de **mededeling** geregeld van gegevens. Voor zover de VTC artikel 27 goed verstaat, wordt er aan gedacht dat om gegevens in het datawarehouse op te kunnen nemen aan bepaalde wettelijke voorwaarden en formaliteiten zal moeten worden voldaan. Daarbij wordt er verwezen naar een “beraadslaging van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit”. De VTC wijst erop dat met gegevensbeschermingsautoriteit normaal gezien verwezen wordt naar de toezichthoudende autoriteiten zoals bedoeld in de AVG en dat deze in België geen bevoegdheid hebben om machtigingen of zgn. “beraadslagingen” voor mededelingen geven.
66. De toelichting stelt dat wat specifiek de mededeling van gegevens door en aan sociaalrechtelijk inspecteurs betreft, er moet worden op gewezen dat dit wordt omkaderd door artikel 9 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht.
67. Dit neemt niet weg dat er zal rekening moeten gehouden worden met artikel 8 van het Vlaams e-govdecreet van 18 juli 2008, dat aan Vlaamse instanties de verplichting oplegt om protocollen af te sluiten voor de mededeling van persoonsgegevens aan andere overheden.
68. De VTC wijst erop dat optioneel advies aan haar kan gevraagd worden over een ontwerpprotocol.
69. Krachtens artikel 5.1, e), AVG mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.
70. Wat de **bewaartermijn** betreft, merkt de VTC op dat die in artikel 27 enkel vastgelegd wordt voor de persoonsgegevens die voortkomen uit de verwerkingen in het datawarehouse.

71. Zowel voor de verwerkingen in het datawarehouse (artikel 27) als voor de persoonsgegevens die voortkomen uit de verdere verwerkingen bedoeld in artikel 28, eerste lid¹⁵ (artikel 28, laatste lid), wordt voor de bewaartermijn verwezen naar volgende criteria:

- noodzakelijkheid voor de doeleinden;
- de toepassing van herhaling en de herroeping van een toegekend uitstel;
- een maximale bewaartermijn van één jaar
 - o na de verjaring van alle vorderingen en
 - o na de integrale betaling van alle bedragen die daarmee verbonden zijn.

72. De termijn wordt als volgt gemotiveerd (onderlijning VTC):

“Gelet op de tweeledige finaliteit van preventie, vaststelling, vervolging en bestraffing van de inbreuken op de sociale wetgeving alsook de inning en de invordering van de bedragen, die respectievelijk tot de bevoegdheid van de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren behoren, wordt de maximale bewaartermijn bepaald in functie van de verjaring van alle (burgerlijke, strafrechtelijke en andere) vorderingen en, in voorkomend geval, van de integrale betaling van de hiermee verbonden bedragen. De periode van 1 jaar na de verjaring van de vorderingen en integrale betaling, laat administratieve controle toe en biedt enige tijd om er zeker van te zijn dat de vorderingen definitief verjaard zijn en alle bedragen betaald zijn. De verjaring van alle vorderingen dient ruim te worden opgevat en impliceert dat rekening wordt gehouden met de op de administratieve geldboeten toepasselijke regels vervat in het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht, met inbegrip van de principes van herhaling, alsook eendaadse samenloop van inbreuken en samenloop door eenheid van opzet.

De integrale betaling impliceert de betaling in hoofdsom, interesten en alle mogelijke kosten, met inbegrip van gerechtskosten, rolrechten, rechtsplegingsvergoeding, kosten van betekening en dergelijke.

Zoals verduidelijkt in de inleidende zin, geldt deze bewaartermijn onverminderd de bewaring noodzakelijk voor de verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden bedoeld in artikel 89 AVG.”

73. De VTC is van oordeel dat de bewaartermijn conform is met artikel 5.1, e) AVG.

e) Rechten van de betrokkenen en transparantie

74. De verwerkingen in een datawarehouse moeten de Vlaamse Sociale Inspectie in staat te stellen om processen van datamining en datamatching, met inbegrip van **profilering** in de zin van artikel 4, 4) AVG, uit te voeren.

75. Artikel 22, AVG bepaalt hierover het volgende:

“Artikel 22

Geautomatiseerde individuele besluitvorming, waaronder profilering

1. De betrokkene heeft het recht niet te worden onderworpen aan een uitsluitend op geautomatiseerde verwerking, waaronder profilering, gebaseerd besluit waaraan voor hem rechtsgevolgen zijn verbonden of dat hem anderszins in aanmerkelijke mate treft.

2. Lid 1 geldt niet indien het besluit:

- a) noodzakelijk is voor de totstandkoming of de uitvoering van een overeenkomst tussen de betrokkene en een verwerkingsverantwoordelijke;*

¹⁵ Dus als de initiële verwerking en de verdere verwerking worden verricht met het oog op de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken op de regelgeving die tot hun respectieve bevoegdheden behoren.

- b) *is toegestaan bij een Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepaling die op de verwerkingsverantwoordelijke van toepassing is en die ook voorziet in passende maatregelen ter bescherming van de rechten en vrijheden en gerechtvaardigde belangen van de betrokkene; of*
 c) *berust op de uitdrukkelijke toestemming van de betrokkene.*

3. *In de in lid 2, punten a) en c), bedoelde gevallen treft de verwerkingsverantwoordelijke passende maatregelen ter bescherming van de rechten en vrijheden en gerechtvaardigde belangen van de betrokkene, waaronder ten minste het recht op menselijke tussenkomst van de verwerkingsverantwoordelijke, het recht om zijn standpunt kenbaar te maken en het recht om het besluit aan te vechten.*

4. *De in lid 2 bedoelde besluiten worden niet gebaseerd op de in artikel 9, lid 1, bedoelde bijzondere categorieën van persoonsgegevens, tenzij artikel 9, lid 2, punt a) of g), van toepassing is en er passende maatregelen ter bescherming van de gerechtvaardigde belangen van de betrokkene zijn getroffen.”*

76. De toelichting bevestigt wat in artikel 27 (eerder impliciet) staat: er is geen sprake van uitsluitend geautomatiseerde verwerking:

77. Nieuw artikel 8/1, derde lid:

*“In het eerste lid wordt verstaan onder
 1° datamining: het gericht zoeken naar verbanden in gegevensverzamelingen met als doel profielen op te stellen voor meer diepgaand onderzoek;”*

78. Toelichting:

“Naast de elementen die verkregen zijn met behulp van geautomatiseerde verwerking, worden er ook andere elementen in overweging genomen. Er is dus steeds een menselijke tussenkomst vereist en zonder deze tussenkomst van de sociaalrechtelijk inspecteurs is het niet mogelijk om inbreuken op de wetgeving vast te stellen. Bijgevolg voldoet dit artikel aan de vereiste van artikel 22 AVG dat bepaalt dat de betrokkene het recht heeft om niet te worden onderworpen aan een uitsluitend op geautomatiseerde verwerking, waaronder profilering, gebaseerd besluit waaraan voor hem rechtsgevolgen zijn verbonden of dat hem anderszins in aanmerkelijke mate treft.”

79. De VTC beoordeelt de menselijke tussenkomst als positief en zelfs als cruciaal, maar wijst erop dat er een zeer grote grijze zone bestaat tussen volledig geautomatiseerde verwerking (die dus niet voorzien wordt in het Ontwerp) en een verwerking door een mens die zelf beslist, maar wel voortbouwend op geautomatiseerde bevindingen die gepresenteerd of gepercipieerd worden als een aanbeveling. Als het systeem beschouwd wordt als neutraal, rationeel en efficiënt, dan bestaat er steeds het risico dat gebruikers ervan in te sterke mate betrouwen op de bevindingen van het systeem, en daarbij hun kritische zin niet voldoende aanwenden. In toepassingen zoals deze kan dat zeer ernstige gevolgen hebben (cf. Toeslagenaffaire in Nederland). Bij de ingebruikname en de toepassing van het systeem dient dan ook de nodige zorg besteed te worden aan opleiding van de gebruikers, en aan transparantie inzake de onderliggende logica van elk individueel besluit. Dit is bijzonder belangrijk gezien de gevoeligheid van de verwerking, zodat die te begrijpen is door de betrokkenen.

80. Zie ook onder algemene opmerkingen over de rechten van betrokkenen.

3. Verdere verwerking door de Vlaamse Sociale Inspectie en de invorderingsambtenaren

81. Artikel 28 behandelt de verdere verwerking door de Vlaamse Sociale Inspectie en de invorderingsambtenaren.

“Art. 28. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 8/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 8/2. Onverminderd de verwerking van persoonsgegevens met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, kunnen de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet¹⁶, met inachtneming van dit decreet, ieder voor de verwerkingen van persoonsgegevens waarvoor ze de verwerkingsverantwoordelijke zijn, alle gegevens die nodig zijn om de regelgeving toe te passen waarvoor ze bevoegd zijn, verder verwerken wanneer en als de initiële verwerking en de verdere verwerking worden verricht met het oog op de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestrafing van de inbreuken op de regelgeving die tot hun respectieve bevoegdheden behoren.

Onverminderd de verwerking van persoonsgegevens met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, kunnen de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, met inachtneming van dit decreet, ieder voor de verwerkingen van persoonsgegevens waarvoor ze de verwerkingsverantwoordelijke zijn, alle gegevens die nodig zijn om de regelgeving toe te passen waarvoor ze bevoegd zijn, verder verwerken wanneer en als de initiële verwerking en de verdere verwerking worden verricht met het oog op de inning en invordering van de bedragen die tot haar bevoegdheid behoren.

De Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, kunnen de persoonsgegevens die zijn verzameld voor een ander doeleinde dan voor de toepassing van de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn, alleen verder verwerken op voorwaarde dat die latere verwerking in voorkomend geval het voorwerp heeft uitgemaakt van een beraadslaging van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit.

Onverminderd de bewaring die noodzakelijk is voor de verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, worden de persoonsgegevens die voortkomen uit de verdere verwerkingen, vermeld in het eerste lid, niet langer bewaard dan noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt, met inbegrip van de vereisten voor de toepassing van herhaling en de herroeping van een toegekend uitstel, met een maximale bewaartermijn die één jaar na de verjaring van alle vorderingen die tot de bevoegdheid van de verwerkingsverantwoordelijke behoren en, in voorkomend geval, de integrale betaling van alle bedragen die daarmee verbonden zijn, niet mag overschrijden.”.

a) Doelbinding

82. Voor zover de VTC het met behulp van de toelichting (zie hierna) goed verstaat, wil de Aanvrager in artikel 28 aangeven wat de wetgever als verenigbare doeleinden beschouwt. De VTC betreurt het dat in de toelichting niet wordt aangegeven (met voorbeelden) welke oorspronkelijke en verdere verwerkingen men hier probeert te vatten.
83. Voor de verdere verwerking van de door de Vlaamse Sociale Inspectie en door de ambtenaren aangewezen om administratieve geldboeten op te leggen verzamelde persoonsgegevens wordt in de eerste twee leden van dit artikel dus gepreciseerd wat de verenigbare doeleinden zijn:
 - de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestrafing van de inbreuken op de regelgeving die tot hun respectieve bevoegdheden behoren
 - de inning en invordering van de bedragen die tot haar bevoegdheid behoren.

¹⁶ Die zijn aangewezen om administratieve geldboeten op te leggen.

84. Het is niet duidelijk waarom dit in twee leden wordt opgesplitst. Mogelijk was het eerste lid bedoeld voor de Vlaamse Sociale Inspectie en het tweede voor de ambtenaren aangewezen om administratieve geldboeten op te leggen? De VTC adviseert om dit minstens te verduidelijken in de toelichting.

85. In de memorie van toelichting wordt de volgende uitleg gegeven bij dit artikel:

“De verdere verwerking van persoonsgegevens voor andere doeleinden dan die waarvoor de persoonsgegevens aanvankelijk zijn verzameld, mag enkel worden toegestaan indien de verwerking verenigbaar is met de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens aanvankelijk werden verzameld. Overweging 50 bij de AVG preciseert dat in dat geval geen afzonderlijke rechtsgrond vereist is dan die op grond waarvan de verzameling van persoonsgegevens werd toegestaan. Indien de verwerking noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is verleend, kan in het lidstatelijk recht (of in het Unierecht) worden vastgesteld en gespecificeerd voor welke taken en doeleinden de verdere verwerking als rechtmatig en verenigbaar moet worden beschouwd. De preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken op de wetgeving alsook de inning en invordering van de bedragen die tot de bevoegdheid van de genoemde verwerkingsverantwoordelijken behoren, wordt beschouwd als een dergelijke taak.”

“Wanneer niet voldaan is aan deze voorwaarden, dan is de verdere verwerking niet noodzakelijk onrechtmatig, maar geldt het algemeen principe dat deze verwerking enkel mag worden toegestaan indien de verwerking verenigbaar is met de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld. Het is immers allerm minst de bedoeling van de wetgever om met deze bepaling de verenigbaarheid van alle verdere verwerkingen te regelen.”

86. Het derde lid regelt de verdere verwerking van de persoonsgegevens die zijn verzameld voor een ander doeleinde dan voor de toepassing van de regelgeving waarvoor de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen invorderingsambtenaren bevoegd zijn. Dan is er volgens het Ontwerp “in voorkomend geval” een voorafgaande beraadslaging van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit vereist.

87. De VTC is van oordeel dat, zeker met de uitdrukking “in voorkomend geval”, niets wordt toegevoegd t.o.v. de bestaande wettelijke bepalingen inzake procedurele vereisten voor mededelingen en dat het anderzijds niet juist is om te verwijzen naar “beraadslagingen” van gegevensbeschermingsautoriteiten – waaronder de GBA en de VTC worden verstaan – omdat deze in België geen bevoegdheid hebben om “beraadslagingen” in de zin van machtigingen uit te spreken. Er zijn wel andere instanties die daarvoor bevoegd zijn, maar de regelgeving hierover is op zijn minst problematisch (zie opmerkingen bij het datawarehouse)

88. De VTC beveelt aan om wat hier bedoeld wordt – na de nodige aanpassingen – enkel op te nemen in de toelichting en niet in de tekst van het Ontwerp.

b) Bewaartermijn

89. Aangezien hier dezelfde bewaartermijn wordt bepaald als voor het datawarehouse, verwijst de VTC naar de bespreking onder punt II, 2, d).

4. Invoordering van administratieve geldboeten inzake detachering in het buitenland

90. De artikelen 51 t.e.m. 60 van het Ontwerp regelen de invoordering van administratieve geldboeten inzake detachering in het buitenland. De toelichting die bij deze bepalingen gegeven wordt vermeldt het volgende:

“Deze artikelen voorzien in de invoering van een nieuwe afdeling, die betrekking heeft op de kennisgeving en invoordering van administratieve geldboeten opgelegd aan buitenlandse dienstverrichters met vestiging in een andere EU-lidstaat, wegens het niet-naleven van de in België geldende regels inzake detachering van werknemers. Overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI

van richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, kan bij de bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat een verzoek tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete worden ingediend, evenals een verzoek tot invordering van deze geldboete.

De Centrale Invorderingscel van de Vlaamse Belastingdienst, die in geval van niet-betaling overgaat tot gedwongen uitvoering, kan conform de Europese Richtlijn 2010/24 geen internationale bijstand meer verkrijgen van de dienst Internationale Bijstand **voor niet-fiscale schulden in het buitenland**. Hierdoor wordt het praktisch onmogelijk om over te gaan tot gedwongen uitvoering in het buitenland. Voor de administratieve geldboeten opgelegd aan een werkgever uit een EU-lidstaat wegens inbreuken in kader van de detachering van buitenlandse werknemers, biedt het systeem om via IMI een verzoek tot invordering te versturen aan de bevoegde instantie van de EU-lidstaat een oplossing. De ingevorderde bedragen komen wel toe aan de aangezochte instantie, maar zo is er tenminste geen straffeloosheid naar deze ondernemingen toe."

"Bovendien wordt voorzien in de invoering van een nieuwe afdeling, die betrekking heeft op het inwilligen van verzoeken tot kennisgeving of tot invordering van een administratieve financiële sanctie en/of boete opgelegd in een andere EU-lidstaat aan een in België gevestigde dienstverrichter wegens het niet-naleven van de in de betreffende EU-lidstaat geldende regels inzake detachering van werknemers, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014."

91. De artikelen 52 en 53 voorzien in de verankering van de voorwaarden en modaliteiten voor de verzoeken van de Centrale Invorderingscel van VLABEL tot kennisgeving en invordering, zoals opgenomen in voormelde richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014. De artikelen 54 tot en met 60 voorzien in de verankering van de voorwaarden en modaliteiten voor de verzoeken tot kennisgeving en invordering van andere EU-lidstaten, zoals opgenomen in voormelde richtlijn.
92. Wat de artikelen 52 en 53 betreft, gaat het om de **mededeling** van persoonsgegevens door VLABEL aan een andere overheid. Dit valt onder de protocolplicht van artikel 8 e-govdecreet voor zover deze gegevensstroom systematisch kan genoemd worden (zie verder over verwerkingsverantwoordelijkheid).
93. De gegevens die bij het verzoek van VLABEL meegedeeld worden, zijn beschreven in artikel 53 van het Ontwerp (nieuw artikel 23/2, §3):

§ 3. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar doet het verzoek tot kennisgeving via het IMI-systeem door middel van een uniform instrument en verstrekt daarin ten minste de volgende gegevens:

- 1° de naam en het bekende adres van de geadresseerde en alle andere relevante gegevens of informatie voor de identificatie van de geadresseerde;*
- 2° een samenvatting van de feiten en de omstandigheden van de inbreuk, de aard van de inbreuk en de toepasselijke regelgeving;*
- 3° het instrument dat de handhaving in België toelaat en alle andere relevante gegevens of documenten met betrekking tot de onderliggende vordering en de administratieve geldboete, met inbegrip van gegevens of documenten van juridische aard;*
- 4° de naam, het adres en andere contactgegevens van de aangewezen ambtenaar;*
- 5° het doel van de kennisgeving en de termijn waarbinnen de kennisgeving moet worden gedaan."*

94. De gegevens die het CIC zelf moet geven in haar verzoek zijn (nieuw artikel 23/3, §3):

"§ 3. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar doet het verzoek tot invordering via het IMI-systeem door middel van een uniform instrument en verstrekt daarin ten minste de volgende gegevens:

- 1° de naam en het bekende adres van de geadresseerde en alle andere relevante gegevens of informatie voor de identificatie van de geadresseerde;*
- 2° een samenvatting van de feiten en de omstandigheden van de inbreuk, de aard van de inbreuk en*

de toepasselijke regelgeving;

3° het instrument dat de handhaving in België toelaat en alle andere relevante gegevens of documenten met betrekking tot de onderliggende vordering en de administratieve geldboete, met inbegrip van gegevens of documenten van juridische aard;

4° de naam, het adres en andere contactgegevens van de aangewezen ambtenaar;

5° de datum waarop het vonnis of arrest of de beslissing voor tenuitvoerlegging vatbaar of definitief is geworden;

6° een beschrijving van de aard en het bedrag van de administratieve geldboete;

7° alle gegevens die voor het handhavingproces relevant zijn, met inbegrip van het feit of het vonnis of arrest of de beslissing aan de verweerder(s) betekend is en/of bij verstek is gewezen, alsmede een bevestiging van de aangewezen ambtenaar dat tegen de geldboete geen beroep meer kan worden aangetekend, evenals de onderliggende vordering op basis waarvan het verzoek wordt ingediend en de verschillende componenten ervan.”.

95. De **personen van wie gegevens verwerkt worden** zijn dus:

- de personen waarvan VLABEL de administratieve geldboeten inzake detachering in een andere lidstaat wil laten vorderen of waarvoor VLABEL een gelijkaardig verzoek ontvangt;
- mogelijk andere personen die vermeld worden in het dossier;
- de aangewezen ambtenaar van VLABEL

96. De **categorieën van gegevens** zijn ruim omschreven: een samenvatting van de feiten en de omstandigheden van de inbreuk.

97. Voor wat de verwerking door VLABEL betreft, wijst de VTC wijst er dan ook op dat de proportionaliteit van de verwerking geval per geval zal moeten bekeken worden gezien de ruim omschreven categorieën.

98. Het is ook essentieel dat de hiermee verkregen gegevens niet voor andere **doeleinden** dan de in dit decreet vermelde worden gebruikt.

99. Wat de **verwerkingsverantwoordelijkheid** betreft:

100. De VTC heeft zich in 2020¹⁷ naar aanleiding van een adviesvraag van het CIC al eens gebogen over de vraag naar de kwalificatie van het CIC. Zij was van oordeel dat VLABEL en met name het CIC (zoals de federale tegenhanger) volgens de VTC voor de inning zelf optreedt als verwerker van de instanties die op haar beroep doen en voor de achterliggende verwerkingen (koppelingen) met data uit bronnen waar zij over beschikt als VLABEL, als verwerkingsverantwoordelijke.

101. Voor de hier bedoelde verwerkingen is VLABEL dus verwerker en zijn de Vlaamse instanties die op het CIC beroep doen om in te vorderen de verwerkingsverantwoordelijken.

102. Wat de verwerkingen betreft die voortvloeien uit verzoeken die VLABEL ontvangt van andere lidstaten, moet VLABEL als verwerkingsverantwoordelijke worden beschouwd aangezien zij de verwerkingen dan niet doet in opdracht van een Vlaamse instantie.

103. De communicatie verloopt via het IMI-systeem, het Informatiesysteem Interne Markt¹⁸. De webpagina's van de Europese Commissie stellen "Informatie uitwisselen via IMI is volledig **veilig** en persoonsgegevens worden zorgvuldig beschermd."¹⁹

104. Wat de andere verwerkingen door VLABEL betreft, wijst de VTC er op dat aangezien de gegevens niet duidelijk afgebakend zijn, het mogelijk delicate gegevens betreft en de gegevens bovendien worden meegedeeld aan

¹⁷ VTC/A/2020/02 (niet gepubliceerd).

¹⁸ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=CELEX:32016R1191>

¹⁹ https://ec.europa.eu/internal_market/imi-net/about/index_nl.htm

instanties in andere lidstaten, dit om een bijzondere aandacht vraagt inzake informatieveiligheid (zie ook onder algemene bemerkingen).

5. Algemene bemerkingen

a) Juistheid

105. Persoonsgegevens moeten juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd (artikel 5, 1, d), AVG).
106. Het Ontwerp bevat geen bepalingen hierover, terwijl dit in een context van fraudeopsporing en administratieve geldboetes zeer belangrijk is. De VTC beveelt aan om die op te nemen, eventueel door te verwijzen naar bestaande regelingen.

b) Rechten van de betrokkenen en transparantie

107. Artikel 12 AVG bepaalt dat de verwerkingsverantwoordelijke passende maatregelen neemt opdat de betrokkene de in de artikelen 13 en 14, AVG bedoelde informatie en de in de artikelen 15 tot en met 22 en artikel 34, AVG bedoelde communicatie in verband met de verwerking in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm en in duidelijke en eenvoudige taal ontvangt.
108. De VTC is van oordeel dat het aanbevolen is om het Ontwerp aan te vullen met de verplichting om de **vermeldingen** zoals bedoeld in randnummer 103, op te nemen in de communicatie met de burger zodat de betrokkenen goed geïnformeerd worden over de verwerking van hun persoonsgegevens en het voor de betrokkenen duidelijk is wat hun rechten zijn en tot wie zij zich moeten richten voor de uitoefening van hun rechten.

c) Vertrouwelijkheid en veiligheid

109. Wat de **vertrouwelijkheid** betreft, wordt in de toelichting bij de bespreking van het datawarehouse het volgende gesteld:

“Krachtens artikel 8, §1, eerste lid van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht en artikel 58 van het Sociaal Strafwetboek moeten de sociaalrechtelijk inspecteurs de nodige maatregelen nemen om het vertrouwelijk karakter te verzekeren van de gegevens van persoonlijke aard waarvan ze kennis hebben gekregen in de uitoefening van hun opdracht en om te verzekeren dat deze gegevens uitsluitend worden aangewend voor de uitoefening van hun toezichtopdracht. Bovendien verplicht artikel 8, § 2 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht de sociaalrechtelijk inspecteurs tot geheimhouding wat betreft de oorsprong van de klachten en de aangiften die tot hun bevoegdheid behoren. Daarnaast wordt in een specifieke deontologische code, die van toepassing is op alle personeelsleden van de Vlaamse Sociale Inspectie, voorzien in een professionele discretieplicht en een naleving van de privacyregels en de veiligheidsvoorschriften.

Het spreekt voor zich dat voor de krachtens artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaren in gelijkaardige statutaire of contractuele verplichtingen tot het bewaren van het vertrouwelijk karakter van de betrokken persoonsgegevens zal worden voorzien.”

110. Inzake **veiligheid** ontslaat het feit dat voor het e-PV en de uitwisseling in het kader van de detachering in het buitenland op systemen van andere organisaties wordt beroep gedaan, de verwerkingsverantwoordelijke(n) niet van hun AVG-verplichtingen inzake vertrouwelijkheid en veiligheid. De verwerkingsverantwoordelijke moet nagaan of aan deze voorwaarden voldaan is en zo nodig maatregelen (laten) nemen.
111. Artikel 32 AVG verplicht de verwerkingsverantwoordelijke om gepaste technische en organisatorische maatregelen te treffen die nodig zijn voor de bescherming van de persoonsgegevens. Deze maatregelen moeten een passend beveiligingsniveau verzekeren rekening houdend, enerzijds, met de stand van de techniek ter zake en de kosten voor het toepassen van de maatregelen en, anderzijds, met de aard van de te beveiligen gegevens en de potentiële risico's.

112. De VTC wijst erop dat aangezien de gegevens niet duidelijk afgebakend zijn en het mogelijk delicate gegevens/bijzondere categorieën van persoonsgegevens betreft een bijzondere aandacht vereist is inzake informatieveiligheid.
113. Artikel 32, AVG wijst op een aantal voorbeeldmaatregelen om, waar passend, een op het risico afgestemd beveiligingsniveau te waarborgen:
- de pseudonimisering en versleuteling van persoonsgegevens;
 - het vermogen om op permanente basis de vertrouwelijkheid, integriteit, beschikbaarheid en veerkracht van de verwerkingssystemen te garanderen;
 - het vermogen om bij een fysiek of technisch incident de beschikbaarheid van en de toegang tot de persoonsgegevens tijdig te herstellen;
 - een procedure voor het op gezette tijdstippen testen, beoordelen en evalueren van de doeltreffendheid van de technische en organisatorische maatregelen ter beveiliging van de verwerking.
114. Voor de concrete uitwerking hiervan wijst de VTC op de aanbeveling²⁰ ter voorkoming van gegevenslekken en op de referentiemaatregelen²¹ die bij elke verwerking van persoonsgegevens in acht zouden moeten worden genomen. De VTC benadrukt ook het belang van een behoorlijk gebruikers- en toegangsbeheer²² en een logging van de toegangen zodat de functionaris en de toezichthouders kunnen controleren wie wanneer toegang had tot welke gegevens, wat zijn/haar acties waren en waarom²³.
115. Voor zover er gedacht wordt aan het gebruik van cloudtoepassingen, verwijst de VTC naar haar adviezen en aanbevelingen daarover (recent nog aangevuld met het advies VTC/A/2022/02)²⁴.
116. In geval (indirect) beroep wordt gedaan op een verwerker dan wijst de VTC op volgende vereisten:
- sluiten van een verwerkersovereenkomst;
 - aanstellen van een DPO door de verwerker;
 - aanwijzen van categorieën personen die toegang hebben en lijst bijhouden.
117. In principe moet de specificering van maatregelen niet in de wetgeving worden opgenomen. Wanneer de decreetgever of in een later stadium (mits delegatie), de Vlaamse Regering echter vermoedt dat de gepaste maatregelen niet gerealiseerd zullen worden zonder dit aan de betrokken instanties expliciet op te leggen, dan moet dat wel gebeuren²⁵.

²⁰ Aanbeveling CBPL nr. 01/2013

(<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-01-2013.pdf>)

²¹ Referentiemaatregelen CBPL voor de beveiliging van elke verwerking van persoonsgegevens, Versie 1.0 (<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/nota-inzake-de-beveiliging-van-persoonsgegevens.pdf>)

²² Zie ook Aanbeveling CBPL nr. 01/2008

(<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-01-2008.pdf>)

Verschiede instanties kunnen hiervoor aangepaste technologische oplossingen bieden (zoals bijvoorbeeld de Kruispuntbank van de Sociale zekerheid).

²³ *Audit trailing of beveiligd controlespoor.*

²⁴ <https://overheid.vlaanderen.be/vlaamse-toezichtcommissie-cloud>

²⁵ Dit kan eventueel ook in een ministerieel besluit of een omzendbrief.

III. BESLUIT**1. De e-PV's**

118. De VTC is van oordeel dat het voorgelegde voorontwerp voldoende waarborgen zou kunnen bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft, op voorwaarde dat daarin volgende elementen bijkomend worden geïmplementeerd, inzonderheid:
- de definitie van e-PV verder uitwerken;
 - de verwijzing naar de AVG schrappen in artikel 22;
 - de verwijzing naar de KSZ-wet verduidelijken en eventueel herbekijken in artikel 22;
 - de verhouding met wat bepaald wordt in het Sociaal Strafwetboek verduidelijken en eventueel herbekijken in artikel 23;
 - de bronnen voor het opmaken van het e-PV benoemen in artikel 23.

2. Het gebruik van nieuwe technologieën (DWH)

119. De VTC is van oordeel dat het voorgelegde voorontwerp onvoldoende waarborgen biedt wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft aangezien er geen of nauwelijks beschermingsmaatregelen worden opgelegd. Ze betreurt dat er nog geen GEB werd gemaakt of voorgelegd.
120. Voor de volledigheid vermeldt de VTC hier de andere aandachtspunten:
- het doeleinde van de verwerking exacter aangeven;
 - de categorieën betrokkenen, gegevens en ontvangers verduidelijken;
 - de regeling inzake het meedelen van persoonsgegevens herbekijken;
 - voldoende maatregelen nemen inzake transparantie van de verwerking.

3. Verdere verwerking

121. De VTC is van oordeel dat het voorgelegde voorontwerp voldoende waarborgen zou kunnen bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft, op voorwaarde dat daarin volgende elementen bijkomend worden geïmplementeerd, inzonderheid:
- verduidelijkingen toevoegen inzake de doelbinding in artikel 28;
 - de verwijzingen naar beraadslagingen uit de tekst te halen.

4. Invordering geldboeten detachering buitenland

122. De VTC is van oordeel dat het voorgelegde voorontwerp voldoende waarborgen zou kunnen bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft.

5. Algemene bemerkingen

123. De VTC is van oordeel dat het voorgelegde voorontwerp voldoende waarborgen zou kunnen bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft, op voorwaarde dat daarin volgende elementen bijkomend worden geïmplementeerd, inzonderheid:

- de juistheid van de gegevens garanderen;
- de transparantiemaatregelen uitwerken;
- de veiligheid garanderen.

Hans Graux,
Voorzitter VTC

Getekend door: Hans Graux (Signature)
Getekend op: 2022-11-30 13:39:56 +01:0
Reden: Ik keur dit document goed

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

ADVIES

NIEUW HANDHAVINGSKADER

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, Wetstraat 34-36, 1040 Brussel

W www.serv.be – T +32 2 209 01 11 – E info@serv.be

Adviesvraag	Voorontwerp van decreet tot wijziging van de toezichts- en handhavingsbepalingen in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie
Adviesvrager	Jo Brouns - Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw
Ontvangst adviesvraag	31 oktober 2022
Decretale opdracht	SERV-decreet 7 mei 2004 art. 20 (SAR-functie)
Goedkeuring raad	5 december 2022
Contactpersoon	Niels Morsink nmorsink@serv.be

De heer Jo Brouns

Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw

Ellipsgebouw

Koning Albert-II laan 35

1030 Schaarbeek

Nieuw handhavingskader

Mijnheer de minister

De sociale partners gaan akkoord met de door de Vlaamse Regering voorgestelde optimalisering van het handhavingskader en harmonisering met het federaal strafwetboek. Zonder uitspraak te doen over elk van de verschillende sancties, zien de sociale partners een globaal evenwicht in de verzwaring en verlichting van de sanctiemaatregelen. Malafide ondernemingen moeten op gepaste wijze gestraft kunnen worden in het belang van de werknemers maar ook in het belang van de meerderheid van de ondernemingen die ter goeder trouw handelen.

Handhaving is een hoeksteen van het beleid en bestaat uit twee pijlers nl. preventie en sanctionering (= curatief beleid). Beide pijlers zijn essentieel en noodzakelijk om in Vlaanderen malafide praktijken te weren en zo eerlijke concurrentie en correcte tewerkstelling te garanderen. Daarom zijn de sociale partners het idee genegen dat ook in de toekomst verder op preventie wordt ingezet en dat meer gerichte controles kunnen plaatsvinden op basis van het kruisen van databanken, met bijzondere aandacht voor de zware inbreuken. Dit leidt tot een efficiëntere inzet van mensen en middelen.

De Vlaamse sociale partners wensen net als op het federale niveau met de Vlaamse sociale inspectie samen te werken. Concreet vragen ze dat de VSI de sectorale sociale partners consulteert over de belangrijkste inbreuken waarmee ze geconfronteerd worden en haar focus hierop afstemt. Daarnaast zou de VSI net als de SIOD kunnen communiceren over de sectoren waarin aangekondigde controles zullen plaatsvinden¹. Dit zou de Vlaamse sociale partners een aanknopingspunt geven om hun leden in de betrokken sectoren extra te sensibiliseren.

¹ Cf. Recurrente actie 76: Flitscontroles in het [Actieplan Sociale Fraudebestrijding](#) van de SIOD.

De SERV wordt graag op de hoogte gehouden over hoe dit nieuwe handhavingskader op het terrein zal worden geïmplementeerd, gemonitord en geëvalueerd door de Vlaamse sociale inspectie. Vooral de implementatie van het handhavingsbeleid op het terrein van de aan het decreet toegevoegde nieuwe inbreuken dient nauwgezet te worden opgevolgd.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Hans Maertens
voorzitter

VOORONTWERP VAN DECREET
van 23 december 2022

Voorontwerp van decreet tot wijziging van de toezichts- en handhabingsbepalingen in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen

Art. 2. In artikel 12 van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, gewijzigd bij het decreet van 14 maart 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 2° wordt opgeheven;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 1°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 3. In artikel 13 van hetzelfde decreet wordt het woord “één” vervangen door het woord “vijf”.

Art. 4. Artikel 15 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 15. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet.”.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen

Art. 5. In artikel 131 van de herstelwet van 22 januari 1985, hersteld bij het decreet van 12 oktober 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede “een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een strafrechtelijke geldboete van 125 tot 1250 euro, of met een van die straffen alleen” vervangen door de zinsnede “een strafrechtelijke geldboete van 100 tot 1000 euro”;

2° in het tweede lid worden de woorden “betrokken werknemers” vervangen door de zinsnede “werknemers voor wie onterecht een terugbetaling als vermeld in artikel 120, is aangevraagd of verkregen”.

Art. 6. In artikel 132 van dezelfde wet, hersteld bij het decreet van 12 oktober 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, inleidende zin, wordt de zinsnede “250 euro tot 2500 euro” vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”;

2° in het eerste lid wordt punt 1° opgeheven;

3° in het eerste lid, 2° en 3°, worden de woorden “wetens en willens” opgeheven;

4° in het tweede lid worden de woorden “dat betrokken is bij de inbreuk” vervangen door de zinsnede “voor wie onterecht een terugbetaling als vermeld in artikel 120, is aangevraagd, verkregen of behouden”.

Art. 7. Artikel 136 van dezelfde wet, hersteld bij het decreet van 12 oktober 2018, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 136. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in deze wet.”.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers

Art. 8. In artikel 12, §1, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "250 tot 2500 euro" wordt vervangen door de zinsnede "300 tot 3000 euro";

2° in het tweede lid worden de woorden "bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen" vervangen door de woorden "buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 9. In artikel 12/1, §1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen" vervangen door de woorden "buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 10. In artikel 12/2, §1, derde lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen" vervangen door de woorden "buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 11. In artikel 12/3, §1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen" vervangen door de woorden "buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 12. In artikel 12/4, §1, vierde lid, §2, tweede lid, en §3, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen" vervangen door de woorden "buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 13. In artikel 12/5, §4, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een" en de woorden "of met een van die straffen alleen" worden opgeheven;

2° de zinsnede "125 tot 1250 euro," wordt vervangen door de zinsnede "100 tot 1000 euro".

Art. 14. In artikel 12/6, §4, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een" en de woorden "of met een van die straffen alleen" worden opgeheven;

2° de zinsnede "125 tot 1250 euro," wordt vervangen door de zinsnede "100 tot 1000 euro".

Art. 15. Artikel 16 van dezelfde wet, hersteld bij het decreet van 23 december 2016, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 16. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in deze wet."

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen

Art. 16. In artikel 10quater van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009, hersteld bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden punt 1°, 2° en 4° opgeheven;

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 17. In artikel 10quinquies van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009, hersteld bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin worden de woorden "gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een" en de woorden "of met een van die straffen alleen" opgeheven;

2° in de inleidende zin wordt de zinsnede "125 tot 1250 euro," vervangen door de zinsnede "100 tot 1000 euro";

3° punt 4° tot en met 6° worden opgeheven;

4° punt 8° wordt vervangen door wat volgt:

"8° de gebruiker of de werknemer die heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 7°, en artikel 10sexies, paragraaf 1, 1° tot en met 5° en paragraaf 2, 1° tot en met 6°;"

5° er worden een punt 10° tot en met 12° toegevoegd, die luiden als volgt:

"10° de werkgever, zijn lasthebbers of de aangestelden die de gebruiker vertegenwoordigen voor de toepassing van artikel 3, §2, eerste lid, en artikel 6 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques, of die de werknemer vertegenwoordigen om de dienstencheques te ondertekenen;

11° de personen die dienstencheques aanwenden voor andere doeleinden dan de doeleinden waarvoor ze die hebben verkregen;

12° de personen die dienstencheques hebben verkregen, behouden of aanwenden op basis van onjuiste of onvolledige verklaringen, of door na te laten om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken.";

6° er worden een tweede tot en met een vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

"De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 1°, wordt vermenigvuldigd met het aantal gebruikers van wie dienstencheques zijn aanvaard als de buurtwerken en -diensten nog niet zijn uitgevoerd. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 2°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers die buurtwerken of -diensten uitvoeren en die niet zijn aangeworven voor de uitvoering van die buurtwerken of -diensten. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 10°, wordt vermenigvuldigd met het aantal gebruikers en werknemers die door de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden worden vertegenwoordigd. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 18. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2021, wordt een artikel 10quinquies/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 10quinquies/1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 300 tot 3000 euro, of met een van die straffen alleen:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die buurtwerken of -diensten leveren zonder te beschikken over een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een andere activiteit uitvoeren dan de activiteiten waarvoor een erkenning is verleend op grond van deze wet, en die niet over een sui-generisafdeling beschikken die zich specifiek bezighoudt met de tewerkstelling in het kader van het stelsel van dienstencheques als vermeld in artikel 2, §2, eerste lid, punt a, van deze wet;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die werken of diensten die worden gefinancierd met dienstencheques, in onderaanneming laten uitvoeren door een andere onderneming of instelling;
- 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die in het kader van de buurtwerken of -diensten activiteiten uitvoeren die niet zijn toegelaten in de beslissing tot erkenning;
- 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die dienstencheques aannemen om activiteiten te betalen die geen buurtwerken of -diensten zijn;
- 6° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die meer dienstencheques voor betaling aanvaarden en verzenden aan het uitgiftebedrijf voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten in een bepaald kwartaal dan het aantal arbeidsuren dat bij de RSZ is aangegeven voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten dat voor datzelfde kwartaal is gepresteerd door werknemers met een arbeidsovereenkomst dienstencheques.

De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 1° en 3°, wordt vermenigvuldigd met het aantal gebruikers voor wie en het aantal werknemers door wie activiteiten zijn uitgevoerd die in de inbreuk worden

genoemd. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 19. In artikel 10sexies van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009 en hersteld bij het decreet van 24 april 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 1°, worden tussen de woorden “buurtwerken of -diensten” en de woorden “activiteiten uitvoeren” de woorden “wetens en willens” ingevoegd;

2° in paragraaf 1, 2°, wordt het woord “dienstencheques” vervangen door de woorden “wetens en willens dienstencheques” ingevoegd;

3° in paragraaf 1, 3°, wordt het woord “meer” vervangen door de woorden “wetens en willens meer” ingevoegd;

4° aan paragraaf 1 worden een punt 4° en een punt 5° toegevoegd, die luiden als volgt:

“4° wetens en willens de inbreuk, vermeld in artikel 10quinquies, eerste lid, 10°, van deze wet, hebben gepleegd;

5° de registratie van de dienstenchequeactiviteiten op een dergelijke wijze organiseren zodat het onmogelijk is voor de inspectiediensten om exact na te gaan wat het verband is tussen de maandelijkse prestaties van elke individuele dienstenchequewerknemer, de gebruiker en de overeenkomstige dienstencheques.”;

5° aan paragraaf 1 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 4°, wordt vermenigvuldigd met het aantal gebruikers en werknemers die door de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden worden vertegenwoordigd. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”;

6° in paragraaf 2, 1°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

7° in paragraaf 2, 2°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

8° in paragraaf 2, 3°, worden de woorden “of behouden” vervangen door de zinsnede “, behouden of aanwenden”;

9° in paragraaf 2, 4°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

10° in paragraaf 2, 5°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

11° in paragraaf 2, 6°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

12° aan paragraaf 2 wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in artikel 10quinqies, punt 1° tot en met 7°, en artikel 10sexies, paragraaf 1, punt 1° tot en met 5° en paragraaf 2, punt 1° tot en met 6°.”.

Art. 20. Artikel 10septies/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 10septies/4. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in deze wet.”.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004

Art. 21. Aan artikel 3 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 maart 2019, worden een punt 14° tot en met 16° toegevoegd, die luiden als volgt:

“14° e-PV: het proces-verbaal tot vaststelling van inbreuken dat door de sociaalrechtelijk inspecteurs wordt aangemaakt en opgeslagen overeenkomstig het in artikel 100/2 van het Sociaal Strafwetboek bedoelde model via de daartoe ontworpen informaticatoepassing;

15° databank e-PV: de databank, vermeld in artikel 100/6 van het Sociaal Strafwetboek waarin de gegevens van de e-PV's en de gegevens van de bijlagen bij die e-PV's opgenomen en bewaard worden;

16° algemene verordening gegevensbescherming: verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).”.

Art. 22. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 6/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6/3. De elektronische informatie-uitwisseling in het kader van het e-PV verloopt conform de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid.

Bij de verwerking van de persoonsgegevens met toepassing van dit hoofdstuk worden de identificatienummers, vermeld in artikel 8, §1, van de voormelde wet, gebruikt.”.

Art. 23. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 6/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6/4. § 1. Met het oog op de elektronische informatie-uitwisseling, vermeld in artikel 6/3, kunnen de sociaalrechtelijke inspecteurs hun processen-verbaal tot vaststelling van inbreuken elektronisch aanmaken via de informaticatoepassing die daarvoor is ontworpen.

§2. De in paragraaf 1 bedoelde processen-verbaal worden aangemaakt aan de hand van de volgende persoonsgegevens van de volgende instanties: 1° de identificatie- en contactgegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen;
2° het vestigingsadres en het nummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen.

De persoonsgegevens, vermeld in het eerste lid, worden uitgewisseld met tussenkomst van de bevoegde dienstenintegratoren als dat van toepassing is.

In het tweede lid wordt verstaan onder dienstenintegrator: een dienstenintegrator als vermeld in artikel 2, 3°, van het decreet van 13 juli 2012 houdende de oprichting en organisatie van een Vlaamse dienstenintegrator.”.

Art. 24. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 6/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6/5. Het e-PV wordt door de sociaalrechtelijke inspecteurs elektronisch ondertekend met de gekwalificeerde elektronische handtekening, vermeld in artikel 3, punt 12, van verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG.

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt, onverminderd de artikelen 8.18 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, het e-PV dat door de sociaalrechtelijke inspecteurs elektronisch is ondertekend conform het eerste lid, gelijkgesteld met een proces-verbaal op papieren drager dat is ondertekend met een handgeschreven handtekening.

De afgeleide, bedoeld in artikel 4 §3 van het kaderdecreet Vlaamse Handhaving van XXXX, van een door de sociaalrechtelijk inspecteur opgesteld e-PV, wordt voor de opname in de databank e-PV gelijkgesteld met het origineel”.

Art. 25. In artikel 7, 1°, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 9 juli 2010, wordt tussen de woorden “worden gegeven” en de woorden “De sociaalrechtelijke” een punt c) ingevoegd, dat luidt als volgt:

“c) tot vaststelling op heterdaad van een inbreuk.”.

Art. 26. In artikel 8, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 8 juni 2018 en 19 juli 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt de zinsnede “verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming

van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)” vervangen door de woorden “algemene verordening gegevensbescherming”;

2° in het tweede lid wordt tussen de woorden “de sociaalrechtelijke inspecteurs” en het woord “beslissen” de zinsnede “en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet,” ingevoegd;

3° in het tweede lid worden de woorden “een onderzoek dat betrekking heeft op een welbepaalde natuurlijke persoon” vervangen door de woorden “een onderzoek of een procedure om een administratieve geldboete aan een welbepaalde natuurlijke persoon op te leggen”;

4° in het derde lid wordt de zinsnede “een onderzoek of de voorbereidende werkzaamheden die daarmee verband houden, in het kader van de decretale en reglementaire opdrachten van de sociaalrechtelijke inspecteurs, op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek” vervangen door de zinsnede “een onderzoek, de voorbereidende werkzaamheden die daarmee verband houden, of een procedure voor de eventuele oplegging van een administratieve geldboete in het kader van de decretale en reglementaire opdrachten van de sociaalrechtelijke inspecteurs en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek of de procedure voor de eventuele oplegging van een administratieve geldboete”;

5° in het vijfde lid worden de woorden “het onderzoek dat of van de controle die” vervangen door de zinsnede “het onderzoek dat, de controle die, of de procedure voor de eventuele oplegging van een administratieve geldboete die”;

6° in het zevende lid wordt tussen de woorden “de sociaalrechtelijke inspecteurs” en de woorden “zou ondermijnen” de zinsnede “en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid,” ingevoegd.

Art. 27. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 8/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 8/1. In dit artikel wordt verstaan onder datawarehouse: een datasysteem met een grote hoeveelheid digitale gegevens die zich lenen voor analyse.

Onverminderd de verwerking van persoonsgegevens met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, kunnen de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, elk voor zich of samen, met het oog op de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken op de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn, , in voorkomend geval na beraadslaging van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit, alle gegevens die nodig zijn voor de toepassing van de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn, verzamelen, verwerken en samenvoegen in een datawarehouse waarmee ze in staat worden gesteld om

processen van datamining en datamatching, met inbegrip van profilering als vermeld in artikel 4, 4), van de algemene verordening gegevensbescherming, uit te voeren.

De Vlaamse Sociale Inspectie kan de processen van datamining en datamatching uitvoeren om profielen met een verhoogd risico op te sporen.

In het tweede lid wordt verstaan onder

- 1° datamining: het gericht zoeken naar verbanden in gegevensverzamelingen met als doel profielen op te stellen voor meer diepgaand onderzoek;
- 2° datamatching: het vergelijken van twee sets verzamelde data met elkaar.

De verwerkingsverantwoordelijken voor de gegevensverwerking, vermeld in het tweede lid, zijn de Vlaamse Sociale Inspectie en de Cel Administratieve Geldboeten, waartoe de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid behoren, die, elk voor hun respectieve bevoegdheden, voor de verwerking in het datawarehouse in kwestie instaan.

Onverminderd de bewaring die noodzakelijk is voor de verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, worden de persoonsgegevens die voortkomen uit de verwerkingen in het datawarehouse, niet langer bewaard dan noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt, met inbegrip van de vereisten voor de toepassing van herhaling en de herroeping van een toegekend uitstel met een maximale bewaartermijn die één jaar na de verjaring van alle vorderingen die tot de bevoegdheid van de verwerkingsverantwoordelijke behoren niet mag overschrijden.

De verwerkingsverantwoordelijke stelt een lijst op van de categorieën van personen die de persoonsgegevens in het datawarehouse kunnen raadplegen, met een beschrijving van hun hoedanigheid ten opzichte van de verwerking van de beoogde gegevens. De voormelde lijst wordt ter beschikking gehouden van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit.

De verwerkingsverantwoordelijke waakt erover dat de aangewezen personen door een wettelijke of statutaire verplichting, of door een evenwaardige contractuele bepaling, ertoe verplicht zijn het vertrouwelijke karakter van de gegevens in kwestie in acht te nemen.”.

Art. 28. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 8/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 8/2. Onverminderd de verwerking van persoonsgegevens met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, kunnen de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, met inachtneming van dit decreet, ieder voor de verwerkingen van persoonsgegevens waarvoor ze de verwerkingsverantwoordelijke zijn, alle gegevens die nodig zijn om de

regelgeving toe te passen waarvoor ze bevoegd zijn, verder verwerken wanneer en als de initiële verwerking en de verdere verwerking worden verricht met het oog op de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken op de regelgeving die tot hun respectieve bevoegdheden behoren.

Onverminderd de bewaring die noodzakelijk is voor de verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, worden de persoonsgegevens die voortkomen uit de verdere verwerkingen, vermeld in het eerste lid, niet langer bewaard dan noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt, met inbegrip van de vereisten voor de toepassing van herhaling en de herroeping van een toegekend uitstel, met een maximale bewaartermijn die één jaar na de verjaring van alle vorderingen die tot de bevoegdheid van de verwerkingsverantwoordelijke behoren niet mag overschrijden.”.

Art. 29. In artikel 13 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 10 december 2010 en gewijzigd bij het decreet van 29 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, inleidende zin, wordt de zinsnede “100 euro tot 1000 euro” vervangen door de zinsnede “25 tot 250 euro”;

2° in paragraaf 1 wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die diensten verrichten die verboden zijn conform het verdrag betreffende maritieme arbeid, aangenomen in Genève op 23 februari 2006;”;

3° in paragraaf 1 worden punt 14° en 15° vervangen door wat volgt:

“14° het bureau dat middelen, mechanismen of lijsten gebruikt om vissers te verhinderen werk te vinden;

15° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die publiciteit voeren die potentiële betaalde sportbeoefenaars kan misleiden;”;

4° in paragraaf 2, inleidende zin, wordt de zinsnede “250 euro tot 2.500 euro” vervangen door de zinsnede “50 tot 500 euro”;

5° in paragraaf 2 worden punt 11° en 12° vervangen door wat volgt:

“11° de gebruiker die een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning;

12° de gebruiker, zijn lasthebbers of aangestelden die het bureau aanzetten of opdracht geven om bij de bemiddeling discriminerende criteria te gebruiken;”;

6° in paragraaf 2 worden punt 13° tot en met 15°, punt 20°, punt 22° en punt 23° opgeheven;

7° aan paragraaf 2 worden een punt 24°, 25° en 26° toegevoegd, die luiden als volgt:

“24° iedere persoon, vermeld in artikel 24, eerste lid, 1° en 2°, van dit decreet, die zich schuldig maakt aan een inbreuk als vermeld in artikel 24, eerste lid, 1° en 2°, van dit decreet;

25° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die sportbeoefenaars jonger dan vijftien jaar direct of indirect benaderen om een overeenkomst te sluiten om diensten van private arbeidsbemiddeling voor sportbeoefenaars te verrichten;

26° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die een vergoeding vragen om diensten van private arbeidsbemiddeling te verrichten voor een minderjarige sportbeoefenaar.”;

8° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en op voorwaarde dat de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan een administratieve geldboete opgelegd worden van 150 tot 1500 euro aan:

- 1° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden die een uitzendbureau exploiteren zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
- 2° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de intrekking van de erkenning nog nieuwe overeenkomsten sluiten, die overeenkomsten wijzigen, vernieuwen of verlengen;
- 3° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de intrekking of schrapping van de erkenning nog uitzendactiviteiten uitvoeren;
- 4° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden die een bureau als sportmakelaar uitbaten dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is;
- 5° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de schorsing of intrekking van de registratie nog activiteiten als sportmakelaar uitoefenen;
- 6° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die een erkenning verkrijgen op basis van valse, onvolledige of onjuiste verklaringen;
- 7° de gebruiker die wetens en willens een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning;
- 8° de werkgever die voor de arbeidsbemiddeling met het oog op het sluiten van een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars wetens en willens een beroep doet op een bureau dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is.”.

Art. 30. In artikel 13/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 februari 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede “250 euro tot 2.500 euro” vervangen door de zinsnede “50 euro tot 500 euro”;

2° in paragraaf 2 wordt de zinsnede “500 euro tot 5.000 euro” vervangen door de zinsnede “150 euro tot 1500 euro”.

Art. 31. In artikel 13/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "100 euro tot 1.000 euro" vervangen door de zinsnede "25 euro tot 250 euro";

2° in paragraaf 2 wordt de zinsnede "250 euro tot 2.500 euro" vervangen door de zinsnede "50 euro tot 500 euro";

3° in paragraaf 2 worden punt 1° en punt 2° opgeheven;

4° in paragraaf 3, inleidende zin, wordt de zinsnede "500 euro tot 5.000 euro" vervangen door de zinsnede "150 euro tot 1500 euro";

5° in paragraaf 3, 1° tot en met 4°, worden de woorden "wetens en willens" opgeheven.

Art. 32. In artikel 13/3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "100 euro tot 1000 euro" vervangen door de zinsnede "25 tot 250 euro";

2° in paragraaf 1 worden punt 3°, 4° en 6° opgeheven;

3° in paragraaf 2 wordt de zinsnede "250 euro tot 2500 euro" vervangen door de zinsnede "50 tot 500 euro";

4° in paragraaf 2 worden punt 4° tot en met 6° opgeheven;

5° aan paragraaf 2 worden een punt 10° tot en met 12° toegevoegd, die luiden als volgt:

"10° de werkgever, zijn lasthebbers of de aangestelden die de gebruiker vertegenwoordigen voor de toepassing van artikel 3, §2, eerste lid, en artikel 6 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques, of de werknemer vertegenwoordigen om de dienstencheques te ondertekenen;

11° de personen die dienstencheques aanwenden voor andere doeleinden dan de doeleinden waarvoor ze die hebben verkregen;

12° de personen die dienstencheques hebben verkregen, behouden of aanwenden op basis van onjuiste of onvolledige verklaringen, of door na te laten om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken.";

6° er wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"§2/1. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgung vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen een administratieve geldboete opgelegd worden van 150 tot 1500 euro aan:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die buurtwerken of diensten leveren zonder te beschikken over een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een andere activiteit uitvoeren dan de activiteiten waarvoor een erkenning is verleend op grond van de voormelde wet, en die niet over een sui-generisafdeling beschikken die zich specifiek bezighoudt met de tewerkstelling in het kader van het stelsel van dienstencheques, vermeld in artikel 2, §2, eerste lid, punt a, van de voormelde wet;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die werken of diensten die worden gefinancierd met dienstencheques, in onderaanneming laten uitvoeren door een andere onderneming of instelling.
- 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die in het kader van de buurtwerken of -diensten activiteiten uitvoeren die niet zijn toegelaten in de beslissing tot erkenning;
- 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die dienstencheques aannemen om activiteiten te betalen die geen buurtwerken of -diensten zijn;
- 6° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die meer dienstencheques voor betaling aanvaarden en verzenden aan het uitgiftebedrijf voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten in een bepaald kwartaal dan het aantal arbeidsuren dat bij de RSZ is aangegeven voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten dat voor datzelfde kwartaal is gepresteerd door werknemers met een arbeidsovereenkomst dienstencheques.”;

7° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgung vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen een administratieve geldboete opgelegd worden van 300 tot 3000 euro aan:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die in het kader van de buurtwerken of -diensten wetens en willens activiteiten uitvoeren die niet toegelaten zijn in de beslissing tot erkenning;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die wetens en willens dienstencheques aannemen om activiteiten te betalen die geen buurtwerken of -diensten zijn;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die wetens en willens meer dienstencheques voor betaling aanvaarden en verzenden aan het uitgiftebedrijf voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten in een bepaald kwartaal dan het aantal arbeidsuren dat bij de RSZ is aangegeven voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten dat voor datzelfde kwartaal is gepresteerd door werknemers met een arbeidsovereenkomst dienstencheques;
- 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die wetens en willens de inbreuk, vermeld in artikel 10quiquies, eerste lid, 10°, van de voormelde wet, hebben gepleegd;
- 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de registratie van de dienstenchequeactiviteiten op een dergelijke wijze organiseren zodat het voor de inspectiediensten onmogelijk is om exact na te gaan wat het

verband is tussen de maandelijkse prestaties van elke individuele dienstenchequewerknemer, de gebruiker en de overeenkomstige dienstencheques.”;

8° in paragraaf 4, inleidende zin, wordt de zinsnede “1800 euro tot 18.000 euro” vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”;

9° in paragraaf 4, 1°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

10° in paragraaf 4, 2°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

11° in paragraaf 4, 3°, worden de woorden “of behouden” vervangen door de zinsnede “, behouden of aanwenden”;

12° in paragraaf 4, 4°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

13° in paragraaf 4, 5°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

14° in paragraaf 4, 6°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;

15° aan paragraaf 4 wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“7° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 6°, en artikel 10sexies van de voormelde wet.”.

Art. 33. In artikel 13/4 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016 en gewijzigd bij het decreet van 15 oktober 2021, wordt de zinsnede “500 tot 5000 euro” vervangen door de zinsnede “150 tot 1500 euro”.

Art. 34. In artikel 13/5 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016 en gewijzigd bij het decreet van 15 oktober 2021, wordt de zinsnede “1800 euro tot 18.000 euro” vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”.

Art. 35. In artikel 13/6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede “500 euro tot 5000 euro” vervangen door de zinsnede “150 tot 1500 euro”;

2° in paragraaf 2 tot en met 5 wordt de zinsnede “1800 euro tot 18.000 euro” vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”.

Art. 36. In artikel 13/7 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 12 oktober 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "250 euro tot 2500 euro" vervangen door de zinsnede "50 tot 500 euro";

2° in paragraaf 2, inleidende zin, wordt de zinsnede "500 euro tot 5000 euro" vervangen door de zinsnede "150 tot 1500 euro";

3° in paragraaf 2 wordt punt 1° opgeheven;

4° in paragraaf 2, 2° en 3°, worden de woorden "wetens en willens" opgeheven.

Art. 37. In artikel 13/8 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 januari 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "100 euro tot 1000 euro" vervangen door de zinsnede "25 tot 250 euro";

2° in het tweede lid wordt de zinsnede "250 euro tot 2500 euro" vervangen door de zinsnede "50 tot 500 euro";

3° in het tweede lid worden punt 1° en punt 2° opgeheven;

4° in het derde lid, 1° tot en met 4°, worden de woorden "wetens en willens" opgeheven.

Art. 38. In artikel 13/9 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van XX XXXX 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "250 euro tot 2500 euro" vervangen door de zinsnede "50 tot 500 euro";

2° in het tweede lid wordt de zinsnede "500 euro tot 5000 euro" vervangen door de zinsnede "150 tot 1500 euro".

Art. 39. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 13/10 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 13/10. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolging vatbaar zijn, kan een administratieve geldboete opgelegd worden van 300 tot 3000 euro aan al wie het toezicht verhindert dat krachtens hoofdstuk II van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan is geregeld."

Art. 40. In artikel 15, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "als bedoeld in artikel 13" vervangen door de zinsnede ", vermeld in artikel 13 tot en met 13/10,".

Art. 41. In artikel 17, §2, vierde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019, wordt het woord "acht" vervangen door het woord "twaalf".

Art. 42. In artikel 18/1, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015, worden de woorden "het aantal betrokken werknemers" vervangen door de woorden "het aantal werknemers en gebruikers op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 43. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 18/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 18/2. De opdecimen, vermeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn ook van toepassing op de administratieve geldboeten, vermeld in artikel 13 tot en met 13/10 van dit decreet.

De aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, vermelden in de beslissing, vermeld in artikel 17, paragraaf 2, eerste lid, de vermenigvuldiging krachtens artikel 1, eerste lid van de voormelde wet, en vermelden het getal dat het gevolg is van die verhoging."

Art. 44. Artikel 19 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij de decreten van 7 juli 2017 en 12 oktober 2018, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 19. Bij herhaling binnen vijf jaar na een strafrechtelijke veroordeling of na een administratieve beslissing om een administratieve geldboete op te leggen als vermeld in artikel 13 tot en met 13/10, kan het bedrag van de administratieve geldboete op het dubbele van het maximum worden gebracht.

Met toepassing van artikel 18 mag het bedrag niet hoger zijn dan 40.000 euro, of het viervoud van de hoogste administratieve geldboete als dat bedrag hoger is.

De termijn van vijf jaar, vermeld in het eerste lid, begint op de dag waarop de administratieve beslissing niet langer vatbaar is voor beroep, of op de dag dat de gerechtelijke beslissing in kracht van gewijsde is gegaan."

Art. 45. In artikel 21 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 10 december 2010 en gewijzigd bij het decreet van 24 april 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "50 tot 500 euro" wordt vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro";

2° in punt 4° wordt het woord "erkeningsnummer" vervangen door de woorden "erkeningsnummer of registratienummer".

Art. 46. In artikel 21/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015 en vervangen bij het decreet van 12 oktober 2018, wordt de zinsnede "50 euro tot 500 euro" vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro".

Art. 47. In artikel 21/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 22 december 2017, wordt de zinsnede "50 euro tot 500 euro" vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro".

Art. 48. In artikel 21/3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 mei 2022, wordt de zinsnede "50 euro tot 500 euro" vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro".

Art. 49. In artikel 21/4 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt de zinsnede "50 euro tot 500 euro" vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro".

Art. 50. In artikel 23 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 24 april 2015 en 7 juli 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 wordt de zinsnede "Artikel 18 is" vervangen door de zinsnede "Artikel 18 en 18/2 zijn";

2° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

"§4. Als dezelfde inbreuk wordt vastgesteld binnen vijf jaar nadat een administratieve geldboete is opgelegd conform artikel 21 tot en met 21/2, kan het bedrag van de administratieve geldboete op het dubbele van het maximum worden gebracht.

De termijn van vijf jaar, vermeld in het eerste lid, begint op de dag waarop de administratieve beslissing niet langer vatbaar is voor beroep."

Art. 51. Aan hoofdstuk III van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een afdeling 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 3. Bijzondere bepalingen over de grensoverschrijdende handhaving van administratieve geldboeten".

Art. 52. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt in afdeling 3, toegevoegd bij artikel 51, een artikel 23/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 23/1. Deze afdeling voorziet in de gedeeltelijke omzetting van hoofdstuk VI van de richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake de handhaving van richtlijn 96/71/EG betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten en tot wijziging van verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het informatiesysteem interne markt ("de IMI-verordening")."

Art. 53. In hetzelfde decreet wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 23/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 23/2. § 1. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar kan, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van voormelde richtlijn

2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, bij de bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat een verzoek tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete indienen. Het moet hierbij gaan om een administratieve geldboete die:

1° door de aangewezen ambtenaar overeenkomstig de bepalingen van dit decreet is opgelegd of, in voorkomend geval, door de arbeidsgerechten is bevestigd;

2° door de aangewezen ambtenaar niet ter kennis kan worden gebracht aan de in een andere EU-lidstaat gevestigde dienstverrichter overeenkomstig artikel 17, §4, van dit decreet.

§ 2. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar dient geen verzoek tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete in, indien en zo lang als de beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete in België wordt betwist of aangevochten.

§ 3. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar doet het verzoek tot kennisgeving via het IMI-systeem door middel van een uniform instrument en verstrekt daarin ten minste de volgende gegevens:

1° de naam en het bekende adres van de geadresseerde en alle andere relevante gegevens of informatie voor de identificatie van de geadresseerde;

2° een samenvatting van de feiten en de omstandigheden van de inbreuk, de aard van de inbreuk en de toepasselijke regelgeving;

3° het instrument dat de handhaving in België toelaat en alle andere relevante gegevens of documenten met betrekking tot de onderliggende vordering en de administratieve geldboete, met inbegrip van gegevens of documenten van juridische aard;

4° de naam, het adres en andere contactgegevens van de aangewezen ambtenaar;

5° het doel van de kennisgeving en de termijn waarbinnen de kennisgeving moet worden gedaan.”.

Art. 54. In hetzelfde decreet wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 23/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/3. § 1. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar kan, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van voormelde richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, bij de bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat een verzoek tot invordering van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete indienen. Het moet hierbij gaan om een administratieve geldboete die:

1° door de aangewezen ambtenaar overeenkomstig de bepalingen van dit decreet is opgelegd of, in voorkomend geval, door de arbeidsgerechten is bevestigd;

2° waartegen geen beroep meer kan worden ingesteld;

3° door de in artikel 17, §8, eerste lid, van dit decreet aangewezen ambtenaar niet kan worden ingevorderd van de in een andere EU-lidstaat gevestigde dienstverrichter.

§ 2. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar dient geen verzoek tot invordering van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete in, indien en zo lang de beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete, evenals de onderliggende vordering of het instrument dat de handhaving in België toelaat, in België kan worden betwist of aangevochten.

§ 3. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar doet het verzoek tot invordering via het IMI-systeem door middel van een uniform instrument en verstrekt daarin ten minste de volgende gegevens:

1° de naam en het bekende adres van de geadresseerde en alle andere relevante gegevens of informatie voor de identificatie van de geadresseerde;

2° een samenvatting van de feiten en de omstandigheden van de inbreuk, de aard van de inbreuk en de toepasselijke regelgeving;

3° het instrument dat de handhaving in België toelaat en alle andere relevante gegevens of documenten met betrekking tot de onderliggende vordering en de administratieve geldboete, met inbegrip van gegevens of documenten van juridische aard;

4° de naam, het adres en andere contactgegevens van de aangewezen ambtenaar;

5° de datum waarop het vonnis of arrest of de beslissing voor tenuitvoerlegging vatbaar of definitief is geworden;

6° een beschrijving van de aard en het bedrag van de administratieve geldboete;

7° alle gegevens die voor het handhavingsproces relevant zijn, met inbegrip van het feit of het vonnis of arrest of de beslissing aan de verweerder(s) betekend is en/of bij verstek is gewezen, alsmede een bevestiging van de aangewezen ambtenaar dat tegen de geldboete geen beroep meer kan worden aangetekend, evenals de onderliggende vordering op basis waarvan het verzoek wordt ingediend en de verschillende componenten ervan.”.

Art. 55. In hoofdstuk III van hetzelfde decreet wordt een afdeling 4 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 4. Bijzondere bepalingen inzake de grensoverschrijdende handhaving van administratieve financiële sancties of boetes opgelegd door een andere EU-lidstaat aan een in België gevestigde dienstverrichter”.

Art. 56. In hetzelfde decreet wordt in afdeling 4, ingevoegd bij artikel 55, een artikel 23/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/4. Deze afdeling voorziet in de gedeeltelijke omzetting van hoofdstuk VI van de richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake de handhaving van richtlijn 96/71/EG betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten en tot wijziging van verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het informatiesysteem interne markt (“de IMI-verordening”).”.

Art. 57. In hetzelfde decreet wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 23/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 23/5. §1. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar neemt, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van voormelde richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, kennis van ieder verzoek van een bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve financiële sanctie en/of boete opgelegd aan een in België gevestigde dienstverrichter wegens het niet-naleven van de in de betreffende lidstaat geldende regels inzake detachering van werknemers. Het moet hierbij gaan om een administratieve financiële sanctie of boete die:

1° overeenkomstig de wetten en procedures van de verzoekende lidstaat door een bevoegde instantie is opgelegd of door een administratieve of gerechtelijke instantie of, in voorkomend geval, door arbeidsgerechten is bevestigd;
2° door de verzoekende instantie van een andere EU-lidstaat niet ter kennis kan worden gebracht aan de in België gevestigde dienstverrichter overeenkomstig de in die EU-lidstaat geldende nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve gebruiken.

§2. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar gaat na of:

- 1° het via het IMI-systeem ontvangen verzoek vergezeld is van de relevante documenten, desgevallend met inbegrip van het vonnis of arrest of de onherroepelijke beslissing of een gewaarmerkt afschrift daarvan;
2° deze administratieve financiële sanctie of boete onder de toepassing valt van voormelde richtlijn;
3° het verzoek volledig is, strookt met de onderliggende beslissing en de in artikel 16, leden 1 en 2, van voormelde richtlijn vermelde gegevens bevat en met name:
- a) de naam en het bekende adres van de geadresseerde en alle andere relevante gegevens of informatie voor de identificatie van de geadresseerde;
 - b) een samenvatting van de feiten en de omstandigheden van de inbreuk, de aard van de inbreuk en de toepasselijke regelgeving;
 - c) het instrument dat de handhaving in de verzoekende lidstaat toelaat en alle andere relevante gegevens of documenten met betrekking tot de onderliggende vordering en de administratieve financiële sanctie of boete, met inbegrip van gegevens of documenten van juridische aard;
 - d) de naam, het adres en andere contactgegevens van de voor de beoordeling van de administratieve financiële sanctie of boete bevoegde instantie en van de bevoegde instantie waar nadere informatie kan worden verkregen over de administratieve financiële sanctie of boete of over de mogelijkheden om de betalingsverplichting of de beslissing tot betalingsverplichting te betwisten;
 - e) het doel van de kennisgeving en de termijn waarbinnen de kennisgeving moet worden gedaan.

§3. Als aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 2, is voldaan, gaat de in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar binnen de maand na ontvangst van het verzoek over tot de kennisgeving van de beslissing, alsmede van de desbetreffende documenten, aan de in België gevestigde dienstverrichter. Deze kennisgeving gebeurt per aangetekende brief.

De kennisgeving, vermeld in het eerste lid, heeft uitvoerbare kracht en wordt geacht hetzelfde effect te hebben als wanneer de kennisgeving door de verzoekende lidstaat was gedaan.

§4. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar kan weigeren om gevolg te geven aan het verzoek tot kennisgeving, als:

- 1° het verzoek de gegevens, vermeld in §2, 3°, a) tot en met e), niet bevat;
- 2° het verzoek onvolledig is;
- 3° het verzoek onmiskenbaar niet strookt met de onderliggende beslissing.

§5. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar stelt de verzoekende instantie van de andere EU-lidstaat in kennis van:

- 1° de maatregelen die zij naar aanleiding van het verzoek tot kennisgeving heeft genomen en de datum waarop de geadresseerde in kennis werd gebracht;
- 2° de weigeringsgronden, als zij de kennisgeving weigert overeenkomstig §4.”.

Art. 58. In hetzelfde decreet wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 23/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/6. §1. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar neemt, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van voormelde richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, kennis van ieder verzoek van een bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat tot invordering van een administratieve financiële sanctie of boete opgelegd aan een in België gevestigde dienstverrichter wegens het niet-naleven van de in de betreffende lidstaat geldende regels inzake detachering van werknemers. Het moet hierbij gaan om een administratieve financiële sanctie of boete die:

- 1° overeenkomstig de wetten en procedures van de verzoekende lidstaat door een bevoegde instantie is opgelegd of door een administratieve of gerechtelijke instantie of, in voorkomend geval, door arbeidsgerechten is bevestigd;
- 2° waartegen geen beroep meer kan worden ingesteld;
- 3° door de verzoekende instantie van een andere EU-lidstaat niet kan worden ingevorderd van de in België gevestigde dienstverrichter overeenkomstig de in die EU-lidstaat geldende nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve gebruiken.

§2. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar gaat na of:

- 1° het via het IMI-systeem ontvangen verzoek vergezeld is van de relevante documenten in verband met de invordering van die administratieve financiële sanctie of boete, desgevallend met inbegrip van het vonnis of arrest of de definitieve beslissing of een gewaarmerkt afschrift daarvan, die de wettelijke basis en titel vormt voor de tenuitvoerlegging van het invorderingsverzoek;
- 2° de in te vorderen financiële sanctie of boete onder de toepassing valt van voormelde richtlijn;
- 3° het verzoek volledig is, strookt met de onderliggende beslissing en de in artikel 16, leden 1 en 2, van voormelde richtlijn vermelde gegevens bevat en met name:
 - a) de naam en het bekende adres van de geadresseerde en alle andere relevante gegevens of informatie voor de identificatie van de geadresseerde;
 - b) een samenvatting van de feiten en de omstandigheden van de inbreuk, de aard van de inbreuk en de toepasselijke regelgeving;

- c) het instrument dat de handhaving in de verzoekende lidstaat toelaat en alle andere relevante gegevens of documenten met betrekking tot de onderliggende vordering en de administratieve financiële sanctie of boete, met inbegrip van gegevens of documenten van juridische aard;
 - d) de naam, het adres en andere contactgegevens van de voor de beoordeling van de administratieve sanctie of boete bevoegde instantie en van de bevoegde instantie waar nadere informatie kan worden verkregen over de administratieve financiële sanctie of boete of over de mogelijkheden om de betalingsverplichting of de beslissing tot betalingsverplichting te betwisten;
 - e) de datum waarop het vonnis of arrest of de beslissing voor tenuitvoerlegging vatbaar of definitief is geworden
 - f) een beschrijving van de aard en het bedrag van de administratieve financiële sanctie of boete;
 - g) alle gegevens die voor het handhavingsproces relevant zijn, met inbegrip van het feit of het vonnis of arrest of de beslissing aan de verweerder(s) betekend is en/of bij verstek is gewezen, alsmede een bevestiging van de verzoekende instantie dat tegen de administratieve financiële sanctie en/of boete geen beroep meer kan worden aangetekend, evenals de onderliggende vordering op basis waarvan het verzoek wordt ingediend en de verschillende componenten ervan;
- 4° de in te vorderen administratieve financiële sanctie of boete minstens 350 euro bedraagt of het equivalent van dat bedrag.

§3. Als aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 2, is voldaan, vordert de in artikel 17, §8, eerste lid aangewezen ambtenaar de administratieve financiële sanctie of boete in. Deze invordering gebeurt op basis van de in voormelde richtlijn voorziene titel ontvangen via het IMI-systeem.

§4. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar doet de kennisgeving van het verzoek tot invordering van een administratieve financiële sanctie of boete, alsmede van de desbetreffende documenten, aan de in België gevestigde dienstverrichter binnen de maand na ontvangst van het verzoek daartoe van een bevoegde instantie van de andere EU-lidstaat.

§5. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar kan weigeren om gevolg te geven aan het invorderingsverzoek als:

- 1° het verzoek de gegevens, vermeld in §2, 3°, a) tot en met g), niet bevat;
- 2° het verzoek onvolledig is;
- 3° het verzoek onmiskenbaar niet strookt met de onderliggende beslissing;
- 4° de in te vorderen administratieve financiële sanctie of boete minder bedraagt dan 350 euro of het equivalent van dat bedrag;
- 5° uit onderzoek duidelijk blijkt dat de verwachte kosten of middelen van de invordering van de boete niet in verhouding staan tot het in te vorderen bedrag of grote moeilijkheden zouden opleveren;
- 6° de in de Belgische Grondwet opgenomen grondrechten en vrijheden van verweerders en de rechtsbeginselen die op hen van toepassing zijn, niet zijn nageleefd.

§6. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar stelt de verzoekende instantie van de andere EU-lidstaat in kennis van:

- 1° de maatregelen die zij naar aanleiding van het verzoek tot invordering heeft genomen en de datum waarop de geadresseerde in kennis werd gebracht;

2° de weigeringsgronden, als zij de uitvoering weigert van een verzoek tot invordering weigert overeenkomstig §5.”.

Art. 59. In hetzelfde decreet wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 23/7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/7. Als de betrokken dienstverrichter of een belanghebbende partij in de loop van de procedures, vermeld in artikel 23/5 en 23/6, de administratieve sanctie of boete of de onderliggende vordering aanvecht of er beroep tegen instelt, worden deze procedures geschorst in afwachting van een beslissing van het bevoegde orgaan of instantie in de verzoekende lidstaat. Het aanvechten of het instellen van beroep dient te geschieden bij de bevoegde instantie of autoriteit in de verzoekende lidstaat.”.

Art. 60. In hetzelfde decreet wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 23/8 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/8. §1. De bedragen die ingevorderd worden in het kader van de procedure, vermeld in artikel 23/6, komen, als het een gewestelijke aangelegenheid betreft, toe aan het Vlaamse Gewest of, als het een gemeenschapsaangelegenheid betreft, aan de Vlaamse Gemeenschap.

De verschuldigde bedragen worden door de in artikel 17, §8, eerste lid, aangewezen ambtenaar ingevorderd in euro.

In voorkomend geval zet de in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar de administratieve financiële sanctie of boete om in euro volgens de wisselkoers die op de datum van het opleggen van de administratieve financiële sanctie of boete van toepassing was.

§2. Ten aanzien van de EU-lidstaat die het verzoek tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve financiële sanctie of boete of het verzoek tot invordering van een beslissing tot oplegging van een administratieve financiële sanctie of boete ingediend heeft, wordt afgezien van de vergoeding van de kosten die voortvloeien uit de procedures, vermeld in artikel 23/5 en 23/6.”.

Art. 61. In artikel 24 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, 1°, worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met” en de woorden “of met één van die straffen alleen” opgeheven;

2° in het eerste lid, 1°, wordt de zinsnede “26 tot 500 euro” vervangen door de zinsnede “100 tot 1000 euro”;

3° in het eerste lid wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° worden gestraft met een geldboete van 100 tot 1000 euro het opleidingscentrum, de werkgever en, in voorkomend geval, de gebruiker, zijn aangestelden of lasthebbers, die binnen de termijn die de sociaalrechtelijke inspecteurs bepalen, het bevel van de sociaalrechtelijke inspecteurs tot het opmaken of overhandigen van elk document ter vervanging van de documenten, vermeld in de reglementeringen waarvoor de sociaalrechtelijke inspecteurs bevoegd zijn, vermeld in artikel 7, 4°, van dit decreet, niet nakomen;”;

4° in het eerste lid, 3°, worden de woorden “acht dagen tot één jaar” vervangen door de woorden “zes maanden tot drie jaar”;

5° in het eerste lid, 3°, wordt de zinsnede “1.000 tot 5.000 euro” vervangen door de zinsnede “600 tot 6000 euro”;

6° aan het eerste lid wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“4° worden gestraft met een geldboete van 100 tot 1000 euro, de personen die zich niet houden aan de beslissing van de voorzitter van de arbeidsrechtbank, vermeld in artikel 7/5 van dit decreet.”;

7° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

7° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Bij herhaling binnen vijf jaar kan de straf, vermeld in het eerste lid, 1° tot en met 4°, op het dubbele van het maximum worden gebracht.”.

Art. 62. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een hoofdstuk IV/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk IV/1. Uitsluiting van het recht op subsidie”.

Art. 63. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt in hoofdstuk IV/1, ingevoegd bij artikel 62, een artikel 26/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 26/1. De volgende personen worden tijdelijk uitgesloten van het recht op subsidie:

- 1° iedere persoon die een in kracht van gewijsde gegane strafrechtelijke veroordeling heeft opgelopen wegens een inbreuk die conform dit decreet of conform artikel 2, eerste lid van dit decreet vermelde regelgeving wordt bestraft met een strafrechtelijke geldboete van 300 tot 3000 euro of met een strafrechtelijke boete van 600 tot 6000 euro
- 2° iedere persoon die conform dit decreet een niet langer voor beroep vatbare administratieve beslissing heeft opgelopen die een administratieve geldboete van 150 tot 1500 euro of een administratieve geldboete van 300 tot 3000 euro oplegt;

- 3° iedere persoon die een in kracht van gewijsde gegane strafrechtelijke veroordeling of een niet langer voor beroep vatbare administratieve beslissing heeft opgelopen wegens een inbreuk op de sociale wetgeving die wordt bestraft met een sanctie van niveau 4 als vermeld in artikel 101 van het Sociaal Strafwetboek.

De Vlaamse Regering bepaalt de duurtijd van de uitsluiting van het recht op subsidie en de nadere voorwaarden.”.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling

Art. 64. In artikel 20/3 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° de sportmakelaar verricht geen activiteiten die gericht zijn op het sluiten van een overeenkomst om diensten van private arbeidsbemiddeling te verrichten voor sportbeoefenaars, als de betrokken sportbeoefenaar de leeftijd van vijftien jaar nog niet heeft bereikt;”.

Art. 65. In artikel 23 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 29 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 14° wordt vervangen door wat volgt:

“14° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die publiciteit voeren die potentiële betaalde sportbeoefenaars kan misleiden;”;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 7° tot en met 9°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 66. In artikel 24 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 8 juni 2018 en 29 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met” en de woorden “of met één van deze straffen alleen” opgeheven;

2° in de inleidende zin wordt de zinsnede “125 euro tot 1250 euro” vervangen door de zinsnede “100 tot 1000 euro”;

3° punt 11° wordt vervangen door wat volgt:

“11° de gebruiker die een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning;”;

4° punt 12° wordt vervangen door wat volgt:

“12° de gebruiker, zijn lasthebbers of aangestelden die het bureau aanzetten of opdracht geven om bij de bemiddeling discriminerende criteria te gebruiken;”;

5° punt 13° tot en met 15°, punt 20°, punt 22° en 23° worden opgeheven;

6° er worden een punt 24° en 25° toegevoegd, die luiden als volgt:

“24° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die activiteiten verrichten die gericht zijn op het sluiten van een overeenkomst om diensten van private arbeidsbemiddeling te verrichten voor sportbeoefenaars, als de betrokken sportbeoefenaar de leeftijd van vijftien jaar nog niet heeft bereikt;

25° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die een vergoeding vragen om diensten van private arbeidsbemiddeling te verrichten voor een minderjarige sportbeoefenaar.”;

7° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 16°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 67. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 8 juni 2018 en 29 maart 2019, wordt een artikel 24/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 24/1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met een geldboete van 300 tot 3000 euro of met een van die straffen alleen:

- 1° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden die een uitzendbureau exploiteren zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
- 2° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de intrekking van de erkenning nog nieuwe overeenkomsten sluiten of die overeenkomsten wijzigen, vernieuwen of verlengen;
- 3° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de intrekking of schrapping van de erkenning nog uitzendactiviteiten uitvoeren;
- 4° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden die een bureau als sportmakelaar uitbaten dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is;
- 5° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de schorsing of intrekking van de registratie nog activiteiten als sportmakelaar uitoefenen;
- 6° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die een erkenning verkrijgen op basis van valse, onvolledige of onjuiste verklaringen;
- 7° de gebruiker die wetens en willens een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning;
- 8° de werkgever die voor de arbeidsbemiddeling met het oog op het sluiten van een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars wetens en willens een beroep doet op een bureau dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is.

De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 1° tot en met 5°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 68. In artikel 27 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet.”.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen

Art. 69. In artikel 18 van het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en” en de woorden “of met een van die straffen alleen” worden opgeheven;

2° de zinsnede “125 euro tot 1.250 euro,” wordt vervangen door de zinsnede “100 tot 1000 euro”.

Art. 70. In artikel 24 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet.”.

Hoofdstuk 9. Wijzigingen van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling

Art. 71. In artikel 37 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling worden de woorden “met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en” en de zinsnede “, of met een van die straffen alleen” opgeheven.

Art. 72. In artikel 38 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met een” en de zinsnede “, of met een van die straffen alleen” opgeheven;

2° in de inleidende zin wordt de zinsnede “125 euro tot 1.250 euro” vervangen door de zinsnede “100 tot 1000 euro”;

3° punt 1° en punt 2° worden opgeheven;

4° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 5°, wordt vermenigvuldigd met het aantal doelgroepwerknemers dat in de enclavewerking werkt waarop de vastgestelde inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer bedragen dan het honderdvoud van de maximumgeldboete.”.

Art. 73. In artikel 39 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° tot en met 4° worden de woorden “wetens en willens” opgeheven;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor de inbreuken, vermeld in het eerste lid, die de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden hebben gepleegd, wordt de geldboete vermenigvuldigd met het aantal doelgroepwerknemers voor wie onterecht een subsidie is aangevraagd, verkregen of behouden. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer bedragen dan het honderdvoud van de maximumgeldboete.”.

Art. 74. Artikel 44 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 44. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet.”.

Hoofdstuk 10. Wijzigingen van het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen

Art. 75. Artikel 20 van het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 20. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet.”.

Art. 76. In artikel 21 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “250 tot 2500 euro” vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”.

Hoofdstuk 11. Wijzigingen van het decreet van 14 januari 2022 over maatwerk bij individuele inschakeling

Art. 77. In artikel 42 van het decreet van 14 januari 2022 over maatwerk bij individuele inschakeling wordt de zinsnede “een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met een geldboete van 50 euro tot 500 euro, of met een van die straffen alleen” vervangen door de zinsnede “een strafrechtelijke geldboete van 50 tot 500 euro”.

Art. 78. In artikel 43, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met een geldboete van 125 euro tot 1250 euro, of met een van die straffen alleen" wordt vervangen door de zinsnede "een strafrechtelijke geldboete van 100 tot 1000 euro";

2° punt 1° en punt 2° worden opgeheven.

Art. 79. In artikel 44 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "250 euro tot 2500 euro" wordt vervangen door de zinsnede "300 tot 3000 euro";

2° in punt 1° tot en met 4° worden de woorden "wetens en willens" opgeheven.

Art. 80. Artikel 49 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 49. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet."

Hoofdstuk 12. Wijzigingen van het decreet van XXXXXXXXXX over de premie kwalificerend werkplekieren voor ondernemingen en de leerlingenpremie alternerende opleiding

Art. 81. In artikel 12 van het decreet van XXXXXXXXXX over de premie kwalificerend werkplekieren voor ondernemingen en de leerlingenpremie alternerende opleiding wordt de zinsnede "een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een strafrechtelijke geldboete van 125 tot 1250 euro, of met een van die straffen alleen" vervangen door de zinsnede "een strafrechtelijke geldboete van 100 tot 1000 euro".

Art. 82. In artikel 13 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede "250 tot 2500 euro" vervangen door de zinsnede "300 tot 3000 euro";

2° in het eerste lid wordt punt 1° opgeheven;

3° in het eerste lid, 2° en 3°, worden de woorden "wetens en willens" telkens opgeheven.

Art. 83. In artikel 18 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet.”.

Hoofdstuk 13. Inwerkingtreding

Art. 84. Dit decreet treedt in werking op 2 juli 2023, met uitzondering van artikel 62 en 63, die in werking treden op een datum die de Vlaamse Regering vaststelt en artikel 81 en 82 die in werking treden op 2 september 2023.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en
Landbouw,

Jo BROUNS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 72.848/1
van 3 februari 2023

over

een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van de toezichts- en
handhavingsbepalingen in het beleidsdomein Werk en Sociale
Economie’

Op 27 december 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van de toezichts- en handhavingsbepalingen in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 19 januari 2023. De kamer was samengesteld uit Chantal BAMPs, staatsraad, voorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 3 februari 2023.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet beoogt een grondige hervorming van de regelingen inzake toezicht en handhaving in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie.

Naast het wijzigen en uniformiseren van de toepasselijke strafrechtelijke en bestuurlijke sanctiebepalingen, strekt het voorontwerp onder meer tot:

- uitbreiding van de mogelijkheid voor de sociaalrechtelijke inspecteurs om bewoonde lokalen te betreden met de vaststelling op heterdaad van een inbreuk;
- invoering van een regeling inzake het gebruik van het “e-PV” zoals bedoeld in het Sociaal Strafwetboek;
- oprichting van een “datawarehouse” en het mogelijk maken van datamining en datamatching om fraude op te sporen;
- invoering van een regeling inzake de invordering van administratieve geldboeten inzake detachering;
- invoering van een decretale bepaling op grond waarvan het recht op subsidies binnen het beleidsdomein Werk en Sociale Economie tijdelijk vervalt in geval van bestraffing voor een zware inbreuk op de toepasselijke regelgeving.

Daartoe brengt het voorontwerp belangrijke wijzigingen aan in het decreet van 30 april 2004 ‘tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn’. Ook tal van specifieke wetten en decreten worden gewijzigd, in het bijzonder wat de strafbepalingen betreft.

Het aan te nemen decreet treedt in werking op 2 juli 2023, met uitzondering van de artikelen 62 en 63 inzake de tijdelijke uitsluiting van het recht op subsidie, die in werking treden op een datum die de Vlaamse Regering vaststelt en de artikelen 81 en 82, die wijzigingen aanbrengen in het decreet van 23 december 2022 ‘over de premie kwalificerend werkplekieren

¹ Aangezien het gaat om een voorontwerp van decreet, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

voor ondernemingen en de leerlingenpremie alternerende opleiding’, en die in werking treden op 2 september 2023.

BEVOEGDHEID

3.1. De artikelen 21 tot 24 van het voorontwerp strekken tot invoeging in het decreet van 30 april 2004 van bepalingen met betrekking tot het “e-PV”, dat in het ontworpen artikel 3, 14°, van dat decreet (artikel 21 van het voorontwerp) wordt gedefinieerd als “het proces-verbaal tot vaststelling van inbreuken dat door de sociaalrechtelijk inspecteurs wordt aangemaakt en opgeslagen overeenkomstig het in artikel 100/2 van het Sociaal Strafwetboek bedoelde model via de daartoe ontworpen informaticatoepassing”.²

Het ontworpen artikel 6/3, eerste lid, van het decreet van 30 april 2004 (artikel 22 van het voorontwerp) bepaalt dat de elektronische informatie-uitwisseling in het kader van het e-PV verloopt conform de wet van 15 januari 1990 ‘houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid’.

3.2. De regeling met betrekking tot het e-PV in het (federale) Sociaal Strafwetboek is ingevoerd bij de programmawet (I) van 29 maart 2012. In advies 50.883/1/2/3 over het voorontwerp dat tot die wet heeft geleid, heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, het volgende opgemerkt:³

“Uit de definitie van de ‘actoren van de strijd tegen de illegale arbeid en de sociale fraude’ (ontworpen artikel 16, 14°, van het Sociaal Strafwetboek – artikel 92 van het ontwerp) volgt dat de ontworpen regeling bedoeld is om ook van toepassing te zijn op de sociale inspectiediensten van de gemeenschappen en de gewesten. De federale overheid is evenwel niet bevoegd om op unilaterale wijze de diensten van de gemeenschappen en de gewesten te betrekken bij bedoelde regeling van informatie-uitwisseling. Daartoe dient integendeel met toepassing van artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ een samenwerkingsakkoord te worden gesloten.”⁴

De verwijzing naar de gemeenschappen en de gewesten werd vervolgens geschrapt.

Gewezen op dat advies en gevraagd of er ter zake een samenwerkingsakkoord bestaat, verklaarde de gemachtigde:

“Er is op dit ogenblik nog geen formeel samenwerkingsakkoord. Er is conform artikel 100/2 van het Sociaal Strafwetboek wel een Beheerscomité samengesteld waarin ook de gewesten zijn vertegenwoordigd.

Er zal 1 samenwerkingsakkoord worden gesloten waar zowel epv als eDossier voor de gefedereerde identiteiten in zal worden geregeld, cfr. zoals federaal geregeld in

² Dit maakt het voorwerp uit van het eveneens aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, om advies voorgelegde voorontwerp van wet ‘tot wijziging van het sociaal strafwetboek met het oog op de oprichting van het eDossier-platform’ (adviesaanvraag 72.582/1).

³ Adv.RvS 50.883/1/2/3, *Parl.St.* Kamer 2011-12, nr. 2081/1.

⁴ Voetnoot in het aangehaalde advies: Het ontworpen artikel 100/1, tweede lid, van het Sociaal Strafwetboek (artikel 94 van het ontwerp) voegt aan die verplichting niets toe en moet uit het ontwerp worden weggelaten.

hoofdstuk 5 van het Sociaal Strafwetboek: ‘Regeling van bepaalde aspecten van de elektronische informatie-uitwisseling tussen de actoren van de strijd tegen de illegale arbeid en de sociale fraude’.

(...)

Momenteel ligt het ontwerp van wet tot wijziging van het sociaal strafwetboek met het oog op de oprichting van het eDossier-platform voor advies voor bij de Raad van State. Zoals in de memorie van toelichting daarvan wordt toegelicht, zal ook een ontwerp van samenwerkingsovereenkomst dat de digitalisering regelt van de e-pv's opgesteld door de sociale inspectiediensten van de gefedereerde identiteiten en van de beslissingen van de diensten voor de administratieve geldboeten van deze identiteiten, worden ingediend.

Het is de bedoeling dat dit ontwerp van samenwerkingsakkoord de elektronische informatie-uitwisseling met de regionale sociale inspectiediensten en de regionale diensten voor administratieve geldboeten regelt volgens dezelfde principes als deze die zullen aangenomen worden door de federale wetgever voor de federale gegevensuitwisseling. Van zodra voormeld wetsontwerp goedgekeurd is door de federale wetgever, zal gestart worden met de opmaak van het ontwerp van samenwerkingsakkoord waarbij dezelfde principes zullen worden toegepast.”

Gevraagd om de concrete toepassing ervan toe te lichten, verklaarde de gemachtigde:

“De databank e-pv is een platform dat binnen de sociale zekerheid in de ruime zin is opgericht (zie de artikelen 100 e.v. van het Sociaal Strafwetboek). De elektronische informatie-uitwisseling geschiedt overeenkomstig de principes, de bepalingen, en de veiligheidsstandaarden van de KSZ en de privacywetgeving. Door aan te sluiten op dit platform, hetzij door PV's uit te wisselen met de databank e-PV, hetzij door PV's van andere diensten te consulteren, zijn de gewestelijke diensten de facto verplicht dezelfde standaarden te volgen.

In concreto zal de inspecteur in de eigen toepassing aangeven dat hij/zij een proces-verbaal wil aanmaken. Op dat ogenblik wordt vanuit het e-pv een pv-nummer gegenereerd en aan de inspecteur via de eigen toepassing bezorgd. Op het moment dat alle data werden geregistreerd, zoals inbreuken, plaats van de overtreding, uiteenzetting van de feiten, ... wordt dit vanuit de toepassing van de Vlaamse Sociale Inspectie op een beveiligde manier naar de databank e-pv verzonden, waarna de inspecteur een ingevuld proces-verbaal volgens het model van het e-pv verkrijgt. Dit wordt van een digitale handtekening voorzien en vervolgens terug aan de databank e-pv bezorgd.”

3.3. Indien de medewerking van de diensten van de federale overheid die verantwoordelijk zijn voor het e-PV nodig wordt geacht voor de uitvoering van de ontworpen regeling, zal daartoe een samenwerkingsakkoord moeten worden gesloten overeenkomstig artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.⁵

De aanname van de artikelen 21 tot 24 van het voorontwerp is dan ook voorbarig in de mate dat de operationaliteit van de ontworpen regelgeving, zoals ook bevestigd wordt door de

⁵ De aandacht wordt erop gevestigd dat een dergelijk akkoord, dat de verwerking van persoonsgegevens betreft en mogelijk ook bepalingen bevat inzake de kostprijs van het systeem, nagenoeg zeker betrekking zal hebben op de aangelegenheden die bij decreet worden geregeld of die de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten zouden kunnen bezwaren of Belgen persoonlijk zouden kunnen binden, waardoor er krachtens artikel 92bis, § 1, tweede lid, mee zal moeten worden ingestemd door de betrokken wet- en decreetgevers.

gemachtigde, afhangt van een nog aan te passen federale regelgeving en nog te sluiten samenwerkingsakkoord.

Het volstaat niet dat het sluiten van een samenwerkingsakkoord in het vooruitzicht wordt gesteld, te meer omdat de inwerkingtreding van de ontworpen bepalingen daar niet afhankelijk van wordt gesteld.

Met uitzondering van het ontworpen artikel 3, 16°, van het decreet van 30 april 2004, kunnen de artikelen 21 tot 24 van het voorontwerp dan ook geen doorgang vinden.

4.1. De artikelen 51 tot 60 van het voorontwerp strekken tot gedeeltelijke omzetting van hoofdstuk VI van richtlijn 2014/67/EU.⁶ Dat hoofdstuk is, luidens artikel 13, lid 2, van die richtlijn, “van toepassing op financiële administratieve sancties en/of boeten, met inbegrip van heffingen en toeslagen, die worden opgelegd door bevoegde instanties of worden bevestigd door administratieve of gerechtelijke organen of, indien van toepassing, die het resultaat zijn van procedures voor arbeidsgerechten, in verband met de niet-naleving van de bepalingen van Richtlijn 96/71/EG of van deze richtlijn”.

De betrokken richtlijnen betreffen de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten (detachering). Deze aangelegenheid behoort in beginsel tot de bevoegdheden van de federale overheid. Om die reden werd hoofdstuk VI van richtlijn 2014/67/EU reeds omgezet bij de artikelen 91/1 tot 91/6 van het Sociaal Strafwetboek.

4.2. Gevraagd om toe te lichten op grond van welke bevoegdheden het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap⁷ eveneens overgaan tot de omzetting van het betrokken hoofdstuk, verklaarde de gemachtigde:

“Het Vlaamse Gewest is bevoegd voor de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten, met uitzondering van de normen betreffende de arbeidskaart afgeleverd in het kader van de specifieke verblijfssituatie van de betrokken personen en de vrijstellingen van beroepskaarten verbonden aan de specifieke verblijfssituatie van de betrokken personen. Bijgevolg is het Vlaamse Gewest ook bevoegd voor de oplegging van administratieve geldboeten voor inbreuken tegen deze regelgeving. Wanneer er geen sprake is van onrechtmatige detachering van niet-EU-werknemers kan hieruit bv. de inbreuk van illegale tewerkstelling voortvloeien (inbreuk op artikel 4, §1, eerste lid van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers). Wanneer er bijgevolg sprake is van illegale tewerkstelling door een buitenlandse firma kan het Vlaamse Gewest via IMI bijstand vragen voor de invordering van de boete aan deze firma in de

⁶ Richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 ‘inzake de handhaving van Richtlijn 96/71/EG betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het Informatiesysteem interne markt ('de IMI-verordening')’.

⁷ Gevraagd of andere deelstaten reeds zijn overgegaan tot de omzetting van het betrokken hoofdstuk, verklaarde de gemachtigde:

“Wij hebben geen weet van omzetting door de andere deelstaten. De Centrale Invorderingscel van de Vlaamse Belastingdienst, die in geval van niet-betaling van boetes opgelegd door de Vlaamse Overheid overgaat tot gedwongen uitvoering, kan conform de Europese Richtlijn 2010/24 geen internationale bijstand meer verkrijgen van de dienst Internationale Bijstand voor niet-fiscale schulden in het buitenland. Hierdoor wordt het praktisch onmogelijk om over te gaan tot gedwongen uitvoering in het buitenland. Om die reden hebben wij gezocht naar een alternatief voor de invordering van de Vlaamse boetes.”

betreffende lidstaat. Andersom zal het Vlaamse Gewest de bijstand kunnen verlenen voor de invordering van boetes wegens gelijkaardige inbreuken gepleegd door een Belgische firma in andere EU-lidstaten.”

Hoewel de gemachtigde kan worden bijgetreden dat het Vlaamse Gewest effectief bevoegd is voor bepaalde aspecten van de toelating tot arbeid in het kader van de detachering van bepaalde werknemers⁸, valt op te merken dat hoofdstuk VI van richtlijn 2014/67/EU slechts toepassing vindt in zoverre het gaat om “de niet-naleving van de bepalingen van Richtlijn 96/71/EG of van deze richtlijn”. Het is niet op het eerste gezicht duidelijk welke bepalingen van die richtlijnen in verband kunnen worden gebracht met de zo-even vermelde bevoegdheid van het Vlaamse Gewest.

Hetzelfde geldt wat de bevoegdheid betreft van de Vlaamse Gemeenschap.⁹

De artikelen 51 tot 60 van het voorontwerp moeten in het licht hiervan dan ook aan een bijkomend onderzoek onderworpen worden. Indien ten aanzien het Vlaamse Gewest en/of de Vlaamse Gemeenschap alsnog een geschikte bevoegdheidsgrond kan worden gevonden, die bovendien in verband kan worden gebracht met bepalingen uit richtlijnen 96/71/EG en 2014/67/EU, verdient het sterk aanbeveling om die in de memorie van toelichting te identificeren.

In het andere geval moet worden afgezien van de ontworpen regeling.

4.3. Indien voor die regeling een dienstige bevoegdheidsgrondslag voorhanden is, lijkt richtlijn 2014/67/EU zich in elk geval niet te verzetten tegen het optreden van de deelstaten. Artikel 14 van de richtlijn bepaalt immers dat de lidstaten “een of meer centrale autoriteiten [kunnen] aanwijzen die verantwoordelijk zijn voor het administratief toezenden en in ontvangst nemen van verzoeken en die de bevoegde instanties bijstaan”.

Een mogelijk bevoegdheidsconflict dreigt echter te ontstaan bij de toepassing van het ontworpen artikel 23/5, § 1, van het decreet van 30 april 2004 (artikel 57 van het voorontwerp), dat luidt als volgt:

“De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar neemt, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van voormelde richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, kennis van ieder verzoek van een bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve financiële sanctie en/of boete opgelegd aan een in België gevestigde dienstverrichter wegens het niet-naleven van de in de betreffende lidstaat geldende regels inzake detachering van werknemers.

Het moet hierbij gaan om een administratieve financiële sanctie of boete die:

⁸ Vgl. artikel 16 van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 ‘houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers’ met artikel 4 van het koninklijk besluit van 2 september 2018 ‘houdende de uitvoering van de wet van 9 mei 2018 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse onderdanen die zich in een specifieke verblijfssituatie bevinden’.

⁹ Zie naast artikel 1 van het voorontwerp ook het ontworpen artikel 23/8, § 1, eerste lid, van het decreet van 30 april 2004 (artikel 60 van het voorontwerp).

1° overeenkomstig de wetten en procedures van de verzoekende lidstaat door een bevoegde instantie is opgelegd of door een administratieve of gerechtelijke instantie of, in voorkomend geval, door arbeidsgerechten is bevestigd;

2° door de verzoekende instantie van een andere EU-lidstaat niet ter kennis kan worden gebracht aan de in België gevestigde dienstverrichter overeenkomstig de in die EU-lidstaat geldende nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve gebruiken.”

Artikel 91/3 van het Sociaal Strafwetboek bevat een gelijkaardige regeling.

De vraag rijst hoe de bevoegde instantie van een andere lidstaat moet, mag of kan kiezen, of zij een beroep doet op de federale overheid, dan wel de Vlaamse overheid. Hieromtrent ondervraagd, verklaarde de gemachtigde:

“Wie bevoegd is voor de behandeling van een verzoek vloeit voort uit de bevoegdheidsverdeling tussen de federale en de regionale overheden zoals bepaald in de BWHI. Elke administratie behandelt de verzoeken om informatie die tot haar bevoegdheid behoren. Wat de verzoeken tot invordering betreffen: de Centrale Invorderingscel van de Vlaamse Belastingdienst is bevoegd voor de invordering van boetes op basis van Vlaamse bevoegdheden, en de FOD Financiën is bevoegd voor wat de invordering o.b.v. federale bevoegdheden betreft.

De indiener van het verzoek hoeft zelf de correcte administratie niet te kennen. Indien een verzoek bij een verkeerde overheid of administratie terechtkomt wordt dit naar de correcte administratie doorgestuurd. Hierover werden afspraken gemaakt tussen de verschillende overheden, maar deze werden niet opgenomen in een samenwerkingsakkoord.

Dit gebeurt ook zo wanneer wij zelf een verzoek tot informatie of invordering versturen aan een andere lidstaat.”

Het verdient aanbeveling dit in de memorie van toelichting te verduidelijken.

In elk geval moet de voorwaarde inzake de “in België gevestigde dienstverrichter” in de ontworpen bepalingen worden afgestemd op de Vlaamse territoriale bevoegdheid.

VORMVEREISTEN

5. Het voorontwerp bevat bepalingen die verband houden met de verwerking van persoonsgegevens.¹⁰ Bij de adviesaanvraag is advies nr. 2022/107 gevoegd dat de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens op 8 november 2022 over het voorontwerp heeft uitgebracht. Bij de adviesaanvraag is geen advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit gevoegd.

Zoals de Raad van State, afdeling Wetgeving, reeds in tal van adviezen heeft opgemerkt, dient met betrekking tot die bepalingen niet enkel het advies te worden ingewonnen van de Vlaamse toezichtcommissie, maar ook het advies van de (federale)

¹⁰ Bijvoorbeeld de artikelen 21 tot 23 en 26 tot 28.

Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’. Het is immers die autoriteit die belast is met het toezicht op de naleving van de ‘algemene’ regels inzake de verwerking van persoonsgegevens, met inbegrip van de algemene regels die de federale overheid ter uitvoering van de algemene verordening gegevensbescherming¹¹ heeft vastgesteld. Daaronder valt ook de bevoegdheid om, wat die regels betreft, advies te geven teneinde te voldoen aan de adviesverplichting waarin artikel 36, lid 4, van de algemene verordening gegevensbescherming, gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet.¹²

In het geval van onderhavige adviesaanvraag komt daar nog bij dat:

- de gegevensuitwisseling met een federaal platform en met federale diensten wordt geregeld, zij het dat die bepalingen hoe dan ook uit het voorontwerp moeten worden weggelaten;
- de gemachtigde de bevoegdheid van de Gegevensbeschermingsautoriteit zelf heeft erkend met betrekking tot de regeling inzake het datawarehouse.

De conclusie is dan ook dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit alsnog moet worden ingewonnen vooraleer het voorontwerp doorgang kan vinden.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het inwinnen van het voornoemde advies nog wijzigingen zou ondergaan,¹³ moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, alsnog aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKINGEN

6. Het voorontwerp bevat diverse bepalingen die ertoe strekken de toepassing van de bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek te uniformiseren. De artikelen 4, 7, 15, 20, 68, 70, 74, 75, 80 en 83 vervangen bestaande regelingen ter zake door de volgende bepaling:

“Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de overtredingen, vermeld in dit decreet.”

Artikel 11, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalt dat, wanneer de Gemeenschappen en de Gewesten de niet-naleving van hun bepalingen strafbaar stellen en de straffen wegens die niet-naleving bepalen, “de bepalingen van Boek I van het Strafwetboek

¹¹ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’.

¹² Adv.RvS 61.267/2/AV van 27 juni 2017 over het voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 3 december 2017, *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 54-2648/001, 106-115 (opmerkingen 1 tot 6) en 117 (opmerking 3).

¹³ Namelijk andere wijzigingen dan diegene waarvan in dit advies melding wordt gemaakt, of wijzigingen die ertoe strekken tegemoet te komen aan hetgeen in dit advies wordt opgemerkt.

(...) hierop van toepassing [zijn], behoudens de uitzonderingen die voor bijzondere inbreuken door een decreet kunnen worden gesteld”.

Anders dan het geval is in de te vervangen bepalingen, wordt in de ontworpen bepaling de toepasselijkheid van hoofdstuk VII en artikel 85 van het Strafwetboek niet uitdrukkelijk bevestigd. Die vermelding in de te vervangen bepalingen is wellicht het gevolg van artikel 100 van het Strafwetboek, dat als volgt luidt:

“Bij gebreke van andersluidende bepalingen in bijzondere wetten en verordeningen, worden de bepalingen van het eerste boek van dit wetboek toegepast op de misdrijven die bij die wetten en verordeningen strafbaar zijn gesteld, met uitzondering van hoofdstuk VII en van artikel 85.”

Het voorliggende voorontwerp gaat er terecht van uit dat hoofdstuk VII en artikel 85 van het Strafwetboek in beginsel van toepassing zijn ten aanzien van de door de deelstaten ingevoerde strafbepaling. Artikel 100 van het Strafwetboek werkt bijgevolg niet door ten aanzien van de “bijzondere wetten en verordeningen” van de deelstaten. Dit werd door het Grondwettelijk Hof bevestigd in arrest nr. 109/2022 van 22 september 2022:

“De bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, waaronder artikel 85 betreffende de verzachtende omstandigheden, zijn hierop van toepassing, behoudens de uitzonderingen die voor bijzondere inbreuken door een decreet kunnen worden gesteld. Wat de decreten en ordonnances betreft is de regel derhalve dat verzachtende omstandigheden van toepassing zijn, tenzij dit in het desbetreffende decreet of de desbetreffende ordonnantie uitgesloten wordt.”¹⁴

Gelet op de specifieke betekenis van het begrip “overtreding” in het strafrecht¹⁵ en rekening houdend met het feit dat de betrokken inbreuken niet steeds met een politiestraf worden bestraft, moet in de ontworpen bepalingen het begrip “overtredingen” evenwel worden vervangen door “misdrijven”.

7. Het voorontwerp omvat een grondige wijziging en actualisatie van de betrokken regelgeving. In de te wijzigen wetten en decreten wordt de zinsnede dat de betrokken strafbepalingen gelden “met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek” behouden. Ook de nieuwe strafbepalingen waarin het voorontwerp voorziet bevatten die zinsnede.¹⁶

Het komt echter in beginsel niet aan de decreetgever toe om de toepasselijkheid van federale strafbepalingen te regelen.¹⁷ Zelfs de loutere bevestiging ervan kan aanleiding geven tot twijfel over de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap ter zake. Bovendien dreigt ten onrechte de indruk te worden gewekt dat andere onderdelen van het

¹⁴ GwH 22 september 2022, nr. 109/2022, B.24.3.

¹⁵ Artikel 1, derde lid, Sw.

¹⁶ Zie bv. artikel 18 van het voorontwerp.

¹⁷ Zie o.m. GwH 10 april 2008, nr. 62/2008, B.8-B.9.

Strafwetboek dan de artikelen 269 tot 274 of bepalingen uit bijzondere strafwetten geen toepassing vinden.

Hieromtrent ondervraagd, bevestigde de gemachtigde dat de betrokken zinsnede overbodig is:

“Strikt genomen is die bepaling inderdaad niet nodig. Maar hier wordt ook de lijn gevolgd die de Vlaamse decreetgever destijds heeft uitgezet. De Vlaamse decreetgever heeft hiermee duidelijk willen stellen dat die bepalingen van het Strafwetboek van toepassing blijven.”

Gelet op hetgeen zo-even is opgemerkt, verdient het aanbeveling om de betrokken zinsnede te schrappen.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 25

8.1. Het actueel geldende artikel 7 van het decreet van 30 april 2004 luidt als volgt:

“De sociaalrechtelijke inspecteurs hebben bij de uitoefening van hun opdracht het recht om:

1° zich bij dag en bij nacht, zonder voorafgaande waarschuwing, toegang te verschaffen tot alle werkplaatsen en opleidingscentra die aan hun toezicht onderworpen zijn of tot lokalen waarvan zij redelijkerwijze kunnen vermoeden dat er personen werken of er een opleiding volgen, die onderworpen zijn aan de bepalingen van de regelgeving waarop zij toezicht en controle uitoefenen.

Tot de bewoonde lokalen hebben zij alleen toegang in één van de volgende gevallen:

a) de rechter in de politierechtbank heeft daartoe vooraf machtiging tot visitatie verleend;

b) de persoon die het werkelijke genot heeft van de plaats heeft er voorafgaandelijk en uitdrukkelijk om verzocht of heeft er toestemming voor gegeven. Dat verzoek of die toestemming moet schriftelijk en voorafgaand aan het inspectiebezoek worden gegeven.

De sociaalrechtelijke inspecteurs kunnen de toegang tot bewoonde lokalen na 21 uur en voor 5 uur verkrijgen als zij die vraag bijzonder motiveren voor de politierechter.

De machtiging tot visitatie die wordt verleend door de rechter in de politierechtbank kan worden betwist voor de bevoegde rechter die een uitspraak doet ten gronde.

Met uitzondering van de gegevens waaruit de identiteit van de auteur van een eventuele klacht of aangifte kan worden afgeleid, en met behoud van de toepassing van artikel 8, § 2, wordt het geheel van de motiveringsstukken tot het bekomen van de machtiging tot visitatie toegevoegd aan het dossier voor de bevoegde rechter die een uitspraak doet ten gronde;

(...)”.

8.2. Artikel 25 van het voorontwerp strekt ertoe de gevallen waarin de sociaalrechtelijke inspecteurs het recht hebben zich toegang te verschaffen tot bewoonde lokalen, uit te breiden met een punt c), dat als volgt luidt:

“tot vaststelling op heterdaad van een inbreuk”.

In de memorie van toelichting bij het voorontwerp wordt over deze bepaling onder meer het volgende opgemerkt:

“Deze machtiging tot visitatie mag niet verward worden met het huiszoekingsbevel dat deel uitmaakt van een gerechtelijk onderzoek, zoals voorzien in het wetboek van strafvordering, en waarover de onderzoeksrechter toestemming verleent. M.a.w. de machtiging tot visitatie machtigt de sociaalrechtelijk inspecteur om het bewoonde pand te betreden in het kader van het onderzoek, niet om handelingen te stellen die het voorwerp uitmaken van een huiszoekingsbevel.”

8.3. In advies 64.535/3 van 10 januari 2019 heeft de afdeling Wetgeving het volgende opgemerkt:

“12.1. In artikel 30, §§ 2 en 3, van het voorontwerp wordt bepaald dat de politierechter aan door de Vlaamse Regering aangewezen bestuurlijke opsporingsagenten een visitatie kan toestaan, die het mogelijk maakt om zich met behulp van de sterke arm en zo nodig met braak toegang te verschaffen tot elke plaats, met inbegrip van bewoonde ruimtes. De visitatie mag enkel plaatsvinden tussen 5 en 21 uur, tenzij de rechter de visitatie ook buiten deze uren heeft toegestaan. Voor zover de machtiging daarin uitdrukkelijk voorziet, met specifieke aanduiding van de bewijselementen waarnaar gezocht mag worden, is het doorzoeken van de plaats toegelaten.

12.2. Wanneer de visitatie waarin deze bepaling voorziet betrekking heeft op bewoonde plaatsen, moet ze worden gelijkgesteld met een huiszoeking. Zoals bij de huiszoeking het geval is, kan immers een beroep worden gedaan op de sterke arm van de wet en kan, mits uitdrukkelijke machtiging van de politierechter, de plaats in kwestie worden doorzocht. Bovendien kadert de visitatie in een bestuurlijke opsporing waarbij ‘gericht [wordt] gezocht naar bewijzen van misdrijven of inbreuken waarrond een redelijk vermoeden is ontstaan’.¹⁸

12.3. Overeenkomstig artikel 11, derde lid, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, kunnen de gemeenschappen en de gewesten de gevallen bepalen waarin een huiszoeking kan plaatshebben. Onder ‘de gevallen’ moet worden verstaan de feiten die aanleiding geven tot een huiszoeking, de motieven om ze te bevelen en de plaatsen waarin ze wordt uitgevoerd. De vorm van de huiszoeking – hoe en onder welke voorwaarden kan een huiszoeking plaatsvinden – kunnen zij evenwel niet regelen; de procedure inzake huiszoeking is een voorbehouden aangelegenheid van de federale overheid. Onder ‘de vorm’ moet worden verstaan: de vormvereisten, die op verschillende aspecten betrekking kunnen hebben: een voorafgaand bevel van de rechterlijke macht, de uren tijdens dewelke

¹⁸ Voetnoot 29 in het aangehaalde advies: Vgl. de definitie van “huiszoeking” in M.-A. BEERNAERT, H. BOSLY, en D. VANDERMEERSCH, *Droit de la procédure pénale*, Brugge, La Charte, 2017 (8e uitgave), 725: “La perquisition constitue une mesure coercitive, par laquelle l’autorité compétente, dans les cas prévus par la loi et selon les règles qu’elle prescrit, pénètre dans un endroit bénéficiant de la protection liée à l’inviolabilité du domicile en vue d’y rechercher des preuves et d’y saisir des pièces à conviction d’un crime ou d’un délit.”

de huiszoeking mag worden uitgevoerd, met of zonder de voorafgaande verwittiging van de bewoners, met of zonder hun instemming, enzovoort.¹⁹

In zoverre in artikel 30, §§ 2 en 3, van het voorontwerp de machtiging van de politierechter wordt geregeld, alsook de uren tijdens welke de visitatie kan plaatsvinden en de bevoegdheden van de bestuurlijke opsporingsagenten, heeft die bepaling niet enkel betrekking op de gevallen, maar ook op de vorm van de huiszoeking. Wat dit laatste aspect betreft, vallen zij buiten de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest. In die mate dienen zij dan ook uit het voorontwerp te worden weggelaten.

(...)

12.5. Het voorgaande gaat daarentegen niet op voor het betredingsrecht dat in artikel 10 van het voorontwerp wordt geregeld. Uit artikel 9, § 4, van het voorontwerp blijkt immers dat het betredingsrecht, net als de overige toezichtsrechten waarin hoofdstuk 2 van het voorontwerp voorziet, niet met geweld of enige andere dwang op de persoon kan worden afgedwongen.²⁰ In de memorie van toelichting wordt bovendien gepreciseerd dat het betredingsrecht nooit een recht op doorzoeken impliceert. Met het betredingsrecht wordt ook niet beoogd bewijzen van misdrijven of inbreuken op te sporen. Ook al kan het betredingsrecht betrekking hebben op bewoonde ruimtes,²¹ het kan niet worden gelijkgesteld met een huiszoeking.

Zelfs indien dit toch het geval zou zijn, waarbij dan door te voorzien in een machtiging van de politierechter en door de uren te bepalen tijdens welke de betreding mogelijk is, ook de vorm van de huiszoeking wordt geregeld, moet worden vastgesteld dat de tussenkomst van de politierechter een essentiële waarborg uitmaakt ter bescherming van het recht op eerbiediging van de woning. Mocht het voorzien in zulke tussenkomst niet kunnen worden ingepast, als accessoire bevoegdheid, in de eigen bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten, dan vermag de decreetgever in ieder geval een bepaling waarbij in zulk een tussenkomst wordt voorzien, aan te nemen op grond van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, aangezien zulks noodzakelijk is om de regeling

¹⁹ Voetnoot 30 in het aangehaalde advies: Adv.RvS 57.192/1 van 5 mei 2015 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de ordonnantie van 9 juli 2015 ‘houdende de eerste maatregelen ter uitvoering en toepassing van de zesde Staatshervorming met betrekking tot het toezicht en de controle op het vlak van werkgelegenheid’, opmerking 5.1, *Parl.St.* Br.Parl. 2014-15, nr. A-165/1.

²⁰ Voetnoot 34 in het aangehaalde advies: In de memorie van toelichting wordt bevestigd dat dit ook het geval is wanneer de politierechter machtiging tot betreding verleent: “Als toezichtrechten kunnen ook de betredingrechten enkel worden afgedwongen via de strafbaarstelling van verhindering van toezicht, met uitsluiting van geweld of braak, zelfs in het geval van machtiging tot betreding door de politierechter.”

²¹ Voetnoot 35 in het aangehaalde advies: Mits toestemming van de persoon die het werkelijke genot heeft van de ruimte of machtiging van de politierechter.

conform te maken met het recht op eerbiediging van de woning, dat wordt gewaarborgd door artikel 15 van de Grondwet en artikel 8 van het EVRM.^{22,23}

Gevraagd om de draagwijdte van de in artikel 7, 1°, van het decreet van 30 april 2004 bedoelde ‘visitatie’ toe te lichten, verklaarde de gemachtigde het volgende:

“We willen hier meegeven dat er met artikel 25 geen wijzigingen worden gebracht aan de visitatie. De wijziging heeft betrekking op de betrapping op heterdaad.

De visitatie die in artikel 25 wordt besproken ligt in de lijn van deze van het Sociaal Strafwetboek, met dat verschil dat de machtiging tot visitatie voorzien in het Sociaal Strafwetboek wordt verleend door de onderzoeksrechter en in het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht door de politierechter. M.a.w. de visitatie stemt zeker en vast niet volledig overeen met de visitatie die wordt besproken in het geciteerde advies van de Raad van State.

De visitatie wordt geregeld in artikel 7 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht, en is uitgebreid aan bod gekomen in de memorie van toelichting bij het decreet van 9 juli 2010 tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn (thans het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht).

Hieruit blijkt duidelijk dat het om een betredingsrecht gaat. Hier wordt niet van afgeweken. Het is mogelijk dat sociaalrechtelijk inspecteurs bij het gebruik van het visitatiebevel bijstand vorderen van de lokale of federale politie, maar wanneer de omstandigheden dit vereisen wordt de bijstand evenzeer gevraagd bij gewone onderzoeken.

Het tegenwerken van een visitatie houdt de facto een verhindering van toezicht in. In geval van het tegenwerken van een visitatie zal een sociaalrechtelijk inspecteur derhalve een PV wegens de inbreuk van verhindering van toezicht opstellen overeenkomstig artikel 24, eerste lid 3° (zie in dat geval de artikelsgewijze commentaar bij artikel 61).”

Artikel 25 geeft bijgevolg geen aanleiding tot opmerkingen in het licht van artikel 11, derde lid, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Het verdient evenwel aanbeveling om de door de gemachtigde aangebrachte verduidelijking te integreren in de memorie van toelichting.

8.4. Het voorgaande neemt niet weg dat de artikelen 15 en 22 van de Grondwet en artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) vereisen dat elke overheidsinmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven en de woning wordt

²² Voetnoot 36 in het aangehaalde advies: Zie: adv.RvS 45.699/1 van 15 januari 2009, opmerking 2.5 bij artikel 4; adv.RvS 46.111/1 van 19 maart 2009 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 9 juli 2010 ‘tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest bevoegd zijn’, opmerking 2 bij artikel 9, *Parl.St.* VI.Parl. 2009-10, nr. 417/1. In dat geval lijkt het aangehaalde arrest nr. 148/2017 zich niet tegen een gebruik van de impliciete bevoegdheden te verzetten, aangezien het betredingsrecht kadert in het bestuurlijk toezicht en niet in het bestuurlijk opsporingsonderzoek (onder voorbehoud van toepassing van artikel 25, § 1, van het voorontwerp; maar zie daaromtrent opmerking 10.3.3). Zie ook opmerking 25.3 over de bestaanbaarheid van de ontworpen regeling met artikel 15 van de Grondwet en artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

²³ Adv.RvS 64.535/3 van 10 januari 2019 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het Kaderdecreet van 22 maart 2019 ‘betreffende de bestuurlijke handhaving’, *Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1825/1.

voorgeschreven in een voldoende precieze wettelijke bepaling²⁴, beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte en evenredig is met de daarin nagestreefde wettige doelstelling. In dat kader dienen de betrokken personen de jurisdictionele waarborgen te genieten die voortvloeien uit artikel 6 EVRM en artikel 14 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten.²⁵

Op dat punt moeten de volgende opmerkingen worden gemaakt. Die opmerkingen zijn te meer van belang omdat uit de aard van de vaststelling op heterdaad volgt dat de betrokkene alvast bepaalde procedurele waarborgen, zoals de voorafgaande betrokkenheid van een onafhankelijke rechter, niet geniet.

8.5. In het reeds aangehaalde advies 64.535/3 merkte de afdeling Wetgeving over het betredingsrecht het volgende op:

“25.3. Het voorgaande neemt niet weg dat de decreetgever, wanneer hij overeenkomstig artikel 3 van het voorontwerp het aan te nemen decreet geheel of gedeeltelijk van toepassing verklaart op een bepaalde Vlaamse regelgeving, zal moeten nagaan of het toekennen van welbepaalde toezichts- of opsporingsrechten wel degelijk nodig is en evenredig met de door dat decreet nagestreefde doelstellingen.

Bij wijze van voorbeeld kan worden verwezen naar het betredingsrecht waarin artikel 10 van het voorontwerp voorziet. Wat bewoonde ruimtes betreft, is een betreding mits voorafgaande machtiging van de politierechter enkel mogelijk tussen 5 uur en 21 uur, tenzij de rechter op gemotiveerd verzoek de betreding ook buiten die uren heeft toegestaan, met opgave van de toezichtsrechten die daarbij mogen worden ingezet en de bijzondere redenen waarom dit enkel buiten die uren doelmatig kan. De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft eerder reeds opgemerkt dat het voor sommige misdrijven niet verantwoord zou kunnen zijn om in een dergelijk betredingsrecht te voorzien buiten de uren bepaald in de wet van 7 juni 1969 ‘tot vaststelling van de tijd gedurende welke geen opsporing ten huize, huiszoeking of aanhouding mag worden verricht’. Zo heeft de Raad het volgende opgemerkt:

‘Alhoewel kan worden aangenomen dat het ter opsporing van bepaalde misdrijven van belang kan zijn dat er te allen tijde een recht van toegang bestaat, rijst de vraag of dat recht met betrekking tot alle sociaalrechtelijke misdrijven waarop die artikelen van toepassing zijn even ruim dient te zijn, en of er bijgevolg in bepaalde gevallen geen uren dienen te worden bepaald waarbinnen het recht van toegang kan worden uitgeoefend, zeker wanneer het gaat om bewoonde plaatsen.

Bij het bepalen van die uren zal een redelijk evenwicht in acht dienen te worden genomen tussen de rechten van de betrokken personen en de noodzaak voor de in het ontwerp bedoelde ambtenaren om hun taak op een doeltreffende wijze te kunnen uitoefenen.²⁶”

²⁴ Zie ook EHRM 8 maart 2022, 53069/15, *Sabani t. België*.

²⁵ GwH 22 april 2021, nr. 60/2021, B.9.1-B.9.3; GwH 27 juni 2019, nr. 102/2019, B.3.2-B.3.4.

²⁶ Voetnoot 90 van het aangehaalde advies: Adv.RvS 40.352/1 van 15 juni 2006 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 6 juni 2010 ‘tot invoering van het Sociaal Strafwetboek’, opmerking 2 bij de artikelen 22 en 23 OSSW, *Parl.St.* Kamer 2006-07, nr. 51-3059/001. Zie ook adv.RvS 45.699/1 van 15 januari 2009, opmerking 2.2.

Er moet in de eerste plaats worden verduidelijkt of de in artikel 7, 1°, derde lid, van het decreet van 30 april 2004 – waarin wordt bepaald dat de sociaalrechtelijke inspecteurs de toegang tot bewoonde lokalen na 21 uur en voor 5 uur verkrijgen als zij die vraag bijzonder motiveren voor de politierechter – vermelde tijdstippen al dan niet gelden ten aanzien van de ontworpen bepaling inzake de betreding op heterdaad. De uitkomst daarvan moet vervolgens kunnen worden verantwoord in het licht van de zo-even geschetste evenredigheidsvereiste.²⁷

8.6. In de memorie van toelichting wordt opgemerkt dat de nieuwe bevoegdheid “uitsluitend zal aangewend worden bij controles op de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten (bijvoorbeeld controle tewerkstelling buitenlandse onderdanen) of het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling (bijvoorbeeld controle illegale uitzendactiviteiten). (...) De Vlaamse Sociale Inspectie heeft niet de intentie om deze bevoegdheid aan te wenden bij de uitvoering van controles in woningen in het kader van de dienstenchequereglementering”.

Aangezien het de bedoeling lijkt te zijn om deze bevoegdheid niet aan te wenden bij de uitvoering van controles in woningen in het kader van de dienstenchequereglementering, zou die bedoeling duidelijker tot uitdrukking moeten worden gebracht in de tekst van het voorontwerp.

Indien de decreetgever de toepassing van de ontworpen bepaling niet wenselijk of zinvol acht voor het toezicht op bepaalde regelingen maar de toepassing ervan niettemin mogelijk maakt, rijst overigens ook de vraag hoe zulks kan worden verzoend met de vereisten van noodzakelijkheid en evenredigheid.

8.7. Over de invulling van het begrip “heterdaad” wordt in de memorie van toelichting het volgende voorbeeld gegeven:

“De betrapping op heterdaad op de werkplek veronderstelt in casu dat de sociaalrechtelijk inspecteur *de visu* vaststelt dat de persoon de inbreuk pleegt. Toegepast op de huidige bevoegdheden van de Vlaamse Sociale Inspectie betekent dit dat de sociaalrechtelijk inspecteurs – om op de notie van heterdaad een beroep te kunnen doen – *de visu* zullen moeten vaststellen dat personen aan het werken waren. Uiteraard gaat het over lokalen die hetzij onderdeel uitmaken van de werkplek of dien in de onmiddellijke nabijheid van de werkplek gelegen zijn.”

Hieromtrent ondervraagd, bevestigde de gemachtigde het uitgangspunt dat de loutere vaststelling dat personen aan het werk zijn volstaat om van een vaststelling op heterdaad te spreken. Er kan evenwel wordt betwijfeld of een dergelijke situatie (steeds) onder het begrip “heterdaad” valt. Het Hof van Cassatie oordeelde daarover als volgt:

“3. Overeenkomstig de artikelen 36 en 41 Wetboek van Strafvordering kunnen de procureur des Konings en officieren van gerechtelijke politie een huiszoeking verrichten in geval van een op heterdaad ontdekt wanbedrijf.

4. Het op heterdaad ontdekte misdrijf is datgene dat wordt ontdekt terwijl het wordt gepleegd of terstond nadat het is gepleegd.

²⁷ Vgl. GwH 22 april 2021, nr. 60/2021, B.12.5.

De vaststelling van de toestand van heterdaad moet aan de huiszoeking voorafgaan en kan niet worden gerechtvaardigd door de vaststelling a posteriori van het op heterdaad ontdekte misdrijf. Loutere vermoedens of aanwijzingen dat er een misdrijf kon zijn gepleegd, zijn daartoe niet voldoende.

(...)”²⁸

Het komt de afdeling Wetgeving voor dat het louter verrichten van arbeid op zichzelf in beginsel bezwaarlijk een (vermoeden van) misdrijf inhoudt. Daar komt bij dat een al te ruime invulling van het begrip ‘heterdaad’ de in artikel 7, 1°, a), van het decreet van 30 april 2004 vervatte voorwaarde van de voorafgaande machtiging door de politierechter dreigt uit te hollen.

8.8. Bijgevolg moet artikel 25 van het voorontwerp aan een bijkomend onderzoek worden onderworpen in het licht van de onder randnummer 8.4 vermelde bepalingen en de daaruit voortvloeiende vereisten inzake een voldoende precieze wettelijke bepaling, een dwingende maatschappelijke behoefte en de evenredigheid met de daarin nagestreefde wettige doelstelling.

Artikelen 27 en 28

9. De artikelen 27 en 28 betreffen de verwerking van persoonsgegevens en in het bijzonder het systeem van het “datawarehouse”.

Gevraagd om de zinsnede “in voorkomend geval na beraadslaging van de bevoegde gegevensautoriteit” in het ontworpen artikel 8/1, tweede lid, toe te lichten, verklaarde de gemachtigde:

“De bepaling is geen vrijgeleide. Vermits vaak wordt gewerkt met persoonsgegevens zal in elk geval moeten nagegaan worden of een bijkomende beraadslaging nodig is. Vermits vaak wordt gewerkt met gegevens uit de sociale zekerheid worden zowel de GBA, het informatieveiligheidscomité als de Vlaamse Toezichtcommissie bedoeld.”

Het verdient aanbeveling om deze verduidelijking te integreren in de memorie van toelichting.

10.1. Krachtens artikel 22 van de Grondwet geldt voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke inmenging in het recht op het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel dient te worden nageleefd. Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering.

²⁸ Cass. 21 september 2021, P.21.1189.N, ECLI:BE:CASS:2021:ARR.20210921.2N.20.

Bijgevolg moeten de “essentiële elementen” van de verwerking van persoonsgegevens in het decreet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel “essentiële elementen” uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.²⁹

10.2. In het ontworpen artikel 8/1, zesde lid, van het decreet van 30 april 2004 wordt bepaald dat “de persoonsgegevens die voortkomen uit de verwerkingen in het datawarehouse, niet langer [worden] bewaard dan noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt, met inbegrip van de vereisten voor de toepassing van herhaling en de herroeping van een toegekend uitstel met een maximale bewaartermijn die één jaar na de verjaring van alle vorderingen die tot de bevoegdheid van de verwerkingsverantwoordelijke behoren niet mag overschrijden”.

Het datawarehouse moet het mogelijk maken om processen van datamining en datamatching uit te voeren, teneinde profielen met een verhoogd risico op te sporen.³⁰

Gevraagd of de zinsnede “de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt” in het geciteerde zesde lid doelt op de doeleinden waarvoor de gegevens oorspronkelijk zijn verzameld, dan wel op de resultaten van de datamining en datamatching, verklaarde de gemachtigde:

“Het gaat inderdaad om de gegevens die voortkomen uit de datamining en datamatching. De bewaringstermijn van de basisgegevens moet in principe in de betrokken materiële wetgeving worden geregeld, maar zal vaak afhankelijk zijn van de verjaringstermijn.

In artikel 8/1 wordt de facto aangegeven wanneer die gegevens uit die datawarehouse moeten worden verwijderd, d.w.z. ‘één jaar na de verjaring van alle vorderingen’. Vermits de algemeen toegepaste verjaringstermijn vijf jaar is, is dit dus in principe vijf jaar + één jaar.”

Het verdient aanbeveling in de memorie van toelichting duidelijk, en desgevallend aan de hand van concrete voorbeelden, uiteen te zetten op welke wijze de naleving van deze bepaling zal worden gewaarborgd. Zij lijkt immers in te houden dat voor elk resultaat van de datamining en datamatching per persoon kan worden vastgesteld wat de relevante bewaartermijnen zijn.³¹

Aangezien de in het ontworpen artikel 8/1, zesde lid, van het decreet van 30 april 2004 bepaalde maximale bewaartermijn enkel geldt voor de resultaten (output van het

²⁹ Adv.RvS 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 14 augustus 2021 ‘betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie’, opmerking 101 (*Parl.St.* Kamer 2020-21, nr. 55-1951/001, 119). Zie ook GwH 10 maart 2022, nr. 33/2022, B.13.1 en GwH 22 september 2022, nr. 110/2022, B.11.2.

³⁰ Ontworpen artikel 8/1, tweede en derde lid, van het decreet van 30 april 2004.

³¹ Indien de resultaten van de datamining en datamatching vervolgen aanleiding geven tot verdere verwerking met het oog op de toepassing van de betrokken regelgeving, vindt het ontworpen artikel 8/2 van het decreet van 30 april 2004 toepassing.

datawarehouse), rijst de vraag wat de maximale bewaartermijn is voor de gegevens die in het datawarehouse worden ondergebracht (input).

Zelfs indien ten aanzien van die gegevens de maximale bewaartermijn uit de betrokken regelgeving geldt – hetgeen inhoudt dat alle individuele gegevens die in het datawarehouse worden ingebracht, vergezeld moeten gaan van de relevante maximumtermijn – dient zulks, in het licht van het zo-even vermelde legaliteitsbeginsel, uitdrukkelijk door de decreetgever te worden bepaald.

10.3. Het ontworpen artikel 8/1, zevende lid, van het decreet van 30 april 2004 bepaalt dat de “verwerkingsverantwoordelijke (...) een lijst [opstelt] van de categorieën van personen die de persoonsgegevens in het datawarehouse kunnen raadplegen, met een beschrijving van hun hoedanigheid ten opzichte van de verwerking van de beoogde gegevens” en dat die lijst ter beschikking wordt gehouden van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit.

Aangezien de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens, tot de essentiële elementen inzake de verwerking van persoonsgegevens behoort, rijst de vraag of de betrokken lijst een louter beschrijvend karakter heeft waarbij de concrete personen die tot de verwerkingsverantwoordelijken bedoeld in het ontworpen vijfde lid behoren, worden opgesomd, dan wel of die bepaling de mogelijkheid laat om de (categorieën van) personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens uit te breiden.

De gemachtigde verklaarde hieromtrent het volgende:

“De personen die de persoonsgegevens kunnen raadplegen zijn dezelfde personen als de personen die (via beraadslaging) gemachtigd zijn om de basisgegevens te consulteren. Voor de Vlaamse Sociale Inspectie gaat het dus om de sociaalrechtelijk inspecteurs. Als dusdanig maken deze deel uit van de verwerkingsverantwoordelijke. Het is niet de bedoeling dat andere personen toegang krijgen tot de gegevens.”

Het is nuttig om dit in de memorie van toelichting te verduidelijken.

11. Het verdient aanbeveling in het ontworpen artikel 8/2, eerste lid, van het decreet van 30 april 2004 de woorden “wanneer en als” te vervangen door de woorden “wanneer en voor zover”.³²

Artikel 50

12. Zoals ook werd bevestigd door de gemachtigde, dient in het ontworpen artikel 23, § 4, eerste lid, van het decreet van 30 april 2004 ook verwezen te worden naar artikel 21/3 en 21/4 en niet enkel naar “artikel 21 tot en met 21/2”.

³² Vgl. met art. 5ter van de wet van 15 januari 1990 ‘houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid’.

Artikel 61

13. De inleidende zin van punt 7° wordt ten onrechte herhaald. Dit moet worden rechtgezet.

Artikelen 62 en 63

14.1. De artikelen 62 en 63 van het voorontwerp strekken tot invoering van een regeling inzake de uitsluiting van het recht op subsidie in een nieuw hoofdstuk IV/1, dat uit artikel 26/1 bestaat.

Overeenkomstig artikel 3, 13°, van het te wijzigen decreet van 30 april 2004 is een subsidie “elk voordeel, elke vergoeding, toelage, steun of elke andere financiële tegemoetkoming die verleend of toegekend wordt door of op grond van de regelgeving waarop de sociaalrechtelijke inspecteurs toezicht en controle uitoefenen”.

Die regelingen zijn op hun beurt opgesomd in artikel 2, § 1, van dat decreet.

14.2. Uit de formulering van de punten 1° en 3° van het ontworpen artikel 26/1, eerste lid, lijkt te volgen dat de uitsluiting van het recht op subsidie afhangt van de strafmaat die is voorgeschreven voor de betrokken inbreuk, ongeacht de effectief opgelegde straf. Het ontworpen punt 2° bepaalt daarentegen dat de uitsluiting van het recht op subsidie plaatsvindt wanneer de betrokkene “een niet langer voor beroep vatbare administratieve beslissing heeft opgelopen” waarbij de administratieve geldboete tussen bepaalde vorken ligt, hetgeen suggereert dat de effectief opgelegde geldboete en niet de voorgeschreven strafmaat bepalend is.

In dat verband zullen de stellers van het voorontwerp zich ervan moeten vergewissen of de strafmaat die is voorgeschreven voor de betrokken inbreuk bepalend is dan wel de effectief opgelegde straf en vervolgens deze bedoeling op uniforme wijze tot uitdrukking brengen in het ontworpen artikel 26/1, eerste lid, tenzij voor verschillen tussen de verschillende punten een verantwoording kan worden geboden in het licht van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel.

Er wordt de stellers van het voorontwerp voorts ter overweging gegeven dat de verwijzing naar de overlappende vorken van geldboetes weliswaar overeenstemt met de categorisering die in de memorie van toelichting wordt geduid en waaraan het voorontwerp vormgeeft, maar dat de latere wijzigingen aan de diverse wetten en decreten andere strafmaten kunnen invoeren³³, hetgeen tot rechtsonzekerheid dreigt te leiden over de toepassing van de ontworpen bepaling.

14.3. Gelet op de ontworpen formulering, lijkt de tijdelijke uitsluiting van het recht op subsidies van rechtswege plaats te vinden wanneer aan de begunstigde ervan een geldboete zoals bedoeld in de ontworpen bepaling wordt opgelegd.

³³ Bijvoorbeeld kan de decreetgever op een later tijdstip een strafbepaling invoeren waarin een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 3000 euro wordt voorgeschreven.

Noch de ambtenaar die de administratieve geldboete oplegt, noch de rechter die kennis neemt van het beroep daartegen³⁴ noch de strafrechter, zouden de toepassing van de uitsluiting van het recht op subsidie aldus kunnen beperken of moduleren. Rekening houdend met hetgeen onder randnummer 14.2 is opgemerkt, lijken ook verzachtende omstandigheden geen invloed te hebben op de uitsluiting van het recht op subsidies. Hetzelfde lijkt het geval te zijn wanneer de betrokken ambtenaar weliswaar een administratieve geldboete oplegt, maar met toepassing van artikel 17, § 3/1, van het decreet van 30 april 2004 geheel of gedeeltelijk uitstel van tenuitvoerlegging ervan verleent. Daar komt bij dat de personen die op grond van de ontworpen bepaling van subsidies worden uitgesloten weliswaar de directe ontvangers, maar niet steeds de enige en definitieve begunstigen van de betrokken subsidieregeling zijn.³⁵

Zo rijst ook de vraag in welke mate de voor de bedoelde subsidies initiële subsidiebeslissende instanties worden betrokken en of de subsidieverlener op de hoogte zal zijn van de veroordeling of beslissing die aanleiding geeft tot de tijdelijke uitsluiting.³⁶ Artikel 3, 13°, van het decreet van 30 april 2004 geeft immers een ruime omschrijving van het begrip ‘subsidie’, gekoppeld aan de regelgeving waarop de sociaalrechtelijke inspecteurs toezicht en controle uitoefenen (zoals opgesomd in artikel 2, § 1, van het decreet van 30 april 2004).³⁷

Aldus wordt gewezen op de verregaande gevolgen die het van rechtswege uitsluiten van het recht op subsidies met zich meebrengt, zelfs al is deze uitsluiting slechts tijdelijk van aard. De stellers van het voorontwerp moeten zich ervan vergewissen of dit de bedoeling is en de ontworpen bepaling vanuit dit oogpunt aan een grondig nieuw onderzoek onderwerpen.

14.4. Krachtens het ontworpen artikel 26/1, tweede lid, van het decreet van 30 april 2004 bepaalt de Vlaamse Regering “de duurtijd van de uitsluiting van het recht op subsidie en de nadere voorwaarden”. Daarbij wordt het bepalen van de duurtijd van de uitsluiting volkomen overgelaten aan de Vlaamse Regering. Voorts is niet duidelijk wat moet worden verstaan onder “de nadere voorwaarden”. De voornoemde bevoegdheidsdelegaties moeten nader worden afgebakend.

³⁴ Zie artikel 7, §§ 5 en 6, van het decreet van 30 april 2004.

³⁵ Zo geldt de uitsluiting onder meer ten aanzien van maatwerkbedrijven en dienstenchequebedrijven, die de subsidies onder meer ontvangen met het oog op de financiering of de ondersteuning van de tewerkstelling van bepaalde categorieën van werknemers (zie art. 2, § 1, 6° en 44°, van het decreet van 30 april 2004, waarin respectievelijk wordt verwezen naar het decreet van 12 juli 2013 ‘betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling’ en de wet van 20 juli 2001 ‘tot bevordering van buurtdiensten en -banen’).

³⁶ Dit laatste veronderstelt dan bovendien een uitwisseling van gevoelige persoonsgegevens die decretaal dient te worden verankerd.

³⁷ Dat gaat om een uitgebreide reeks van potentiële subsidies, die door verschillende subsidieverleners worden toegekend, binnen en buiten het Departement Werk en Sociale Economie. Het kan bijvoorbeeld ook gaan om subsidies die een OCMW toekent op basis van artikel 57^{quater}, 60 of 61 van de wet van 8 juli 1976 ‘betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn’ (art. 2, § 1, 42°, van het decreet van 30 april 2004).

Artikel 82

15. Over artikel 82 van het voorontwerp, dat artikel 13 van het decreet van 23 december 2022 ‘over de premie kwalificerend werkplekleren voor ondernemingen en de leerlingenpremie alternerende opleiding’ wijzigt, wordt in de memorie van toelichting onder meer het volgende opgemerkt:

“Tegelijk wordt de notie ‘wetens en willens’ telkens opgeheven. Daardoor wordt punt 1° van het eerste lid dubbelop met het voorgaand artikel 12 en wordt het opgeheven.”

In artikel 13, 1°, van het decreet is echter sprake van “de premies, vermeld in artikel 5 of 7 van dit decreet”, terwijl artikel 12 van dat decreet betrekking heeft op “de premie, vermeld in artikel 5 van dit decreet”.

Het verdient het aanbeveling om zich ervan te vergewissen dat artikel 12 voor het overige effectief eenzelfde draagwijdte heeft als het op te heffen artikel 13, 1°, van het decreet van 23 december 2022.

Artikel 84

16.1. De artikelen 81 en 82 van het aan te nemen decreet treden in werking treden op 2 september 2023.

De datum van de inwerkingtreding van de artikelen 81 en 82 is wellicht ingegeven door het feit dat de bepalingen van het decreet van 23 december 2022 ‘over de premie kwalificerend werkplekleren voor ondernemingen en de leerlingenpremie alternerende opleiding’ die bij de artikelen 81 en 82 worden gewijzigd, op 1 september 2023 in werking treden.

Aangezien het om autonome bepalingen gaat, die reeds voor hun inwerkingtreding kunnen worden gewijzigd, is het niet noodzakelijk, maar evenmin verboden om de inwerkingtreding van de wijzigende artikelen 81 en 82 van het voorontwerp uit te stellen tot 2 september 2023.

Het is evenwel niet duidelijk waarom een andere werkwijze wordt gekozen voor artikel 83 van het voorontwerp, dat eveneens een autonome bepaling van het decreet van 23 december 2022 wijzigt.

16.2. Dat is anders voor artikel 38 van het voorontwerp, dat wijzigingen aanbrengt in artikel 13/9 van het decreet van 30 april 2004. Artikel 13/9 van het decreet van 30 april 2004 wordt ingevoegd bij artikel 24 van het decreet van 23 december 2022, dat eveneens op 1 september 2023 in werking treedt.

De inwerkingtreding van artikel 38 van het aan te nemen decreet is echter voorzien op 2 juli 2023. Dat is uiteraard vóór de inwerkingtreding van artikel 24 van het decreet van 23 december 2022. Op 2 juli 2023 bestaat het te wijzigen artikel 13/9 van het decreet van 30 april 2004 dus nog niet.

Artikel 38 en/of artikel 84 van het voorontwerp moeten op dit punt worden aangepast.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Chantal BAMPs

ADVIES VAN DE GEGEVENSBE SCHERMINGSAUTORITEIT

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 94/2023 van 17 mei 2023

Betreft: Voorontwerp van decreet tot wijziging van de toezichts- en handhabingsbepalingen in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie (CO-A-2023-114)

Het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna de "Autoriteit"), aanwezig: mevrouw Cédrine Morlière, mevrouw Nathalie Raghenon en mevrouw Griet Verhenneman en de heren Yves-Alexandre de Montjoye, Bart Preneel en Gert Vermeulen;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op artikel 25, lid 3, WOG volgens hetwelk de beslissingen van het Kenniscentrum bij meerderheid van stemmen worden aangenomen;

Gelet op het verzoek om advies van de heer Jo Broens, Vlaams Minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw (hierna "de aanvrager"), ontvangen op 14/03/2023;

Brengt op 17 mei 2023 het volgende advies uit:

I. VOORWERP EN CONTEXT VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De aanvrager verzoekt om het advies van de Autoriteit aangaande het voorontwerp van decreet *tot wijziging van de toezichts- en handhabingsbepalingen in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie* (hierna “het voorontwerp van decreet” of “het voorontwerp”).

2. Het ter advies voorliggende voorontwerp van decreet beoogt een aantal wijzigingen aan te brengen aan diverse wetgevende normen die het toezicht op en de handhaving van sociale wetgeving door de Vlaamse Sociale Inspectie omkaderen. De opdracht van deze laatste bestaat in de controle en de opsporing van inbreuken op de wetgeving opgesomd in artikel 2 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht. De Cel Administratieve Geldboeten van de Vlaamse Sociale Inspectie is bevoegd voor het opleggen van administratieve geldboeten in geval van inbreuken.

3. Het voorontwerp beoogt vooreerst het efficiënter en effectiever maken van het bestaande sanctioneringskader binnen het beleidsdomein Werk en Sociale Economie (hierna “WSE”). Ten tweede brengt het voorontwerp een aantal technische aanpassingen aan met betrekking tot de toepassing van Boek I van Strafwetboek. Ten derde beoogt het voorontwerp van decreet het doorvoeren van een aantal wijzigingen teneinde de strijd tegen de sociale fraude te optimaliseren, zoals:

- het gebruik van nieuwe technologieën om fraude op te sporen;
- opstelling van e-PV's en de uitwisseling ervan tussen de databank van de Vlaamse Sociale Inspectie en de federale databank e-PV;
- de toekenning van de bevoegdheid aan de Vlaamse Sociale inspectie om bewoonde lokale te betreden;
- versterking van de invordering van administratieve geldboeten inzake detachering in het buitenland evenals het mogelijk maken in te gaan op verzoeken tot kennisgeving of invordering van dergelijke boetes opgelegd door een andere EU-lidstaat aan een in België gevestigde onderneming;
- voorzien van een rechtsbasis om een regeling in te voeren waarbij ondernemingen die zijn bestraft naar aanleiding van zware inbreuken tijdelijk het recht ontnemen op subsidies.

4. Bepaalde van de door te voeren wijzigingen hebben een impact op de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen, daar deze:

- voorzien in een gegevensuitwisseling tussen de e-PV's van de Vlaamse Sociale Inspectie en de federale databank e-PV (art. 21-23 voorontwerp);
- een wettelijke basis voorzien voor het gebruik van nieuwe technologieën teneinde fraude op te sporen, met name het gebruik van datamining- en datamatchingtechnieken in het kader van doelgerichte opsporingen (art. 27 voorontwerp); en

- een verwerking van persoonsgegevens inhouden in het kader van de invordering van administratieve geldboeten (art. 51-60 voorontwerp).

5. De Autoriteit verwijst naar haar eerdere adviezen inzake e-PV's¹ evenals naar het advies nr. 2022/107² van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (hierna "de VTC") betreffende het ter advies voorliggende voorontwerp. De Autoriteit stelt vast dat de aanvrager reeds een aantal wijzigingen doorvoerde aan het voorontwerp in navolging van het laatstgenoemde advies. De Autoriteit bespreekt hieronder enkel de bepalingen waaromtrent zij opmerkingen heeft.

II. ONDERZOEK VAN DE AANVRAAG

a. Rechtsgrond

➤ *Algemene principes*

6. De Autoriteit wijst erop dat elke verwerking van persoonsgegevens een inmenging vormt in het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, dat is vastgelegd in artikel 8 EVRM en in artikel 22 van de Grondwet. Dit recht is echter niet absoluut. De artikelen 8 EVRM en 22 van de Grondwet sluiten overheidsinmenging in het recht op bescherming van het privéleven (waar ook persoonsgegevens deel van uitmaken) niet uit, maar vereisen dat zij wordt toegestaan door een voldoende precieze wettelijke bepaling; dat zij beantwoordt aan een algemeen maatschappelijk belang en dat zij evenredig is met de daarmee nagestreefde wettige doelstelling³. Elke norm die de verwerking van persoonsgegevens regelt (en die van nature een inmenging vormt in het recht op bescherming van persoonsgegevens) moet niet alleen noodzakelijk en evenredig zijn, maar ook voldoen aan de eisen van voorspelbaarheid en nauwkeurigheid, zodat de betrokkenen, over wie gegevens worden verwerkt, een duidelijk beeld krijgen van de verwerking van hun gegevens.

7. De verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk is voor de vervulling van een wettelijke verplichting⁴ of voor de uitoefening van een opdracht van algemeen belang of in het kader van de

¹ Cf. onder meer advies nr. 5/2012 van 8 februari 2012 met betrekking tot Titel 10, Afdeling 8 van het voorontwerp van programmawet dat het elektronisch proces-verbaal invoerde binnen de Nationale Arbeidsraad ; het advies nr. 12/2018 van 7 februari 2018 dat betrekking heeft op een voorontwerp van wet dat de invoering van het elektronisch proces-verbaal voorziet voor wat betreft de inspectiediensten van de FOD Economie, KMO's, Middenklasse en Energie ; het advies nr. 89/2021 van 14 juni 2021 betreffende de invoering van het elektronisch proces-verbaal voor wat betreft de inspectiediensten van de algemene directie Wegvervoer en Verkeersveiligheid van de FOD Mobiliteit en Vervoer en die het Sociaal Strafwetboek wijzigt ; advies nr. 112/2022 van 3 juni 2022 betreffende een wetsontwerp tot wijziging van het Sociaal Strafwetboek met het oog op de invoering van het eDossier-platform en advies nr. 228/2022 van 29 september 2022 betreffende een ontwerp van koninklijk besluit tot invoering van het elektronisch proces-verbaal bij de inspectiediensten van het directoraat-generaal Wegvervoer en Verkeersveiligheid van de FOD Mobiliteit en Vervoer.

² https://overheid.vlaanderen.be/sites/default/files/media/VTC/VTC_A_W_2022_107_advies.pdf

³ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bv. GwH, Arrest van 4 april 2019, nr. 49/2019 ("Zij sluiten een overheidsinmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven niet uit, maar vereisen dat zij wordt toegestaan door een voldoende precieze wettelijke bepaling, dat zij beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte in een democratische samenleving en dat zij evenredig is met de daarmee nagestreefde wettige doelstelling").

⁴ Art. 6.1.c) van de AVG

uitoefening van het openbaar gezag die aan verwerkingsverantwoordelijke is toevertrouwd⁵, moet overeenkomstig artikel 6.3 AVG, gelezen in het licht van overweging 41 van de AVG, worden geregeld door duidelijke en nauwkeurige regelgeving, waarvan de toepassing voor de betrokkenen voorzienbaar moet zijn. Bovendien is het volgens artikel 22 van de Grondwet noodzakelijk dat de "wezenlijke elementen" van de gegevensverwerking door middel van een formele wettelijke norm worden vastgesteld. Het gaat hierbij minstens om:

- het (de) precieze en concrete doeleinde(n) van de gegevensverwerkingen;
- de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n) (tenzij dit duidelijk is).

8. De Autoriteit stelt vast dat de door het voorontwerp omkaderde verwerkingen van persoonsgegevens een ernstige inmenging in de rechten en vrijheden van betrokkenen inhouden, daar deze:

- plaatsvinden voor toezichts- of controledoeleinden;
- een kruising of koppeling impliceren van persoonsgegevens afkomstig uit verschillende bronnen;
- de verwerkingen, in voorkomend geval, kunnen leiden tot een beslissing met negatieve gevolgen voor de betrokkenen;
- een grootschalige verwerking van persoonsgegevens inhouden;
- er verwerking inhouden van bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van artikel 10 AVG; en
- de rechten van de betrokkenen worden beperkt.

9. Bijgevolg zal het decreet dat door het voorontwerp wordt gewijzigd eveneens de volgende (aanvullende) wezenlijke elementen dienen te bevatten:

- de (categorieën van) verwerkte persoonsgegevens die ter zake dienend en niet overmatig zijn;
- de (categorieën van) betrokkenen wiens persoonsgegevens worden verwerkt;
- de (categorieën van) bestemmingen van de persoonsgegevens, evenals de omstandigheden waarin en de redenen waarom de gegevens worden verstrekt;
- de maximale bewaartermijn van de geregistreerde persoonsgegevens.
- de eventuele beperking van de verplichtingen en/of rechten vermeld in de artikelen 5, 12 tot 22 en 34 AVG.

➤ *Toepassing van deze principes*

10. De Autoriteit gaat hieronder na of zulks het geval is en benadrukt dat verwerkingen van persoonsgegevens in elk geval dienen te worden voorzien in een gepaste wetgevende norm

⁵ Art. 6.1.e) van de AVG.

aangenomen door een entiteit die hiertoe bevoegd is. In dit verband wijst de Autoriteit er op dat de afdeling Wetgeving van de Raad van State reeds meermaals stelde dat de samenwerking met de bevoegde federale diensten inzake het e-PV de sluiting van een samenwerkingsakkoord vereist⁶.

b. Opstelling e-PV's en uitwisseling van informatie tussen de Vlaamse databank en de federale databank e-PV (art. 21-23 voorontwerp)

11. Artikel 21 van het voorontwerp voegt een aantal definities toe aan artikel 3 van het decreet sociaalrechtelijk toezicht:

"Art. 21. Aan artikel 3 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 maart 2019, worden een punt 14° tot en met 16° toegevoegd, die luiden als volgt:

"14° e-PV: het proces-verbaal tot vaststelling van inbreuken dat wordt aangemaakt, opgeslagen en verzonden via de informaticatoepassing die daarvoor is ontworpen;
15° databank e-PV: de databank, vermeld in artikel 100/6 van het Sociaal Strafwetboek waarin de gegevens van de e-PV's en de gegevens van de bijlagen bij die e-PV's opgenomen en bewaard worden;

16° algemene verordening gegevensbescherming: verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)."

12. Zoals ook de Vlaamse Toezichtcommissie erop wijst in haar advies, stelt de Autoriteit zich de vraag of het in dit verband niet aangewezen is voormelde definitie af te stemmen op de definitieve van e-PV opgenomen in de wet van 17 maart 2019 *tot invoering van het elektronisch proces-verbaal bij de inspectiediensten van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie en tot wijziging van het Sociaal Strafwetboek*, die verwijst naar artikel 100/2, eerste lid, van het Sociaal Strafwetboek.

⁶ Cf. advies nr. 72.848/1 van 3 februari 2023 betreffende het ter advies voorliggende ontwerp, punt 3.3 ; advies nr. 45.699/1 van 15 januari 2009 betreffende het voorontwerp van ordonnantie van 30 april 2009 betreffende het toezicht op de reglementeringen inzake werkgelegenheid die tot de bevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest behoren en de invoering van administratieve geldboeten toepasselijk in geval van inbreuk op deze reglementeringen, <http://www.raadvst-consetat.be/dbx/avis/45699.pdf>; en advies nr. 72.189/4 van 17 oktober 2022 betreffende een voorontwerp van decreet van de Duitstalige gemeenschap met betrekking tot de controle en de procedure betreffende de oplegging van administratieve geldboetes in het domein van werkgelegenheidsbeleid, punt III. Cf. eveneens in dit verband C. de Terwangne (« Les principes relatifs au traitement des données à caractère personnel et à sa licéité », in *Le Règlement général sur la protection des données – analyse approfondie*, Bruxelles, Larcier, p. 89), qui précise que « l'exigence de licéité signifie que le traitement de données à caractère personnel doit se faire conformément à l'ensemble des règles légales applicables. Cela implique le respect des règles de protection des données, mais également de toute autre règle légale qui trouverait à s'appliquer à une situation de traitement de données, (...) ».

13. De aanvrager beantwoordt het voorgaande door in de Memorie van toelichting bij het ter advies voorliggende voorontwerp te stellen dat *"de databank e-PV een databank [is] die eigendom is van en beheerd wordt door de federale overheid. Daarom worden in dit ontwerp minimale wettelijke bepalingen opgenomen die de Vlaamse Sociale Inspectie moet toelaten elektronische processen-verbaal aan te maken en die uit te wisselen. Het beheer, de toegang en het toezicht op het gebruik van deze databank gebeurt op grond van federale wettelijke bepalingen. Vermits de Vlaamse overheid hier geen beslissingsbevoegdheid heeft, is het logisch dat hierover geen wettelijke bepalingen zijn opgenomen"*.
14. De Autoriteit wijst er evenwel op dat, voor een goed begrip van de diverse betrokken bepalingen, het ten eerste aangewezen is in de toelichting bij elk van deze artikelen te vermelden op welke exacte bepaling van de federale wet of het Sociaal Strafwetboek deze bepaling is geïnspireerd. De werkingssfeer van vele bepalingen dient immers te worden begrepen in het licht van hun geschiedenis en van de toepassing van de overeenkomstige bepalingen van het Sociaal Strafwetboek⁷.

➤ Doeleinden

15. Overeenkomstig artikel 5.1.b) AVG dienen persoonsgegevens voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden te worden verzameld en mogen deze vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt.
16. De toelichting bij artikel 22 van het voorontwerp vermeldt dat dit *« een wettelijk kader voorziet voor het e-PV »* en bevat nadere preciseringen die zouden kunnen worden beschouwd als een opsomming van de doeleinden van de verwerkingen uitgevoerd door middel van het e-PV⁸.
17. Echter, artikel 22 van het voorontwerp beoogt een artikel 6/3 in te voegen in het decreet sociaalrechtelijk toezicht, dat luidt als volgt:
- "Art. 6/3. De elektronische informatie-uitwisseling in het kader van het e-PV verloopt conform de algemene verordening gegevensbescherming en de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid. Bij de verwerking van de persoonsgegevens met toepassing van dit hoofdstuk worden de identificatienummers, vermeld in artikel 8, §1, van de voormelde wet, gebruikt."*

⁷ Cf. in deze zin eveneens het advies nr. 57.193/1 van de Raad van State van 1 april 2015 betreffende het voorontwerp van ordonnantie « houdende geharmoniseerde regels betreffende de administratieve geldboeten bepaald bij de wetgeving op het vlak van werkgelegenheid en economie », punt 3.

⁸ Uniformiteit en elektronische afhandeling, het opstellen van statistieken (met inbegrip van datamining en datamatching), veiligheid, versnelde afhandeling, kostenverlaging, verbetering van de kwaliteit van de gegevens.

18. Artikel 5 van het decreet van 30 april 2004 *tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest bevoegd zijn* bepaalt inderdaad dat "(...) *de sociaalrechtelijke inspecteurs toezicht en controle uit[oefenen] op de naleving van de bepalingen van de regelgeving, opgenomen in artikel 2 van dit decreet en hun uitvoeringsbesluiten*". Echter, ondanks de exhaustieve opsomming in voormeld artikel 2 van de regelgeving waarover de betrokken inspecteurs toezicht en controle uitoefenen, is de omschrijving van de doeleinden in artikel 22 van het voorontwerp te ruim geformuleerd en dient deze te worden gepreciseerd, bijvoorbeeld door de toevoeging van bepaalde elementen opgenomen in de toelichting bij artikel 22 opgenomen in de Memorie van toelichting.

19. De Autoriteit herinnert er in dit verband aan dat het een goede praktijk is om in de Memorie van toelichting de grenzen te bepalen van de aldus omschreven doeleinden en aan te geven in welke omstandigheden de verwerking als onverenigbaar dient te worden beschouwd met de vastgestelde doeleinden, in het bijzonder wanneer sprake is van een ernstige inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen (zoals in onderhavig geval) of wanneer de risico's op misbruik groot zijn. Dit geldt *in casu* des te meer aangezien verdere verwerkingen (omschreven als « analyse ») worden aangekondigd in de toelichting bij artikel 22 van het voorontwerp.

➤ Minimale gegevensverwerking / proportionaliteit⁹

20. Overeenkomstig artikel 5.1.c) AVG moeten persoonsgegevens toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”).

⁹ De Autoriteit wijst er op dat elke inmenging in het recht op eerbiediging van de bescherming van persoonsgegevens slechts toelaatbaar is indien zij noodzakelijk is en in verhouding staat tot het (de) nagestreefde doel(en). Verder dient ook te worden bepaald of de beoogde verwerking de minst ingrijpende manier is om dat doel te bereiken. Een verwerking van persoonsgegevens wordt immers enkel als noodzakelijk beschouwd indien zij de minst ingrijpende maatregel vormt om het ermee nagestreefde doel (van algemeen belang) te bereiken. Daarom is vereist:

- Ten eerste, dat met de gegevensverwerking daadwerkelijk het **beoogde doel kan worden bereikt**. Derhalve moet op basis van feitelijke en objectieve elementen worden aangetoond dat de verwerking van persoonsgegevens doeltreffend is om het beoogde doel te bereiken;
- Ten tweede, dat deze verwerking van persoonsgegevens de **minst ingrijpende maatregel** is met betrekking tot het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Dit betekent dat indien het mogelijk is het beoogde doel te bereiken met een maatregel die minder ingrijpt in het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer of van persoonsgegevens, de oorspronkelijk beoogde gegevensverwerking niet ingevoerd mag worden. Hiertoe moet met een gedetailleerde beschrijving en aan de hand van feitelijk en objectief bewijsmateriaal kunnen worden aangetoond om welke redenen de andere minder ingrijpende maatregelen niet volstaan om het beoogde doel te bereiken. Indien de noodzaak van de verwerking van persoonsgegevens is aangetoond, moet nog worden aangetoond dat de verwerking evenredig is (in de strikte zin) met het beoogde doel, d.w.z. dat er een juist evenwicht bestaat tussen de verschillende belangen die op het spel staan en de rechten en vrijheden van de betrokkenen. Met andere woorden, er moet een evenwicht zijn tussen de inmenging in het recht op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en de bescherming van persoonsgegevens, en het doel dat wordt beoogd - en dat daadwerkelijk kan worden bereikt - met die verwerking. De voordelen van de gegevensverwerking in kwestie moeten dus opwegen tegen de nadelen voor de betrokkenen. Ook hier moet kunnen worden aangetoond dat deze analyse is uitgevoerd voordat de verwerking wordt verricht.

21. Zoals er op wordt gewezen in een recent verslag van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties (VN), kunnen toezichtsmechanismen een bedreiging vormen voor democratieën: "*Staten slagen er al te vaak niet in om de doeltreffendheid aan te tonen van de toezichtsystemen die zij toepassen*"¹⁰. Krachtens het koninklijk besluit van 10 juli 2013 zijn de sociale inspecteurs van een hele reeks sociale inspectiediensten gemachtigd om hun verslagen elektronisch op te stellen. Sinds 1 januari 2015 is ook de Sociale Inspectie van het Waalse Gewest daartoe gemachtigd en sinds 1 maart 2015 de Sociale Inspectie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. In die omstandigheden kan niet worden aanvaard dat wordt voorzien in de registratie van gegevens in elektronische vorm en de mededeling van die gegevens, zonder dat in de toelichting bij het betrokken artikel een empirische beoordeling wordt opgenomen van het effect van het gebruik van e-PV op de in het decreet van 2004 bedoelde doeleinden en in het bijzonder op de bestrijding van inbreuken op de in artikel 2 van dat decreet opgesomde normen (ten aanzien van de gefedereerde entiteiten waar dit systeem van kracht is), en dus van de overeenstemming van de betrokken bepaling met de voorwaarde van noodzakelijkheid en het evenredigheidsbeginsel. In dit verband merkt de Autoriteit op dat het wenselijk zou zijn om bij de herformulering van artikel 22 van het voorontwerp een verplichting op te nemen om de doeltreffendheid van de in het ontwerp voorziene verwerkingen periodiek te evalueren.
22. De Autoriteit herinnert er in dit verband aan dat het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft gesteld dat "*de omstandigheid dat aan overheidsinstanties te weinig middelen worden toegekend, in geen geval een legitieme reden kan vormen die vermag te rechtvaardigen dat inbreuk wordt gemaakt op de door het Handvest gewaarborgde grondrechten*"¹¹. Zelfs indien in de Memorie van toelichting de kostenbesparingen ten gevolge van de digitalisering zouden worden aangetoond (hetgeen niet het geval is), dient bijgevolg te worden beschouwd dat deze gegevensverwerkingen niet geldig kunnen worden gerechtvaardigd door louter budgettaire overwegingen.

➤ Verwerkingsverantwoordelijke

23. Artikel 4.7) AVG bepaalt dat voor de verwerkingen waarvan de regelgeving het doel en de middelen vastlegt, de verwerkingsverantwoordelijke diegene is die daarin als dusdanig wordt aangewezen.

¹⁰ Verslag van 4 augustus 2022, *The right to privacy in the digital age*, <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G22/442/29/PDF/G2244229.pdf?OpenElement>, point 54

¹¹ HvJ-EU, 1 augustus 2022, C-184/20, OT c. Vyriausioji tarnybinės etikos komisija, §89. De Autoriteit onderlijnt.

24. De aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n) in de regelgeving moet in overeenstemming zijn met de rol die deze actor(en) in de praktijk spe(e)l(t)(en) en met de zeggenschap die hij heeft (of zij hebben) over welke essentiële middelen voor de verwerking worden ingezet. Anders oordelen, zou niet alleen in strijd zijn met de letter van de tekst van de AVG, maar zou ook de doelstelling van de AVG om een consistent en hoog beschermingsniveau voor natuurlijke personen te waarborgen in gevaar kunnen brengen.

25. Net zoals de VTC wijst de Autoriteit erop dat de verwerkingsverantwoordelijke voor de opstelling van het e-PV en de bewaring ervan dient te worden opgenomen in de tekst van het voorontwerp zelf en niet enkel in de Memorie van toelichting, zoals momenteel het geval is. Deze laatste vermeldt meer bepaald dat *"[d]e Vlaamse Sociale Inspectie alsook de Cel Administratieve Geldboeten, waartoe de krachtens artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaren behoren, als verwerkingsverantwoordelijke de categorieën van personen [zullen] aanwijzen die de persoonsgegevens in het datawarehouse kunnen raadplegen"*¹². Dit dient te worden aangepast.

c. Het gebruik van nieuwe technologieën om sociale fraude op te sporen (art. 27 voorontwerp)

26. Artikel 27 van het voorontwerp voorziet de invoeging van een nieuw artikel 8/1 in het decreet sociaalrechtelijk toezicht, dat luidt als volgt:

"Art. 8/1. In dit artikel wordt verstaan onder datawarehouse: een datasysteem met een grote hoeveelheid digitale gegevens die zich lenen voor analyse. Onverminderd de verwerking van persoonsgegevens met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, kunnen de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, elk voor zich of samen, met het oog op de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken op de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn, en met het oog op de inning en invordering van de bedragen die tot hun bevoegdheid behoren, in voorkomend geval na beraadslaging van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit, alle gegevens die nodig zijn voor de toepassing van de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn, verzamelen, verwerken en samenvoegen in een datawarehouse waarmee ze in staat worden gesteld om processen van datamining en datamatching, met inbegrip van profilering als vermeld in artikel 4, 4), van de algemene verordening gegevensbescherming, uit te voeren. De Vlaamse Sociale Inspectie kan de processen van datamining en datamatching uitvoeren om profielen met een verhoogd risico op te sporen"¹³.

¹² Memorie van toelichting, p. 25.

¹³ De Autoriteit onderlijnt.

In het eerste lid wordt verstaan onder 1° datamining: het gericht zoeken naar verbanden in gegevensverzamelingen met als doel profielen op te stellen voor meer diepgaand onderzoek 2° datamatching: het vergelijken van twee sets verzamelde data met elkaar. De verwerkingsverantwoordelijken voor de gegevensverwerking, vermeld in het eerste lid, zijn de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, die, elk voor hun respectieve bevoegdheden, voor de verwerking in het datawarehouse in kwestie instaan.

Onverminderd de bewaring die noodzakelijk is voor de verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, worden de persoonsgegevens die voortkomen uit de verwerkingen in het datawarehouse, niet langer bewaard dan noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt, met inbegrip van de vereisten voor de toepassing van herhaling en de herroeping van een toegekend uitstel met een maximale bewaartermijn die één jaar na de verjaring van alle vorderingen die tot de bevoegdheid van de verwerkingsverantwoordelijke behoren en, in voorkomend geval, de integrale betaling van alle bedragen die daarmee verbonden zijn, niet mag overschrijden. De verwerkingsverantwoordelijke stelt een lijst op van de categorieën van personen die de persoonsgegevens in het datawarehouse kunnen raadplegen, met een beschrijving van hun hoedanigheid ten opzichte van de verwerking van de beoogde gegevens. De voormelde lijst wordt ter beschikking gehouden van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit.

De verwerkingsverantwoordelijke waakt erover dat de aangewezen personen door een wettelijke of statutaire verplichting, of door een evenwaardige contractuele bepaling, ertoe verplicht zijn het vertrouwelijke karakter van de gegevens in kwestie in acht te nemen.”

27. Voormelde bepaling voorziet meer bepaald een decretale basis voor de creatie van een datawarehouse door de Vlaamse Sociale Inspectie en het gebruik van nieuwe technologieën zoals datamining en datamatching door deze inspectie en haar ambtenaren met het oog op de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken op de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn. Dit artikel beoogt naast de vaststelling van de definities van voormelde technologieën eveneens de wezenlijke elementen met de hiermee gepaarde gaande verwerkingen van persoonsgegevens te voorzien.

28. De Autoriteit wijst er op dat zij reeds meermaals werd geraadpleegd betreffende gelijkaardige verwerkingen van persoonsgegevens¹⁴ en verwijst naar de betrokken adviezen voor de aspecten die in onderhavig advies niet aan bod komen.

¹⁴ Cf. in het bijzonder adviezen nrs. 138/2018 van 28 november 2018 (<https://www.autoriteprotectiondonnees.be/publications/avis-n-138-2018.pdf>) en 125/2018 van 7 november 2018 (<https://www.autoriteprotectiondonnees.be/publications/avis-n-125-2018.pdf>)

➤ Doelbinding

29. Persoonsgegevens moeten voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt (artikel 5.1.b) AVG).

30. Wat betreft de doeleinden van de verwerkingen van persoonsgegevens opgenomen in het datawarehouse, zoals voorzien in het ontworpen artikel 8/1 van het decreet, stelt de Autoriteit vast dat de in artikel 27 van het voorontwerp vastgestelde doeleinde meerledig is:

- ten eerste wordt de archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, beoogd;
- ten tweede de preventie, vaststelling, vervolging en bestraffing van de inbreuken op de regelgeving waarvoor de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren bevoegd zijn; en
- ten derde het uitvoeren van processen van datamining en datamatching.

31. Uit artikel 27 van het voorontwerp alsook de Memorie van toelichting blijkt dat de doeleinde van de verwerking van persoonsgegevens vervat in het datawarehouse en de toepassing van de technieken van datamining en datamatching op voormelde gegevens erin bestaat de Vlaamse Sociale Inspectie op basis van voormelde gegevens toe te laten op effectieve en efficiënte wijze over te gaan tot de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van de inbreuken op de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn. In haar advies wees de Vlaamse Toezichtcommissie (VTC) er reeds op dat de eigenlijke doeleinde van de creatie van een datawarehouse en van het gebruik van datamining- en datamatchingtechnieken op de hierin opgenomen gegevens niet uitdrukkelijk was opgenomen in het voorontwerp doch enkel kon worden afgeleid uit de Memorie van toelichting. De aanvrager licht toe dat artikel 27 werd aangevuld naar aanleiding van voormelde opmerking van de VTC. Meer bepaald werd aan ontworpen artikel 8/1 decreet sociaalrechtelijk toezicht toegevoegd dat “*de Vlaamse Sociale Inspectie de processen van datamining en datamatching [kan] uitvoeren om **profielen met een verhoogd risico op te sporen***”. De Autoriteit neemt hier akte van.

32. Evenwel rijst in dit verband de vraag wat dient te worden verstaan onder “een verhoogd risico” en welke persoonsgegevens desgevallend in aanmerking worden genomen teneinde deze kwalificatie toe te kennen aan een betrokkene. De Autoriteit gaat ervan uit dat beoogd wordt situaties en personen met een verhoogd risico op sociale fraude te identificeren in het kader van

de handhavingsbevoegdheden van de Sociale Inspectie. Er dient evenwel in het ontwerp te worden gedefinieerd wat dient te worden verstaan onder "een verhoogd risico" en welke gevallen hier precies worden geviseerd en met het oog op de voorzienbaarheid en transparantie naar de betrokkenen toe, bij gebreke waaraan de voorgenomen verwerking niet kan plaatsvinden, gelet op het risico op verkeerde correlaties.

33. Verder wijst de Autoriteit er op dat deze gegevens in geen geval mogen worden gebruikt voor doeleinden die onverenigbaar zijn met de aldus omschreven doeleinde. In dit verband is het aangewezen in voormelde zinsnede van artikel 27 van het voorontwerp te preciseren dat de datamining- en datamatchingtechnieken op de in het datawarehouse opgenomen gegevens *uitsluitend* kunnen worden verwerkt met het oog op de opsporing van profielen met een verhoogd risico.

➤ Minimale gegevensverwerking / proportionaliteit¹⁵

34. Overeenkomstig artikel 5.1.c) AVG moeten persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en beperkt zijn tot wat noodzakelijk is voor de beoogde doeleinden ("minimale gegevensverwerking").
35. De Autoriteit stelt zich vragen bij de noodzakelijkheid en de proportionaliteit van de creatie van de mogelijkheid tot de toepassing van datamining en datamatching op alle persoonsgegevens in bulk waartoe de Vlaamse Sociale Inspectie toegang heeft. In de Memorie van toelichting stelt de aanvrager dat voormelde verwerkingen beantwoorden aan de vereisten van de artikelen 8 EVRM en 22 van de Grondwet aangezien *"de verwerkingen in het datawarehouse [bij]dragen tot de efficiënte aanpak van sociale fraude alsook tot een doeltreffende inning en invordering van de bedragen die verschuldigd zijn aan de verantwoordelijke voor de verwerking met voldoende aandacht voor de veiligheid van de persoonsgegevens die daartoe worden verwerkt en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen"*. Noch in het voorontwerp, noch in de Memorie van toelichting licht de aanvrager evenwel *in concreto* toe op welke wijze en om welke redenen de toepassing van datamining- en -matching noodzakelijk zouden zijn voor de opsporing, bestrijding en sanctionering van sociale fraude en welke meerwaarde deze technieken bieden ten opzichte van de huidige opsporings- en sanctioneringswijzen. Daarnaast brengt de Autoriteit in herinnering dat, in het licht van artikel 8 EVRM, elke verwerking van

¹⁵ L'Autorité souligne qu'à l'occasion de son arrêt 110/2022, la Cour constitutionnelle a rappelé que « *la proposition qui a précédé l'adoption de l'article 22 de la Constitution insistait sur « la protection de la personne, la reconnaissance de son identité, l'importance de son épanouissement et celui de sa famille », et elle soulignait la nécessité de protéger la vie privée et familiale « des risques d'ingérence que peuvent constituer, notamment par le biais de la modernisation constante des techniques de l'information, les mesures d'investigation, d'enquête et de contrôle menées par les pouvoirs publics et organismes privés, dans l'accomplissement de leurs fonctions ou de leurs activités » (Doc. parl., Sénat, S.E. 1991-1992, n° 100-4/2°, p. 3).* (Arrêt du 22 septembre 2022, B.7.4., p. 27 (<https://www.const-court.be/public/f/2022/2022-110f.pdf>)).

persoonsgegevens voorzienbaar moet zijn. Om de arbitraire toepassing van dergelijke onderzoeks- of opsporingsmethoden te vermijden is het van belang dat de betrokkenen kunnen inschatten in welke gevallen datamining kan en zal worden ingezet. De Autoriteit gaat er van uit dat deze technieken onder meer doch niet uitsluitend zullen worden ingezet teneinde recidive inzake sociale fraude in hoofde van bepaalde betrokkenen op te sporen. Uit het voorontwerp noch uit de voorbereidende werken blijkt evenwel niet in welke concrete gevallen deze nieuwe technologieën zullen kunnen worden gehanteerd en waarom deze noodzakelijk zijn bovenop en/of in de plaats van de huidige onderzoeks- en opsporingstechnieken. Deze rechtvaardiging dient te worden voorzien, bij gebreke waaraan de GBA de proportionaliteit van de voorgenenomen verwerking niet kan beoordelen en zou deze verwerking niet mogen plaatsvinden.

➤ Categorieën van persoonsgegevens en betrokkenen

36. Verder stelt de Autoriteit vast – zoals ook de VTC opmerkt in haar advies – dat het voorontwerp geen opsomming bevat van de (categorieën van) persoonsgegevens en betrokkenen die het voorwerp zullen uitmaken van datamining en datamatching. In de laatste versie van de Memorie van toelichting stelt de aanvrager in dit verband: *“Op vraag van de VCT wordt een verduidelijking opgenomen met betrekking tot de categorieën van betrokkenen, de categorieën van persoonsgegevens en de ontvangers van gegevens.*

De categorieën van betrokkenen zijn de geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke personen en/of rechtspersonen op wie de verwerkte en/of de te verwerken persoonsgegevens betrekking hebben en die onder de toepassing vallen van de regelgeving waarop de Vlaamse Sociale Inspectie toezicht uitoefent. Deze regelgeving wordt opgesomd in artikel 2 van het decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht.

De categorieën van persoonsgegevens die mogelijk kunnen gebruikt worden, zijn onder meer¹⁶:

- *de identificatie- en contactgegevens die zijn opgenomen in het Rijksregister van natuurlijke personen, het bis-register, het wachtregister en de kruispuntbank van ondernemingen;*
- *de gegevens die zijn opgenomen in het netwerk van de sociale zekerheid, zoals de tewerkstellingsgegevens, de bezoldigingsgegevens en de gegevens over de geleverde prestaties als loontrekkende met de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, de gegevens met betrekking tot de aansluiting van een zelfstandige bij een sociaal verzekeringsfonds, de gegevens van de Dimona- en Limosa-aangifte;*
- *de gegevens met betrekking tot de toepassing van de wetgeving die zijn opgenomen in de databanken van het Departement Werk en Sociale Economie (zoals gegevens met betrekking tot de aanvraag, toekenning, weigering of intrekking van toelating om te*

¹⁶ De Autoriteit onderlijnt.

werken voor buitenlandse arbeidskrachten, gegevens met betrekking tot de aanvraag, toekenning, weigering of intrekking van beroepskaarten, gegevens met betrekking tot de aanvraag, toekenning, weigering of intrekking van erkenningen als uitzendbureau of dienstencheque-onderneming, en gegevens met betrekking tot de aankoop, de betaling, de toekenning of de terugvordering van dienstencheques en dienstencheque-prestaties. Het gaat hierbij om de gegevens waarvoor de Vlaamse Sociale Inspectie gemachtigd is”.

37. Wat voorgaande betreft, wijst de Autoriteit er vooreerst op dat het geenszins volstaat de (categorieën van) betrokkenen, persoonsgegevens en ontvangers op te nemen in de Memorie van toelichting, doch dat deze wezenlijke elementen van de verwerking overeenkomstig het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 6.3 AVG in samenhang gelezen met artikel 22 van de Grondwet in de tekst van het voorontwerp zelf dienen te worden opgenomen. Dit temeer aangezien *in casu* sprake is van een ernstige inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen, daar bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van artikel 10 AVG zullen worden verwerkt.
38. De toelichting bij artikel 27 van het voorontwerp bevat weliswaar een niet-exhaustieve lijst van de (categorieën van) persoonsgegevens die kunnen worden verwerkt. Deze lijst dient bijgevolg te worden opgenomen in de tekst van het voorontwerp zelf en de zinsnede “onder meer” dient te worden weggelaten. Desgevallend dient de hiervoor vermelde lijst te worden aangevuld met de bijkomende (categorieën van) persoonsgegevens die kunnen worden verzameld en verwerkt. De Autoriteit verwijst in dit verband naar de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie volgens dewelke het gebruik van de uitdrukking “onder meer” ertoe leidt dat de betrokken categorieën niet als afdoende geïdentificeerd of identificeerbaar kunnen worden beschouwd¹⁷.
39. Wat betreft de omschrijving van de (categorieën van) betrokkenen, dient erop te worden gewezen dat bovenstaande omschrijving (cf. overweging 34), die louter stelt dat de betrokkenen de personen zijn op wie de verwerkte persoonsgegevens betrekking hebben, niet volstaat. Deze formulering biedt geen afdoende transparantie en voorspelbaarheid ten aanzien van de betrokkenen en laat de Autoriteit niet toe de naleving van het noodzakelijkheids-en evenredigheidsbeginsel in dit verband te toetsen, aangezien voormelde formulering op geen enkele manier concrete duidelijkheid verschaft over welke betrokkenen gegevens zullen worden verzameld en verwerkt. Behalve de « op te sporen » betrokkenen, dienen eveneens de betrokkenen waarvan de persoonsgegevens worden opgeslagen, geraadpleegd en geanalyseerd met het oog op de identificatie van “een verhoogd risico” te worden vermeld in het voorontwerp.

¹⁷ HvJ-EU, 22 november 2022, C-37-20 en C-601/20, WM t. Luxembourg Business Registers, §§51, 81 en 82 (<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=268842&pageIndex=0&doclang=FR&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=118116>)

40. De Autoriteit merkt in dit verband op dat de hierboven geciteerde toelichting bij artikel 27 van het voorontwerp melding maakt van "*de betrokkenen (...) die onder de toepassing vallen van de regelgeving waarop de Vlaamse Sociale Inspectie toezicht uitoefent*". De Autoriteit vestigt de aandacht op het belang van het verduidelijken van het precieze aanknopingspunt voor de bevoegdheid van de Vlaamse Sociale Inspectie in dit verband. Meer bepaald dient te worden gerechtvaardigd op basis van welke criteria de "geanalyseerde" gegevens die zullen worden opgenomen in de datawarehouse en het voorwerp zullen kunnen uitmaken van datamining en datamatching onder de bevoegdheid van de Vlaamse overheid vallen. Hierbij zal onder meer de noodzakelijke en evenredige aard dienen te worden verantwoord van de gegevensverwerking van betrokkenen wiens werkgever, maatschappelijke zetel of woonplaats zich bijvoorbeeld buiten het Vlaamse Gewest heeft verplaatst. Zo is de evenredigheid van de gegevensverwerking van de dader van een strafbaar feit dat op het grondgebied van het Vlaams Gewest is gepleegd, maar die sindsdien de zetel van zijn activiteiten heeft verplaatst, weliswaar toelaatbaar voor de vaststelling van recidive door de rechterlijke macht, maar lijkt het betwistbaar dat deze persoon in de ogen van de Vlaamse Sociale Inspectie een "verhoogd risico" kan vormen, aangezien deze niet langer actief is op het grondgebied waarover deze laatste haar onderzoeksbevoegdheden uitoefent.

➤ Categorieën van ontvangers

41. De toelichting bij artikel 27 van het voorontwerp stelt dat "*de ontvanger van deze gegevens de Vlaamse Sociale Inspectie [is]*". De Autoriteit begrijpt evenwel uit het voorontwerp dat de Vlaamse Sociale Inspectie (en de Cel Administratieve Geldboeten) de *verwerkingsverantwoordelijke* is en niet de ontvanger van de verwerkte persoonsgegevens. De Autoriteit stelt bijgevolg vast dat, in de huidige versie van het voorontwerp, geen mogelijkheid wordt voorzien tot doorgifte van de betrokken persoonsgegevens aan derden door de verwerkingsverantwoordelijke(n). Indien alsnog een doorgifte wordt beoogd van de betrokken verzamelde en verwerkte persoonsgegevens, dient dit te worden verduidelijkt in het voorontwerp.

➤ Bewaartermijnen

42. Krachtens artikel 5.1.e) AVG mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt (beginsel van opslagbeperking).

43. Artikel 27 van het voorontwerp voorziet "*gelet op de finaliteit van preventie, vaststelling, vervolging en bestraffing van de inbreuken op de sociale wetgeving*"¹⁸ in een maximale

¹⁸ Cf. Memorie van toelichting, p. 25.

bewaartermijn van één jaar na de verjaring van alle (burgerlijke, strafrechtelijke en andere) vorderingen. De artikelsgewijze bespreking van voormeld artikel in de Memorie van toelichting preciseert dat deze periode "*enige tijd [biedt] om er zeker van te zijn dat de vorderingen definitief verjaard zijn*".

44. De Autoriteit stelt zich vragen bij de noodzakelijkheid en evenredigheid van de bewaartermijn van (maximaal) *één jaar* na de verjaring van alle rechtsvorderingen van de betrokken persoonsgegevens. Ze stelt vast dat het voorontwerp als dusdanig nergens de *noodzaak* motiveert tot de bewaring van de betrokken persoonsgegevens gedurende een bepaalde – en *in casu* relatief lange - termijn na afloop van de toepasselijke beroepstermijnen. Gelet op het feit dat de desbetreffende verjaringstermijnen duidelijk zijn vastgesteld in de toepasselijke wetgevende normen, kunnen deze immers voorafgaandelijk worden nagegaan, waardoor een bewaring van één jaar na verloop van deze termijn niet noodzakelijk lijkt. De Autoriteit stelt daarom voor, in het licht van het beginsel van minimale gegevensverwerking vervat in artikel 5.1.c) AVG, deze bewaartermijn te beperken tot drie maanden na verjaring van alle vorderingen. Bij gebrek aan een afdoende motivering van de noodzakelijkheid en evenredigheid van de toepassing van een langere bewaartermijn, dient artikel 27 van het voorontwerp bijgevolg in deze zin te worden gewijzigd.
45. De passage in artikel 27 van het voorontwerp betreffende de bewaartermijn stelt dat deze bepaling geldt "*onverminderd de bewaring die noodzakelijk is voor de verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, voor wetenschappelijk of historisch onderzoek of voor statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 AVG*". Deze zinsnede creëert een grote onzekerheid zowel voor de verwerkingsverantwoordelijke - die hieruit (ten onrechte) zou kunnen afleiden dat de gegevens onbeperkt kunnen worden bewaard - als voor de betrokkenen. Indien deze passage louter bedoeld is om de formulering van artikel 89 AVG (gedeeltelijk) te herhalen, dan is deze overbodig en dient zij te worden geschrapt. De rechtstreekse toepasselijkheid van Europese verordeningen houdt immers in dat zij niet in nationaal recht dient te worden omgezet aangezien een dergelijke procedure kan leiden tot onduidelijkheid over zowel de juridische aard van de toepasselijke bepalingen als het tijdstip van hun inwerkingtreding. Hoewel deze passage bedoeld is als rechtsgrondslag voor de administratie belast met de sociale inspectie in Vlaanderen teneinde deze gegevens te verwerken voor de in artikel 89 AVG bedoelde doeleinden, moet worden vastgesteld dat zij een volstrekt ontoereikend kader bevat. Aan het archiveringsaspect kan tegemoet worden gekomen door de betrokken passage te vervangen door "*onverminderd artikel III.87 en volgende van de Vlaamse Codex en, in voorkomend geval, de Archiefwet van 24 juni 1955 en het Archiefdecreet van 9 juli 2010*". In het geval van een verwerking voor wetenschappelijke of historische onderzoeksdoeleinden of voor statistische doeleinden dient daarentegen in de toelichting te worden aangegeven of het de bedoeling is deze bevoegdheid aan

de Vlaamse Sociale Inspectie toe te kennen dan wel of het slechts gaat om de mogelijkheid van verdere verwerking door derden. In beide gevallen wordt de afwijking waarin artikel 89 AVG voorziet, uitgevoerd door titel IV (artikel 186 en volgende) WVG en, gelet op de daarin vereiste waarborgen, beveelt de Autoriteit aan deze bepalingen te vermelden in de toelichting bij artikel 27 van het voorontwerp.

46. Indien het de bedoeling is van de wetgever om de Vlaamse Sociale Inspectie te machtigen om de persoonsgegevens die voor deze doeleinden of één daarvan (bijv. de opstelling van statistische verslagen) worden verzameld, te verwerken, moet dit uitdrukkelijk in het ontwerp (en niet in de toelichting) worden vermeld. Bovendien moeten de bewaartermijnen voor dit doel nauwkeurig worden omschreven. De Autoriteit wijst er terloops op dat de productie van statistieken geen doeleinde is in de zin van artikel 5.1.b) AVG. Statistieken impliceren een verwerking van gegevens voor een doel dat gespecificeerd, uitdrukkelijk en rechtmatig dient te zijn (bijvoorbeeld de periodieke evaluatie van de doeltreffendheid van de maatregel). Het ontwerp moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.
47. Indien deze doeleinden daarentegen kunnen worden nagestreefd door derden aan wie de gegevens kunnen worden meegedeeld (bijvoorbeeld Statistiek Vlaanderen), is het in beginsel het organieke besluit van deze ontvanger dat de grondslag moet vormen voor de rechtmatigheid van de betrokken verwerking en dat in dit verband waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen moet bevatten. Met betrekking tot openbare statistieken wordt in overweging 162 AVG benadrukt dat, wat de verwerking van persoonsgegevens voor statistische doeleinden betreft, het Unierecht of het recht van de lidstaten met name de statistische inhoud moet bepalen, naast de controle op de toegang tot de gegevens en specifieke bepalingen voor de verwerking van persoonsgegevens voor statistische doeleinden, alsmede passende maatregelen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te waarborgen en de statistische geheimhouding te bewaren. In dit verband, en voor alle praktische doeleinden, verwijst de Autoriteit naar haar recente advies ter zake dat zij heeft uitgebracht met betrekking tot de federale tegenhanger van Statistiek Vlaanderen, namelijk advies 127/2021 . Indien het normatieve kader van het Brussels Bureau voor de Statistiek niet voorziet in de op dit gebied vereiste garanties, zoals uiteengezet in voornoemd advies, zullen deze in het project moeten worden opgenomen. In dat geval mag bij de in het project voorziene bewaartermijnen echter geen rekening worden gehouden met deze latere verwerking. De gegevens zullen immers binnen de voorziene bewaartermijn op een rechtmatige manier worden meegedeeld en na deze mededeling zal de Vlaamse Sociale Inspectie niet meer over deze gegevens kunnen beschikken in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren. De ontvanger zal de gegevens verwerken in overeenstemming met de voor hem geldende normen.

48. De Autoriteit wijst er verder op dat het, in het licht van het beginsel van minimale gegevensverwerking vervat in artikel 5.1.c) AVG, aangewezen is verschillende bewaartermijnen toe te passen al naargelang de (categorieën van) betrokkenen (hierbij wordt o.m. gedacht aan verdachten die na onderzoek onschuldig zijn gebleken, slachtoffers, inspecteurs, gepensioneerde bedrijfsleiders, die per definitie geen « verhoogd risico » (meer) kunnen vormen) alsook eventueel naargelang de (categorieën van) persoonsgegevens. Er dient eveneens te worden aangegeven op welke wijze de bewaartermijn desgevallend wordt beïnvloed door (het wegvallen van) de aanknopingsfactor(en) voor de bevoegdheid van de Vlaamse Sociale Inspectie (bijvoorbeeld *quid* in het geval waarin een verdachte in een vroeger onderzoek zijn activiteiten definitief naar het grondgebied van een ander gewest heeft verplaatst? De vraag rijst immers of deze desgevallend nog een « verhoogd risico » kan vormen voor de Vlaamse Sociale Inspectie).

49. De bovenstaande opmerkingen gelden eveneens voor artikel 28 van het voorontwerp.

➤ Gegevensbeschermingseffectbeoordeling (art. 35 AVG)

50. De Autoriteit wijst er verder op dat het uitvoeren van een gegevensbeschermingseffectbeoordeling (GEB) zoals bedoeld in artikel 35 AVG een adequate methode vormt om de evenredigheid van de door het voorontwerp beoogde verwerking van persoonsgegevens via de creatie van een datawarehouse en het toepassen van de technieken datamining en datamatching te onderzoeken. Voorts herinnert de Autoriteit eraan dat, rekening houdend met het feit dat de door het voorontwerp opgezette verwerking hoogstwaarschijnlijk zal leiden tot een hoog risico voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen in de zin van artikel 35 AVG, de verwerkingsverantwoordelijke eveneens een specifieke effectbeoordeling zal dienen uit te voeren alvorens de verwerking daadwerkelijk wordt geïmplementeerd. *In casu* acht de Autoriteit het wenselijk dat deze GEB in het stadium van het wetgevingsproces wordt uitgevoerd. Het kan immers niet worden uitgesloten dat na deze analyse specifieke vereisten in de verordening moeten worden opgenomen om vooroordelen en andere valkuilen die nu goed gedocumenteerd zijn, aan te pakken. In dezelfde geest verzoekt de Autoriteit de aanvrager rekening te houden met de bepalingen van de voorgestelde Europese verordening inzake kunstmatige intelligentie¹⁹.

d. Beperking van de rechten van de betrokkenen (art. 26 voorontwerp)

51. Artikel 26 van het voorontwerp brengt een aantal wijzigingen aan aan artikel 8, §1 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht, dat voorziet in een beperking op de rechten van de betrokkenen in de zin van artikel 23 AVG.

¹⁹ <https://www.europarl.europa.eu/resources/library/media/20230516RES90302/20230516RES90302.pdf>

52. De huidige leden 2 en 3 van artikel 8, §1 van het voormelde decreet luiden als volgt:

"Met toepassing van artikel 23, lid 1, e) en h), van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) kunnen de sociaalrechtelijke inspecteurs beslissen om de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet toe te passen bij de verwerkingen van persoonsgegevens in het kader van een onderzoek dat betrekking heeft op een welbepaalde natuurlijke persoon, als voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in het derde tot en met het elfde lid.

De afwijkingsmogelijkheid, vermeld in het tweede lid, geldt alleen gedurende de periode waarin de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een controle, een onderzoek of de voorbereidende werkzaamheden die daarmee verband houden, in het kader van de decretale en reglementaire opdrachten van de sociaalrechtelijke inspecteurs, op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek noodzakelijk is of kan zijn dat de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet worden toegepast. De duur van de voorbereidende werkzaamheden mag in voorkomend geval niet meer bedragen dan een jaar vanaf de ontvangst van een verzoek tot uitoefening van een van de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening".

53. Artikel 26 van het voorontwerp beoogt deze mogelijkheid om de toepassing van de verplichtingen en de rechten van de betrokkenen, vermeld in artikelen 12 tot en met 22 AVG, te beperken – zoals deze momenteel reeds voorzien is voor de sociaalrechtelijke inspecteurs, in de hierboven geciteerde bepalingen – uit te breiden naar de aangewezen ambtenaren die administratieve geldboetes opleggen.

➤ *Algemene principes - beperking van de rechten van de betrokkenen onder art. 23 AVG*

54. Artikel 23 van de AVG biedt de lidstaten de mogelijkheid de reikwijdte van de rechten van de betrokkenen te beperken, mits een dergelijke beperking de essentie van de fundamentele rechten en vrijheden eerbiedigt en in een democratische samenleving een noodzakelijke en evenredige maatregel is om een van de in artikel 23.1 van de AVG genoemde gerechtvaardigde doeleinden te verwezenlijken, zoals de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of andere belangrijke doelstellingen van algemeen openbaar belang van de Unie of van een lidstaat, in het bijzonder een belangrijk economisch of financieel belang van de Unie of van een lidstaat, met inbegrip van monetaire, budgettaire en fiscale aangelegenheden, volksgezondheid en sociale zekerheid, in het

bijzonder een controle-, inspectie- of regelgevingsopdracht die verband houdt met de uitoefening van het openbaar gezag, ook al is dat slechts incidenteel het geval.

55. De rechten van betrokkenen kunnen bijgevolg enkel worden ingeperkt onder de voorwaarden en binnen de grenzen vastgelegd in artikel 23 AVG - zoals uitgelegd door overweging 73 AVG - dat gebaseerd is op artikel 52 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en dient te worden gelezen in het licht van de rechtspraak van het Hof van Justitie en artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

56. Iedere wettelijk maatregel die voorziet in beperkingen op de rechten van de betrokkene moet meer bepaald ten minste specifieke bepalingen bevatten betreffende de elementen opgesomd in artikel 23.2 AVG zoals:

- de doeleinden van de (categorieën van de) verwerking,
- de categorieën van persoonsgegevens,
- het toepassingsgebied van de beperkingen,
- waarborgen ter voorkoming van misbruik of onrechtmatige toegang of doorgifte,
- specificatie van de (categorieën van) verwerkingsverantwoordelijke(n),
- de opslagperiodes,
- de risico's voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen en
- het recht van de betrokkene op kennisgeving inzake de beperking.

57. Om de draagwijdte van de beoordelingsmarge die de wetgever hierbij geniet in kaart te brengen, is het van belang om te herinneren aan de rechtspraak van het Hof van Justitie over artikel 13 van Richtlijn 95/46/EG dat voorziet in een gelijkaardige mogelijkheid om uitzonderingen te voorzien op de rechten van de betrokkenen. In het arrest *Smaranda Bara* bevestigde het Hof dat deze uitzonderingen alleen door "*wetgevende maatregelen*" kunnen ingevoerd worden²⁰. Later preciseerde het Hof dat de Lidstaten deze uitzonderingen slechts kunnen aannemen voor zover deze "*noodzakelijk*" zijn²¹. Gelet op het onveranderde streven van de Europese wetgever naar een hoog beschermingsniveau²² van persoonsgegevens moeten de beperkingen op de rechten van de betrokkenen absoluut noodzakelijk²³ zijn om het nagestreefde doel te realiseren. De noodzaak en de evenredigheid van deze beperkingen moeten dus strikt geïnterpreteerd worden²⁴.

²⁰ Hof van Justitie 1 oktober 2015 (C-201/14), *Smaranda Bara e.a.*, §39; Hof van Justitie 27 september 2017 (C-73/16), *Pušár*, §96.

²¹ Hof van Justitie 7 november 2013 (C-473/12), *BIV v. Englebert*, §32.

²² Overweging 10 AVG; Overweging 10 Richtlijn 95/46/EG.

²³ *Ibid.*, §39.

²⁴ Advies nr. 34/2018 van 11 april 2018 inzake een voorontwerp van wet *tot oprichting van het informatieveiligheidscomité en tot wijziging van diverse wetten betreffende de uitvoering van Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* en meer in het bijzonder de punten 36 tot 38.

➤ *Toepassing van deze principes*

58. De Autoriteit stelt vast dat uit de huidige tekst van het voorontwerp en de Memorie van toelichting de noodzaak en evenredigheid van de door artikel 26 van het voorontwerp beoogde wijzigingen niet worden aangetoond. Dit dient te worden toegelicht in de artikelsgewijze commentaar bij de voormelde bepaling in de Memorie van toelichting.
59. Verder stelt de Autoriteit vast dat de doeleinden alsook het materiële toepassingsgebied van de voorziene beperkingen niet voldoende concreet blijken uit het bestaande decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht noch uit het ter advies voorliggende voorontwerp van decreet. Artikel 8, §1 van het decreet, dat wordt gewijzigd door artikel 26 van het voorontwerp, verleent een beoordelingsmarge aan de sociaalrechtelijke inspecteurs (en de aangewezen ambtenaren die administratieve geldboetes opleggen) wat betreft de al dan niet toepassing van de beperkingen van de rechten van de betrokkenen. Het decreet noch het ter advies voorliggende ontwerp biedt evenwel een kader dat de gevallen omschrijft die rechtvaardigen dat laatstgenoemden deze beperkingen zouden toepassen. In de huidige tekst wordt in dit verband enkel vermeld dat de rechten kunnen worden uitgesloten of beperkt "*op voorwaarde dat het voor het goed verloop van het onderzoek noodzakelijk is of kan zijn*". Hoewel deze beoordeling inderdaad geval per geval dient te worden uitgevoerd, is het aangewezen - teneinde te vermijden dat op arbitraire wijze zou worden beslist de rechten van betrokkenen niet toe te passen of te beperken en teneinde te voldoen aan de vereiste van artikel 23.2.c) AVG - in het decreet de concrete gevallen op te sommen dan wel de risico's te omschrijven die deze beperkingen rechtvaardigen ten aanzien van welke (categorieën van) betrokkenen. De gevallen waarin en de motieven op basis waarvan de rechten worden beperkt, dienen bijgevolg nauwkeuriger en *in concreto* in het decreet te worden bepaald²⁵. Wat betreft het temporele toepassingsgebied van de beperkingen van de rechten van de betrokkenen, stelt de Autoriteit daarentegen vast dat dit wel op duidelijke en ondubbelzinnige wijze is vastgesteld in artikel 8, §1, derde lid van het decreet (met name enkel gedurende de periode waarin de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een controle, een onderzoek of de voorbereidende werkzaamheden waarbij deze laatsten maximaal één jaar mogen bedragen te rekenen vanaf de ontvangst van een verzoek tot uitoefening van de rechten).

²⁵ De Autoriteit verwijst in dit verband eveneens naar haar advies nr. 166/2022, <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-166-2022.pdf>, vanaf randnr. 62.

OM DEZE REDENEN**de Autoriteit,****is van oordeel dat volgende aanpassingen zich opdringen in het voorontwerp van decreet:**

- verduidelijking in artikel 22 van het voorontwerp van de doeleinden van de verwerkingen van persoonsgegevens uitgevoerd door middel van het gebruik van het e-PV (overwegingen 15-19);
- motivering van de noodzaak en evenredigheid van het gebruik van het e-PV zoals voorzien in artikel 22 van het voorontwerp (overwegingen 20-22);
- vermelding van de verwerkingsverantwoordelijke(n) in de tekst van het voorontwerp van decreet zelf (overwegingen 23-25);
- nadere precisering van de doeleinde(n) van de creatie van een datawarehouse en van het gebruik van datamining- en datamatchingtechnieken op de hierin opgenomen persoonsgegevens, zoals voorzien in artikel 27 van het voorontwerp en in het bijzondere nadere definiëring in dit verband van het begrip “verhoogd risico” (overwegingen 29-33);
- motivering van de noodzaak en evenredigheid van het gebruik van nieuwe technologieën (*i.e.* datamining en datamatching) bovenop en/of in de plaats van de huidige onderzoeks- en opsporingstechnieken, bij gebreke waaraan de voorgenomen verwerking niet kan plaatsvinden (overwegingen 34-35);
- het opnemen van een exhaustieve opsomming van de (categorieën van) betrokkenen, persoonsgegevens en, desgevallend, ontvangers van persoonsgegevens in (artikel 27 van) het voorontwerp, temeer gelet op het feit dat bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van artikel 10 AVG worden verzameld en verwerkt (overwegingen 36-41);
- inkorting van de bewaartermijn voorzien in artikel 27 van het voorontwerp dan wel motivering van de noodzaak van de voorziene bewaartermijn van (maximaal) één jaar na de verjaring van alle mogelijke vorderingen (overweging 44) ;
- de schrapping in artikel 27 van het voorontwerp van de verwijzing naar artikel 89 AVG dan wel de nadere precisering in het voorontwerp van de wezenlijke elementen van de verwerking voor wetenschappelijk of historisch onderzoek of voor statistische doeleinden door de Vlaamse Sociale Inspectie (overwegingen 45-47);
- het voorzien van afzonderlijke bewaartermijnen al naargelang de verschillende (categorieën van) betrokkenen en persoonsgegevens (overwegingen 48); en

- motivering van de noodzaak en de evenredigheid van de door artikel 26 van het voorontwerp beoogde uitbreiding van de mogelijke beperkingen van de rechten van betrokkenen in de zin van artikel 23 AVG en precisering in artikel 8, §1 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van de concrete doeleinden alsook het materiële toepassingsgebied van de voorziene beperkingen (overwegingen 51-59).

Voor het Kenniscentrum,
Cédrine Morlière, Directeur

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen

Art. 2. In artikel 12 van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, gewijzigd bij het decreet van 14 maart 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 2° wordt opgeheven;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 1°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 3. In artikel 13 van hetzelfde decreet wordt het woord “één” vervangen door het woord “vijf”.

Art. 4. Artikel 15 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 15. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de inbreuken, vermeld in dit decreet.”.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen

Art. 5. Artikel 131 van de herstelwet van 22 januari 1985, hersteld bij het decreet van 12 oktober 2018, wordt opgeheven.

Art. 6. In artikel 132 van dezelfde wet, hersteld bij het decreet van 12 oktober 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid, inleidende zin, wordt de zinsnede "250 euro tot 2500 euro" vervangen door de zinsnede "300 tot 3000 euro";
- 2° in het eerste lid, punt 1° tot en met 3°, worden de woorden "wetens en wil-lens" opgeheven;
- 3° in het tweede lid worden de woorden "dat betrokken is bij de inbreuk" ver-vangen door de zinsnede "voor wie onterecht een terugbetaling als vermeld in artikel 120, is aangevraagd, verkregen of behouden".

Art. 7. Artikel 136 van dezelfde wet, hersteld bij het decreet van 12 oktober 2018, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 136. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de inbreuken, vermeld in deze wet."

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerk-stelling van buitenlandse werknemers

Art. 8. In artikel 12/1, §1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "bij de inbreuk betrokken buiten-landse onderdanen" vervangen door de woorden "buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 9. In artikel 12/2, §1, derde lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "bij de inbreuk betrokken buiten-landse onderdanen" vervangen door de woorden "buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 10. In artikel 12/3, §1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "bij de inbreuk betrokken buiten-landse onderdanen" vervangen door de woorden "buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 11. In artikel 12/4, §2, tweede lid, en §3, tweede lid, van dezelfde wet, inge-voegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de woorden "bij de inbreuk betrokken buitenlandse onderdanen" vervangen door de woorden "buitenlandse onderdanen op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 12. In artikel 12/5, §4, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden "gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een" en de woor-den "of met een van die straffen alleen" worden opgeheven;
- 2° de zinsnede "125 tot 1250 euro," wordt vervangen door de zinsnede "100 tot 1000 euro".

Art. 13. In artikel 12/6, §4, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de woorden "gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een" en de woor-den "of met een van die straffen alleen" worden opgeheven;
- 2° de zinsnede "125 tot 1250 euro," wordt vervangen door de zinsnede "100 tot 1000 euro".

Art. 14. Artikel 16 van dezelfde wet, hersteld bij het decreet van 23 december 2016, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 16. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de inbreuken, vermeld in deze wet.”.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurt-diensten en -banen

Art. 15. In artikel 10quater van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurt-diensten en -banen, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009, hersteld bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden punt 1°, 2° en 4° opgeheven;

2° het tweede lid wordt opgeheven.

Art. 16. In artikel 10quinquies van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009, hersteld bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en een” en de woorden “of met een van die straffen alleen” opgeheven;

2° in de inleidende zin wordt de zinsnede “125 tot 1250 euro,” vervangen door de zinsnede “100 tot 1000 euro”;

3° punt 4° tot en met 6° worden opgeheven;

4° punt 8° wordt vervangen door wat volgt:

“8° de gebruiker of de werknemer die heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 7°, en artikel 10sexies, §1, 1° tot en met 5°, en §2, 1° tot en met 6°;”;

5° er worden een punt 10° tot en met 12° toegevoegd, die luiden als volgt:

“10° de werkgever, zijn lasthebbers of de aangestelden die de gebruiker vertegenwoordigen voor de toepassing van artikel 3, §2, eerste lid, en artikel 6 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques, of die de werknemer vertegenwoordigen om de dienstencheques te ondertekenen;

11° de personen die dienstencheques aanwenden voor andere doeleinden dan de doeleinden waarvoor ze die hebben verkregen;

12° de personen die dienstencheques hebben verkregen, behouden of aanwenden op basis van onjuiste of onvolledige verklaringen, of door na te laten om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken.”;

6° er worden een tweede tot en met een vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 1°, wordt vermenigvuldigd met het aantal gebruikers van wie dienstencheques zijn aanvaard als de buurtwerken en -diensten nog niet zijn uitgevoerd. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 2°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers die buurtwerken of -diensten uitvoeren en die niet zijn aangeworven voor de uitvoering van die buurtwerken of -diensten. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.

De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 10°, wordt vermenigvuldigd met het aantal gebruikers en werknemers die door de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden worden vertegenwoordigd. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 17. In dezelfde wet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 10 december 2021, wordt een artikel 10quinquies/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 10quinquies/1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 300 tot 3000 euro, of met een van die straffen alleen:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die buurtwerken of -diensten leveren zonder te beschikken over een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een andere activiteit uitvoeren dan de activiteiten waarvoor een erkenning is verleend op grond van deze wet, en die niet over een sui-generisafdeling beschikken die zich specifiek bezighoudt met de tewerkstelling in het kader van het stelsel van dienstencheques als vermeld in artikel 2, §2, eerste lid, a, van deze wet;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die werken of diensten die worden gefinancierd met dienstencheques, in onderaanneming laten uitvoeren door een andere onderneming of instelling;
- 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die in het kader van de buurtwerken of -diensten activiteiten uitvoeren die niet zijn toegelaten in de beslissing tot erkenning;
- 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die dienstencheques aannemen om activiteiten te betalen die geen buurtwerken of -diensten zijn;
- 6° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die meer dienstencheques voor betaling aanvaarden en verzenden aan het uitgiftebedrijf voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten in een bepaald kwartaal dan het aantal arbeidsuren dat bij de RSZ is aangegeven voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten dat voor datzelfde kwartaal is gepresteerd door werknemers met een arbeidsovereenkomst dienstencheques.

De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 1° en 3°, wordt vermenigvuldigd met het aantal gebruikers voor wie en het aantal werknemers door wie activiteiten zijn uitgevoerd die in de inbreuk worden genoemd. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 18. In artikel 10sexies van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 17 juni 2009 en hersteld bij het decreet van 24 april 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, 1°, worden tussen de zinsnede "buurtwerken of -diensten" en de woorden "activiteiten uitvoeren" de woorden "wetens en willens" ingevoegd;
- 2° in paragraaf 1, 2°, wordt het woord "dienstencheques" vervangen door de woorden "wetens en willens dienstencheques";
- 3° in paragraaf 1, 3°, wordt het woord "meer" vervangen door de woorden "wetens en willens meer";
- 4° aan paragraaf 1 worden een punt 4° en 5° toegevoegd, die luiden als volgt:
 - 4° wetens en willens de inbreuk, vermeld in artikel 10quinqüies, eerste lid, 10°, van deze wet, hebben gepleegd;
 - 5° de registratie van de dienstenchequeactiviteiten op een dergelijke wijze organiseren zodat het onmogelijk is voor de inspectiediensten om exact na te gaan wat het verband is tussen de maandelijkse prestaties van elke individuele dienstenchequewerknemer, de gebruiker en de overeenkomstige dienstencheques."
- 5° aan paragraaf 1 wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 4°, wordt vermenigvuldigd met het aantal gebruikers en werknemers die door de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden worden vertegenwoordigd. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen."
- 6° in paragraaf 2, 1°, wordt tussen de zinsnede "doen verkrijgen," en de woorden "te behouden" de zinsnede "aan te wenden," ingevoegd;
- 7° in paragraaf 2, 2°, wordt tussen de zinsnede "doen verkrijgen," en de woorden "te behouden" de zinsnede "aan te wenden," ingevoegd;
- 8° in paragraaf 2, 3°, worden de woorden "of behouden" vervangen door de zinsnede ", behouden of aanwenden";
- 9° in paragraaf 2, 4°, wordt tussen de zinsnede "doen verkrijgen," en de woorden "te behouden" de zinsnede "aan te wenden," ingevoegd;
- 10° in paragraaf 2, 5°, wordt tussen de zinsnede "doen verkrijgen," en de woorden "te behouden" de zinsnede "aan te wenden," ingevoegd;
- 11° in paragraaf 2, 6°, wordt tussen de zinsnede "doen verkrijgen," en de woorden "te behouden" de zinsnede "aan te wenden," ingevoegd;
- 12° aan paragraaf 2 wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:
 - 7° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in artikel 10quinqüies, 1° tot en met 7°, en artikel 10sexies, §1, 1° tot en met 5°, en §2, 1° tot en met 6°."

Art. 19. Artikel 10septies/4 van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 10septies/4. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de inbreuken, vermeld in deze wet.”.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004

Art. 20. Aan artikel 3 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004, het laatst gewijzigd bij het decreet van 29 maart 2019, worden een punt 14° tot en met 16° toegevoegd, die luiden als volgt:

- “14° e-pv: het proces-verbaal tot vaststelling van inbreuken dat door de sociaalrechtelijk inspecteurs wordt aangemaakt en opgeslagen overeenkomstig het in artikel 100/2 van het Sociaal Strafwetboek bedoelde model via de daartoe ontworpen informaticatoepassing;
- 15° databank e-PV: de databank, vermeld in artikel 100/6 van het Sociaal Strafwetboek waarin de gegevens van de e-pv's en de gegevens van de bijlagen bij die e-pv's opgenomen en bewaard worden;
- 16° algemene verordening gegevensbescherming: verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).”.

Art. 21. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 februari 2023, wordt een artikel 6/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6/3. Met het oog op een betere elektronische informatie-uitwisseling tussen de verschillende actoren die betrokken zijn bij de strijd tegen de illegale arbeid en de sociale fraude worden de e-pv's aangemaakt en opgeslagen overeenkomstig het in artikel 100/2 van het Sociaal Strafwetboek bedoelde model via de daartoe ontworpen informaticatoepassing.

De elektronische informatie-uitwisseling in het kader van het e-pv verloopt conform de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid.

Bij de verwerking van de persoonsgegevens met toepassing van dit hoofdstuk worden de identificatienummers, vermeld in artikel 8, §1, van de voormelde wet, gebruikt.

De Vlaamse Sociale Inspectie treedt op als verwerkingsverantwoordelijke als vermeld in artikel 4, 7), van de algemene verordening gegevensbescherming, voor de verwerking van de persoonsgegevens.”.

Art. 22. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 februari 2023, wordt een artikel 6/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6/4. §1. Met het oog op de elektronische informatie-uitwisseling, vermeld in artikel 6/3, kunnen de sociaalrechtelijke inspecteurs hun processen-verbaal tot vaststelling van inbreuken elektronisch aanmaken via de informaticatoepassing die daarvoor is ontworpen.

§2. De in paragraaf 1 bedoelde processen-verbaal worden aangemaakt aan de hand van de volgende persoonsgegevens van de volgende instanties:

- 1° de identificatie- en contactgegevens, waaronder het INSZ-nummer, van het Rijksregister van de natuurlijke personen of het BIS-nummer van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid;
- 2° de identificatie- en contactgegevens van de onderneming.

De persoonsgegevens, vermeld in het eerste lid, worden uitgewisseld met tussenkomst van de bevoegde dienstenintegratoren als dat van toepassing is.

In het tweede lid wordt verstaan onder dienstenintegrator: een dienstenintegrator als vermeld in artikel 2, 3°, van het decreet van 13 juli 2012 houdende de oprichting en organisatie van een Vlaamse dienstenintegrator.”.

Art. 23. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 februari 2023, wordt een artikel 6/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 6/5. Het e-pv wordt door de sociaalrechtelijke inspecteurs elektronisch ondertekend met de gekwalificeerde elektronische handtekening, vermeld in artikel 3, punt 12, van verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van Richtlijn 1999/93/EG.

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt, onverminderd artikel 8.18 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, het e-pv dat door de sociaalrechtelijke inspecteurs elektronisch is ondertekend conform het eerste lid, gelijkgesteld met een proces-verbaal op papieren drager dat is ondertekend met een handgeschreven handtekening.

De afgeleide, bedoeld in artikel 4, §3, van het kaderdecreet van 14 juli 2023 over de handhaving van de Vlaamse regelgeving, van een door de sociaalrechtelijk inspecteur opgesteld e-pv, wordt voor de opname in de databank e-PV gelijkgesteld met het origineel.”.

Art. 24. In artikel 7, 1°, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 9 juli 2010, wordt tussen de woorden “worden gegeven” en de woorden “De sociaalrechtelijke” een punt c) ingevoegd, dat luidt als volgt:

“c) tot vaststelling op heterdaad van een inbreuk.”.

Art. 25. In artikel 8, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 8 juni 2018 en 19 juli 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het tweede lid wordt de zinsnede “verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)” vervangen door de woorden “algemene verordening gegevensbescherming”;
- 2° in het tweede lid wordt tussen de woorden “de sociaalrechtelijke inspecteurs” en het woord “beslissen” de zinsnede “en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet,” ingevoegd;

- 3° in het tweede lid worden de woorden “een onderzoek dat betrekking heeft op een welbepaalde natuurlijke persoon” vervangen door de woorden “een onderzoek of een procedure om een administratieve geldboete aan een welbepaalde natuurlijke persoon op te leggen”;
- 4° in het derde lid wordt tussen het woord “geldt” en het woord “alleen” de zinsnede “alleen voor de verwerkingen die de voorbereiding, de organisatie, het beheer en de opvolging van een onderzoek of procedure, als vermeld in het tweede lid, tot doel hebben. Deze afwijkingsmogelijkheid geldt” ingevoegd;
- 5° in het derde lid wordt de zinsnede “een onderzoek of de voorbereidende werkzaamheden die daarmee verband houden, in het kader van de decretale en reglementaire opdrachten van de sociaalrechtelijke inspecteurs, op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek” vervangen door de zinsnede “een onderzoek, de voorbereidende werkzaamheden die daarmee verband houden, of een procedure voor de eventuele oplegging van een administratieve geldboete in het kader van de decretale en reglementaire opdrachten van de sociaalrechtelijke inspecteurs en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek of de procedure voor de eventuele oplegging van een administratieve geldboete”;
- 6° in het vijfde lid worden de woorden “het onderzoek dat of van de controle die” vervangen door de zinsnede “het onderzoek dat, de controle die, of de procedure voor de eventuele oplegging van een administratieve geldboete die”;
- 7° in het zevende lid wordt tussen de woorden “de sociaalrechtelijke inspecteurs” en de woorden “zou ondermijnen” de zinsnede “en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid,” ingevoegd.

Art. 26. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 februari 2023, wordt een artikel 8/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 8/1. In dit artikel wordt verstaan onder datawarehouse: een datasysteem met een grote hoeveelheid digitale gegevens die zich lenen voor analyse.

Onverminderd de verwerking van persoonsgegevens met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, kunnen de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, elk voor zich of samen, met het oog op de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestrafing van de inbreuken op de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn, in voorkomend geval na beraadslaging van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit, alle gegevens die nodig zijn voor de toepassing van de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn, verzamelen, verwerken en samenvoegen in een datawarehouse waarmee ze in staat worden gesteld om processen van datamining en datamatching, met inbegrip van profilering als vermeld in artikel 4, 4), van de algemene verordening gegevensbescherming, uit te voeren.

De Vlaamse Sociale Inspectie kan de processen van datamining en datamatching uitsluitend uitvoeren om profielen met een verhoogd risico op te sporen.

In het tweede lid wordt verstaan onder:

- 1° datamining: het gericht zoeken naar verbanden in gegevensverzamelingen met als doel profielen op te stellen voor meer diepgaand onderzoek;
- 2° datamatching: het vergelijken van twee sets verzamelde data met elkaar.

De verwerkingsverantwoordelijken voor de gegevensverwerking, vermeld in het tweede lid, zijn de Vlaamse Sociale Inspectie en de Cel Administratieve Geldboeten, waartoe de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid behoren, die, elk voor hun respectieve bevoegdheden, voor de verwerking in het datawarehouse in kwestie instaan.

Onverminderd artikel III.87 en volgende van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 en, in voorkomend geval, de Archiefwet van 24 juni 1955 en het Archiefdecreet van 9 juli 2010, worden de persoonsgegevens die ondergebracht worden en voortkomen uit de verwerkingen in het datawarehouse, niet langer bewaard dan noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt, met inbegrip van de vereisten voor de toepassing van herhaling en de herroeping van een toegekend uitstel met een maximale bewaartermijn die drie maanden na de verjaring van alle vorderingen die tot de bevoegdheid van de verwerkingsverantwoordelijke behoren, niet mag overschrijden.

De verwerkingsverantwoordelijke stelt een lijst op van de categorieën van personen die de persoonsgegevens in het datawarehouse kunnen raadplegen, met een beschrijving van hun hoedanigheid ten opzichte van de verwerking van de beoogde gegevens. De voormelde lijst wordt ter beschikking gehouden van de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit.

De verwerkingsverantwoordelijke waakt erover dat de aangewezen personen door een wettelijke of statutaire verplichting, of door een evenwaardige contractuele bepaling, ertoe verplicht zijn het vertrouwelijke karakter van de gegevens in kwestie in acht te nemen.”.

Art. 27. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 februari 2023, wordt een artikel 8/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 8/2. Onverminderd de verwerking van persoonsgegevens met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de algemene verordening gegevensbescherming, kunnen de Vlaamse Sociale Inspectie en de aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, met inachtneming van dit decreet, ieder voor de verwerkingen van persoonsgegevens waarvoor ze de verwerkingsverantwoordelijke zijn, alle gegevens die nodig zijn om de regelgeving toe te passen waarvoor ze bevoegd zijn, verder verwerken wanneer en voor zover de initiële verwerking en de verdere verwerking worden verricht met het oog op de preventie, de vaststelling, de vervolging en de bestrafing van de inbreuken op de regelgeving die tot hun respectieve bevoegdheden behoren.

Onverminderd artikel III.87 en volgende van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 en, in voorkomend geval, de Archiefwet van 24 juni 1955 en het Archiefdecreet van 9 juli 2010, worden de persoonsgegevens die voortkomen uit de verdere verwerkingen, vermeld in het eerste lid, niet langer bewaard dan noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt, met inbegrip van de vereisten voor de toepassing van herhaling en de herroeping van een toegekend uitstel, met een maximale bewaartermijn die drie maanden na de verjaring van alle vorderingen die tot de bevoegdheid van de verwerkingsverantwoordelijke behoren, niet mag overschrijden.”.

Art. 28. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 februari 2023, wordt een artikel 8/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 8/3. De volgende categorieën van persoonsgegevens worden in het kader van de toepassing van artikel 8/1 en 8/2 verwerkt:

- 1° de identificatie- en contactgegevens, waaronder het INSZ-nummer en het BIS-nummer, de leeftijd, de nationaliteit en de woonplaats van de werknemer;
- 2° de identificatie- en contactgegevens, waaronder het INSZ-nummer en het BIS-nummer, de leeftijd en de woonplaats van de gebruiker van dienstencheques;
- 3° de identificatie- en contactgegevens, waaronder het INSZ-nummer en het BIS-nummer, van de bestuurders, zaakvoerders, personen die de onderneming vertegenwoordigen en andere contactpersonen van de onderneming;
- 4° de identificatiegegevens en contactgegevens, waaronder het INSZ-nummer en het BIS-nummer, de nationaliteit en de woonplaats van de buitenlandse zelfstandige;
- 5° de gegevens met betrekking tot de verblijfstitel van de buitenlandse werknemer en zelfstandige;
- 6° de identificatie- en contactgegevens van de onderneming;
- 7° de tewerkstellingsgegevens van de werknemer;
- 8° de tewerkstellingsgegevens van de buitenlandse werknemer, en de activiteiten van de buitenlandse zelfstandige en van de buitenlandse onderneming in het kader van de Limosameldingsplicht;
- 9° de gegevens met betrekking tot de toelating tot arbeid of de arbeidskaart van de buitenlandse werknemer;
- 10° de gegevens met betrekking tot de beroepskaart van de buitenlandse zelfstandige;
- 11° de start- en einddatum van de beroepsbezigheid van de buitenlandse zelfstandige;
- 12° de gegevens met betrekking tot de sociale verzekering van de buitenlandse zelfstandige;
- 13° de gegevens met betrekking tot de uitgevoerde buurtwerken of -diensten, de aangekochte en terugbetaalde dienstencheques;
- 14° de financiële en contactgegevens van de gebruiker van dienstencheques;
- 15° de financiële en contactgegevens van de onderneming die dienstencheque-activiteiten uitoefent;
- 16° de gegevens met betrekking tot uitgevoerde activiteiten van private arbeidsbemiddeling;
- 17° de gegevens met betrekking tot vastgestelde inbreuken."

Art. 29. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 februari 2023, wordt een artikel 8/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 8/4. In het kader van de toepassing van artikel 8/1, 8/2 en 8/3 wisselt de Vlaamse Sociale Inspectie persoonsgegevens uit met de volgende instanties:

- 1° de identificatie- en contactgegevens, waaronder het INSZ-nummer en het BIS-nummer, de leeftijd, de nationaliteit en de woonplaats van de werknemer, met het Rijksregister van de natuurlijke personen, met de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid en met de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid;
- 2° de identificatie- en contactgegevens waaronder het INSZ-nummer en het BIS-nummer, de leeftijd, en de woonplaats van de gebruiker van dienstencheques, met het Rijksregister van de natuurlijke personen, en met de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, en met het uitgiftebedrijf, vermeld in artikel 2, §1, 2°, van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen;
- 3° de identificatie- en contactgegevens waaronder het INSZ-nummer en het BIS-nummer, van de bestuurders, zaakvoerders, personen die de onderneming vertegenwoordigen en andere contactpersonen van de onderneming,

- met het Rijksregister van de natuurlijke personen, met de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid en met de Kruispuntbank van Ondernemingen;
- 4° de identificatie- en contactgegevens, waaronder het INSZ-nummer en het BIS-nummer, de nationaliteit en de woonplaats van de buitenlandse zelfstandige met het Rijksregister van de natuurlijke personen, met de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, met de Kruispuntbank van Ondernemingen en met het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen;
 - 5° de identificatie- en contactgegevens van de onderneming met de Kruispuntbank van Ondernemingen en met de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid;
 - 6° de gegevens met betrekking tot de verblijfstitel van de buitenlandse werknemer en zelfstandige met het Rijksregister van de natuurlijke personen;
 - 7° de tewerkstellingsgegevens van de werknemer met de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid;
 - 8° de tewerkstellingsgegevens van de buitenlandse werknemer, en de activiteiten van de buitenlandse zelfstandige en van de buitenlandse onderneming in het kader van de Limosameldingsplicht met de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en met het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen;
 - 9° de start- en einddatum van de beroepsbezigheid van de buitenlandse zelfstandige met de Kruispuntbank van Ondernemingen en met het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen;
 - 10° de gegevens met betrekking tot sociale verzekering van de buitenlandse zelfstandige met het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen;
 - 11° de gegevens met betrekking tot de uitgevoerde buurtwerken of -diensten en de aangekochte en terugbetaalde dienstencheques met het uitgiftebedrijf, vermeld in artikel 2, §1, 2°, van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen;
 - 12° de financiële en contactgegevens van de gebruiker van dienstencheques met het uitgiftebedrijf, vermeld in artikel 2, §1, 2°, van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen;
 - 13° de financiële en contactgegevens van de onderneming die dienstenchequeactiviteiten uitoefent met het uitgiftebedrijf, vermeld in artikel 2, §1, 2°, van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen.

De persoonsgegevens, vermeld in het eerste lid, worden uitgewisseld met tussenkomst van de bevoegde dienstenintegrator als dat van toepassing is.

In het tweede lid wordt verstaan onder dienstenintegrator: de Vlaamse dienstenintegrator, vermeld in artikel 2, 9°, van het decreet van 13 juli 2012 houdende de oprichting en organisatie van een Vlaamse dienstenintegrator.”.

Art. 30. In artikel 12, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014 en het decreet van 29 maart 2019, wordt voor punt g), dat punt h) wordt, een nieuw punt g) ingevoegd, dat luidt als volgt:

“g) statistieken met betrekking tot de opgestelde e-pv’s alsmede de doeltreffendheid van de verwerkingen;”.

Art. 31. In artikel 13 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 10 december 2010 en gewijzigd bij het decreet van 29 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, inleidende zin, wordt de zinsnede “100 euro tot 1000 euro” vervangen door de zinsnede “25 tot 250 euro”;

- 2° in paragraaf 1 wordt punt 2° vervangen door wat volgt:
- “2° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die diensten verrichten die verboden zijn conform het verdrag betreffende maritieme arbeid, aangenomen in Genève op 23 februari 2006;”;
- 3° in paragraaf 1 worden punt 14° en 15° vervangen door wat volgt:
- “14° het bureau dat middelen, mechanismen of lijsten gebruikt om vissers te verhinderen werk te vinden;
15° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die publiciteit voeren die potentiële betaalde sportbeoefenaars kan misleiden;”;
- 4° in paragraaf 2, inleidende zin, wordt de zinsnede “250 euro tot 2.500 euro” vervangen door de zinsnede “50 tot 500 euro”;
- 5° in paragraaf 2 worden punt 11° en 12° vervangen door wat volgt:
- “11° de gebruiker die een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning;
12° de gebruiker, zijn lasthebbers of aangestelden die het bureau aanzetten of opdracht geven om bij de bemiddeling discriminerende criteria te gebruiken;”;
- 6° in paragraaf 2 worden punt 13° tot en met 15°, 20°, 22° en 23° opgeheven;
- 7° aan paragraaf 2 worden een punt 24°, 25° en 26° toegevoegd, die luiden als volgt:
- “24° iedere persoon, vermeld in artikel 24, eerste lid, 1° en 2°, van dit decreet, die zich schuldig maakt aan een inbreuk als vermeld in artikel 24, eerste lid, 1° en 2°, van dit decreet;
25° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die sportbeoefenaars jonger dan vijftien jaar direct of indirect benaderen om een overeenkomst te sluiten om diensten van private arbeidsbemiddeling voor sportbeoefenaars te verrichten;
26° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die een vergoeding vragen om diensten van private arbeidsbemiddeling te verrichten voor een minderjarige sportbeoefenaar.”;
- 8° er wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:
- “§3. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en op voorwaarde dat de feiten ook voor strafvervolgung vatbaar zijn, kan een administratieve geldboete opgelegd worden van 150 tot 1500 euro aan:
- 1° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden die een uitzendbureau exploiteren zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
2° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de intrekking van de erkenning nog nieuwe overeenkomsten sluiten, die overeenkomsten wijzigen, vernieuwen of verlengen;
3° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de intrekking of schrapping van de erkenning nog uitzendactiviteiten uitvoeren;
4° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden die een bureau als sportmakelaar uitbaten dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is;
5° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de schorsing of intrekking van de registratie nog activiteiten als sportmakelaar uitoefenen;

- 6° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die een erkenning verkrijgen op basis van valse, onvolledige of onjuiste verklaringen;
- 7° de gebruiker die wetens en willens een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning;
- 8° de werkgever die voor de arbeidsbemiddeling met het oog op het sluiten van een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars wetens en willens een beroep doet op een bureau dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is.”.

Art. 32. In artikel 13/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 17 februari 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° paragraaf 1 wordt opgeheven;
- 2° in paragraaf 2 wordt de zinsnede “500 euro tot 5.000 euro” vervangen door de zinsnede “150 euro tot 1500 euro”;
- 3° in paragraaf 2, 1° tot en met 4°, worden de woorden “wetens en willens” opgeheven.

Art. 33. In artikel 13/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 12 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede “100 euro tot 1.000 euro” vervangen door de zinsnede “25 euro tot 250 euro”;
- 2° in paragraaf 2 wordt de zinsnede “250 euro tot 2.500 euro” vervangen door de zinsnede “50 euro tot 500 euro”;
- 3° in paragraaf 2 worden punt 1° en 2° opgeheven;
- 4° in paragraaf 3, inleidende zin, wordt de zinsnede “500 euro tot 5.000 euro” vervangen door de zinsnede “150 euro tot 1500 euro”;
- 5° in paragraaf 3, 1° tot en met 4°, worden de woorden “wetens en willens” opgeheven.

Art. 34. In artikel 13/3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede “100 euro tot 1000 euro” vervangen door de zinsnede “25 tot 250 euro”;
- 2° in paragraaf 1 worden punt 3°, 4° en 6° opgeheven;
- 3° in paragraaf 2 wordt de zinsnede “250 euro tot 2500 euro” vervangen door de zinsnede “50 tot 500 euro”;
- 4° in paragraaf 2 worden punt 4° tot en met 6° opgeheven;

5° aan paragraaf 2 worden een punt 10° tot en met 12° toegevoegd, die luiden als volgt:

- “10° de werkgever, zijn lasthebbers of de aangestelden die de gebruiker vertegenwoordigen voor de toepassing van artikel 3, §2, eerste lid, en artikel 6 van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques, of de werknemer vertegenwoordigen om de dienstencheques te ondertekenen;
- 11° de personen die dienstencheques aanwenden voor andere doeleinden dan de doeleinden waarvoor ze die hebben verkregen;
- 12° de personen die dienstencheques hebben verkregen, behouden of aanwenden op basis van onjuiste of onvolledige verklaringen, of door na te laten om noodzakelijke verklaringen af te leggen of inlichtingen te verstrekken.”;

6° er wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§2/1. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen een administratieve geldboete opgelegd worden van 150 tot 1500 euro aan:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die buurtwerken of diensten leveren zonder te beschikken over een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die een andere activiteit uitvoeren dan de activiteiten waarvoor een erkenning is verleend op grond van de voormelde wet, en die niet over een sui-generisafdeling beschikken die zich specifiek bezighoudt met de tewerkstelling in het kader van het stelsel van dienstencheques, vermeld in artikel 2, §2, eerste lid, a, van de voormelde wet;
- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die werken of diensten die worden gefinancierd met dienstencheques, in onderaanneming laten uitvoeren door een andere onderneming of instelling;
- 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die in het kader van de buurtwerken of -diensten activiteiten uitvoeren die niet zijn toegelaten in de beslissing tot erkenning;
- 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die dienstencheques aannemen om activiteiten te betalen die geen buurtwerken of -diensten zijn;
- 6° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die meer dienstencheques voor betaling aanvaarden en verzenden aan het uitgiftebedrijf voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten in een bepaald kwartaal dan het aantal arbeidsuren dat bij de RSZ is aangegeven voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten dat voor datzelfde kwartaal is gepresteerd door werknemers met een arbeidsovereenkomst dienstencheques.”;

7° paragraaf 3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan voor de volgende inbreuken op de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen een administratieve geldboete opgelegd worden van 300 tot 3000 euro aan:

- 1° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die in het kader van de buurtwerken of -diensten wetens en willens activiteiten uitvoeren die niet toegelaten zijn in de beslissing tot erkenning;
- 2° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die wetens en willens dienstencheques aannemen om activiteiten te betalen die geen buurtwerken of -diensten zijn;

- 3° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die wetens en willens meer dienstencheques voor betaling aanvaarden en verzenden aan het uitgiftebedrijf voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten in een bepaald kwartaal dan het aantal arbeidsuren dat bij de RSZ is aangegeven voor verrichte prestaties van buurtwerken of -diensten dat voor datzelfde kwartaal is gepresteerd door werknemers met een arbeidsovereenkomst dienstencheques;
 - 4° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die wetens en willens de inbreuk, vermeld in artikel 10quinquies, eerste lid, 10°, van de voormelde wet, hebben gepleegd;
 - 5° de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden die de registratie van de dienstenchequeactiviteiten op een dergelijke wijze organiseren zodat het voor de inspectiediensten onmogelijk is om exact na te gaan wat het verband is tussen de maandelijkse prestaties van elke individuele dienstenchequewerknemer, de gebruiker en de overeenkomstige dienstencheques.”;
- 8° in paragraaf 4, inleidende zin, wordt de zinsnede “1800 euro tot 18.000 euro” vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”;
- 9° in paragraaf 4, 1°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;
- 10° in paragraaf 4, 2°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;
- 11° in paragraaf 4, 3°, worden de woorden “of behouden” vervangen door de zinsnede “, behouden of aanwenden”;
- 12° in paragraaf 4, 4°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;
- 13° in paragraaf 4, 5°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;
- 14° in paragraaf 4, 6°, wordt tussen de zinsnede “doen verkrijgen,” en de woorden “te behouden” de zinsnede “aan te wenden,” ingevoegd;
- 15° aan paragraaf 4 wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:
- “7° de gebruiker of de werknemer die wetens en willens heeft deelgenomen aan de inbreuken, vermeld in punt 1° tot en met 6°, en artikel 10sexies van de voormelde wet.”.

Art. 35. In artikel 13/4 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016 en gewijzigd bij het decreet van 15 oktober 2021, wordt de zinsnede “500 tot 5000 euro” vervangen door de zinsnede “150 tot 1500 euro”.

Art. 36. In artikel 13/5 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016 en gewijzigd bij het decreet van 15 oktober 2021, wordt de zinsnede “1800 euro tot 18.000 euro” vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”.

Art. 37. In artikel 13/6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "500 euro tot 5000 euro" vervangen door de zinsnede "150 tot 1500 euro";
- 2° in paragraaf 2 tot en met 5 wordt de zinsnede "1800 euro tot 18.000 euro" vervangen door de zinsnede "300 tot 3000 euro".

Art. 38. In artikel 13/7 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 12 oktober 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° paragraaf 1 wordt opgeheven;
- 2° in paragraaf 2, inleidende zin, wordt de zinsnede "500 euro tot 5000 euro" vervangen door de zinsnede "150 tot 1500 euro";
- 3° in paragraaf 2, 1° tot en met 3°, worden de woorden "wetens en willens" opgeheven.

Art. 39. In artikel 13/8 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 14 januari 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid wordt de zinsnede "100 euro tot 1000 euro" vervangen door de zinsnede "25 tot 250 euro";
- 2° in het tweede lid wordt de zinsnede "250 euro tot 2500 euro" vervangen door de zinsnede "50 tot 500 euro";
- 3° in het tweede lid worden punt 1° en 2° opgeheven;
- 4° in het derde lid, 1° tot en met 4°, worden de woorden "wetens en willens" opgeheven.

Art. 40. In artikel 13/9 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° het eerste lid wordt opgeheven;
- 2° in het tweede lid worden de woorden "op het voormelde decreet" vervangen door de zinsnede "op het decreet van 23 december 2022 over de premie kwalificerend werkplekklaren voor ondernemingen en de leerlingpremie alternerende opleiding";
- 2° in het tweede lid wordt de zinsnede "500 euro tot 5000 euro" vervangen door de zinsnede "150 tot 1500 euro";
- 3° in het tweede lid, 1° tot en met 3°, worden de woorden "wetens en willens" opgeheven.

Art. 41. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 februari 2023, wordt een artikel 13/10 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 13/10. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en als de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan een administratieve geldboete opgelegd worden van 300 tot 3000 euro aan al wie het toezicht verhindert dat krachtens hoofdstuk II van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan is geregeld."

Art. 42. In artikel 15, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "als bedoeld in artikel 13" vervangen door de zinsnede ", vermeld in artikel 13 tot en met 13/10,".

Art. 43. In artikel 17, §2, vierde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019, wordt het woord "acht" vervangen door het woord "twaalf".

Art. 44. In artikel 18/1, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015, worden de woorden "het aantal betrokken werknemers" vervangen door de woorden "het aantal werknemers en gebruikers op wie de inbreuk betrekking heeft".

Art. 45. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt een artikel 18/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 18/2. De opdecimen, vermeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op strafrechtelijke geldboeten zijn ook van toepassing op de administratieve geldboeten, vermeld in artikel 13 tot en met 13/10 van dit decreet.

De aangewezen ambtenaren, vermeld in artikel 15, tweede lid, van dit decreet, vermelden in de beslissing, vermeld in artikel 17, §2, eerste lid, de vermenigvuldiging krachtens artikel 1, eerste lid, van de voormelde wet, en vermelden het getal dat het gevolg is van die verhoging.".

Art. 46. Artikel 19 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij de decreten van 7 juli 2017 en 12 oktober 2018, wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 19. Bij herhaling binnen vijf jaar na een strafrechtelijke veroordeling of na een administratieve beslissing om een administratieve geldboete op te leggen als vermeld in artikel 13 tot en met 13/10, kan het bedrag van de administratieve geldboete op het dubbele van het maximum worden gebracht.

Met toepassing van artikel 18 mag het bedrag niet hoger zijn dan 40.000 euro, of het viervoud van de hoogste administratieve geldboete als dat bedrag hoger is.

De termijn van vijf jaar, vermeld in het eerste lid, begint op de dag waarop de administratieve beslissing niet langer vatbaar is voor beroep, of op de dag dat de gerechtelijke beslissing in kracht van gewijsde is gegaan.".

Art. 47. In artikel 21 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 10 december 2010 en gewijzigd bij het decreet van 24 april 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° de zinsnede "50 tot 500 euro" wordt vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro";
- 2° in punt 4° wordt het woord "erkeningsnummer" vervangen door de woorden "erkeningsnummer of registratienummer".

Art. 48. In artikel 21/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015 en vervangen bij het decreet van 12 oktober 2018, wordt de zinsnede "50 euro tot 500 euro" vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro".

Art. 49. In artikel 21/2 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 22 december 2017, wordt de zinsnede "50 euro tot 500 euro" vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro".

Art. 50. In artikel 21/3 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 mei 2022, wordt de zinsnede "50 euro tot 500 euro" vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro".

Art. 51. In artikel 21/4 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 15 juli 2022, wordt de zinsnede "50 euro tot 500 euro" vervangen door de zinsnede "10 tot 100 euro".

Art. 52. In artikel 23 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 24 april 2015 en 7 juli 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 wordt de zinsnede "Artikel 18 is" vervangen door de zinsnede "Artikel 18 en 18/2 zijn";

2° paragraaf 4 wordt vervangen door wat volgt:

"§4. Als dezelfde inbreuk wordt vastgesteld binnen vijf jaar nadat een administratieve geldboete is opgelegd conform artikel 21 tot en met 21/4, kan het bedrag van de administratieve geldboete op het dubbele van het maximum worden gebracht.

De termijn van vijf jaar, vermeld in het eerste lid, begint op de dag waarop de administratieve beslissing niet langer vatbaar is voor beroep."

Art. 53. Aan hoofdstuk III van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 februari 2023, wordt een afdeling 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Afdeling 3. Bijzondere bepalingen over de grensoverschrijdende handhaving van administratieve geldboeten".

Art. 54. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 februari 2023, wordt in afdeling 3, toegevoegd bij artikel 53, een artikel 23/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 23/1. Deze afdeling voorziet in de gedeeltelijke omzetting van hoofdstuk VI van de richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake de handhaving van richtlijn 96/71/EG betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten en tot wijziging van verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het informatiesysteem interne markt ('de IMI-verordening')."

Art. 55. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 februari 2023, wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 23/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 23/2. §1. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar kan, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van voormelde richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, bij de bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat een verzoek tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete indienen. Het moet hierbij gaan om een administratieve geldboete die:

- 1° door de aangewezen ambtenaar overeenkomstig de bepalingen van dit decreet is opgelegd of, in voorkomend geval, door de arbeidsgerechten is bevestigd;
- 2° door de aangewezen ambtenaar niet ter kennis kan worden gebracht aan de in een andere EU-lidstaat gevestigde dienstverrichter overeenkomstig artikel 17, §4, van dit decreet.

§2. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar dient geen verzoek tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete in, indien en zo lang als de beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete in België wordt betwist of aangevochten.

§3. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar doet het verzoek tot kennisgeving via het IMI-systeem door middel van een uniform instrument en verstrekt daarin ten minste de volgende gegevens:

- 1° de naam en het bekende adres van de geadresseerde en alle andere relevante gegevens of informatie voor de identificatie van de geadresseerde;
- 2° een samenvatting van de feiten en de omstandigheden van de inbreuk, de aard van de inbreuk en de toepasselijke regelgeving;
- 3° het instrument dat de handhaving in België toelaat en alle andere relevante gegevens of documenten met betrekking tot de onderliggende vordering en de administratieve geldboete, met inbegrip van gegevens of documenten van juridische aard;
- 4° de naam, het adres en andere contactgegevens van de aangewezen ambtenaar;
- 5° het doel van de kennisgeving en de termijn waarbinnen de kennisgeving moet worden gedaan.”.

Art. 56. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 februari 2023, wordt in dezelfde afdeling 3 een artikel 23/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/3. §1. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar kan, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van voormelde richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, bij de bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat een verzoek tot invordering van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete indienen. Het moet hierbij gaan om een administratieve geldboete die:

- 1° door de aangewezen ambtenaar overeenkomstig de bepalingen van dit decreet is opgelegd of, in voorkomend geval, door de arbeidsgerechten is bevestigd;
- 2° waartegen geen beroep meer kan worden ingesteld;
- 3° door de in artikel 17, §8, eerste lid, van dit decreet aangewezen ambtenaar niet kan worden ingevorderd van de in een andere EU-lidstaat gevestigde dienstverrichter.

§2. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar dient geen verzoek tot invordering van een beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete in, indien en zo lang de beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete, evenals de onderliggende vordering of het instrument dat de handhaving in België toelaat, in België kan worden betwist of aangevochten.

§3. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar doet het verzoek tot invordering via het IMI-systeem door middel van een uniform instrument en verstrekt daarin ten minste de volgende gegevens:

- 1° de naam en het bekende adres van de geadresseerde en alle andere relevante gegevens of informatie voor de identificatie van de geadresseerde;
- 2° een samenvatting van de feiten en de omstandigheden van de inbreuk, de aard van de inbreuk en de toepasselijke regelgeving;
- 3° het instrument dat de handhaving in België toelaat en alle andere relevante gegevens of documenten met betrekking tot de onderliggende vordering en de administratieve geldboete, met inbegrip van gegevens of documenten van juridische aard;
- 4° de naam, het adres en andere contactgegevens van de aangewezen ambtenaar;
- 5° de datum waarop het vonnis of arrest of de beslissing voor tenuitvoerlegging vatbaar of definitief is geworden;

- 6° een beschrijving van de aard en het bedrag van de administratieve geldboete;
- 7° alle gegevens die voor het handhavingsproces relevant zijn, met inbegrip van het feit of het vonnis of arrest of de beslissing aan de verweerder(s) betekend is en/of bij verstek is gewezen, alsmede een bevestiging van de aangewezen ambtenaar dat tegen de geldboete geen beroep meer kan worden aangetekend, evenals de onderliggende vordering op basis waarvan het verzoek wordt ingediend en de verschillende componenten ervan.”.

Art. 57. In hoofdstuk III van hetzelfde decreet wordt een afdeling 4 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 4. Bijzondere bepalingen inzake de grensoverschrijdende handhaving van administratieve financiële sancties of boetes opgelegd door een andere EU-lidstaat aan een in het Vlaamse Gewest gevestigde dienstverrichter”.

Art. 58. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 februari 2023, wordt in afdeling 4, ingevoegd bij artikel 57, een artikel 23/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/4. Deze afdeling voorziet in de gedeeltelijke omzetting van hoofdstuk VI van de richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake de handhaving van richtlijn 96/71/EG betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten en tot wijziging van verordening (EU) nr. 1024/2012 betreffende de administratieve samenwerking via het informatiesysteem interne markt (‘de IMI-verordening’).”.

Art. 59. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 februari 2023, wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 23/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/5. §1. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar neemt, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van voormelde richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, kennis van ieder verzoek van een bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve financiële sanctie en/of boete opgelegd aan een in het Vlaamse Gewest gevestigde dienstverrichter wegens het niet-naleven van de in de betreffende lidstaat geldende regels inzake detachering van werknemers. Het moet hierbij gaan om een administratieve financiële sanctie of boete die:

- 1° overeenkomstig de wetten en procedures van de verzoekende lidstaat door een bevoegde instantie is opgelegd of door een administratieve of gerechtelijke instantie of, in voorkomend geval, door arbeidsgerechten is bevestigd;
- 2° door de verzoekende instantie van een andere EU-lidstaat niet ter kennis kan worden gebracht aan de in het Vlaamse Gewest gevestigde dienstverrichter overeenkomstig de in die EU-lidstaat geldende nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve gebruiken.

§2. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar gaat na of:

- 1° het via het IMI-systeem ontvangen verzoek vergezeld is van de relevante documenten, desgevallend met inbegrip van het vonnis of arrest of de onherroepelijke beslissing of een gewaarmerkt afschrift daarvan;
- 2° deze administratieve financiële sanctie of boete onder de toepassing valt van voormelde richtlijn;
- 3° het verzoek volledig is, strookt met de onderliggende beslissing en de in artikel 16, leden 1 en 2, van voormelde richtlijn vermelde gegevens bevat en met name:
 - a) de naam en het bekende adres van de geadresseerde en alle andere relevante gegevens of informatie voor de identificatie van de geadresseerde;
 - b) een samenvatting van de feiten en de omstandigheden van de inbreuk, de aard van de inbreuk en de toepasselijke regelgeving;

- c) het instrument dat de handhaving in de verzoekende lidstaat toelaat en alle andere relevante gegevens of documenten met betrekking tot de onderliggende vordering en de administratieve financiële sanctie of boete, met inbegrip van gegevens of documenten van juridische aard;
- d) de naam, het adres en andere contactgegevens van de voor de beoordeling van de administratieve financiële sanctie of boete bevoegde instantie en van de bevoegde instantie waar nadere informatie kan worden verkregen over de administratieve financiële sanctie of boete of over de mogelijkheden om de betalingsverplichting of de beslissing tot betalingsverplichting te betwisten;
- e) het doel van de kennisgeving en de termijn waarbinnen de kennisgeving moet worden gedaan.

§3. Als aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 2, is voldaan, gaat de in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar binnen de maand na ontvangst van het verzoek over tot de kennisgeving van de beslissing, alsmede van de desbetreffende documenten, aan de in het Vlaamse Gewest gevestigde dienstverrichter. Deze kennisgeving gebeurt per aangetekende brief.

De kennisgeving, vermeld in het eerste lid, heeft uitvoerbare kracht en wordt geacht hetzelfde effect te hebben als wanneer de kennisgeving door de verzoekende lidstaat was gedaan.

§4. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar kan weigeren om gevolg te geven aan het verzoek tot kennisgeving, als:

- 1° het verzoek de gegevens, vermeld in §2, 3°, a) tot en met e), niet bevat;
- 2° het verzoek onvolledig is;
- 3° het verzoek onmiskenbaar niet strookt met de onderliggende beslissing.

§5. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar stelt de verzoekende instantie van de andere EU-lidstaat in kennis van:

- 1° de maatregelen die hij naar aanleiding van het verzoek tot kennisgeving heeft genomen en de datum waarop de geadresseerde in kennis werd gesteld;
- 2° de weigeringsgronden, als hij de kennisgeving weigert overeenkomstig paragraaf 4.”.

Art. 60. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 februari 2023, wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 23/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/6. §1. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar neemt, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van voormelde richtlijn 2014/67/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014, kennis van ieder verzoek van een bevoegde instantie van een andere EU-lidstaat tot invordering van een administratieve financiële sanctie of boete opgelegd aan een in het Vlaamse Gewest gevestigde dienstverrichter wegens het niet-naleven van de in de betreffende lidstaat geldende regels inzake detachering van werknemers. Het moet hierbij gaan om een administratieve financiële sanctie of boete die:

- 1° overeenkomstig de wetten en procedures van de verzoekende lidstaat door een bevoegde instantie is opgelegd of door een administratieve of gerechtelijke instantie of, in voorkomend geval, door arbeidsgerechten is bevestigd;
- 2° waartegen geen beroep meer kan worden ingesteld;
- 3° door de verzoekende instantie van een andere EU-lidstaat niet kan worden ingevorderd van de in het Vlaamse Gewest gevestigde dienstverrichter overeenkomstig de in die EU-lidstaat geldende nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen en administratieve gebruiken.

§2. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar gaat na of:

- 1° het via het IMI-systeem ontvangen verzoek vergezeld is van de relevante documenten in verband met de invordering van die administratieve financiële sanctie of boete, desgevallend met inbegrip van het vonnis of arrest of de definitieve beslissing of een gewaarmerkt afschrift daarvan, die de wettelijke basis en titel vormt voor de tenuitvoerlegging van het invorderingsverzoek;
- 2° de in te vorderen financiële sanctie of boete onder de toepassing valt van voormelde richtlijn;
- 3° het verzoek volledig is, strookt met de onderliggende beslissing en de in artikel 16, leden 1 en 2, van voormelde richtlijn vermelde gegevens bevat en met name:
 - a) de naam en het bekende adres van de geadresseerde en alle andere relevante gegevens of informatie voor de identificatie van de geadresseerde;
 - b) een samenvatting van de feiten en de omstandigheden van de inbreuk, de aard van de inbreuk en de toepasselijke regelgeving;
 - c) het instrument dat de handhaving in de verzoekende lidstaat toelaat en alle andere relevante gegevens of documenten met betrekking tot de onderliggende vordering en de administratieve financiële sanctie of boete, met inbegrip van gegevens of documenten van juridische aard;
 - d) de naam, het adres en andere contactgegevens van de voor de beoordeling van de administratieve sanctie of boete bevoegde instantie en van de bevoegde instantie waar nadere informatie kan worden verkregen over de administratieve financiële sanctie of boete of over de mogelijkheden om de betalingsverplichting of de beslissing tot betalingsverplichting te betwisten;
 - e) de datum waarop het vonnis of arrest of de beslissing voor tenuitvoerlegging vatbaar of definitief is geworden;
 - f) een beschrijving van de aard en het bedrag van de administratieve financiële sanctie of boete;
 - g) alle gegevens die voor het handhavingsproces relevant zijn, met inbegrip van het feit of het vonnis of arrest of de beslissing aan de verweerder(s) betekend is en/of bij verstek is geweest, alsmede een bevestiging van de verzoekende instantie dat tegen de administratieve financiële sanctie en/of boete geen beroep meer kan worden aangetekend, evenals de onderliggende vordering op basis waarvan het verzoek wordt ingediend en de verschillende componenten ervan;
- 4° de in te vorderen administratieve financiële sanctie of boete minstens 350 euro bedraagt of het equivalent van dat bedrag.

§3. Als aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 2, is voldaan, vordert de in artikel 17, §8, eerste lid aangewezen ambtenaar de administratieve financiële sanctie of boete in.

§4. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar doet de kennisgeving van het verzoek tot invordering van een administratieve financiële sanctie of boete, alsmede van de desbetreffende documenten, aan de in het Vlaamse Gewest gevestigde dienstverrichter binnen de maand na ontvangst van het verzoek daartoe van een bevoegde instantie van de andere EU-lidstaat.

§5. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar kan weigeren om gevolg te geven aan het invorderingsverzoek als:

- 1° het verzoek de gegevens, vermeld in §2, 3°, a) tot en met g), niet bevat;
- 2° het verzoek onvolledig is;
- 3° het verzoek onmiskenbaar niet strookt met de onderliggende beslissing;
- 4° de in te vorderen administratieve financiële sanctie of boete minder bedraagt dan 350 euro of het equivalent van dat bedrag;

- 5° uit onderzoek duidelijk blijkt dat de verwachte kosten of middelen van de invordering van de boete niet in verhouding staan tot het in te vorderen bedrag of grote moeilijkheden zouden opleveren;
- 6° de in de Belgische Grondwet opgenomen grondrechten en vrijheden van verweerders en de rechtsbeginselen die op hen van toepassing zijn, niet zijn nageleefd.

§6. De in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar stelt de verzoekende instantie van de andere EU-lidstaat in kennis van:

- 1° de maatregelen die hij naar aanleiding van het verzoek tot invordering heeft genomen en de datum waarop de geadresseerde in kennis werd gesteld;
- 2° de weigeringsgronden, als hij de uitvoering van een verzoek tot invordering weigert overeenkomstig paragraaf 5.”.

Art. 61. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 februari 2023, wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 23/7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/7. Als de betrokken dienstverrichter of een belanghebbende partij in de loop van de procedures, vermeld in artikel 23/5 en 23/6, de administratieve sanctie of boete of de onderliggende vordering aanvecht of er beroep tegen instelt, worden deze procedures geschorst in afwachting van een beslissing van het bevoegde orgaan of de bevoegde instantie in de verzoekende lidstaat. Het aanvechten of het instellen van beroep dient te geschieden bij de bevoegde instantie of autoriteit in de verzoekende lidstaat.”.

Art. 62. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 februari 2023, wordt in dezelfde afdeling 4 een artikel 23/8 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 23/8. §1. De bedragen die ingevorderd worden in het kader van de procedure, vermeld in artikel 23/6, komen toe aan het Vlaamse Gewest.

De verschuldigde bedragen worden door de in artikel 17, §8, eerste lid, aangewezen ambtenaar ingevorderd in euro.

In voorkomend geval zet de in artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar de administratieve financiële sanctie of boete om in euro volgens de wisselkoers die op de datum van het opleggen van de administratieve financiële sanctie of boete van toepassing was.

§2. Ten aanzien van de EU-lidstaat die het verzoek tot kennisgeving van een beslissing tot oplegging van een administratieve financiële sanctie of boete of het verzoek tot invordering van een beslissing tot oplegging van een administratieve financiële sanctie of boete ingediend heeft, wordt afgezien van de vergoeding van de kosten die voortvloeien uit de procedures, vermeld in artikel 23/5 en 23/6.”.

Art. 63. In artikel 24 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid, 1°, worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met” en de woorden “of met één van die straffen alleen” opgeheven;
- 2° in het eerste lid, 1°, wordt de zinsnede “26 tot 500 euro” vervangen door de zinsnede “100 tot 1000 euro”;

3° in het eerste lid wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° worden gestraft met een geldboete van 100 tot 1000 euro het opleidingscentrum, de werkgever en, in voorkomend geval, de gebruiker, zijn aangestelden of lasthebbers, die binnen de termijn die de sociaalrechtelijke inspecteurs bepalen, het bevel van de sociaalrechtelijke inspecteurs tot het opmaken of overhandigen van elk document ter vervanging van de documenten, vermeld in de reglementeringen waarvoor de sociaalrechtelijke inspecteurs bevoegd zijn, vermeld in artikel 7, 4°, van dit decreet, niet nakomen;”;

4° in het eerste lid, 3°, worden de woorden “acht dagen tot één jaar” vervangen door de woorden “zes maanden tot drie jaar”;

5° in het eerste lid, 3°, wordt de zinsnede “1.000 tot 5.000 euro” vervangen door de zinsnede “600 tot 6000 euro”;

6° aan het eerste lid wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“4° worden gestraft met een geldboete van 100 tot 1000 euro, de personen die zich niet houden aan de beslissing van de voorzitter van de arbeidsrechtbank, vermeld in artikel 7/5 van dit decreet.”;

7° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Bij herhaling binnen vijf jaar kan de straf, vermeld in het eerste lid, 1° tot en met 4°, op het dubbele van het maximum worden gebracht.”.

Art. 64. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 februari 2023, wordt een hoofdstuk IV/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk IV/1. Uitsluiting van het recht op subsidie”.

Art. 65. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 17 februari 2023, wordt in hoofdstuk IV/1, ingevoegd bij artikel 64, een artikel 26/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 26/1. De volgende personen kunnen door de Vlaamse Regering gedurende een periode van maximaal twaalf maanden worden uitgesloten van het recht op subsidie:

- 1° de persoon die een in kracht van gewijsde gegane strafrechtelijke veroordeling heeft opgelopen wegens een inbreuk die conform dit decreet of conform de in artikel 2, eerste lid, van dit decreet vermelde regelgeving wordt bestraft met een strafrechtelijke geldboete van 300 tot 3000 euro of met een strafrechtelijke boete van 600 tot 6000 euro;
- 2° de persoon die conform dit decreet een niet langer voor beroep vatbare administratieve beslissing heeft opgelopen wegens een inbreuk die conform dit decreet wordt bestraft met een administratieve geldboete van 150 tot 1500 euro of een administratieve geldboete van 300 tot 3000 euro;
- 3° de persoon die een in kracht van gewijsde gegane strafrechtelijke veroordeling of een niet langer voor beroep vatbare administratieve beslissing heeft opgelopen wegens een inbreuk op de sociale wetgeving die wordt bestraft met een sanctie van niveau 4 als vermeld in artikel 101 van het Sociaal Strafwetboek.”.

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling

Art. 66. In artikel 20/3 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, ingevoegd bij het decreet van 29 maart 2019, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° de sportmakelaar verricht geen activiteiten die gericht zijn op het sluiten van een overeenkomst om diensten van private arbeidsbemiddeling te verrichten voor sportbeoefenaars, als de betrokken sportbeoefenaar de leeftijd van vijftien jaar nog niet heeft bereikt;”.

Art. 67. In artikel 23 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 29 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 14° wordt vervangen door wat volgt:

“14° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die publiciteit voeren die potentiële betaalde sportbeoefenaars kan misleiden;”;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 7° tot en met 9°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 68. In artikel 24 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 8 juni 2018 en 29 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met” en de woorden “of met één van deze straffen alleen” opgeheven;

2° in de inleidende zin wordt de zinsnede “125 euro tot 1250 euro” vervangen door de zinsnede “100 tot 1000 euro”;

3° punt 11° wordt vervangen door wat volgt:

“11° de gebruiker die een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning;”;

4° punt 12° wordt vervangen door wat volgt:

“12° de gebruiker, zijn lasthebbers of aangestelden die het bureau aanzetten of opdracht geven om bij de bemiddeling discriminerende criteria te gebruiken;”;

5° punt 13° tot en met 15°, 20°, 22° en 23° worden opgeheven;

6° er worden een punt 24° en 25° toegevoegd, die luiden als volgt:

“24° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die activiteiten verrichten die gericht zijn op het sluiten van een overeenkomst om diensten van private arbeidsbemiddeling te verrichten voor sportbeoefenaars, als de betrokken sportbeoefenaar de leeftijd van vijftien jaar nog niet heeft bereikt;

25° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die een vergoeding vragen om diensten van private arbeidsbemiddeling te verrichten voor een minderjarige sportbeoefenaar.”;

7° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 16°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 69. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 13 juli 2012, 8 juni 2018 en 29 maart 2019, wordt een artikel 24/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 24/1. Met behoud van de toepassing van artikel 269 tot en met 274 van het Strafwetboek worden gestraft met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en met een geldboete van 300 tot 3000 euro of met een van die straffen alleen:

- 1° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden die een uitzendbureau exploiteren zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;
- 2° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de intrekking van de erkenning nog nieuwe overeenkomsten sluiten of die overeenkomsten wijzigen, vernieuwen of verlengen;
- 3° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de intrekking of schrapping van de erkenning nog uitzendactiviteiten uitvoeren;
- 4° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden die een bureau als sportmakelaar uitbaten dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is;
- 5° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de schorsing of intrekking van de registratie nog activiteiten als sportmakelaar uitoefenen;
- 6° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die een erkenning verkrijgen op basis van valse, onvolledige of onjuiste verklaringen;
- 7° de gebruiker die wetens en willens een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning;
- 8° de werkgever die voor de arbeidsbemiddeling met het oog op het sluiten van een arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars wetens en willens een beroep doet op een bureau dat niet voorafgaandelijk geregistreerd is.

De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 1° tot en met 5°, wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers op wie de inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer dan het honderdvoud van de maximumgeldboete bedragen.”.

Art. 70. In artikel 27 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de inbreuken, vermeld in dit decreet.”.

Hoofdstuk 8. Wijzigingen van het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen

Art. 71. Artikel 18 van het decreet van 17 februari 2012 betreffende de ondersteuning van het ondernemerschap op het vlak van de sociale economie en de stimulering van het maatschappelijk verantwoord ondernemen wordt opgeheven.

Art. 72. In artikel 19, 1° tot en met 4°, van hetzelfde decreet worden de woorden “wetens en willens” opgeheven.

Art. 73. In artikel 24 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de inbreuken, vermeld in dit decreet.”.

Hoofdstuk 9. Wijzigingen van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling

Art. 74. In artikel 37 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling worden de woorden “met een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en” en de zinsnede “, of met een van die straffen alleen” opgeheven.

Art. 75. In artikel 38 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in de inleidende zin worden de woorden “gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met een” en de zinsnede “, of met een van die straffen alleen” opgeheven;
- 2° in de inleidende zin wordt de zinsnede “125 euro tot 1.250 euro” vervangen door de zinsnede “100 tot 1000 euro”;
- 3° punt 1° en 2° worden opgeheven;
- 4° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De geldboete die wordt opgelegd met toepassing van het eerste lid, 5°, wordt vermenigvuldigd met het aantal doelgroepwerknemers dat in de enclavewerking werkt waarop de vastgestelde inbreuk betrekking heeft. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer bedragen dan het honderdvoud van de maximumgeldboete.”.

Art. 76. In artikel 39 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in punt 1° tot en met 4° worden de woorden “wetens en willens” opgeheven;
- 2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor de inbreuken, vermeld in het eerste lid, die de werkgever, zijn lasthebbers of aangestelden hebben gepleegd, wordt de geldboete vermenigvuldigd met het aantal doelgroepwerknemers voor wie onterecht een subsidie is aangevraagd, verkregen of behouden. De vermenigvuldigde geldboete mag evenwel niet meer bedragen dan het honderdvoud van de maximumgeldboete.”.

Art. 77. Artikel 44 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 44. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de inbreuken, vermeld in dit decreet.”.

Hoofdstuk 10. Wijzigingen van het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen

Art. 78. Artikel 20 van het decreet van 15 oktober 2021 over de uitoefening van zelfstandige beroepsactiviteiten door buitenlandse onderdanen wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 20. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de inbreuken, vermeld in dit decreet.”.

Art. 79. In artikel 21 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “250 tot 2500 euro” vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”.

Hoofdstuk 11. Wijzigingen van het decreet van 14 januari 2022 over maatwerk bij individuele inschakeling

Art. 80. In artikel 42 van het decreet van 14 januari 2022 over maatwerk bij individuele inschakeling wordt de zinsnede “een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met een geldboete van 50 euro tot 500 euro, of met een van die straffen alleen” vervangen door de zinsnede “een strafrechtelijke geldboete van 50 tot 500 euro”.

Art. 81. In artikel 43, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede “een gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met een geldboete van 125 euro tot 1250 euro, of met een van die straffen alleen” wordt vervangen door de zinsnede “een strafrechtelijke geldboete van 100 tot 1000 euro”;

2° punt 1° en 2° worden opgeheven.

Art. 82. In artikel 44 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede “250 euro tot 2500 euro” wordt vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”;

2° in punt 1° tot en met 4° worden de woorden “wetens en willens” opgeheven.

Art. 83. Artikel 49 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 49. Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de inbreuken, vermeld in dit decreet.”.

Hoofdstuk 12. Wijzigingen van het decreet van 23 december 2022 over de premie kwalificerend werkplekieren voor ondernemingen en de leerlingenpremie altemnerende opleiding

Art. 84. Artikel 12 van het decreet van 23 december 2022 over de premie kwalificerend werkplekieren voor ondernemingen en de leerlingenpremie altemnerende opleiding, wordt opgeheven.

Art. 85. In artikel 13 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid wordt de zinsnede “250 tot 2500 euro” vervangen door de zinsnede “300 tot 3000 euro”;
- 2° in het eerste lid, 1° tot en met 3°, worden de woorden “wetens en willens” telkens opgeheven.

Art. 86. In artikel 18 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“Alle bepalingen van boek 1 van het Strafwetboek, met uitzondering van hoofdstuk V, zijn van toepassing op de inbreuken, vermeld in dit decreet.”.

Hoofdstuk 13. Inwerkingtreding

Art. 87. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2024, met uitzondering van artikel 61 en 62, die in werking treden op een datum die de Vlaamse Regering vaststelt.

Brussel, 14 juli 2023.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk,
Sociale Economie en Landbouw,

Jo BROUNS